

Ahmet Yüksel Şanlı Er

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.06.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı, Acı Çaldı Telefon

Puslu ve ortalığın sıcağın kavrulduğu bir yaz günüydü.

Acı, acı çalmaya başladı telefon

Açtım.

Durma git diyordu telefonda bir ses

Bir taraftan' da yer tarif ediyordu, heyecan içinde benimle konuşurken.

Haber, kötüydü.

Koştum gittim, kimseye haber vermeden.

Baktım.

Acı bir tablo vardı, karşımda.

Etrafta parçalanmış yerlere saçılmış kanlı kol bacaklar, köylüsü işçisi başındaydı.

Kimi ağlıyordu kimi dizlerini dövüp ağıtlar yakıyordu.

Dağ taş yankı yapıyordu, ağlamalardan yakılan ağıtlardan.

Ormanın içinde.

O günkü sıcak, yaz akşamında.

Olaya şaşırmış bakarken,

Biraz uzakta yamaçta oturan, biri takıldı gözlerime.

Oturmuş bir ağacın dibine, şaşkın ve sessiz, olan biteni gözlüyordu bir kadın uzaktan.

Tanıdım.

Eşiydi, merhumun.

Gözyaşı dökmeden bakıyordu uzaktan, dalgın, dalgın.

Ne düşündüğünü anlamıştım, daha öncelerinde hakkında duyduğum dedikodulardan.

Onun için, hiç şaşırmamıştım.

İnsan, biraz duygulu olmalı.

Taş' da olsa, ağlamalı.

Böylesine vahim acıklı bir tablo karşısında, arada ne olursa olsun duyarsız kalmamalı.

Dost düşmana karşı!

Rezil olmamalı.

Ama umurunda değildi, böyle bir tablo karşısında bu rezil kadın.

14 Ekim 2016

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ağaçtan Bir Dostum Var

Çok sevdiğim, bir dostum var
O' da ağaçtan.
İnatçı' mı, inatçı, söz dinlemez çok zaman.
Ben konuşurum o konuşmaz, sadece dinler inadından.
Oysa severim onu.
O benim, sevdalımdır, ben onsuz olamam.
Olsa' da o dostum, ağaçtan.

Dert ortağımdır, o benim.
Bir tek onunla paylaşıyorum, çekip durduğum derdimi.
Bir tek, o dinlerdir.
Bazen inat etse' de dinlememekte, ısrar etse de.
Onunla gülerim.
Ve ben, onunla paylaşıyorum,
Yaşamımdaki, her türlü başıma geleni

Seilmeyi severdir okşasam.
Bir ben değil, o da çok severdir beni.
Ve destek verirdir bana, ben ne zaman yorulsam.
O bana âşıktır ve ben ona.
Yalnız,
Kızar bana, bir başkasına sever gibi bakarsam.
Buna rağmen, vefalıdır
Hiçbir zaman ayrılmaz o dost yanımdan.

28 Eylül 2014-09-28

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ağdın İzi

Yürek mi dayanır, ağıt yakana,
Hele' ki söyleyen, bir de anaysa.
Dayanmaz, hiçbir yürek ağıtlara,
Yüreğı yanan ana ya da bacıysa.

Bir ateş düşmüşse bacı kardeşe,
Düştüğü o yerde, olmaz hiç neşe,
Ağıtlar hiç bitmez sen ne etsen de,
Belki ay belki yıl, sürer ağıtlar.

Ağıtlar söylensin, ölü evinde,
Gözyaşı eksilmez gayrı gözlerde.
Kurandır mevlüttür, okunsa bile,
Günlerce ağıtlar, sürer giderdir.

Ağıttır garibin, aşu gıdası
Gözyaşı dökmektir onun devası.
Düşmüşse ocağa, yangın belası,
Günlerce ağıdı, sürerdır gayı.

28 Mayıs 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ağıt

Sıcak bir yaz ayıydı. Kışlık okul giderlerimi çıkarabilmek amacıyla girdiğim, iş yerinde orman işçilerinin başında görevli olan orman memurlarına yardım ediyordum.

O yıllarda, köylerin pek çoğunda devlet eliyle yapılmış doğru dürüst yol yoktu, Çünkü devletin her köye yol yapacak ne bir dozeri ne yeterli diğer iş makineleri de maddi olanakları vardı.

Pek çok köy o zamanlarda, kendi yolunu belli bir yerden sonraki kısmını, kendi olanaklarıyla kazma kürekle el emeğiyle imece denen usullerle yaparlardı. İmece demek, köy halkının toplanıp toplumun müşterek kullanacağı yapılması gereken yeri, ya da bir işi hep birlikte yapmasıydı.

Halk toplanır ve köyde yapılacak iş için gücü yeten her kimler varsa köye ulaşan yollarını kazma kürekle kendileri yaparlardı.

Yaptıkları bu yollar da saten sadece bir hastalık durumunda kullanılan, köylerden şehre ciple hasta götürülebilmek ya da haftada ya da ayda bir ciplerle şehre gidip gelebilmek için yapılan dar inişi yokuşu çok fazla olan keçi yoluna benzeyen daracık yollardı.

İşki zamanlarda köylere ulaşan kamyon yolu, otobüs yolu pek bulunmazdı hele dağ köylerinde hemen, hemen hiç yoktu.

İşte böyle bir yılda böyle bir zamanda başladı, benim burada sizlere hikayesini anlatacağım şu unutamadığım Ağıt a konu olan anılarım.

Ak deniz arkası olan orta Toros dağlarının orta yerinde, Taş eli platosundan geçip Mersin ili Silifke ilçesinden denize dökülen, Gök su ırmağının kaynağının başladığı yerlerde şehirden çok uzakta olan güzel şirin bakir bir orman köyü vardı.

Bu köyün etrafı, o güne kadar hiç el değmemiş halkın akşam dediği ormancılarınsa karaçam dediği ormanların arasında asırlık ceviz ağaçlarıyla ünlü şirin yemyeşil bir köydü.

Köyün hemen altındaki kanyonlarla dolu vadiden uzun ve derin kanyonlardan akarak Ak denize ulaşan Göksu ırmağında ise o yıllarda beton köprü desen hiç yoktu.

Halkın imece usulüyle kendi yaptığı keçi yoluna benzer dar bir cip yolu şehirden ırmağın kenarına kadar gelirdi, oradan da ırmağın üzerindeki asma köprüden korkula, korkula köye geçilirdi.

Böyle bir zamanda orman idaresi bu köyün çevresindeki bakir ormanlardan faydalanmak amacıyla kereste biçtiyordu. Ve biçtiği keresteleri de kamyon yolu olmadığı için, su yoluyla o yöreden en az 50-60 km. uzaklıktaki kamyonların varabileceği ve yolu olan ve orman idaresi mensuplarının son depo dedikleri yerlere taşıyorlardı.

İşte ben bu işi yapan, adına tahtacı dedikleri orman işçilerinin başlarında görevli memurlarına yardım etmek amacıyla ve kışlık okul harçlığımı çıkarmak amacıyla bir zamanlar görev almıştım.

Erkekli kadınlı çoluk çocuk müşterek ailece çalışan, bu tahtacılar o yıllarda daha henüz motorlu testere çıkmadığından ormandan kesilmesi gereken ve orman idaresi yetkililerinin ormandan seçerek işaretlediği ağaçları kolasar dedikleri kalın dişli testerelerle kesiyorlardı.

Daha sonra da bu ormandan kestikleri ağaçların kabuklarını, tahtacılar ailece özel keskin baltalarıyla soyuyorlar ve orman içinde bir iskele yapıp iskele üzerinde bunları tekrar katırlarının taşıyabileceği ve idarece belirlenen ölçülerde lata haline getiriyorlardı. Latalar tahtacı katırlarının kolayca taşıyabileceği kalınlıkta üç dört metre boyunda 25x30 cm. ebatında falan olan, dört köşe şeklindeki, kabuğu soyulmuş yuvarlak ağaçtan lataya dönüştürülmüş taşınabilir ağaçlardı.

Tahtacılar ormandan bu hale getirdikleri ağaçlarını katırlarıyla ırmak kenarına taşıyıp orada istif ediyorlardı ve bizler de bunları buradaki istif yerinde ölçerek lataların alınlarına ölçülerini yazıyor ve özel defterlerine kaydediyorduk.

Daha sonra bunları işçiler, ormandaki işleri bitince lataları ırmak suyunun içinde bazen sallarak, bazen de ırmaktaki suyun aktığı geçitlerinin dar olduğu yerlerinde

sallardaki ağaclar salınarak teker, teker son depo denen 50-60 km. uzaklıktaki artık kamyonların girip çıkabildiği ve değişik şehirlere ulaşan yolu olan son depolara su yoluyla taşıyorlardı.

Artık tahtacıların ormandaki iş bitmişti ve yapılması gereken iş sırası, bunların ormandan kesip katırlarla ırmak boyuna indirdiği lata dedikleri ağaçları, ırmaktaki su vasıtasıyla ırmağın içinden son depolara nakline gelmişti sıra.

Latalar birer, birer suyun üzerinde sal haline getirildi ve kancalar vasıtasıyla kıyılardan ite kaka suyun akış yönünde götürülüyorlardı.

Bir ara suyun şelaleler yaparak aktığı dar bir kanyona gelinmişti. latalardan oluşan sallların buradan geçmesi imkansız olduğundan, sallardaki ağaçların çözülmesi ve lataların teker, teker kanyondan geçirilmesi gerekiyordu.

Genç bir işçi sallların üzerine Salı çözmek için çıktı. Sonra bir başkaları öbür sallların üzerine aynı iş için çıktılar. Gurup kalabalıktı. Her salın başında üç beş kişi olmak üzere kırk kişiydiler.

Her işçi altındaki salın bağlarını çözüyordu, saldaki lata halindeki ağaçlarını kanyondan teker, teker geçirmek istiyordu. Birden bu işle uğraşan içlerinden birinin saldaki ağaçları sağa sola dağıldı tetbirsiz ve tecrübesiz olan genç işçi bir anda kendini azgın suların içinde buldu.

Etrafindan diğer arkadaşlarının bıraktığı yüzlerce belki binlerce kendi yaptıkları latalar suyun hızıyla hızla kanyonun şelalesine doğru hızla sürükleniyorlardı.

Olacak ya bunlardan biri geldi, bu işçinin kafasına çarptı. İşçinin kafası patlamıştı can havliyle etrafındaki arkadaşlarına bağıyordu.

Etrafindaki diğer işçiler hemen onun yardımına koştular, onu sudan alıp çıkardılar amma, genç adam beynine darbeyi çok fena yemişti.

Yakınlarda ne bir doktor, ne bir hastane, ne de yardım isteyecek bir telefon vardı. Araba yok yol yok, şehir desen hayvan sırtında en az iş yerine iki günlük mesafedeydi.

İşçiler toplandılar yaralarını sarıldılar, ama onun iyileşmesi mümkün değildi. Çünkü genç işçi darbeyi tam kafadan yemişti beyin parçalanmıştı.

İrmaktaki akan su kıpkırmızı olmuştu şelalelerden köpük, köpük kanlı sular akıyordu. Bağırmalar ağlamalar vadinin içinde yankılanıp duruyordu.

Ve çok geçmeden de, bu ormandan ağaç kesme ve kesilen ağaçları su yoluyla son depolara nakil işinde çalışan bu genç adam çıkarıldığı kıyıda can vermişti.

Tahtacı denen orman işçileri konuşurken genellikle kelimeleri uzatarak konuşurlar hatta bunların pek çokları da konuşurken (R) harfini kullanamazlar. Bu harfin yerine pek çokları (Y) harfini koyarlardır.

Uç kuruşluk geçim parası uğruna günlerce hatta aylarca bin bir zorluklarla rezillik içinde ormanda ve daha sonra da, su naklinde çalışırken bunların başına gelen bu hiç beklemedikleri acı ölüm olayı onları çok derin acıya boğmuştu.

İşçilerin içinde kadın kız erkek çoluk çocuk kim varsa toplanmış ortalığı çınlatan dağı taşı inleten bir yastır bir ağıttır başlamıştı.

Vadinin kayalık kanyonlarında onlardan ağlarken çıkan acıklı ağıt sesleri, adeta dağlardan inen çığlar gibi çoğalıp durur tüyleri ürpertiordu.

Yalçın kayalar adeta seslerine çoluk çocuğun kadın kız erkeğin birlikte yaktığı ağıtlarına bir hoparlör vazifesi görüyordu.

Ağıt

Yiğidim, yiğidim, kanlı yiğidim,
Yanında baltayla yatan yiğidim,

Akçanı baltayla kesen yiğidim,
Çok sessiz bir hal var, sende yiğidim.
Bu kan ne damlardır senden yiğidim.

Çamları ketsin' de, yaptığın salda,
Ne yaptın sen birden, kapıldın suya,
Ses versem ağlardır kanyonda kaya,
Uyan beyim uyan, bak sabah oldu,
Kalk da bak, ortaya sofran kuruldu.

Kartallar kuzgunlar, dönüp dururken,
Sen hiç mi korkmazsın anlamadım ben,
Ah oğlum vah oğlum /nasıl düştün sen,
Başında kuzgunlar, döner dururdur,
Her yerin yarandan kanar dururdur.

Ah oğlum, vah oğlum, delirttin beni,
El bebek gül bebek, büyüttüm seni,
Yar dedin, kız buldum, everdim seni,
Bir kadın üç çocuk, kaldı da senden.
Bir veda etmezsin, kalkıp da yerden..

Ah dağlar vah dağlar, bu nazın kime,
Bir kara taş koydun, benim göğsüme
Beş oğlum daha var, hiç de sevinme,
Gözyaşım gün gelir dinerdir bir gün,
Bu dağda orman var, yaparız düğün.

15 Mayıs 2012-05-15
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ağladıkça

Hasret biter dedim bitmedi.
Belki dedim,
Gözyaşlarım dinmedi;
Bahar dedim yaz dedim o acımı duymadı
Gelmedi.
İçimdeki alev, alev yanan yangını söndürmedi.
Ele güne rezil oldum ağladıkça..

Aylar geçti yıllar geçti
Ne mevsimler gördü' de şu gözlerim,
Ben bir onu göremedim;
Ve ben,
Ele güne rezil oldum sağa sola bakıp aradıkça.
Boşa gitti, beklemelerim;
Umutlarıma karlar yağdı ağladıkça.

Yüreğimde çıktı yangın,
Hala yanmakta;
Bu yangın gönül yangını, bu yangın hasret yangını
Kimin umurunda;
Bir gün olsun gelip de, şu halimi soran yok;
Yitirmekteyim aklımı,
Umut içimde bir hasrete ağladıkça;

Bu nasıl bir hasrettir içimdeki,
Yaktı kavurdu.
Bu nasıl bir sevgidir bu nasıl bir aşktır şu bendeki
Esen yelden medet umar oldum.
Sabah demez yol gözler oldum, akşam demez yol gözler oldum
Hasret mi aşk' mı bendeki;
Yanarım terlerim, geçmişe ağladıkça.

05 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ağlar mısın Güler misin Halimize?

Yıllar önceydi malum olduğu üzere ülkemiz, şehirlerimiz mesleki kuruluşlarımız sağcılık solculuk fikirleriyle çalkalanıyordu.

Kimileri solcu, kimileri sağcı birbirleriyle fikir mücadelesi yapıp kavga edip duruyorlardı. Böyle bir dönemde sağ bir parti genel seçimler sonrasında tekrar iktidara gelmişti. Ben burada hiçbir isim zikretmeyeceğim yer ve mekân belirmeyeceğim amma burada yazacağım anımın yaşadığımız halimize gülünecek bir anım olduğunu sanıyorum.

Olayın geçtiğı yer küçük bir ilçedir.

Genel seçimler sonrasında ülkenin idaresine sağ bir parti geçer. Sağ parti seçim sonucunda iktidara gelince, olayın geçtiğı ilçedeki iktidara gelen o sağ partinin temsilcisi olan kişi de, bulunduğu ilçedeki bazı kişilerin ve bazı kamu kuruluşlarındaki kendi fikirlerinden olmayan bazı yöneticilerin yerlerinin değıştirilmesine başka yerlere sürgün edilmesini istemeye karar verir.

İşe ilk olarak milli eğitimden başlar. Eline bir kâğıt kalem alır ve o ilçede fikir olarak kendisine iktidara ters düşen sevmediğı ne kadar öğretmen ve idareci varsa onların isimlerini yazar ve hatta onların yerlerine bilebildiğı kimlerin atanmasını istiyorsa onu da yazar ve bu listeyle beraber doğruca tayin merciindeki makama gider.

Tayinini yaptıracığı kişilerin isimlerini tayin merciindeki görevli kişiye birer, birer yazdırır. Yerlerine de kendi menfaatına kendi fikrine uygun uygun tayin yapılması istediğı, bildiğı kişilerin isimlerini verir.

Tayin merciindeki tayin yapacak görevli kişi, bu isimleri tek, tek tayin yapmak üzere önündeki kâğıda not aldıktan sonra notun altına da tayin ettirmek isteyen kişinin yani öğretmenlikle idarecilikle hiç alakası olmayan bu kişinin adını soyadını yazıverir.

Tayin merciindeki bu listeyi alan kişi görevli memuru çağırır listeyi vererek onların tayin edilmesini ister.

Aradan zaman geçer listedeki kişiler başka, başka yerlere tayin edilir ve yeni yapılan tayinlerin listesi uygulamaya konmak üzere ilçe milli eğitim müdürlüğüne gelir.

İlçe milli eğitim müdürlüğü listedeki kişilere iyi bakmadan tayin yazılarını tayin edilen kişilerin okullarına uygulamaya konmak ilgili kişilere tebliğ edilmek üzere gönderir.

Okullardan birine gelen öğretmen tayin listesine o okuldaki görevli müdür bakınca, o okula yeni atanmış bir öğretmenin tanıdık bir ismi göze çarpar.

Bu yeni tayin edilen isim kimdir, biliyor' musunuz öğretmenlikle uzaktan yakından hiçbir alakası olmayan serbest meslek sahibi olan o ilçedeki yeni iktidara gelen partinin ilçe temsilcisidir.

Eh; bir zamanlar sağ sol kavgalarını yaşarken şu bizim düştüğümüz şu hale bir bakın. Kimimize sağcı dediler kimimize solcu dediler, halkımızı, öğrencilerimizi kamu görevlilerimizi böldüler. Onları birbirlerine düşürdüler ortalığı kan gölüne meçhul çınayetler diyarına çevirdiler.

İnşallah bundan sonra da, bizleri ak gençlik diyerek kara gençlik diyerek Türk Kürt diyerek bizleri birbirimize düşürmezler.

Ağlar mısın güler misin halimize

Sağcıdır solcudur deyip bizleri,
Parça, parça yaptınız da böldünüz,
Unuttuk mu sandınız o günleri,
Neler oldu o günlerde gördünüz.

Kimimiz sürüldü başka yerlere,
Kimimiz sığındı, yaban ellere,
Kimimiz dert buldu yattı yerlere,

Neler oldu o günlerde gördünüz.

Sokaklarla mahaller ayrıldı,
Boş yere, kardeş kardeşe darıldı,
Karar verildi, kalemler kırıldı,
Neler oldu o günlerde gördünüz.

Okullar karıştı, sağ sol yüzünden,
Kimi okul bıraktı, ar yüzünden,
Kimi yorgan yaktı, hırsı yüzünden,
Neler oldu o günlerde gördünüz.

Sıra' mı geldi, şimdi ak karaya,
Dert yağıyor, her gün şu Ankara' ya,
Tuz basmayın, durup, durup yaraya,
Neler oldu, o günlerde gördünüz.

28 Aralık 2012
Antalya

.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ağlıyorum

Ağlıyorum.
Şehit analarının ağlamasından
Müslümanın, Müslümanla savaşmasından ağlıyorum.
Çocukların boyunlarını eğmesinden
Tabutlara boynu bükük bakmasından ağlıyorum.
Ve ben
Vatan için, dağlıyorum.

Ağlıyorum.
Hasretten ayrılıktan değil, duygulanmaktan değil
Gerçeklerin yaşanmasından
Göz ardı edilmesinden, ilgisizliğe olan kinimden ağlıyorum.
Ve ben,
Vatan için. Ağlıyorum.

Ağlıyorum.
Gelecekteki kaygılarım için ağlıyorum
Çocuklarımın torunlarımın, kendilerini kavganın içinde bulacakları
Kardeşin, kardeşi boğazlayacağı kötü günler için ağlıyorum
Ve ben,
Vatan için ağlıyorum.

Ağlıyorum.
Nasıl ağlamaz insan.
Her gün birkaç şehit geliyor, baksana kuzeyden doğudan.
Birlik beraberlik içinde yaşarken,
Vatanımın bütünlüğüne, kardeşliğimize göz koymuş düşman.
İşte ben!
Ağlıyorum, bundan.

10 Mayıs 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ah Benim Aptal Kafam Ah

Göç yolda düzelir dediler.
İnandım, çıktım yola.
Aylar, yıllar geçti
Baktım, ne düzeldiği var, ne'de düzeleceği
Kader dedim, devam ettim yola.
Yorulдум.
Verdim, yolun yarısında mola.

Biri geldi, yanıma.
Sordu.
Ey yolcu, yolculuğun nereye?
Dedim.
Sorma gidiyorum, dünyanın ta.. / Öbür ucuna.
Güldü...
Gelen sonra, hayırlı yolculuklar dedi bana.
Çekti gitti, yoluna.

Bilmezdim.
Gittiğim yolun, bu kadar uzun hem' de yorucu olduğunu.
Ağrımadık ne dizim kaldı, ne' de belim.
Yine' de, bitmedi yolum!
Hala bu uzun bitmeyen yolda, çile çekerim.

Bilseydim, çıkar mıydım bu yola.
Dinler' miydım, göç yolda düzelir diyen elin sözünü.
Uyar' mıydım aklına...
Ah, benim... Aptal kafam ah!
Düşünemedin, bu yolun yokuşunu düzünü
İnandın bir aptala.

06 Temmuz 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ah Kerim Ah

Yorgundu o.
Başına gelenlerden
Düşünmekten
Beyin durmuş çalışamaz olmuştu
Ve!
Gözlerindeki hayalin
Kaderinden sevdasından yorgundu.
Unutmak istiyordu
Silmek istiyordu geçmişi kafasından
Küllemek istiyordu ateşi

Hiç söner'miydi su dökmeden
Hiç söner'miydi
Yetişmeden.
Hele bu ateş bir sevda ateşi ise
Söner'miydi
Doyasıya sevip bıkmadan..

Unuturum diyordu
Unuturum
Siler atarım diyordu onu hayallerimden
Oysa!
Bu bir sevdaydı
Bu sevda ölüm kokuyordu

Bir fikir geldi aklına
Zevke eğlenceye doyarsam unuturum diyordu
Koymuştu kafasına
Kendisini bir tatil yerinde buldu.

Bu tatil onların sonu olmuştu.
Bu tatil Kerim için
Belki beklediği bir bayramdı
Ama bir gerçek var dı' ki
Doğrusu!
Onun kurtuluşuydu.

Hayat önce sevdiğinden
Sonra
Sevmeye çalışıklarından koparmıştı.
Ağır bir yükün ezilmişliğinden
Koparmıştı
Bu son, onun için bayramdı.

Ah kerim ah..
Çok mu sevmiştin onu
Çok mu sevmiştin'de çıkaramıyordun aklından
Hep dalgındın
Gezerken dalgındın
Yerken içerken dalgındın
Arabanda dalgındın.
Şimdi ne oldu.

03 Mart 2015

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ah, Kasım Ah

Ah, Kasım ah.
İyisin hoşsun amma, birazcık gururlusun.
Hatırla!
Bir zamanlar, çocukken tanımıştım seni,
Öylesine çok severdim'ki seni, seninle paylaşırdım neşemi.
Seninle, gurur duyar!
Senden öğrenirdim, sevgiyi her bir şeyi.
Bilmezdim senin, hüznü yanını.
Bilmezdim Kasım bilmezdim küçükken.
Bilmezdim....
Nereden bilebilirdim'ki kasım, nereden bilebilirdim'ki
Çünkü ben, küçük bir çocuktum.
Anlamaz, bilmezdim, insanları hüznü yanınla üzdüğünü
Bilmezdim be, Kasım bilmezdim.
Ben çocukluğumda.

Ah. Kasım ah.
Doğru dürüst tanımamışım seni.
Ben seni, çocukken seni, bereket dağıtan biri olarak tanıdım.
Kasım!
Hüzün dağıttığını, bilmedim.
Aklımda sen, düşerim demeden, o ağaç senin bu ağaç benim koşarken tanıdım seni.
Kasım.
Ne zaman'ki, büyüdüm!
Senin, olumsuz yanını işte, o zaman gördüm.
Niçin, ağlattığını
İnsanlara, ne hakla gözyaşları döktürdüğünü
Yaşlandığımda, anladım.

Ah. Kasım ah.
Yine hüznü rüzgârları, esmekte ortalıkta
Göçmen kuşlar dönüp durmakta, çığlıklar atmakta havada
Yavaş, yavaş ağaçlardaki yapraklar sararmakta
Ve yine!
Ölüm kokusu yayılmakta ortalığa
Ah, Kasım ah!
Çekilmez derdimi sen verdin, kucağıma şu yaşlılığımda.

15 Kasım 2015-11-15
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ahbe Leyla'm

Gözlerimde, gözlerinin hayali
Gece gündüz düşünürüm, ben seni
Seni nasıl, seni nasıl, sevmişsem,
Gece gündüz, düşünürüm, ben seni.

Hayalimde hala, senin bakışın
Hatırlarsan, buluşmuştuk bir kışın
Ah be Leyla'm, ah be Leyla'm nerdesin
Gece gündüz, düşünürüm, ben seni.

Güzelliğin takılınca gözüme,
Sen bilmeden düştün benim gönlüme
Dert anlatsam, dinlemeyen kalbimle,
Gece gündüz, düşünürüm, ben seni.

Sen gelince, hemen benim aklıma
Yakıştığın gelir, benim yanıma
Nerden çıktın Leyla'm, benim karşıma
Gece gündüz, düşünürüm ben seni.

Gördüğümde, melek gibi yüzünü
Ah be Leyla'm, kaptırmıştım gönlümü
Çözemedim, bağladığın düğümü
Gece gündüz, düşünürüm, ben seni.

08 Temmuz 2015-07-08
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ahmet'in Öyküsü

Ahmet'e ağıt

Narlarıyla bağlarıyla güzel Kuru belen köylü küçük Ahmet, köyünde yaşayan anne babasının ve evinin tek oğludur.

Ahmet gittiği askerlikten, askerliğini yapmış bir genç olarak bir gün köydeki evine sağ salim tekrar dönmüştür.

Artık köyündeki ailesi anne babası onun mürüvvetini bir an önce görmek istiyordur. Bu yüzden de onun evlenme zamanının geldiğini düşünüyorlardır.

Ahmet'in köyündeki ailesi için, askerden dönen bu oğullarından bir torun sahibi olmak çok önemliydi. Hatta askerliğini yapıp gelmiş olan oğullarından bir erkek çocuk sahibi olmak onlar için çok ama çok daha önemliydi. Çünkü onların soy atlarını sürdürecektir köydeki tarla bağ bahçeye sahip çıkacak olan, onlar için sadece Ahmet' den olacak olan oğlan torunlardı.

Eh... Ahmet de artık askerliğini yapıp köyüne dönüp geldiğine göre, artık ailesinin Ahmet' i evlendirmesi ve evlendiği eşinden bir oğlan çocuk beklemesi onlar için sıradan normal bir şeydi.

Ahmet'in köyündeki ailesi bu konuyu askerden yeni gelen oğullarına arada bir laf arasında açarken, bir taraftan da, askerden dönen oğulları için sağdan soldan gelinlik zamanı gelmiş kızlara bakıyorlar ona gelin adayı olarak ona gösteriyorlardı.

Ama damat adayı Ahmet kendisine gelin adayı arayan ailesine hep kaçamak cevaplar veriyor ya da onların bulduklarını beğenmemiş gibi yapıyordu. Ya da daha evlenmesi erkenmiş gibi davranıp konuyu hemen kapattırıyordu.

Ama onun ailesi ona beğeneceği bir kız bulmakta ve onu bir an önce dünya gözüyle evlendiğini görmekte ondan olacak torunlarını görmekte ısrarlıydılar.

Çünkü Ahmet in bir hayli yaşlanmış olan köyde yaşayan anne ve babası bir an önce biricik oğullarının evlatlarını bağrılarına basmak sevmek istiyorlardı ve soy isimlerini sürmesini istiyorlardı.

Gerçi bu ailenin evlenip giden kız çocuklarından da birkaç torunları vardı amma, onların soy isimleri evlendikleri eşlerinin soy isimlerini taşıdığından, onları kendi soylarının devamını getirecek torunlar olarak görmüyorlardı. Hatta aile onlara gerçek torun olarak bile bakmıyorlardı.

Bir gün Ahmet ailesinin ısrarlarına dayanamayıp evlenme konusunda kararını verdi. Ailesinin aynı köyün bir başka mahallesinden kendisi için bulduğu gelin adaylarından biriyle görücü usulü evlenmeyi sonunda kabul etti.

Köyde düğün dernek kuruldu üç gün üç gece durmadan köyde halka ve dışarıdan düğünlerine gelenlere yemekler verildi, davullarla zurnalarla Ahmet ailesinin isteği üzerine evlenip sonunda yeni evlatlar yetiştirmek üzere gerdeğe girdi.

Ahmet artık evliydi.

Ahmet in yaşlı babası önceden çeşitli yerlerdeki yol inşaat işlerinde ehliyetli ateşçi olarak çalışıyordu. Düğünde de, bir hayli masraf ettiğinden yeniden böyle bir işte çalışıp para kazanmalı ve düğün masraflarını çıkarmalıydı.

Bir gün yine bir yol inşaatında ehliyetli ateşleme ustası alınacağını duydu gidip ilgililerle görüşerek yeniden ateşleme ustası olarak çalışmaya başladı.

Ahmet de hem köydeki tarla bağ bahçe işleriyle uğraşıyordu, hem de babasına bazı günler gidip yol inşaatında çalışan babasına yardım ediyordu.

Aradan aylar geçti Ahmet'in de, eşinin de canı sıkılmaya başladı. Bir o kadar da onun ailesinin de canı sıkılıyor evin içinde huzursuzluk gittikçe çoğalıyordu.

Bir türlü ailesinin Ahmet ile evli olan gelinlerinden, ısrarla torun beklediği çocukları olmuyordu Ahmet ' in ailesi Ahmet'ten hamile kalamıyordu.

Ahmet ailesinin çocuk yapma konusundaki ısrarları karşısında eziliyor büzülüyor ne diyeceğini ne yapacağını bilmeden çırpınıyordu.

Bir gün Ahmet hem sıkıntısını gidermek hem de biraz para kazanabilmek için babasının çalıştığı yol inşaatında babası gibi çalışmaya başladı.

Yol inşaatı sorumlularından yaşlı babasına yoldaki ateşleme işlerinde yardım etme görevini istedi ve bu görevi sonunda aldı.

Yol inşaatı işinde yolun yapılacağı yerdeki kayalara kompresörler vasıtasıyla delikler deliniyor, bunların içine amonyum nitrat ve dinamit konarak yüzlerce dinamit hepsi birden elektrik akımı geçiren bir kabloya bağlanıyor hepsi birden manyetolu ateşleme cihazıyla patlatılıyordu.

Ahmet babasının emriyle delinmiş olan deliklere teker, teker dinamitleri ve amonyum nitratları yerleştirdi ve bir ucu Man yatalı ateşleme cihazında olan uzun bir kabloya bunları teker, teker hepsini gidip bağladı.

Sıra taşların deliklerinde saklı dinamitleri patlatmaya gelmişti.

Yolda çalışan ne kadar işçi ve makine operatörü varsa hepsi kendilerini emniyetli bir yere attıktan sonra manyetolu ateşleme cihazının kollarına basıldı.

Yer yerinden oynamış dinamitlerle parçalanmış kayalar havada uçmuştu.

Sıra yolda çalışan dozerlerin iş makinelerinin parçalanmış kayaları yoldan temizlemesine gelmişti.

Fakat temizlik yapılmadan önce dinamitlerin hepsinin patlamasından emin olunmalıydı. Kazara patlamayan bir dinamit lokumu temizlik sırasında beklenmedik kazalara yol açabilirdi.

Ahmet elindeki, kontrol cihazına babasının haberi olmadan yüksek voltajlı bir pili bağladı ve elindeki cihazla tek, tek patlamadan önce bağladığı dinamit yerlerini dolaşmaya gitti.

Yoldaki ateşlenen dinamit yerlerini kontrol giden bir türlü çocuğu olmayan Ahmet nedense o gün, hiç şaşırmadan ve başka dinamit yerlerine bakmadan doğruca yerini bildiği dinamitlerden birinin yanına gitti.

Gittiği ve baktığı yerdeki amonyum nitratlarla kuvvetlendirilmiş dinamit hala yerindeydi ve patlamış öylece duruyordu.

Ahmet patlamamış dinamitin üzerine doğru eğildi ve elindeki kontrol cihazına patlamamış dinamitteki elektrik akımı geçiren kabloyu bağladı. İşte o anda olan oldu, bağlamasıyla beraber amonyum nitratla kuvvetlendirilmiş dinamit birden bire patladı ve Ahmet'in vücudu parça, parça olup havalarda uçtu, parçalar yerlere saçıldı.

İş yerinde kızılca kıyamet kopmuştu. Biricik oğlunun ölümünü ve onun parça, parça olmuş vücudunun gökten yağmur gibi etrafa savrulduğunu gören babanın feryadı iş yerindeki vadinin derinliklerinde yankılanmıştı.

Bu acıklı olay köylerinde çabuk duyulmuştu Ahmet için yakılan ağıtlar iş yerine ağıt yakarak koşuşturanlar ortalığı ana baba gününe çevirmişti.

Bu olaydan daha sonra köyde bunlar için söylenen dedikodular dilden, dile daha sonra dolaştı durdu Ama Ahmet, genç yaşında bir anayı bir babayı hep kara, kara düşündürdü üzdü.

21 Aralık 2012

Antalya.

Ahmet'e ağıt..”

Oğlum dedim, aldım seni yanıma
Parça, parça düştün, gökten başıma
Ben ne derim şimdi, yaşlı anana
Ey oğul, vay oğul, kınalım oğul
Ne yaptın genç yaşta bir söyle oğul..

Dolanır giderdir, dağların yolu,

Yardıma koşmazdır, bir Allah kulu,
Taş toprağa baktım, her yer kan dolu.
Ey oğul vay oğul, kınalım oğul,
Ne yaptın genç yaşta, bir söyle oğul..

Överdim kendimi oğlum var derken
Sense bıraktın gittin, beni erken
Taş diye sen düştün, bu gün şu gökten
Ey oğul, vay oğul, kınalım oğul
Ne yaptın genç yaşta bir söyle oğul..

Başımdan eserdir, Yelli bel yeli
Geçilmez taşlardan, dağların beli
Taş gibi düşmekte, oğlumun eli
Ey oğul, vay oğul, kınalım oğul
Ne yaptın genç yaşta bir söyle oğul..

Geliyor anan bak, ağıt yakarak,
Koşuyor yamaçtan, sağsın sanarak,
Her yanın kan dolu, sen kal da bir bak
Ey oğul, vay oğul, kınalım oğul
Ne yaptın genç yaşta bir söyle oğul..

Bülbülün çilesi, kırmızı güle,
Benzersin yatarken, kan dolu göle
Parlıyor güneşten, kalk da bak hele
Ey oğul, vay oğul, kınalım oğul
Ne yaptın genç yaşta bir söyle oğul..

Ahmet Yüksel şanlı Er

Ahu Ceylan

Yorgundum bir baktım çılgın bir pınar,
Oh çektim yaklaştım, baktım pınara,
Suyu var buz keser, güröl, güröl akar,
Su içtim yaslandım ben bir çınara.

Bir anlık dalmışım, yattığım yerde,
Uykum var bir baktım gözlerde perde,
Bir mutlu akşamın, olduğu günde,
Bir baktım bir ceylan, gelmiş pınara.

Bir göz var kapkara, gelmiş pınara,
Zülfün var su damlar, değmiş sulara,
Bir ten var süt beyaz, çıkmış dağlara,
Bir ah ceylandı gördüğüm ceylan.

Boş gönlüm hoş oldu, işte bu yerde,
Bir baktım kayboldu gözümünden perde,
Az gittim çok gittim, düştüm bir derde,
Gönlümü kaptırdım ben o ceylana.

Gözyaşı sel oldu, aktı yanaktan,
Dağ bayır düz oldu, koşup durmaktan,
Ne zaman, bir ceylan görsem uzaktan,
Dert çeken gözlerim kayar o yana.

Dağlar var boz duman kel etti beni,
Yol vermez, çeksem de ben gitsem hani,
Dağ bayır çok gezdim, oldum yabani,
Gönlümü kaptırdım ben o ceylana.

17 Nisan 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Akıl Bir Lutuftur

Ey insan, bir düşün akıl deneni
Kim yapmış kim koymuş insan beynine
Akılla dönmezse, beynin dümeni
Boş kafan giderdir, kendi kendine.

Bir iş yaparken aklını kullanan
Yaptığı iş neyse, yapar şaşmadan
Acemi' de olsa, işini yapan
Aklını kullansa, sormaz kimseye

Bir işe başlarsan, besmele ile
Eğriler düz olur, kendi kendine
Aklını kullansan, yaptığın işte
Yaptığın o işin, zor gelmez sana.

Akılla bir olsa, şu insan kalbi
Ne kir tutar ne kin, pak olur içi
Akılla yoğrulmuş, insan sevgisi
Kir tutmaz üstüne, çamur atılsa

Akılla açmışsa, insan gözünü
Karanlıkta kalmaz, görür önünü
Yabana atma sen, bilge sözünü
Akıldır insana, Allah' n bahşi.

Akıl bir lütuftur, insanoğluna
Ne mutlu bilip' de, ders çıkarana
İnsanlar düşünüp ders alsın bundan
İhtiyaç duymazdır, başka bir akla

26 Haziran 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Akıldır Vefadır

Akıldır, vefadır,
İnsanı insan yapan meziyetler
İnsan olan!
Başkasından daha ne bekler.
Yaşlılık var hastalık var ve ölüm var hayatta
Nedir bu anlamsız hareketler..

Zamanını, iyi değerlendir!
Bir gün çaptan düşersen dostum,
Güç gelir!
Sana hayal kuramamak
Ve anılarla yaşamak...

Düşer gözlerine
Pişmanlıkların birer, birer çekilince köşene
Düşünsen ne fayda o zaman!
Zamanın bütün yorgunluğu binmiştir artık ensene
Çünkü.
Ve sen o zaman!
Çekersin hatalarını sinene!
İstemesen' de...

Ben derim ben söylerim
İşte sana söylenecek bu son sözüm
Gün gelir dersin biri beni uyarmıştı çok eskiden
Diye.
Ben önceden kimdim, şimdi ise kimim dersin,
Garip, garip düşünürken..
Ben de bir zamanlar geleceğe umut bağlarken
Derim şimdi!
Nerde benim geçmişim!
Nerede bel bağladığım ümütlerim...

29 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aklım Karışık

Ağaçlar var karşımda sarı, sarı.
Hüzün gelmiş yüzlerine.
Düşmekte, birer, birer yaprakları,
Ayva sarı, nar sarı, yer ondan' da sarı.
Baktım gidenler var yollarda,
Giymiş postalları
Ve benim,
Aklım karışık;
Düşünürüm, üzgün, üzgün vatani.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aklım Toroslarda

Kar beyaz, dağlar beyaz.
Üşüyorum.
İliklerim donmakta, bu gün hava çok ayaz.
Aklım, Toroslar' da.

Karlar üzerinden, baş veren sedirleri
Ardıçları
Sığırkuyruklarının süslediği,
Karlarla dolu, hoş kokulu koyakları
Aklım, Toroslar' da.

Duyar, gibiyim.
Esen rüzgârın sesini, ormanların şarkısını
Kar dolu dallardaki
Ardıç kuşlarının, cıvıltılarını
Aklım, Toroslar' da.

Görmeye değer, Toroslar.
Andız çalılıklarında, kınalı keklikleri öterken
Gün ortasında,
Güneş düşmüş, karlar parlarken.
Aklım, Toroslar' da.

O dağlarda bulunur çiğdemler
Burçaklar, kardelenler
Gidip, görseniz
Yazın yaylarında, çadır kurar yürükler.
Aklım, Toroslar' da.

3 Aralık 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Akşam Oldu

Yine karanlık çöktü akşam oldu,
Bir yaprak daha koptu takvimlerden.
Ve benim gözlerim yaşlarla doldu,
Ne ister bilmem' ki şu akşam benden.

Ağır, ağır yürüyorum, bir yolda,
Gün batmış, yine bir akşam olurken,
İn cin top oynarken, boş sokaklarda,
Oldu yine, günün akşamı erken.

Gözlerim dalgın ve bende hüzün,
Düşünüp durmuşum, yolda giderken,
Yanımda şu dostum, giderken bu gün,
Oldu yine, günün akşamı erken.

Şu çevremi saran, ıssız yerlerde,
Akşamla buluştum, yine bu gün ben,
Ufkundan bir günün, battığı yerde,
Oldu yine, günün akşamı erken.

Her günün akşamı, ağılatır beni,
Durup, durup ağlarım, gün batarken,
Her an düşünürüm, geçen günleri,
Akşamın aksi, dağlara çökerken.

11 Ocak 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Akşamın Olduğu Yere

Hüzünlüyüm yine bu gün, akşamın olduğu yerde,
Bakıyorum dalgın, dalgın, güneşin battığı yere,
Gözlerimde yine yaşlar, ufkumdan güneş batarken,
Hüzünlerim dökülmekte, akşamın olduğu yere.

İçimde bir buruk acı, yanımda bir gül ağacı,
Ağlıyoruz beraberce, bu yerde ufkuma karşı,
Gözlerimde yaşlarım var, oturdum akşama karşı,
Hüzünlerim düşmekteydi akşamın olduğu yere.

Kararırken ufkun yüzü, görmezdir göz güzü gözü
Çırpınırdı tam karşımda, suların hep mavi yüzü,
Unutulmaz bir yolcunun aklımdan çıkmayan sözü,
Hüzünlerim düşmekteydi, akşamın olduğu yere.

Ürkütürdür gölge yerler, kalırken yalnız başıma,
Tutturmuşum bir türküyü, damlayan gözyaşlarıma,
Bir de baktım bir garip var, uzanmış gelmiş yanıma,
Hüzünlerim düşmekteydi, akşamın olduğu yere.

Mehtabımın akışına dalmışım gece olurken,
Sevdalara dilek tuttum, yıldızlar kayıp dururken,
Kumsalına dalga vuran, denize mehtap düşerken,
Hüzünlerim düşmekteydi, akşamın olduğu yere.

05 Kasım 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Alisa

Sen beni unutalı!
Alisa!
Neler geldi neler, bir bilsen başıma ah Alisa.
Her günüm, bir zehir oldu!
Sanki kaldım onca kalabalık içinde
Tek başıma ben!
Alisa.

Alisa!
yorgunum şimdi.
Umutsuzluk çöllerinde kayboldu mutsuz yüreğim.
Gözlerim hep eski günlerde!
Fakat!
Ben, o eski senin bildiğin ben değilim!
Alisa.

Alisa değiştim!
Yorgun zamanların yorgunu oldum
şimdi ben Alisa,
inim, inim inlemekteyim çektiklerimden!
bir de deli divaneyim!
çünkü hayal dolu gözlerimde sensin!
Hala Alisa.

Alisa!
Gel içimdeki ızdırabımı biraz olsun dindir!
vakit çok daha geç olmadan.
Yüreğimdeki hasret yangınını söndür!
ölüm beni yakalamadan.
Bir hal hatır sor
eskisi gibi yine birkaç şaka yap güldür
Alisa!
Vakit çok geç olmadan..
Alisa..

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Anadoluda Bayram

Bir başkadır Anadolu' da bayram,
Küsler barışır, neşe dolar evler,
Neşeden sevinçten er olur akşam,
Gurbetçi insanla dolardır köyler.

Er kalkar bayramda o gün insanı,
Yıkanır giyinir, kılar namazı,
Mezarlar üstünde, okur kuranı,
Duayla dolardır, o gün mezarlar.

Dualar yapılır, kurban önünde,
Koçlar kurban olur, çayır çimende,
Pişer etler yenir, meydan yerinde,
Kokuyla dolardır, o gün oralar.

El öper küçükler, et dağıtırken,
Selam söyle derler, ona dönerken,
Kurbandan et alan, etinden yerken,
Bir bilsen çok olur, git bak dualar.

En son sıra gelir, ev dolaşmaya,
İnsanlar başlardır, bayramlaşmaya,
Yakın uzak denmez, dost akrabaya,
O gün sevinirdir, dost akrabalar.

Bayramda gülerdir, insan yüzleri,
Gör Anadolu 'm da, bayram günleri,
İstersen bir bayram, git gez köyleri,
Gurbetçi doludur, git bak oralar.

26 Ekim 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Anılar

Olmaz olsun hasret beni yaralar,
Zehir olur bana gayrı,/ buralar,
Gayrı dolaşmam ben bu yerlerde,
Yoksa bırakmaz beni, hatıralar.

Bulut, bulut sigaramın dumanı,
Hiç bitmez hep yanar, yerde kalanı,
Hiç sevmem uğraşma ben şu yalanı,
Bırakmaz beni gayrı, şu anılar.

Hayali çıkmıyor hala odamdan,
Koparıldı bir şey hemen şuramdan,
Görünmez ortalık sisten dumandan,
Odamda dolaşır, her gün anılar.

Hayali tuz basar, gelir yarama,
Dokunur bu hasret, benim şurama,
Gayrı gün doğmazdır puslu odama,
Tavanda dolaşır, her gün anılar.

Anılar nedendir, bana bakarlar,
Bana baktıkça beni ağlatırlar,
Çevremde her gün dolaşır dururlar,
Ay geçti yıl geçti, bitmez anılar.

11 Eylül 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Anılarım

Anılarım aklıma geldikçe,
Birden,
Tutmaz olur, elim kollarım dökülür kalırım.
Ve gözlerim kapanır.
Ben hep anılarımla yaşamaya başlarım,
Anılarım aklıma geldikçe.

Anılarım aklıma geldikçe,
Derim,
Ben geçmişimde meğer neler, neler, yaşamışım.
Kiminde, kendime gülerim,
Kiminde, üzülürüm.
Ve kiminde, kendi kendime kızarım,
Anılarım aklıma geldikçe.

Anılarım aklıma geldikçe,
Birden,
Bir sessizlik çöker, beni ben yapan tarafıma
Dalarım gözlerim kapalı,
Kalbim sıkışır birden.
Ve bende ki can bedenimden çıkar gider,
Anılarım aklıma geldikçe.

Anılarım aklıma geldikçe,
Bazen
Gözlerimden yaşlar dökülür ağlarım.
Kaybolan arayıp sormaz olan, vefasız dostları düşünürüm
Sonra ben, aklıma şaşarım.
Ve pişmanlıklarım, zirve yapardır,
Anılarım aklıma geldikçe.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Anlamadı Kimse Beni

Ben kendimi kaybetmişim.
Kaybetmişim, bir gizemli dünyanın baharında.
Bulamadan geldi.
Geldi neredeyse, artık bitmek üzere olan şu sonuncu baharım.
Şu yalan, yalan, dünyada.

Konca idim, kopardılar dalımdan.
Önce kokladılar, sonra fırlatıp attılar yerlere beni.
Gelen ezdi giden ezdi.
Kullanılmış, bir eşya yaptılar beni.
Paçavramı çıkardılar.
Çaldılar yok ettiler, benim hayallerimi.
Neler, neler geçti başımdan.

Anlatamam, kendimi
Anlatamam...
Anlatırsam başımdan geçenleri, üzerim beni dinleyenleri.
Yalan oldu, virañ oldu gitti benim dünyam.
Boş bir, hayal uğruna!
Anlamadı şu yalan dünyada, kimse beni.

10 Ara. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Anlat Rüzgâr.

Dur rüzgâr /esip geçme hemen,
Soracaklarım var sana.
Duydum ki, doğup büyüdüğüm topraklardan geliyormuşsun.
Otur' da şöyle yanıma soluklan biraz.
Ne de olsa çok uzaklardan geliyorsun,
Yorgunsundur,
Dinlenirken,
Bizim oralardan anlat bana.
Yıllardır gittiğim gördüğüm yok, doğup büyüdüğüm yerleri,
Anlat,
Geçip gitme hemen rüzgâr;

Anlat yavaş, yavaş dinlenirken bizim oraları.
Kim hasta kim öldü.
Dindir şu benim içimdeki hasretimi.
Öğrenmek istiyorum her şeyi ne var ne yok oralarda.
Kanadı kırık yaralı bir kuş gibiyim yıllardır
Ben buralarda,
Anlat bana rüzgâr, bildiğin duyduğun her şeyi.

Dediler' ki bana, senin akranın kalmadı.
Sordum da, tanır' mısınız diye, seni tanıyan olmadı.
Doğru' mu bunlar, bilmek istiyorum her şeyi,
Anlat,
Kim sağ, kim ölü, yaşıtlarımdan
Hiçbir şeyi saklamadan anlat rüzgâr;

Anlat bana çocukluğumun geçtiği yerleri.
Anlat,
Bir zamanlar bahar yaz gününde göçtüğümüz bahçeleri.
Yine yeşil mi yine eskisi gibi oralar
Kesilip yıkıldı mı ağaçlar, binalar mı yapıldı yerlerine
Anlat her şeyi.
Anlat rüzgâr.
Komşularımız yaz gelince eskisi gibi o yerlere göçüyorlar mı?
Anlat her şeyi.
Anlat rüzgâr
Yine yollarımızdan eskisi gibi sabahın seher vaktinde nal sesleri duyuluyor' mu?
Anlat
Her şeyi anlat, bilmek istiyorum rüzgâr.

Anlat dağlarımızı kırlarımızı anlat
İçinde gökyüzünü göremediğimiz ormanlarımızı anlat
Anlat bizim oralara yağın karları,
Ve anlat, yağın yağmurları
Anlat çocukluğumdaki çamurlu ya da tozlu sokakları
Anlat buz gibi sularını içtiğim pınarları
Anlat rüzgâr.
Kırlarında yetişen kekikleri kekikleri
Anlat.
Bağlarında bahçelerinde daldan dala sıçrayan teyinleri
Kırlardaki keklikleri

Bilmek istiyorum bir de senden duymak istiyorum her şeyi
Haydi, geçip gitme anlat rüzgâr;

14 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Annem mi Çağırıyor Ne.?

Annem aklıma geliyor her yalnızlığımda olduğu gibi
Onun ektikleri
Onun kanserden ölümü aklıma geliyor.
Ve aklıma geldikçe bütün vücudum terk ediyor beni
Göğsüm kabarıyor sızısından
Annemin anıları terletiyor beni.
Yağmur yağıyor.
İnsanlar çekilmiş evlerine
Hayalimde annem ve annemin çektikleri,
Üşüyorum..
Annem' mi çağırıyor ne...

13 Aralık 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Antalya

Yeşilin maviyi, öptüğü yerde,
Çok güzel bir yer var, o yer Antalya,
Kış bitip yaz bahar, gördüğün günde,
Her yerde açardır, güzel sardunya.

Ufka bak bir gün sen bir kenardan,
Yorgun gün bir akşam dalarken uykuya,
Gün batsın kalkmazsın, sen o yerinden,
Yıldızlarla eşleşir, güzel Antalya.

Maviye doymayan, yeşil parklarda
Her sabah her zaman, sen gezsene var ya,
Çok güzel kızlar var, git gör yollarda
Bir başka güzeldir, bizim Antalya.

Bir gitsen çıkmazsın, kale içinden,
Her mermer bir tarih, gez gör sen yaya,
Her milletten görürsün gezdiğin yerden,
Asırlar görmüştür, güzel Antalya.

Kaş dersen bir git gör cennet köşesi,
Çok güzel yer dersin, git gez sen yaya
Bir yer var çok serin, cennet Gömbe'si,
Kaş denen şu yerin, cennet Antalya.

Tarih dersen git gör, mavi Demre'den,
Hem deniz hem dağ taş, mermerden kaya,
Geçemezsin yollardan, heykel görmeden,
Tarihten bir şavktır, güzel Antalya.

Hoş kokan portakal, Finike 'indir,
Bir tat var gör de bak, ye doya, doya,
Her taraf bağ bahçe, sor sen kimindir,
Portakal ve sebzen, çoktur Antalya.

Kumluca' m bir marka seracılıkta,
Cam dolmuş düz ovam, hep seralarla,
Toprak yok bir baksam, hiçbir tarafta,
Şu senin her şeyin güzel Antalya..

Hem sulak hem yeşil güzel Manavgat,
Her çınar bir damdır, pek çok kamelya,
Her yorgun uyur da, hiç doymaz fakat!
Her yerin her şehrin, güzel Antalya.

Tatil' mi derdin koş, bak tam yeridir,
Motel var kumsal var, koş der Alanya,
Bir gören birçok kez, tekrar gelirdir,
Bu şehrin her yeri güzel Antalya.

Git muz gör balık gör, Gazipaşa' da,
Hele bir de sahilden, dolaşsan var ya,

Mandal, mandal muz dolu yamaçlarda,
Bu şehrin şu muzunu, çok hoş Antalya..

Akseki 'm Elmalı' m, ve korkut eli,
Her dağın sedir çam sedir, ve dağlık kaya,
Yaylan var meyven var, her yaz gitmeli,
Dağların ormanının, güzel Antalya.

13 Mayıs 2012-05-13
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Antalya " Aruzla"

Antalya bu gün ufkuna baktım yine aksam,
Baktıkça yüzümden, süzölüp aktı da yaslar,
Birden dökülen yaşla, deniz taşıtı bu aksam,
Çırpındı hemen dert ile kumsaldaki kumlar.

Antalya, benim kalbimi çaldın bakıyorken,
Bağrındaki parklarda, güzeller gezinirken,
Sevdim seni, parklardaki güller yeşerirken,
Antalya bu gün ufkuna baktım yine aksam.

Antalya gönül yaslı hüznün verme hazanda,
Dert doldu gönül, ağlıyorum sevda yolunda,
Neyler su gönül sevdayı ask düşse hazanda,
Antalya hüznün verme gönül yaslı bu aksam.

Antalya bahar geldi, çiçek açtı bademler,
Gezsin yine yollarda, badem gözlü güzeller,
Bir gamlı hazan vakti, demezler mi görenler,
Antalya bu kimdir, düşünürdür yine aksam.

Antalya boğuldum yine, bir sevda selinde,
Karsımda deniz, sevdalı geçmiş hayalimde,
Yüksel'de bakar ufka, bu aksam su falezde,
Antalya hazan geldi, gönül yasta bu aksam.

Mefûlu/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

05 Mart 2012-03-05
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Arkadaş

Belin bükülmüş.
Baksana arkadaş, senin' de işin bitmiş artık.
Saçların dökülmüş, perişanlık desen paçandan akmakta.
Ve yürüyecek takatın bile kalmamış.
Sense hala,,,
Gönlüm hala genç diyorsun
Sen öyle desen de buna kim inanır,
Arkadaş.

Sen yüzlerini yıkarken,
Sabahları, yataktan kalktığında,
Hiç mi, aynaya bakmıyor' musun?
Arkadaş.
Yüzlerindeki,yanaklarındaki
Ve alnında oluşmuş, o derin çizgileri
Ve sonra gözlerinin altındaki o mor çukurları,
Görmüyor'musun.
Söyle..
Sen yoksa bunları,olgunluk' mu sanıyorsun?
Geç bunları, geç, arkadaş...
Lafla peynir ekmek gemisi yürümez sen bilmiyor,musun
iç boş yere, konuşma,
Sen' de benim gibi hazanı yaşıyorsun.
Canın çekse' de,
Yeniden bir bahar daha, yaşarım desen'de,
Sen bunun hayalini bile kurma..
Vaz geç,
Görüyorum' ki,
Sen de artık, benim gibi son baharını yaşıyorsun
Arkadaş.

06 Mayıs 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz "Bir Damla Şarap Ver Dudağından

Bir damla şarap ver güzelim gel dudağından,
Ben mest olayım, koklayayım gül yanağından.
Dertler dolu gönlüm, neşe bulsun güzelim' de,
Ben mest olayım koklayayım gül yanağından.

Gönlüm susamış aşka şarap sun da dudağıyla,
Ben mest olayım zevk tadayım, gel' bu şarapla.
Gönlüm neşe dolsun, güleyim son zamanımda,
Ben mest olayım koklayayım gül dudağından.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

18 Nisan 2014-04-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Doğru mu Duydum?

Mutlu musun şimdi bensiz bana bir söyle sen,
Doğru' mu duydum, değildir dediler söyle sen,
Her kime sordumsa, gülmez dediler hep bana,
Doğru' mu duydum, değildir dediler söyle sen.

Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün

06 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Gazel "Güle Bülbül Yakışır "

Çalışan insanı Allah da sever kul da sever,
Düşünüp durma alış boşta gezen borçlu gider.

Dile taş koyma, dilin tatlısı var ekşisi var,
Konuşurken sıra ver, dil dile muhtaç salıver.

Kula kul olma bırak, Allaha kul ol ocuğum,
Kula kulluk ne lazım, hem seni Allah da sever.

Dua etsen' de dirilmez, dirilir sanma giden,
Hakikat' tır kara toprak, bunu öğren bu yeter.

G le bülbül yakışır, taşlara kartal dağa yel,
Aşığın omzuna saz, gönlüne bir sevda yeter.

Yapılan işte gönül al, sana benden nasihat,
Tele un serme, yağan yağmura rüzgâra gider.

Hayatın cilvesi var Yüksel e sor git de bunu
Yazı görmüş g z  görmüş kışı görmüş de gider.

Filetin (Filetin) / Feilâtün / Feilâtün / Feilün

30 Aralık 2012

Ahmet Yüksel şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü " Sevda Değil Sanma"

Bir sevda değil sanma, senin bendeki aşkın,
Gördüm seni bir gün şu benim kalbimi çaldın,
Gönlümdeki sensin, bana nazlanma yeter gel,
Gördüm seni bir gün şu benim kalbimi çaldın.

Sen konca baharken seni buldum zamanında,
Ben kalbimi verdim bana yer yok' mu yanında,
Gönlümdeki sensin, bana yer yok' mu yanında,
Gördüm seni bir gün şu benim kalbimi çaldın.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

28 Şubat 2013
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü "Çıktın Hayatımdan"

Bahçemdeki güller gibi, açtın' da baharda
Hiç koklamadan ben seni, çıktın hayatımdan
Sen bir daha hiç çıkma, benim karşıma artık,
Hiç koklamadan ben seni çıktın hayatımdan

Hicran dolu gönlüm hala hasretle yanarken
Soldum' da sarardım, kime gittin bırakıp sen,
Gel gitme yazık, sevdama kalbimdeki senken
Hiç koklamadan ben seni çıktın hayatımdan.

Sen bir taze güldün şu bahar vakti gözümde
Soldum da sarardım, seni sevdim yüreğimle,
Verdin bana hasret, yamam ben bu hüznle,
Hiç koklamadan ben seni çıktın hayatımdan.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

29 Ağustos 2014-08-30

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü "Dargın Gibisin "

Bilmem' ki neyin var bana dargın gibisin sen.
Dün yolda yürürken seni gördüm' de giderken,
Birden bana sen, arkanı döndün, niye bilmem,
Dargın gibi baktın bana, sen yolda giderken.

Mefulü/ Mefulü / Mefulü / Fekülün

05 Aralık 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü "Helâk Oldu, Gönül"

Gel yapma helâk oldu gönül aşkla yanarken
Sevdim seni, bilmez gibi davranma severken
Ben aşkına yandım, küle döndüm baharımda
Sevdim seni bilmez gibi davranma severken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

06 Mayıs 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü "Sen Gönlüme Düştün"

Bahçemdeki güller gibi açtın baharında,
Yer gök kokuyor mis gibi, baktım hazanımda,
Kimsin güzelim sen, yanarım kor gibiyim ben,
Sen gönlüme düştün şu vakitsiz zamanımda.

Kimsin güzelim sen, bakışından yanarım ben,
Sen gönlüme düştün de vakitsiz zamanımda.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

22 Mayıs 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü "Yandı Gönül Yandı Gönüm"

Yandı gönül yandı gönüm şu senin aşkına,
Gel güzelim gel, gönül aşkına gel sevdama,
Sen meleğim sultanımsın, seni sevdim diye,
Gel güzelim gel, gönül aşkına gel sevdama.

- Müfte'ilün / Failin / Müfte'ilün / Failin

13 Ocak 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü Bırakıp Gitme

Kalbim yine üzgün yine sensiz kalışından,
Gönlümdeki sensin bırakıp gitme severken,
Sensiz yaşanır sanma, hazan vakti hayatta,
Gönümdeki sensin, bırakıp gitme severken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

21 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü Bir Damla Su Ver Dudağından

Bir damla su ver gel, dudağından güzelim sen
Bir damla su ver gel dudağından, dudağından,
Ben çok susadım anla, senin sevdana korkma.

Bir damla su ver gel dudağından, dudağından.
Bir damla su ver gel dudağından, dudağından.

Yandım yanarım aşkla, senin sevdana yapma
Bir damla su ver, gel dudağından bana kaçma
Sevdim seni gönlümdeki sensin daha korkma.

Bir damla su ver gel dudağından, dudağından.
Bir damla su ver gel dudağından, dudağından.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

24 Şubat 2015-02-24

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü Güldürmedi Mevla M

Güldürmedi Mevla'm niye bilmem bu hayatta
Ömrümce ne sevdim, ne sevildim hayatımda,
Gülmem gülemem boş yere uğraşma benimle,
Ömrümce ne sevdim, ne sevildim hayatımda.

Mevla' m kara yazmış kaderimmiş kara yazgı
Yazgım beni her gün taşa, taştan taşa çarptı
Geçmiş bana dert verdi, hüznün verdi bunalttı,
Ömrümce ne sevdim, ne sevildim hayatımda.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

28 Eylül 2014-09-28

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü Hasret Dolu Gönlüm

Akşam yine olmuş yine aklımdaki şu sensin,
Hasret dolu gönlüm, seni sevmiş bilemezsin,
Yetmez mi bu hasret bana, sevdim seni anla,
Hasret dolu gönlüm, seni sevmiş bilemezsin.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

04 Temmuz 2014-07-04
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü Sevmem Daha Asla

Sen kalbimi çalmış birisiyken, zamanında
Sen elleri sevdin, seni sevmem daha asla
Sen aşkımı rüzgârlara, yağmurlara verdin
Sen elleri sevdin seni sevmem daha asla.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

16 Nisan 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şarkı Sözü Sevmem Daha Xsevsen Bile

Sorma sakın sorma hasret dolu gönlüm de sen
Sevdana yandım gönülden seni sevdim de ben
Sense gönül vermedin, ben daha sevmem seni,
Sevdana yandım gönülden seni sevdim de ben.

Bir daha sevmem sakın girme benim gönlüme
Git buradan bakma, sevmem daha sevsen bile

Bir daha sevmem, yeter çıkma benim karşıma
Bilmedi gönlün, benim sevdamı sevmem daha,
Git buradan dönme sen, dönme sakın bir daha,
Sevdana yandım gönülden seni sevdim de ben.

Bir daha sevmem sakın girme benim gönlüme
Git buradan bakma, sevmem daha sevsen bile.

16 Eylül 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şiir "Ah Şu Gönül Sevdası"

Ah şu gönül sevdasından, susayıp durduğum,
Yandı şu gönlüm, senin sevdana nazlanma sen,
Gel susayan gönlümün sultanı ol gel durma gel,
Yandı şu gönlüm senin sevdana nazlanma gel.

Gel susayan gönlümün sultanı, gönlüm sana,
Yandı şu gönlüm, yetiş, gel şu gönül sevdama,
Aşk dolu, gönlüm de sen sevdalıyım ben sana,
Yandı şu gönlüm senin sevdana nazlanma gel.

Müfte'ilün / Fâilün / Müfte'ilün / Fâilün

09 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruz Şiir "Kölen Miyim Şimdi Ben?"

Senin yüzünden başım belâda,
Konuşma sen hiç benim yanımda,
Düşünmedin sen, gönül severken,
Kölen' miyim ben senin yanında.

Devamlı dır, dır, yapar durursun,
Desem ki ben yapma, çok kızarsın,
Neden, neden sen, gönül kırarsın,
Kölen, neyim ben senin yanında.

Neyim, neyim ben senin yanında,
Neden bozukluk' mu var, kanımda,
Düşün de bak, kel' mi var başımda,
Kölen miyim söyle, söyle durma.

Baharda güldün benim gözümde,
Dalımda soldun, bahar günümde,
Canım gülümken, benim dizimde,
Kölen miyim şimdi ben yanında.

Fa'lün / Feûlün / Fa'lün /Feûlün

23Eylül 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aruzla Antalya

Antalya bu gün ufkuna baktım yine akşam,
Baktıkça yüzümden, süzölüp aktı da yaşlar,
Birden dökülen yaşla, deniz taşı bu akşam,
Çırpındı hemen aşk ile kumsaldaki kumlar.

Antalya, benim kalbimi çaldın bakıyorken,
Bağrındaki parklarda, güzeller gezinirken,
Sevdim seni, parklardaki güller kokuyorken,
Antalya bu gün ufkuna baktım yine akşam.

Antalya gönül yasta hüznün verme baharda,
Dert doldu gönül, ağlıyorum sevda yolunda,
Neyler şu gönül sevdayı, aşk düşse hazanda,
Antalya hüznün verme gönül yaslı bu akşam.

Antalya bahar geldi, çiçek açtı bademler,
Gezsin yine yollarda, badem gözlü güzeller,
Bir gamlı hazan vakti, demezler mi görenler,
Antalya bu kimdir, düşünürdür yine akşam.

Antalya boğuldum yine, ben sevda selinde,
Karşımda deniz, hülyalı geçmiş hayalimde,
Yüksel' de bakar ufka, bu akşam şu falezde,
Antalya hazan geldi, gönül yasta bu akşam.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

05 Mart 2012-03-05
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşık Olan Bilirdir

Âşık olanlar bilirdir.
Aşk, bazen ölmektir bazen de, ölüp, ölüp dirilmektir.
Kalbini dolduran aşk gerçek bir âşksa.
Aşk, bir sevdadır, bazen tamiri olmayan yıkımdır,
Ve sürünmektir, uğrunda ölebilmektir
Ateş, bacayı sarmışsa;

Aşkı tatmışsa bir gün yüreğin,
Yıllar geçse' de aradan, yine de çıkmaz kalbinden.
Kalırdır o, aklının bir köşesinde,
Hep, gizli, gizli...
Gün gelir, anarsın hayaller kurarken
Ve gün gelir, ağlarsın.
Senin yüreğindeki aşk, deşelenip alev almışsa;

Ya bir de, kadere boyun eğdiysen.
Bak işte o zaman olurdu halin yaman.
İşin çıkmaza girmiş olur gayrı
Çık çıkabilirsen işin içinden.
Çekmeye çalışırsın geçmişini sinene, elinden bir şey gelmeyince.
Sen hep kendini üzersin.
Ve değişmez kaderin, sen ne kadar uğraşsan.
Ve kaptırırsın sen kendini, değişmeyen kaderin uyduğun cilvesine.
Sen yaşamaya çalıştığın ömrün boyunca;

Olur ya bir gün bunalsan hayatından
Neler geçer, neler işte o zaman, gör bak senin zavallı aklından
Değiştiremezsin, doğuştan yazılan kaderini
Uğraşsan.
Ve sen dersin hep ben ne yapsam.
Olurdu düşüncen, aşağı tükürsen sakal yukarı tükürsen bıyık hesabı
Sen kendini olmaza kaptırıp düşünüp durdukça;

Bazı tesadüfler vardır.
Yıkardır bu tesadüfler insanı, küllenmişse içindeki aşkın
Fakat iş işten geçmiş olur,
Yine de sen acaba dersin, onda kalmıştır' da aklın.
Umudunu körlerler, söndürürler, bir bakmışsın ederler şaşkın
Ve sen yıllar yılı ağlarsın.
Aklının bir köşesin hala o aşk bulundukça;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşık Veysel Anısına

Ne zaman 21 Mart tarihi gelse Âşık Veysel Şatıroğlu gelir gözlerimin önÂşık Veysel anısına

Ne zaman 21 Mart tarihi gelse Âşık Veysel Şatıroğlu gelir gözlerimin önüne' de hüzünlenirim.

Yıl 1972 aylardan ağustos ayıydı. Çünkü bu ayı unutmam mümkün değildir. Bu tarihte misafiri olmuşum Sivri Alan köyündeki tek katlı üzerinde çatısı bile bulunmayan evinde.

Yedik içtik bir gece kaldığım evinde sazını sözünü dinledim ve ertesi gün düştü önümüze o meşhur kendi eliyle yetiştirdiği köyün güneyindeki meyve ağaçlarıyla dolu gözü gibi sevdiği bahçesine götürmüştü bizleri. İyi ki de o yıl ziyaret etmişim çünkü kendisi ertesi yıl 21 Mart 1973 tarihinde rahmetli olmuştu. Bazı özel nedenlerden dolayı cenazesine gidememişim ama gönderdiğim bir çam fidanının mezarının yanına dikildiğini biliyorum. "Ruhu Şad olsun"

Neyse ben ziyaret kısmına döneyim. Bahçesine ben ve yanımda Âşık Veysel Şatıroğlu ve daha birkaç kişiyle vardık. Hiç unutmam bahçesinin ağaçlardan yapılma kapısını bizzat kendisi açmıştı. Kapıyı açtı o önde biz arkada bahçeye girdik.

Bizlere bahçesinden bahsediyor bu bahçeyi kurmakla söğüt ağacından başka ağacın olmadığı köyünde nasıl bir örnek meyve bahçesini kurduğunu anlatıyordu.

Biz vardığımızda meyveler henüz tam olarak olmamıştı amma elmalar nerdeyse yenecek hale gelmişti. Cevizler desen yenice içleri olgunlaşmaya başlamıştı. Oradaki birilerinden bir bıçak istedim adam çıkardı cebinden bir çakı verdi. Ceviz ağacından birkaç ceviz kopardım ve kopardığım cevizlerin içini çakı yardımı ile oyarak yemiştım. Yemiştım diyorum çünkü çocukluğumuzda bizim de bahçelerimizde çok ceviz ağaçlarımız vardı da cevizin ne zaman olacağını oymasının ne zaman yeneceğini biliyordum. Oysa cevizin oymasını ne yanımdakiler biliyordu ne de oradaki köylüler biliyordu. Ben onları oyup yerken içlerinden bazılarının bizim eşik dediğimiz cevizin etrafındaki yeni kararmaya başlayan kısmını çıkarak geri kalan yenebilecek kısmından hem bahçe sahibi Aşık Veysel Şatıroğlu' a ikram etmişim hem de oradaki köylülere vererek cevizin tam olarak olgunlaşmadığı zamanda nasıl yeneceğini göstermişim. Ayrıca bu şekildeki cevizin közde pişirilmiş taze mısır ile yendiğinde daha güzel bir tat vereceğini söylemişim.

Şimdi o bahçeyi gezdiğim ve evinde misafir olarak kaldığım eşinin kendi elleriyle pişirdiği ve bizlere yedirdiği yemekler onun bu ölüm yıl dönümünde aklıma geldi de birkaç satır yazı ile onu buradan anmadan edemedim.

Allah yattığı yeri Cennet eylesin.

Ben giderim adım kalırdır dedin
Sen de göçtün gittin fani dünyadan,
Oysa sen köyünde, örnek biriydin,
Mekânın cennet olsun Şatır oğlu.

Kavuştun sen de o sadık yârine,
Bir şeyler oldu sazının teline,
Asmışlar gördüm de duvar üstüne,
Gelen giden bakardır, Şatır oğlu.

Hak' ın gizli hazinesi toprakta,
Diyerek gittin sen de en sonunda,
Buldun mu bari sen kara toprakta,
Sevdiğin o yeri, sen Şatır oğlu.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşıksın Derler Bana

Şu yalancı dünyada gün görmeden hayatta
Her yerim yanar olmuş, sevdadan derler bana
Gamla dolu bir vaktin yaşanan son deminde,
Şeni yakan bu ateşin, sevdadan derler bana.
Ömrümün son deminde, âşıksın derler bana.

Şu ömrümün sonunda, hazanımı yaşarken
Yangından beter bir şey, kalbimi sardı birden
Ömrümün sonu gelmiş, gam dolu yaşıyorken
Şeni yakan bu ateşin, sevdadan derler bana.
Ömrümün son deminde, âşıksın derler bana.

Nasıl bir kor düştüyse laf dinlemez gönlüme
Yanar' da hayır demez, sevdiğimi söyler yine
Bazen Her gelen durup, bakar' da yüzlerime
Şeni yakan bu ateşin, sevdadan derler bana
Ömrümün son deminde, âşıksın derler bana.

Aşk uğruna yanarken, şu ömrümün sonunda
Sarardım soldum birden, kalbimdeki şu korda
Nasıl bir aşksa bu aşk, şu benim hazanımda
Şeni yakan bu ateşin, sevdadan derler bana
Ömrümün son deminde, âşıksın derler bana.

16 Kasım 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşk Bitti Yürek Yandı

Bir işveye kul oldu' da gönlüm, baharında
Aşk bitti yürek yandı, hüzünden hazanında
Yıllar yılı sevdim' de yeterdir demeden ben
Aşk bitti yürek yandı, hüzünden hazanında.

Düşman gibiyiz şimdi, konuşsak bile evde
Kayboldu neşem, kalmadı hiç aşk içimizde
Dargın gibiyiz biz' de hüznün var, yüreğimde
Aşk bitti yürek yandı, hüzünden hazanında.

(Mef'ûlü & Mefâîlü & Mefâîlü & Feûlün)
Bir işveye kul oldu' da gönlüm, baharında
Aşk bitti yürek yandı, hüzünden hazanında
Yıllar yılı sevdim' de yeterdir demeden ben
Aşk bitti yürek yandı, hüzünden hazanında.

Düşman gibiyiz şimdi, konuşsak bile evde
Kayboldu neşem, kalmadı hiç aşk içimizde
Dargın gibiyiz biz' de hüznün var, yüreğimde
Aşk bitti yürek yandı, hüzünden hazanında.

(Mef'ûlü & Mefâîlü & Mefâîlü & Feûlün)

20 Kasım 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşk İçin Yürek İster.

Aşkı taşımak için, yürek ister,
Yreksiz insanda, aşk erken biter.
Yreğın olmazsa gr bak zamanla
O aşkın elinden kayar giderdir.

Aşkına güvenip, taparsan aşka,
Biterse bir gün aşk, dert düşer sana
Kendini ezdirme, aşk uğruna
Aşk denen zamanla, gelip geçendir.

Aşığım diyeni, sevmek istersen
Bir dene sonra sev, gönül vermeden
Her sözü yalansa, seni sevenin
Gün gelir gr de bak, aşkı biterdir.

Aşığım diyenin, baksan yüzüne
Yürekten değılse, gülmez seninle
Yüzünü asar' da, seni görünce
Darlığa düştün' m, çeker giderdir.

Aşığın gülünce, gözünün içi
Parıldar dururdur, cam elmas gibi
Yürekten aşığın, atınca kalbi
İnsanı gözünden, vurur geçerdir.

Ey yüce Allah' n, sevgili kulu
Ne düz ne yokuştur, ahretin yolu.
Severken birini, öğren huyunu
Bilinçsiz sevmeye, yürek yetmezdir.

15.04.16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşk Ne Güzeldir

Es bâd-ı sabâ bağıma, gönlüm yine şendir,
Hasret dolu gönlümde neşem aşk ne güzeldir,
Bülbül gibi şendir, şu benim aşk dolu gönlüm,
Hasret dolu gönlümde neşem aşk ne güzeldir.

Dil-teşne gönül âşk_a doyar, gör hazanımda,
Es bâd-ı sabâm, aşk dolu gönlüm, bu baharda,
Ben gayrı düşünmem meralım var şu yanımda,
Hasret dolu gönlümde neşem aşk ne güzeldir.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

01 Kasım 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşk Neredesin Sen?

Gönül dedim çıktım, aşkın yoluna,
Hem gezdim hem aradım şu aşkı ben,
Köy şehir dolaştım, aşkın uğrunda,
Aşk kalbimde yoksun neredesin sen.

Sendin tek umudum eskiden benim,
Sendin benim boynumu bükeceğim,
Ey benim her derde, derman bildiğim,
Aşk kalbimde yoksun neredesin sen.

Umut bırakmadın sen neden bende,
Aşk, sen bir uhdeydin, benim içimde,
Neden bir sevdiğim yok şu gönlümde,
Aşk kalbimde yoksun neredesin sen.

Arayan bulur dediler hep bana,
Aradım durdum ben, hep yana, yana,
Ne çok şey kaybettim, senin uğrunda,
Aşk kalbimde yoksun neredesin sen.

Var dediler orda, hem de güzelden,
Arattım seni de Hint' ten Yemenden,
Ne yazık' ki hiç, fayda yok gelenden,
Aşk kalbimde yoksun neredesin sen.

Birini gördüm dün, hem kara gözlü,
Yanağında çok ben var, yuvarlak yüzlü,
O da olmuş duydum, dün gece sözlü,
Aşk kalbimde yoksun neredesin sen.

26 Eylül 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşk Yarası

İçimi acıtmakta aşk yarası
Hangi ilaç derman hangi merhem çaredir..
Şürsem,
İyileşsin diye yarama.
İçim yanmakta kalbim sıkışmakta aşk yarasından
Görürseniz sevdiğimi söyleyin ona..

Boyun eğdim bile, bile
Şu benim seven yüreğim eğlensin diye.
Fakat..
Yine de unutmak mümkün olmadı /sevdiğimi.
Bekledim beni düşür bir gün aklı başına gelir diye
Sonunda içimdeki hasretim umman oldu
Görmeye, görmeye.

Dediler düşünme onu,
Kalleslik paraya pula tapmak budur yaşamın kanunu
Bilmez' misin sen dediler bana..
Nereden bilebilirdim' ki.. /Bana hep samanlık seyrân olur dediler aşk için,
Sevmeyi, sevmeyi öğretiler
Sevdirdiler yüreğimi hale, hale aşk ateşiyle dağladılar,
Yaraladılar,
Ve beni inandırdılar.
Gözlerimden yaz sıcağında yağmur dolu yağırdılar
Sevdim ben de, en sonunda.

Ağla, /ey yüreğim ağla.
Sevdiğini paraya pula önem verenler aldı
Ve senin için yandı
Ne o dedikleri samanlık seyrân kaldı, nede filizlenen aşkın kaldı
Beş paraya sattılar seni,
Ve geriye sapla samanın kaldı
Gördün işte şimdi yıllardır yaş döken gözlerimi,
Ey benim dertli yüreğim,
Yeter artık üzüldüğün şu gözyaşlarımla yararı dağla.

12 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aşkıyla Yanmıyorsan

Hak yolunda giderken derdine ağlıyorsan,
Boş yere hiç ağlama, aşkıyla yanmıyorsan.

Hazan vakti gelirken, gördüğün bir güzeli,
Sevmişsin neye yarar, aşkıyla yanmıyorsan.

Sana gönül verip de, sevmeyi hak edeni,
Sadece sevmek yetmez, aşkıyla yanmıyorsan.

Dost doğru yol var iken, yanlış yolda gideni,
Allah af eder sanma, aşkıyla yanmıyorsan.

Susuz gülü görüp de, damla su vermeyene,
Ne bülbül ağlar ne gül, aşkıyla yanmıyorsan.

Güzelliğine kapılıp, sevdim dediğin dilber
Gönlüne sultan olmaz, aşkıyla yanmıyorsan.

Ah vah çekerek her gün gittiğin Hak yolunda,
Ağlasan ne fark eder, aşkıyla yanmıyorsan.

Derdim var deyip de, sızlandığın derdine,
Allah درمان vermezdir, aşkıyla yanmıyorsan.

Gönül verip sevdiğin, herhangi bir güzele
Yar demekle yar olmaz, aşkıyla yanmıyorsan.

30 Kasım 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ata Nasihatı

Ey benim, damarlarında kanım olan canlarım
Unutma, kanına kan katmış gelip geçmiş atanı
Onlar' ki benim, atamızdan yadigâr baş tacım
Sen' ki gurur yapmadan tanı bütün akrabanı.

Gururun Allah yanında, yoktur hiçbir faydası
Alçak gönüllü ol, odur dost olmanın baş alası
Gönül almaktır hatır sormaktır dostun aynası
Sen' ki gurur yapmadan tanı bütün akrabanı.

Bu dünya fanidir, çıkacaksın sen' de huzura
Ne diyeceksin mahşerde, o sorulan sorgunda
Geçer' mi zaman, yaşamakla yalnız tek başına
Sen' ki gurur yapmadan tanı bütün akrabanı.

Kaçarsan sen akrabandan hayır dua almaktan
Derde düşsen zor gelir bil sana yaptığın hatan
Varsa bir akraban bir yerde kaçın unutmaktan
Sen' ki gurur yapmadan tanı bütün akrabanı.

Şayet sen akrabalarından kaçarsan görünce
Sen nasıl hesap vereceksin o mahşer gününde.
Bir büyük olarak, sen, sen ol' da, sözümü dinle
Sen ki gurur yapmadan tanı bütün akrabanı.

Dosttur akrabadır, diyerek verirken sevgini
Sen, sen ol onlara yine' de, gevdirme kendini
Ben benim demeden göster de o güzel kalbini
Utansınlar da senden görsünler güzel yanını.

20 Aralık 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Atam

Ağlıyorum
Ağlıyorum Atam içim yanarak
Size layık olamadık,
Yaşatamadık devrimlerini
İstedigin medeniyete ulaşamadık,
Ne yazık hala;

Utaniyorum.
Şenin huzurunda seni saygıyla anarken
Öğrenemedik senin değerini
Bilemedik
Bizler için neler düşündüğünü
Ne yazık hala; [/italik]
Ağlıyorum.
Ağlıyorum Atam içim yanarak.
Size layık olamadık,
Yaşatamadık devrimlerini,
İstedigin medeniyete ulaşamadık,
Ne yazık hala;

Utaniyorum.
Şenin huzurunda seni saygıyla anarken
Öğrenemedik senin değerini,
Bilemedik,
Bizler için neler düşündüğünü,
Ne yazık hala;

Kendime kızıyorum
Seni yeterince öğretemedim diye çocuklarıma
Yokluktan bu ülke nasıl kuruldu diye,
Nasıl hür bağımsız yaşadığını,
Bunları,
Burunları bir karış havada oğluma kızlarıma.

Af et atam.
Çıkaramadık içimizden senin gibi bir lider,
Şiyaset adamı bir askeri deha,
Senin gibi vatan aşkıyla yanan bir önder;
Af et Atam.
Derdimi anlatamadım senden başkasına;

10 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Atatürk'çüyüm Diyenlere

Ey güzel gençliğim ne oldu sana,
Sen devamlı boynu bükük durursun,
Ne oldu bir söyle, bir deyver bana,
Atatürk demekten sen korkar oldun.

Hani sen, Atatürk' ün hayranıydın,
Giderdin her zaman, onun izinden,
Değıştin şimdi sen, ne oldu birden,
Atatürk demeye sen korkar oldun.

Yüzüne sürmüşler bir siyah leke,
Fütursuzca gezmektesin her yerde,
Demiyorsun nedir, bu geçmez leke,
Atatürk demeye, korkar olmuşsun.

Sen aşkla giderken, onun yolunda,
Sen yılan mı buldun yoksa koynunda,
Bir deyver neyin var, ne var aklında,
Atatürk demekten, kaçınır oldun.

Onun sayesinde, sendin hür kalan,
Dur şöyle bir düşün, bu da' mı yalan,
Ey Türk'ün gençliği, kendinden utan,
Atatürk demeye, korkar olmuşsun.

Sağ iken, giymişsin sen' de kefeni,
Demezsın, kim öldürdü sağken beni,
Atatürk derken sen, yıllardan beri,
Atatürk demeye, korkar olmuşsun.

07 Nisan 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Atinin Sesini Dinliyorum

Bir ses duyuyorum atiden
Bu ses!
Bana bir şeyler söylemeye çalışıyor geçmişimden.
Başım yana düşmüş,
Düşünürken.
Göğsümse!
Durmadan bir inip bir kalkıyor yerinden.
Gözlerimse, dalmış
Atiden gelen bu sesin,
Bana!
Ne söylemeye çalıştığını, anlamaya çalışırken.

Dalmışım çok, çok ama çok uzaklara
Mazim!
Durmadan masal üstüne, masal anlatıyor bana
Düşünüyorum!
Ve!
Ben çocukluktan çoktan çıktım diyorum kendi kendime konuşarak
O diyor oysa!
Dinle bu anlattığım masal başka.
Gözlerime baka, baka konuştuğu ta uzaktaki yerinden.

İçimde var, bir karanlık derin kuyu
Bağırsam ses verecek, atinin sesini dinlerken!
Oysa!
Gecenin ikinci yarısı çoktan olmuş, hala tutmadı uyku.
Gözlerim bir şeyler arar gibi mazinin derinliklerinde
Bir şeyleri arayıp dururken!
Ve bende!
Bir baktım bende dağılmış, kalmamış uyku
Sonra bir de!
Kalmamış cevaplanacak, hakikat tan başka bir soru

Atinin sesini dinliyorum.
Bir şarkı dinler gibi, bir memleket, bir Anadolu türküsü dinler gib.i
Ve her dinleyişten sonra!
Ağlıyorum!
Birkaç damla gözyaşım, süzülüyor yüzlerime
Gözlerimden.
Boynum omzuma yan yatmış, atiden gelen sesleri dinlerken.

İşte ben bu gece ben,
Boynum olduğum yerde yana yatmış!
Uzun bir gecenin ikinci yarısının en geç saatlerinde,
Vatanı!
Geçmiş ayları yılları, başıma gelenleri
Olan, bitenleri!
Ve sonra!
Başımıza, daha neler gelebileceğini
Düşündüm;
Uykuyu çoktan arkamda bırakmış, kara, kara düşünürken.

02 Ocak 2015

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Atiye Karanlık Diyerek Bakma

Atiye karanlık görerek bakma
Bakarken sen ona, ışık diye bak
Atiden hep ders al yabana atma,
Aldığın o dersler olur tutamak.

Atinin her dersi, sana ışıkken
Bana ne atiden deme sakın sen
Karanlık gününde, çıkış ararken,
Aldığın o dersler olur tutamak.

Atinin dersleri, derin bir kuyu
Bakmayı bilersen, bolcadır suyu,
Bu suda şifa var, unutma bunu,
Aldığın o dersler olur tutamak.

Bilersen atiye, bakıp görmeyi
Seversin soruya cevap vermeyi
Sıkıntın olmuşsa, üzme kendini
Aldığın o dersler olur tutamak.

Atidir diyorsan bakıp geçmişe
Oysa bu, dediğin benzer güneşe
Sen cevap ararken herbir işinde,
Aldığın o dersler olur tutamak.

Kul Yüksel yaptığı kendi işinde,
Ders alır yaparken hep atisinden
İstersen sen de al zor günlerinde,
Aldığın o dersler olur tutamak.

12 Nisan 2015-04-12
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Avukat Kasım Ağanın Öyküsü

.....Hukuk fakültesi son sınıftan okulunu bitirmeden ayrılmış olan Kasım, her akşam içmekteydi. Kendisini tanıdığım ilk yıllarda kendisiyle çok fazla samiyetim olmadığı için ona neden bu kadar çok içtiğini soramıyordum. Nasıl olsa bir derdi var! ki bu adamın, her akşam içiyor diyordum içimden. Bu kişi ne zaman içerken görsem, kendisi içtiği gibi yanına gelen tanıdık tanımadık kim gelmişse yanında mezesi ile birlikte gelenlere de içki yiyecek ikram ediyordu.

.....Ben onu yeni tanıdığım yıllarda henüz daha evlenmemiş bekârdım ve onun yaşadığı ilçeye yeni tayin olmuşum. Mesaim olmadığı zamanlarda onun her akşam devam ettiği şehir lokaline gidiyor, yatma zamanının gelinceye kadar olan vaktimi orada geçiriyordum.

.....Adını bile henüz yeni öğrendiğim bu adından bahsettiğim Kasım isimli kişi tanışmamızdan sonra, bana yakınlık göstermeye başladı. Onu ilk tanıdığım yıllarda o benden çok daha yaşlı biri olmasına rağmen benim gibi bekârdı. Yaşını kendisine hiçbir zaman kaç olduğunu sormamıştım amma, sağdan soldan onu yakından tanıyanlardan öğrendiğim kadarıyla onu tanıdığımda yaşı en az kırkın üzerindeydi.

.....Kasım yakışıklıydı sportmendi, istese çevresinden her güzel kızı alabilecek sevebilecek bir yapıdaydı. Üstelik de, gördüğüm kadarıyla duyduğum kadarıyla çok da zengin biriydi. Bulunduğumuz ilçede bahçeleri tarlaları deniz kenarında geniş büyük verimli arsaları olan biriydi. Böyle biri olmasına rağmen o yaşına kadar hiç evlenmemiş bekâr geziyordu ve babasından kalan mallardan her yıl birkaç parçasını satarak onun parasıyla eşe dosta içki yemek ısmarlıyor, gece kulüplerinde bir tarafında çilingir sofrası elinde bir deste iskambil kâğıdı her önüne gelenlerle ya da şehrin kalburüstü memurlarıyla eğlencelik kumar oynuyordu.

.....Oynadığı kumar masasında çoğu zaman şehrin devlet dairelerindeki kalburüstü memurları oluyor, onlarla oynadığı zamanlarda yanına kurdurduğu çilingir sofrasından kuş sütü bile eksik olmuyordu.

.....Kasım'ı bu hareketlerinden' midir nedir bilinmez amma, şehirdeki herkes onu çok seviyordu. Kimin yanına gitse saygı sevgi görüyor, ona karşı saygılı oluyorlardı ve devlet dairelerindeki işleri kolayca çözülmüyordu.

.....Zaman geçince bunun benimle olan arkadaşlığımız da ilerledi. Kendisiyle olan samimiyetimiz arttı ve artık mesainin olmadığı saatlerde bizler yaşadığımız şehirde bekâr ayrılmaz birer ikili haline gelmeye başladık. Ne zaman akşam oldu buluşuyorduk, bir yerlerde yiyip içiyor ya da eğleniyorduk.

.....Ben aslında onu görev yaptığım yerde tanıyana kadar, doğru dürüst içki içen biri değildim. Kumar desen hemen, hemen hiç bilmiyordum. Fakat zamanla onun sayesinde içki içmeye alkolik derecesinde değilse de az da olsa yine de alışmıştım. Akşamları onunla aynı masada oturuyordum küçük, küçük konken oyunları oynarken bir taraftan da yanımıza kurulan çilingir masasından içkilerimizi ufak, uyak yudumluyorduk.

.....Fakat ben onunla bunları yaparken, bir defa olsun bana yiyip içtiğimiz yiyeceklerin ve içkinin parasını verdirdiğini hatırlamıyorum. Onun için bizlerin yediği içtiği içkinin ve yemeğin parasını vermek bir zevkti. Çünkü kendisi bir zengin ağaydı. Herkes ona ilçede Kasım ağa diye çağırıyordu.

.....Etrafında dört dönen bağıni bahçesini onun adına çalıştıran onun adına ekip biçen ortakçılardan işçilerden tutun da ondan faydalanmak isteyen çok kimseler vardı. Kasım ağa' da onlara yardım etmekten zevk aldığı için, onlara yardım etmekten hiç çekinmiyor devamlı etrafında dönen fakir fukaranın yanında oluyordu. Sonra onların devlet dairelerindeki görülmesi gereken işlerinde aracı oluyor işlerin çabucak görülmesinde yardımcı oluyordu.

.....Bu Kasım ağa denen herkesin saydığı çok sevdiği kişinin hayatı benim hep dikkatimi çekmekteydi. Bir insanın kendi ve başkaları için, lüzumsuz onca harcama yapması karşısında dağ bile olsa dayanmazdı amma o dayanıyordu ve onun serveti harca, harca nedense bir türlü bitmek bilmiyordu.

.....Ben onu babasından miras kalan bir türlü bitmek bilmeyen servetinin gayrı

menkullerinin varlığı sayesinde, devam ettiği hukuk tahsilini bile tamamlamadan yarım bırakmış olduğunu bitirmeye' de hiç lüzum görmediğini gerek duymadığını düşünüyordum.

.....Fakat onun çevresinden gizlediği bir sırrı olduğu muhakkaktı. Kırklı yaşını geçirmekte olan zengin bir kişinin evli olmaması evlenmemesi onun geçmişteki hayatında bazı olayların olduğunu belki de hüsrarla biten bir aşkın olabileceğini hareketlerinden sezebiliyordum.

.....Bir insan ne kadar zengin olursa olsun, her akşam içki içerse, geceleri yeşil örtülü kumar masalarında kendini eğlendirme yoluna giderse onun geçmişinde mutlaka bir şeyler vardır diye düşünüyordum. Bu nedenle de onunla arkadaşlık yaptığım yıllarda onun başına geçmişinde neler gelmiş olabileceğini kendi kafamda devamlı olarak sorguluyordum.

.....Bir yaz akşamıydı. Her zamanki gibi bir lokantada beraber oturmuş yemek yiyor biraz da içiyorduk. Bulunduğumuz lokantaya o akşam biri geldi. Omzunda bir keman girdi hemen yanımdaki masaya oturdu. Kasım bey yerinden kalktı adamı benim de olduğum masaya davet ederek getirip onu da oturttu. Sonra onun için de yiyecek içecek söylerken onun içinde masaya bir içki kadehi koydurdu birkaç tanışma merasiminden küçük bir sohbetten sonra hep beraber yemeye içmeye başladık.

.....Zaman yaz gecesinin sıcak akşamında su gibi akıp geçiyor, Kasım ağa içkiye alışkın olmasına rağmen yavaş, yavaş sarhoş olmaya başlıyordu. Kemancının yanındaki kemancı aldı kemancının ellerine koydu çal dedi. Çal kemancı çal da içimiz açılın dedi yanımdaki kemancıya.

.....Kemancı çakır keyif olmuştu ve dünden hazırды, kemanını kılıfından çıkardı ve çalmaya başladı. Kısa bir taksim geçişinden sonra hüzzam okumaya başladı.

Böyle mi esecekti son günümde bu rüzgâr
Bütün kuşlar vefasız, mevsim artık son bahar
Unutmuş ellerimi eşim dostum sevgilim,
Kalbim acılarla bölünmüş hep dilim, dilim
Bütün kuşlar vefasız mevsim artık son bahar.

.....Kemancı çalıyordu, Kasım beyimiz ağamız ağlıyordu. Ne ağalığı kalmıştı ne de onun beyliği kalmıştı, çocuklar gibi gözyaşı döküyordu. İçindeki sırrı neyse gözyaşları olmuş akmıştı kendisi sırrının ne olduğunu anlatmasa da.

.....Belli ki çok büyük bir aşk yaşamıştı, geçmiş zamanın birinde. Arada bir yaşadığı bu aşkın ne olduğunu nasıl olduğunu anlattırmak için onu zorluyorsam da, o bana hep boş ver diyor, kendini içkiye veriyor masamızdaki şişenin biri boşalırken dolusu getirtiliyordu.

.....Bu arkadaşımınla dostluğumuz benim bu şehirden başka bir yere tayin olmam ayrılmamla kesildi. Fakat onun öğrenemediğim sırrı hep bende gizemli kalmaya devam etti.

.....Onunla geçirdiğimiz bu şehirden çok uzun sayılmayacak bir zaman sonra nihayet vedalaşıp ayrılma zamanım gelmişti. Oradaki son gecemdi. Akşam oldu bu arkadaşım yanıma geldi haydi dedi kalk gidiyoruz bu akşam seninle son defa kafa çekeceğiz son defa beraber yemek yiyeceğiz dedi. Ben de sandım' ki samimi olduğum bu arkadaşım içindeki benden bile sakladığı gizemli sırrını ayrılmadan önce bana anlatmak istiyor diye düşündüm.

.....Beraberce kalktık her zamanki yiyip içtiğimiz lokantaya gittik. Lokantanın içinde bir değişiklik vardı yeni masalar gelmişti ve hepsi yan yana sıralanmıştı. Üzerindeki beyaz örtünün üzerindeki nadide çiçekler göze batıyordu. Beni aldı götürdü masaların olduğu bölümdeki özel hazırlanmış olan başköşeye oturttu yanıma da kendi oturdu.

.....Saatler yaz akşamının gecesinde ilerlemeye başlarken şehrin tanıdık yüzleri yavaş,

yavaş gelmeye lokantanın sonuna kadar açık olan kapısından içeriye girmeye başladılar. Ben bu olayın olduğu akşam, orada özel bir yemek olduğunu düşünüyordum da, fakat hazırlık yapılan ve verilen bu özel yemeğin benim için verildiğini akın, akın gelen davetlilerin gelişinden ve bana yeni görev yerimin hayırlı olmasını söyleyişlerinden sonra öğreniyordum. Çok geçmeden lokantanın içinde oturacak yer kalmamıştı bütün masalar tıka basa dolmuştu. Masaların üzerinde çeşitli mezelerin olduğu bu gecede müzik eşliğinde konuşmalar eşliğinde yendi içildi eğlenildi. O akşam ben, bulunduğumuz bu şehirden ayrılmanın orada tanıdığım eşten dosttan ayrılmanın bana verdiği burukluğunu hissettim içimde. Hele bir de arada bir birileri oturduğu yerden kalkıp hakkımda konuştular' mı var ya, işte o zaman tükürüğüm düğümleniyordu boğazımda.

.....Bu gece benim oradaki son gecem olmuştu. Defalarca beraber olduğum defalarca beraber yemek yediğim beraber içtiğim dertleştirdiğim dostumun sırrını öğrenemeden ayrılmıştım bu şehirden.

.....Aradan çok yıllar sonra bu gizemli arkadaşımın kader bizleri yine, bir başka şehirde birleştirmişti. Kendisini tesadüfen yıllar sonra gördüğümde onun yaşı artık altmışı geçmişti. Yaşlanmıştı eski yakışıklılığından eski halinden eser kalmamıştı yüzünde pejmürde bir hali vardı.

.....Hala bekârdı ve o bir otelin köhne bir odasında kalıyordu. Gündüzlerini de orada burada gezerek geçiriyordu. Fakat içkiyi bırakmıştı onun yerine kendini sigaraya yüklenmişti. Memleketinde olan hala bir kaç parça kalmış olduğunu öğrendiğim gayri menkulünden azar, azar sattığını onun parasını da, otel lokanta parası yaptığını çamaşırını ütüsünü de oteldeki görevlilere yaptırdığını anlatıyordu buluşmaya başladığımız zamanlarda.

.....Eski dost bana göre asla unutulmazdı. Kendisini görünce ne sevinebildim ne de üzülebildim. Bir müddet orada burada zaman, zaman buluşmaya devam ettik. Beraberce içkisiz yedik içtik ama parasını bu defa o değil hep ben ödedim. Çünkü onun ağalığı beyliği gitmişti onun yerine şimdi, bir başkasının bakımına muhtaç bir garip kişi olarak gelmişti. Üstelik de, çok hastaydı ve hala bekârdı ve hala okulunu dersin bitirmemiş aflardan faydalanmamıştı sıfırı tüketmek üzere olan hala boşa gezen eşe dosta muhtaç acınacak biriydi. Çevresinde ne dolanan hizmetçileri kalmıştı ne de çalışanları vardı. Ortalıktan etrafından kaybolmuş dostların acısını çekiyordu.

.....Bense hala onu bu hale getiren gerçeğin ne olduğunu aradan çok uzun yıllar geçmiş olmasına rağmen düşünmeye devam ediyordum.

.....Bir gün yine tesadüfen onun sayesinde bunun bir yakını ile karşılaştım ve tanıştım ve zaman içinde onunla dostluk kurdum buluşmaya başladım. Bana bu eski dostumun yalnızlık içinde kıvranan arkadaşımın başına gelen merak ettiğim hikâyesini anlattı ve ben de yıllar sonra merak ettiğim gerçeğin ne olduğunu onun ağzından öğrenebildim.

.....Tahminimde yanılmamıştım. Sırrını merak ettiğim bu arkadaşımın okul yıllarında büyük bir aşk yaşadığını öğrendim.

.....Öğrendiğime göre bu arkadaşım okul yıllarında sevmişti sevilmişti. Deli gibi âşık olduğu sevgilisi ile evlenme hayalleri kurarken kendi kullandığı araba ile dolaşırken başına bir kazanın geldiğini sevdiği kızın ölümüne neden olduğunu öğrendim. Arkadaşımın başına gelen bu olaydan sonra kahrolduğunu hayata küstüğünü bu nedenle kendini içkiye kumara verdiğini öğrenmiştim.

.....İçimde ona karşı olan acıma duyguları gittikçe artarken günlerden bir gün yine onun bir haberiyle yıkıldım. Bu arkadaşım yalnızlığını paylaştığı kaldığı otel odasında ölü bulunmuştu ve ben ne kadar çok üzülmüştüm.

Acıyı gördüm onun yüzünde
İhaneti gördüm

Ve çileyi sefaleti gördüm.
Ben...
O dost bildiğimde..

Hani bir sırrı var' dı ya onun
Çözememiştım,
Bilememiştim ya, ben onun sırrının ne olduğunu
İşte bu sırrının sonucunu gördüm,
Bu gün,
Dost bildiğimde...

Çökmüştü.
Viran bahçeleri gibiydi artık yüzleri.
Ve üzgündü,
Ne dostu vardı artık ne de bir zamanki arkasında dolaşanları
El ayak titrerken gördüm,
Bu gün,
Dost bildiğimde..

Ey benim dost bildiğim,
Sendin gizemli sırlarını bana bile anlatmayan.
Bir zamanlar,
Sendin benimle içip, içip ağlayan.
Ve görüyorum da, şimdi seni,
Yemiş bitirmiş seni benden sakladığın gizemli sırların.
Etrafında eskisi gibi kimsen yok,
Sana mekân olmuş
Artık kirli loş otel odaları..

27 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Aya Karşı

Akşam olup gökyüzüne bakarken
Gökyüzünden, bir şavk düştü önüme
Ayın şavkı hale, hale yansırken
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe

Akşam vakti ay çıkarken ben yine
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe
Aya bakan, düşünceli gözlerle
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe.

Aya karşı, çevirdim' de yönümü
Düşünürüm, gelip geçen ömrümü
Aya bakıp avuturken, gönlümü,
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe.

Ay parlarken, ıslıl, ıslıl karşımda
Geçmiş gitmiş, günler geldi aklıma
Dalmış gitmiş, bakar iken o aya,
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe.

Anılarla ağlar iken, durmuş ben
Gözyaşlarım sızdı durdu, çenemden
Gece olmuş, ay geceyle oynarken,
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe.

Aya bakan kimdir diye sorarsan
Düşünmeden kul Ahmet der kendine
Dertli şair, der' ki bana karşıdan
Daldım gittim, gözüm yaşlı geçmişe.

11 Ağustos 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Azize

Bu gece ben seni düşünüyorken,
Durmadan ağladım, durdum azize,
Gözlerim tavanda, seni düşlerken,
Hep seni düşündüm bu gün Azize.

Hiç bitmek bilmeyen gecelerimde.
Hep seni düşündüm bu gün nedense.
İçimde bir boşluk, gözlerimde sen,
Hep seni düşündüm bu gün azize.

Canımı yaksa'da, hatıraların,
Burnumda tutmekte, senin her yanın.
İçimde bir arzu, gözlerimde sen,
Hep seni düşündüm bu gün azize.

Düşümde rüyamda, anılarımda,
Hep seni andım ben, bu nasıl sevda.
Unutur sanırken, seni zamanla,
Hep seni düşündüm bu gün azize.

Bu gece ben seni düşünüyorken,
Sandım' ki bir şeyler, koptu canımdan.
Geçtim' mi yoksa, o senin aklından,
Hep seni düşündüm bu gün azize..

Ben Yüksel düşlerken, anılarımı
Kaybetmem dilerim, bir gün aklımı,
Uykusuz gözlerde, varken çok anı
Hep seni düşündüm bu gün azize.

03 Mayıs 2014
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bağzanı Hazansa

Bağzanı hazansa daldaki gülün
Sevinme mutlaktır her güle ölüm
İlaçtan iğneden, çoğalsa ömrün,
Yine' de gelirdir, sonunda ölüm.

Dağları delerek, varılan aşkta,
Ölümle kan olur, ter olmaz asla,
Yaşanan her günün, bir gül olsa,
Zamanı gelince, soldurur ölüm.

Yaşarken gerçeği, hafife alan
Dünyası uğruna çıkandır yoldan
Sıvalı bacadan çıkmazsa duman,
O eve gelmiştir, bir bakın ölüm.

Aklıyla doğrulup bakanlar göğ
Düşünüp eğerdir, başını yere,
Bakınca gerçeği, görmüşse hele,
Hakikat yolunda, aklanır ölüm.

İnsanın kalbinde, oluşsa sevgi
Bertaraf olurdu onun her derdi
Tertemiz kalmışsa, insanın kalbi,
Ağrısız sızısız, hak olur ölüm..

Ah Ahmet haline, ermedi aklım
Düşünüp durdukça, sıkıldı canım
Öyle ki gerçeğe doğrulsa yönüm,
Aklıma gelmiştir, o anda ölüm.

19 Ekim 2014-10-19
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bahar

Ŗu bahar ne güzel mevsim
İnsanın içi ferahlıyor yeŖile baktıkça.
KuŖ sesleri
Bülbül sesleri
Ve göz dolduruyor bahçelerin glleri.
Toprak kokuyor bir taraftan
Ana gibi.
Bir sevgili gibi..
Yağmurlar temizliyor ağaçları yerleri.
Cıvıl, cıvıl oldu sokaklar
Ve ocukların oynadığı parklar.
Ŗu bahar geldi geleli..

29 Mayıs 2013

Ahmet Yüksel Ŗanlı Er

Bahar Gelmiş Neyime

Bahçelerde açsa' da, ilkbaharın gülleri,
Koklayamaya gücüm yok, şimdi gönül yorgundur.
Esmez oldu başımda, artık kavak yelleri,
Mevsim bahar olsa'da, bence mevsim hazandır.

Gül ağacım gül verse, artık benim neyime,
Ben yıllardan yorgunum, uyku girmez gözüme
Bence mevsim hazanken, bahar gelmiş neyime,
Bana bahar demeyin bence mevsim hazandır.

Yürüyorken zamanın, engel dolu yolunda,
Bir derdimle bin ah var, ben giderken aklımda,
Benim sonum yakındır, mevsim bahar olsa' da,
Bahçelerde gül açmış, güller benim neyime.

Çeke, çeke çekmekten, şu hayatın kahrını,
Oldum ben' de hayatın, her koç gibi kurbanı,
Boynum kıldan inceyken, ne yapayım baharı,
Bahar gelmiş gül açmış onlar benim neyime.

15 Haziran 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bahar Gözlüm

Bakma benim, gözlerimin içine
Sonra beni bir' de, candan edersin.
Bir şey olmaz, deme sakın bakmakla
Sonra beni bir 'de, candan edersin.

Bakışların, can yakarken karşımdan
Kalbim durur bilmez' misin bunu sen
Git karşımdan, bakıp durma bana sen
Bakma benim, gözlerimin içine

Sonra beni bir' de, candan edersin.
Bir şey olmaz, deme sakın bakmakla
Sonra beni bir 'de, candan edersin.

Bakışların, can yakarken karşımdan
Kalbim durur bilmez' misin bunu sen
Git karşımdan, bakıp durma bana sen
Sonra beni bir'de, candan edersin.

Aşka düşmek, gelmez iken aklıma
Bahar gözlüm nerden çıktın karşıma
Kaş göz edip, bakıp durma sen bana,
Sonra beni, bir de, candan edersin.

Ah vah ilen, geçirirken ömrümü
Söz versem' de tutamam' ki sözümü
Ben bakarsam, çevir benden yüzünü
Sonra beni bir de, candan edersin.

Kul Yüksel 'in, gözlerine bakarsan
Kalbi durur, bilmez' misin sen bunu
Bahar gözlüm bakıp durma karşıdan
Sonra beni bir de candan edersin.

Aşka düşmek, gelmez iken aklıma
Bahar gözlüm nerden çıktın karşıma
Kaş göz edip, bakıp durma sen bana,
Sonra beni, bir de, candan edersin.

Ah vah ilen, geçirirken ömrümü
Söz versem' de tutamam' ki sözümü
Ben bakarsam, çevir benden yüzünü
Sonra beni bir de, candan edersin.

Kul Yüksel 'in, gözlerine bakarsan
Kalbi durur, bilmez' misin sen bunu
Bahar gözlüm bakıp durma karşıdan
Sonra beni bir de candan edersin.

04 Haziran 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bahar Rubaisi

Çık dağlara gez dolaş bahar gelince,
Ben dağlara hayranım bahar gününde,
Dağlar yeşerir, sular coşar da,/ her yıl,
Hep bet bereket gelir bahar gününde.

Mef'ûlü / Mefâilün / Mefâilün/fa

25 Eylül 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bakışın Vurur Kalbe

Dayanamam ben senin, gözlerinin rengine
Baktıkça gönlüm kayar, bakışın vurur kalbe
Uzaktan bile görüp, ne zaman bana baksan
Baktıkça gönlüm kayar, bakışın vurur kalbe.

Bakışından titrerken, şu yüreğim karşında
Bakışın sen bilmeden, bir şeyler söyler bana
Sen bilmeden' de olsa karşıdan baksan bana
Baktıkça gönlüm kayar, bakışın vurur kalbe.

Şu ömrümün sonunda sonbaharı yaşarken
Ö güzel bakışların, ne ister bilmem benden
Öylesine sen bana, ne zaman baktıysan sen
Baktıkça gönlüm kayar, bakışın vurur kalbe.

O gözlerin sanırsın, gökyüzünün mavisi
Bakışın gökyüzünden süzölmüş gelmiş gibi
Ne olursun gel yapma hoplatma şu kalbimi
Baktıkça gönlüm kayar bakışın vurur kalbe.

05 Ağustos 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bakmaktan Korkmuyorum

Oturdum uzun, uzun yüzlerime baktım.
Aynada
Yaşantımı gördüm.
Derin çizgiler gördüm, sararmış gözaltlarımda.
Tekrar, tekrar baktım, yüzlerime beliren yaşantımın sonbaharına.
Kendime acıdım.
Hala nasıl sağ olduğuma şaşıtm.
Bir ölüye bakar gibi baktım, bu gün aynaya.

Bana beni anlatı, gözlerim.
Düşündürdü beni, her bakışımda uzun, uzun yüzlerim.
Yorgunsun dedi
Senin halin kalmamış dedi.
Ama üzülme dedi, kısık bir bakışı ile avuttu beni gözlerim.

Derler ya aynalar yalan söyler.
Olsun.
Ben onda geçmişimi gördüm, yaşantımı gördüm.
Bazen üzüldüm, bazen serinledi yüreğim.
Bakmaktan korkmuyorum.
Yeter' ki yaş dökmesin, şu baktığım aynadaki yorgun gözlerim.

14 Aralık 2015-12-14
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Başı Karlı Sıra Dağlar

Ey karşımdaki karlı dağlar
Sana baktıkça aklıma gelir bizim oralardaki dağlar
Gücenme bana amma!
Güzeldir hem de çok. çok güzeldir!
Bizim oralardaki dağlar.
Yamaçları yeşildir
Başları dumandan kolay, kolay çıkmazdır
Hele bir' de bahar gelsin!
Gör!
Türül, türül kardelenler kokardır bizim oralar.

Özledin' mi dersin özledim
Özledim' de o dağlar benim için yalan oldu diye gidemez oldum
Neyse' ki şimdi sen varsın karşımda en azından
Gitmesem' de!
Kıvrım, kıvrım yollarından çıkıp
Bizim memleketin dağlarında gezemesem' de
Ve!
Seni gördüğüm gibi, göremesem de!
Sana baktıkça, kokusu geliyor ya burnuma
O' da yeterdir bana!
Ey karşısından baktığım başı karlı, sıra dağlar.

08 Şubat 2015-02-08
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Baygın Bakışın

Baygın bakışın can yakıyor sen ne güzelsin
Kimsin necisin sen bana baygın bakıyorsun
Sen boş yere hiç bakma vakit şimdi hazandır
Kimsin necisin sen bana baygın bakıyorsun.

Gözler mavi kaşlar kara, baygın bakışınla
Gözler tutuşur bakma benim gönlümü yakma
Ben şimdi gönül yorgunuyum boş yere bakma
Kimsin necisin sen bana baygın bakıyorsun.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

07 Haziran 2015-06-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bekle Beni Ermenek

Duman sarmış Toroslar'ın üstünü
Bu havada, hiçbir yeri görünmez
Paşa gönlüm, bekle bahar gününü
Yollar karlı, Akpınar'dan geçilmez.

Duman sarmış Torosları, görünmez
Bu havada, Ermenek'e gidilmez
Bahar gelsin, bekle beni Ermenek
Yollar karlı, Akpınar'dan geçilmez.

Geçemedim, Torosların belini
Hasta ettim, kar teptikçe kendimi
Kimse bilmez, hasret çeken halimi
Yollar karlı, Akpınar'dan geçilmez.

Bahar gelsin, Toroslar'ın dağına
Güneş vursun, taşlarının bağına
Göç sararım, Ermenek'in aşkına
Bu havada, Akpınar'dan geçilmez.

Toroslar'da, kardelenler açılsın
Hoş kokular, yel, rüzgârda yayılsın
İşte o gün, gönlüm olur bakarsın
Bu havada, Akpınar'dan geçilmez.

Sular ağsın, Toroslar'ın özüne
Yörük konsun, dağlarının düzüne
Hem sevinir, hem giderim şehrim
Bu havada, Akpınar'dan geçilmez.

Kara olur, bizim bağıın üzümü
Ne yaptıysam tutamadım sözümü
Ermenek'im, bekle bahar gününü
Bu havada Akpınar'dan geçilmez.

Şair Yüksel, kara, kara düşünür
Adı şanı, Toroslar'da bilinir
Bahar gelsin, yüzü güler sevinir
Bu havada Akpınar'dan geçilmez.

30 Mayıs 2015-05-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Belki Dedim Hep Sana

Sellere verdin, yele verdin beni
Sevmedi gönlün beni, sevdim de ben
Belki dedim, belki dedim ben sana
Sevmedi gönlün beni, sevdim' de ben.

Anlamadım sen niye hiç sevmedin
Sevda doluyken, şu gönül sen neden
Anlamadım aşkla, severken neden
Sevmedi gönlün beni, sevdim' de ben.

Yandı şu gönlüm' de senin aşkına
Anlamadın sen bunu, sevmem daha.
Belki dedim belki dedim hep sana
Sevmedi gönlün beni, sevdim' de ben.

Müfteilün / Müfteilün / Fâilün

17 Ağustos 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Anadolu'yum

Ben, Türkoğlu Tük'm
Ben, Kürt'üm.
Ben, yüreğine sağlam abazayım
Ben, lazım.
Ben özünü aslını unutmayan gabarta dağıstanlıyım
Ve ben
Soyuna sopuna sağlam Çeken çocuğuyum.
Kısacası ben, Anadoluyum.

Dinimse, İslam.
Hangi mezhepten dersin, sünni çoğunluktan
Elimden, düşmez Kuran
Daha ben, ne isterim C.Allahtan
Kısacası ben Anadolu'yum.

Ben Sünniyim.
Ben, eline beline diline sağlam aleviyim.
İbadet yerim, ister cami ister cem evi olsun ne fark eder
Pirimiz bir
Yönümüz bir
Kısacası ben Anadolu'yum.

Et tırnaktan ayrılmaz
Kardeş kardeşi kurşunlamaz
Bu ülke laik kalırsa
Anadolu' da kavga' da olmaz, gürültü ölüm' de olmaz
Hele liderimiz çoğunluktan olursa, adalatin kestiği parmak hiç acımaz.
Gayrısı yalan.
Kısacası ben Anadolu'yum.

10 Haziran 2015-06-10
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Artık Gülemem

Ben artık gülemem, sorma halimi,
Bin dert var bir bilsen benim başımda
Çöl oldum kuruttum, her gün kendimi
Yağmurlar yağsa da hoş, yağmasada.

Kurumuş, bir ağaç gibi olmuşum
Yağmurlar yağsa' da hoş, yağmasada
Kıştan sonra, yeşeren dal değilim.
Yağmurlar yağsa' da hoş, yağmasada.

Rüzgârda savrulan, gazel gibiyim
Duracak halim yok, kalksam ayakta
Ömrünün sonuna, gelmiş biriyim,
Yağmurlar yağsa' da hoş, yağmasada.

Yemyeşil yaprakken, dalın üstünde,
Sarardım' da soldum, her gün dalımda
Her şey boş her şey boş, artık gözümde
Yağmurlar yağsa' da hoş, yağmasada.

Düşünür dururum, gözlerim dalgın
Geçmişten günler var, yine karşımda
Ne yapsan sönmezdir, bendeki yangın
Yağmurlar yağsa' da hoş, yağmasada.

26 Kasım 2015-11-26
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Böyle Havaları Severim

Yağmur yağıyor
Bed bereket geliyor, toprağa.
Ağaçlar, yemyeşil.
Pak.
Ve toprak kokmaktadır burnuma.

Ben hep böyle havaları severim.
Uykusu uykum,
Olur' da bizim memlekette aklım,
Ah, derim ah.

Ben böyle havaları severim.
Bahçelerde yankılanırdır, su sesleri
Bizim yerlerde.
Ekinler arşın, arşın boy verir
Yeşerdikçe, yeşerir.
Ve gök kuşağı çıkardır, böyle günlerde.

Ben böyle havaları severim.
Dereler taşkın akar.
Çağlar.
Kuşlar kanat çırpır, suya teğet geçer.
Salkım söğütler dallarını eğer
Su içer,
Türküler ağıtlar, işitilir derelerde.

Ben böyle havaları severim.
Toprak, suya doyar,
Gülerdir şehirlinin, köylünün yüzleri
Ve hasat zamanı gelince,
Bire yüz verirdir gayrı, arpa buğdaylar
Ve olurdur düğünler her yerde.

07 Haziran 2014-06-07
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Gece Kuşuyum

Ben gece kuşuyum.

Geceler yol gösterirdir benim düşüncelerime
Ve!
Uzun, uzun bakarım geceleri gökyüzünde gördüklerime.

Ben gece kuşuyum.

Hayretle bakarım aya yıldızlara
Sonra ben!
Anlamaya çalışırım, gökyüzündeki düzeni
Sonra!
Dalar giderim geceleri gökyüzünün karanlık derinliklerine.

Ben gece kuşuyum.

Geceler!
Beni hep, düşüncelere boğardır
Gökyüzündeki düzen ve âlemin evrenin içindeki sırlar.
Ve!
Düşündükçe,
Dökülürdür, dudaklarımdan dualar.

Ben gece kuşuyum.

Severim geceleri sonsuz karanlıklara bakmayı
Ağlamayı.
Duayı.
Gördüklerim karşısında şaşırmanı

Ben gece kuşuyum.

Sorarım kendime ben baktıkça mehtaba
Bu evren nasıl oluştu diye, kendi kendime konuşurken
Fakat!
Bulamam cevabını
Sonra Kuran gelirdir'de aklıma!
Başlarım, ağlamaya.
Geceleri.

02 Mayıs 2015-05-02
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Hala Yaşasam da.

İçimi burkan boşluk
Gökyüzünün mavisi birleşmiş içimde
Hüzünlü bir duygu kapladı şu benliğimi,
Adı,
Belki yitik bir sevda
Belki' de, hasret olan bir duygu.

Neden, neden diye
Bağırmak geliyor dipsiz kuyulara içimden
Bir gökkuşağının serinliğinde
Hasretle dolmuş içim
Ben ne olduğunu anlamadan zaman geçip giderken..

Haydi göklerin mavisi..
Ağlat beni,
Ağlat, içimdeki şu buruk hüzün geçmeden
Bak yine ben hasreti yaşıyorum.
Paramparça yüreğim,
Gözlerim unutmaya çalıştığım geçmişi ararken.

İçimde iki parça can
İki yitik hasret,
Ve gözlerim, geçmişin arayışında
Mavinin içimdeki boşluğu doldurduğu şu zamanda,
İçimdeki burukluğun
Ayyuka çıktığı bir anda..
Çoktan unutmuş gülmeyi bak göz bebeklerim
Ben hala yaşasam' da..

17 Haziran 2014-06-17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Kimim?

Ben kimim.
Çaltı dikenini bedenim yolun ortasına gerilmiş
Geçit vermiyor'muşum kimselere.
Alıp' da şöyle, bir kenara çeken' de yok
Rüzgarlar eserken, savurmuş atmış beni yerlere,
Ve,
Batıyormuş, dikenlerim herkeslere.

Ben kimim.
Gelen atlıyor, geçen atlıyor üstümden
Rüzgar sökmüş beni, kökümünden.
Güneş değmiş, yağmur değmiş üstüme
Ezilmemişim,
Gelene gidene, batarmışım ben.

Ben kimim.
Benzermişim, çaltı dikenine
Her gelen dokunmaya korkar olmuş batar diye
Ne sevilir, ne koklanır olmuşum,
Konmuşum ben dostken, düşman yerine.

20 Mayıs 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben Seni Değili Sen Beni Sevmedin

Ben seni değil, sen beni istemedin.

Her zaman sevdim.
Bazen rüyalarırma girdin, bazen hayallerime girdin.
Asla seni, terk etmedim.
Amma sen, sen var ya sen, beni kendinden uzaklaştırdın zamanla
Ellerin kucağına attın.
Hor gördün, küçümsedin.

Sen var ya sen!
Bir türlü kendine yakıştırmadın beni.
Zengini dost tuttun, fakiri yabancı yaptın kendine benim gibi
Bir uşak gibi baktın, benim gibilerine
Hor gördün, küçümsedin.

Dışladın, benim gibilerini.
Bir yabancı gözüyle baktın, benim gibi seni sevenlerine.
Bilmedin
Düşünemedin.
Benim' de seni, seni çok sevdiğimi.
Uzaklaştırdın beni kendinden attın yaban ellerine
Yaklaşsam!
Hor gördün, küçümsedin.

Memleket, memleket dolaştırttın.
Sana ne kadar yakın durmaya çalıştıysam' da ben
Sen!
Sen benim sevgimi, aşkımı beş para etmez insanlara sattın.
Ben seni değil, sen beni istemedin.
Sen beni!
Hor gördün, küçümsedin.

Şimdi arzuyla yanıyor' da içim.
Korkuyorum.
Yine hor görölmekten, sen' de kimsin denmekten korkuyorum.
Oysa senin yanına gelmek istiyor sana olan sevgimi hasretimi duygularımı söylemek
istiyorum.
Fakat çekiniyorum!
Yine hor görölmekten, dışlamandan korkuyorum.
Çünkü sen beni!
Hor gördün, küçümsedin.

26 Eki. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ben, Ben Değilim

Bu gün kendimi daha yorgun hissediyorum,
İçimde ayrılığın acısı
Gözlerimde donup kalmış anılar
Ne tarafa baksam geçmiş günlerimin anısı
Yorgunum,
Üşüyor titriyorum.

Sessizliğin sesleri kulaklarımdaki
Duvarlar suskun
Hayat durmuş çalışan saat durmuş duvardaki
Çıt yok
Ve kendimde bir gariplik hissediyorum
Düşünüyor,
Üşüyor titriyorum.

Tükenmişliği görüyorum kendimde
Gözlerim dalgın,
Ve bedenim bitkin
Geçip giden kaybettiğim yıllarım aklımda
Kiminde pişmanlığım, kiminde sevincim gururum
Kimi yıllarıma da dargın
Özlüyor
Üşüyor titriyorum.

Dışarıda özlenmiş bir bahar havası.
Umurumda değil,
O masmavi gökyüzü ağaçların çiçeğe tomurması
Ve güzellerin parklarda, çarşı pazarlarda dolaşması,
Çünkü ben, ben değilim.
Üzülüyor,
Üşüyor titriyorum.

30 Ocak 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Beni Bu Duygular Mahv Ediyor

Beni bu duygular mahv ediyor
Beni hep bu duygular, ağlatıyor
Beni bu duygular öldürüyor
En çok' da
Bu duygular burkuyor içimi.

Elimde değil, duygulanmamak
Bir ayrılığa
Ve bir' de acıya.
Beni bu duygular mahv ediyor.
Kaçıyorum, köşe bucak,
Fakat yine'de!
Düşmekten kurtulamıyorum duygularının ağına

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Benim Yalnızlığım

Yalnızlık içindeyim.
Kara, kara düşünüyorum oturduğum yerde
Bir kedim bile yok, avunacağım.
Kendimi avutuyorum kurduğum hayallerle.
Kaç gün,
Kaç ay kaç yıl sürecek böyle bilemiyorum.
Benim, yalnızlığım.

Yalnızlık içindeyim.
Hayat beni hep yalnızlığın içine itti
Şimdi derin bir kuyudayım nasıl çıkarım bilemiyorum.
Uğraşıyorum, içinden çıkamıyorum.
Etrafımı karanlıklar sardı yalnızlığım bir türlü bitmedi gitti
Bu kör kuyuda,
Kaç ay kaç yıl sürecek, böyle bilemiyorum
Benim yalnızlığım.

Bu can dost ister canan ister
Sohbet ister
Hele benim gibi biri gelmişse, ömrünün sonuna
Konuşacak bir dost olsun yeter.
O da yok.
Kaç ay kaç yıl sürecek böyle bilemiyorum.
Benim yalnızlığım.

1.01.2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Benliğimi Mahkûm Ettim İçimde

Ben benliğimi mahkûm ettim yıllarca içimde
Kimseler bilmeden.
Hergün her gece eziyet ettim'de benliğime
Yeter bile, demedi bana.
Yalvarmadı, dayandı eziyetime, her gün attığım dayağıma.

Ben benliğimi mahkûm ettim yıllarca içimde
Ne göreni oldu
Ne'de, gelen bir ziyaretçisi oldu
Karanlık hücremde, yıllarca hürriyete kavuşacağı günü, hep bekledi durdu.
Bir kuru ekmeğe bir damla suya
Tahammül etti.
Yıllarca içimde engüzel yıllarını eziyet çekerek geçirdi.

Ben benliğimi mahkûm ettim yıllarca içimde
Benliğim!
Bir anlık, nefes uğruna
Hürriyetin tadı uğruna kaç kez isyan etti bana karşı
Buna rağmen af edemedim.
Bazen!
İsyanına dayanamadım acısına çektiği eziyetlere dayanamadım ağladım çoğu zamanda
Yine de, onu,
Affedemedim, mahkûm tuttum içimde.

Ben benliğimi, mahkûm ettim yıllarca içimde
Benliğim direndi, çok direndi hürriyetine kavuşabilmek uğruna
Yine'de kavuşamadı.
Neden diye sorarsanız, şimdi beni iyi dinleyin.
Benim benliğimin öyle büyük bir suçu var'ki, af edilir cinsinden değildi.
Bir zamanlar, kendine güvendiğini sevildiğini sandı.
Unutulmaz bitmez tükenmez yalan, fakat bir o kadar güzel sözlere aldandı
Belki dedi vaz geçtim tüm düşüncelerinden
Ve sonra!
Yıllarının engüzel çağında kendini mavh etti, kendini kandırdı.
Bu yüzden kalem kırıldı
Yıllarca içimde, mahkûm olmak zorunda kaldı.

21 Eylül 2015-09-21

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Beygirim

Beygirim altımda gittim bağlara,
Bağlardan topladım, ayva almayı,
Yükledim beygire, çıktım yollara,
Beygirim yoruldu verdim molayı.

Çıkardım azığı, serdim ortaya,
Kuru keş soğanla, yedim yufkayı,
Başladı beygirim, çok anırmaya,
Şehire giderken vurdum kamçıyı.

Beygirin sırtına, baktım şehirde,
Kamçımın yerinde, gördüm yarayı,
Kamçım yara açmış baktım deride,
Kendime kızdım da bastım kalayı.

Erittim gatrani, döktüm hamura,
Gatranlı bez yaptım, sardım yarayı,
Su verdim tekrardan, çektim ahıra,
Yesin diye verdim, saman arpayı.

Gece oldu yattım, duydum sesini,
Kalktım giyindim ve yaktım lambayı,
Açtır dedim ambardan aldım yemini,
Baktım beygir ölü, bastım narayı.

07 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bırak Yakamı

Ey şaşkın hatırla seni eskiden
Severken terk ettin beni nedense
Şu seni silmişken gayrı defterden
Yeniden severdir, diye sevinme.

Kanadım kırıldı, senin yüzünden
Görünme gözüme, çekil karşımdan
Hiç durma uzaklaş benim başımdan
Gayrı sen yabancı oldun gözümde

Ben seni koyarken, melek yerine
Sen şeytan el oldun, bakma gözüme
Ben seni sokarken, bomboş kalbime
Durmadın sen gittin, başka birine.

Ne olur, bir daha, çıkma karşıma
Görürsem, şu gönlüm döner şaşkına
Yalvartma ne olur, Allah aşkına
Yerin yok, yok artık daha gönlümde.

Kesmişken şu senden, artık umudu
Görünce sen beni, bakman doğru' mu?
Eğdin sen, gittin' de, benim boynumu
Unutma daha sen yoksun kalbimde.

Hiç bakma bakışın, yakar insanı
Boş yere bakarak, yıkma dünyamı
Sevmeye gönlüm yok bırak yakamı
Yıllardır ölüsün, çünkü gözümde.

30 Eylül 2015-09-30
Antalya

.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Biliyorum

Biliyorum
Sen de acı çekiyorsundur
İçin için sen de benim gibi ağlıyorsundur
Bunu hissediyorum.
Biliyorum
Resimlerim hala duruyordur
Sorana
Eski bir meslektaşım, diyorsundur,
Desende!
Sana kızamıyorum..

Yüreğindeki yangın!
Hala sönmemiştir, yanıyordur
Bunu hissedebiliyorum..
Çünkü ben!
Şeni her gece rüyalarımda görüyorum..

Ben unutmadım
Unutamadım bir türlü seni!
Ben en çok,
Mazide yaptığım hataya kızıyorum.
Nerede seni bir tanıyan görsem!
Seni sevdiğimi söylemeden
Laf arasında,
Çaktırmadan seni soruyorum..

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bin Pişman Oldum

Bu gün bir eski dostla karşılaştım,
Ne zamandır görmezdim kendisini,
Ve konuştum, hal hatırını sordum,
Sorma derdim çok dedi üzdü beni.

Meğer neler gelmiş onun başına,
Derdinden, aklar düşmüş saçlarına,
Anlat dedim, oturdum' da yanına,
Anlat dediğime, bin pişman oldum.

Sordukça hem ağılattı hem ağladı.
Pek çok zorluklarla, geçmiş hayatı,
Baktım anlatırken, çok derdi vardı,
Anlat dediğime bin pişman oldum.

Şöyle bir baktım' da onun haline,
Ö sanki benzerdi, çöpten değneğe,
Olmak istemezdim, onun yerine,
Anlat dediğime bin pişman oldum.

Üflesem düşerdi, ona karşıdan,
Neler geçmiş neler onun başından,
Onu hortlak sanırdı ona bakan,
Anlat dediğime bin pişman oldum.

05 Mart 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Alman Dostun Anısı

.Bir kışa yakın son bahar günüydü yanımdaki arkadaşım ile deniz kenarına gittiğimizde. Kendini sevenleri ile vedalaşmış olan deniz, dalgalarını seriyordu sahildeki sessizliğe bürünmüş kumların üzerine. Yalnızlığı içinde kıvranan çakıl taşlarına kızgınca köpüklerini çarpıyordu ikide bir sahilinde. Beyaz köpüklü dalgalarda çakıl taşları durmadan arakası, arkasına, bir ileri bir geri yığınlar halinde gidip geliyordu. Yazdan kalma bu ıssız günde, kumsalda ne bir güneşlenen ne bir denize giren vardı. Denizdeki çakıl taşlarına vuran çarpan dalgaların sesleri' de olmasa, tam bir ölü sessizliği yaşanıyor olacaktı.

.Ben orada denizin dalga seslerine kulağımı vermiş gözlerim ufukta yanımdaki arkadaşım ile günün yorgunluğunu çıkartıp sohbet ederken, yanıma yaklaşan bir arabanın çıkardığı korna sesiyle irkildim. Döndüm arkama gelenlere baktım. Yanıma kadar gelen bu arabadan yüzü bana hiç de yabancı gelmeyen biri indi. Yanında sarışın bir de, genç bayan vardı. Geldi yanımda durdu. Ben de o anda kendi arabamda arkadaşım ile oturmuş doğayı dinleyip karşımadaki denizi seyrettiğimiz için arabanın yan camını açtım yanıma gelenin yüzüne baktım. Ben devamlı olarak siması hiç de yabancı gelmeyen bu adamı düşünüyor kim olduğunu hatırlamaya çalışıyordum.

.Yabancı benim kendisi tanıyamadığımı düşünmüş olacak ki, bozuk bir Türkçesi ile ben dedi. Sen beni tanıyamadın galiba dedi. Ve arkasından gülümseyerek yüzüme iyi bak tanıyacaksın, ben senin bir zamanlardaki dostun Barboraza'yım dedi.

.Onun benim yüzüme doğru bakıp öyle demesiyle bende jeton düşmüştü. Yanında sarışın bir bayanla arabasıyla yanıma gelen bu adam, dört beş yıl önce bir karavanlı piknik alanında tanıştığım ve bir müddet beraber dostluk kurarak beraber neşeli günleri paylaştığımız bir Almandı.

.Onunla ben tanıştığımızda ve her ikimiz de, aynı piknik alanında beraber kalıyor tatil yapıyorduk. Ve onunla beraber kısa bir yaz tatilini paylaşmıştık. Onun arabalı karavanı vardı, benimse gece içinde kalacağım bir çadırım vardı. Ben aynı yerde kurduğum çadırda kalıp tatil yaparken o da karavanında kalıyordu.

.İlk orada tanışmıştık.10 ya da 15 gün kadar aynı karavanlı piknik alanında tatil yapmıştık. İlk gördüğüm zaman bu gelen Alman daha gençti, şimdi ise onu biraz yaşlanmış biraz da değişmiş görmüştüm. Bir de sakallarını bırakıvermiş, birbiri içine girmiş ve karışmış kızıl sakallarının içinde kaybolan yüzü buruşmuştu. Onun için birden tanıyamamıştım.

.Oysa adamla on on beş gün iyi bir dostluk geliştirmiştik. Akşamları ya ben onun karavanında oluyordum yiyip içiyorduk, ya da o gelip benim çadırımın önündeki masama gelip çöküyor beraberce yiyip içiyorduk.

.Arabadan indim sarmaş dolaş oldum. Sonra bir kenara çekildik onunla konuşmaya başladım. O da bozuk Türkçesi ile bana, hayatında olan bitenleri anlattı.

.Barboraza görmeyeli çok götü yıllar geçirmiş meğerse. Yıllar önce benimle kaldığı piknik yerinden ülkesine tatil dönüşünde Bulgaristan hudutları içinde yaptığı bir kaza da, çok sevdiği benim de kendisini tanımış olduğum eşini kaybettiğini artık yalnız kaldığını yanındaki kızıyla beraber yaşamaya başladığını söylüyor olayı anlatıyordu. Bir taraftan da yanındaki kızı olduğunu sonradan anladığım genç bayana sarılıp ağlıyor göz yaşları döküyordu.

.Barboraza onun asıl adı değildi. Bu ismi kendisine ben takmıştım onunla beraber kaldığımız piknik yerindeki ilk tanıştığımız yıllarda. Barboraza Anadolu'ya akınlar düzenleyen haçlı ordularının Gök su nehrini geçerken boğulan Alman komutanıydı aslında. Bu nedenle ben ona ben Barboraza'nın diyerek takılırdım bir zamanlar. O da bana, zaman, zaman sen de bir Alman sayılırsın çünkü sen de, Barboraza'nın torunusun diye takılırdı.

.İşte bu Barboraza bana, yıllar sonra büyüyen yanındaki kızına, eski gezip gördüğü yerleri göstermeye çıktığını bu yerleri kızının da görmesini istediğini geçerken' de hatırladığı bana uğrayıp bir hal hatır sormayı düşündüğünü söyledi.

.Çok sevinmiştim. Yıllar sonra kısa bir müddet için kendisiyle dostluk kurduğum bir yabancı tarafından hatırlanmış olmak güzeldi.

.O gün bu dostumu misafir ettim yemeğe aldım evimde yatırdım. Ertesi gün olmuştu, ben işime çalışmaya gittim. Kendisi de, kızıyla beraber ilçedeki görülmesi gereken yerlere gitti.

.Yine yazdan kalma bir günü yaşıyorduk. Sonbaharın artık son günleriydi. Öğlen olmuştu. Jandarmalar geldi beni sordu. Kendimi tanıttım kendileriyle karakola kadar gelmemi istediler. Ben şaşırmıştım. Benim ne polisle ne de jandarmayla bir işim olamazdı. Hiçbir olaya da tanık değildim. İşimi bıraktım kalktım karakola gittim.

.Sevgili Alman dostum Barboraza baktım gittiğim karakoldaydı. Ve iki gözü iki çeşme ağzı yüzü sarılı karakolun içinde ağlayıp duruyordu. Barboraza çok sevdiği eşinden kendisine hatıra kalan ve Anadolu'yu gezdirmeye çıkardığı biricik kızını kaybetmişti.

.Sabah olup bizden ayrıldıktan sonra, ören yerlerini gezmeye giderlerken arabası ile bir yardan aşağıya uçmuşlar, arabaları param parça olmuştu. Bu kazada kendisi ufak yaralarla kurtulurken, yanındaki emniyet kemerini takmayan kızı ise ölmüştü.

.Bu sevgili Alman dostum o gün bir kez daha yıkılmıştı. Kötü kaderi ona bir kez daha oyun oynamış tokadını yüzüne vurmuştu. Bilmiyorum bu Alman dostum şimdi nasıldır neredir ama hiç iyi olmadığını ya da artık kendisinin' de hayatta olmadığı kesin.

Ölüm, ne seni dinler, ne' de beni,
Gelir bulur, hiç olmadık bir anda,
Her ölüm giydiren, bir gün kefeni,
Adın kalır, şanın kalır, arkanda.

Ölüm hakikat' tır, her bilen kula,
Geline bakmaz, gözünün yaşına,
Gitmez tenden, yapışır kalır cana,
Bazen seni, koyar, yalnız başına.

Soğuktur her gelen ölümün yüzü,
Bağlatır çeneyi, kapatır gözü,
Dinlemez ne yazı, ne de bir güzü,
Koydur seni, bir soğuk taş.

Ölüm arayıp da, bulmuşsa seni,
Ağlarmış demez düşünmez kimseyi,
Ölümün, gözü yok, görmez kimseyi,
Ağla, sızla, koyar, yalnız başına.

Ölüm bir gerçektir, bunu bilene,
Dert olmaz hazırsa, bir gün gelene,
Giyinir kuşanır, gider yerine,
Sessizce yatardır, yalnız başına.

26 Ocak 2013

Şiirin anısını okumak isteyenler anılar bölümünden okuyabilirler
teşekkür ederim.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Aşk Öyküsü

Gençlik çılgınlıktır.
Gözlerin görmediği gönüllerin laf dinlemediği yıllardır.
Bir kımıldama, bir hevesle başlar aşklar.
Sonra oluşur.
Sevişmeler, çılgınlıklar tutkular.
Ve!
Gözleri kör eder, arzulardan doğan çılgınlıklar.
Ve gün gelir!
İnsanın dünyasını karartır, bazı pişmanlıklar.

Bir bahar, günüydü.
Her şey bir hevesle başlamıştı.
Onlar içindeki arzuyu, çocuk oynacağı sanmışlardı
Arzuların çılgınlığa ulaştığı günü
O gün sevdi sevişti ve sevildi sandı kendini.
Düşünememişti, yanıldığını...

Aylar geçmişti aradan
Ve!
Zehir olmuştu ona, mayıs haziran, geçmek bilmeyen zaman.
Ve o günden sonra yoktu, onu ne arayan ne soran.
Gölge düşmüştü aşka.
Sadece çirkin bir dedi koduydu, ortalıkta dolaşan.

Ve sonra!
Çaresizliğe düştü, boş verdi kalbine gömdüğü aşka
Uydu, zamana.
Gençliği, aşk uğruna heder olmadan!
Ve aşk, bitti.
Gününü gün etti, hep yaşadı içindeki hayatla.
Yaşadı' da ona yaşamak denirse, aşk uğruna kurban olan.

12 Şub. 17

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Bahardı

Bir bahardı, başlayan ierimde
G ller domurmuştu, nergisler açmıştı.
Bilmezken!
Aşkı, hissetmiştim yüreğimde.

Gönlüm!
Birden, aşk bağcesine dönüşmüştü
İçim, içime, sığmıyordu, o bahar gününde.
Sevmiştim.
Sevmiştim onu ben, bütün kalbimle
Daha ilk tanıştığımız günde.

Bakişarak konuşurkan
Huzuru buluyordum onun gözlerinin içinde
Ve!
Hayallere, dalıyordum
Gece yarısı olmuş, yatağıma uzandığımda.

Meğer ben!
Hiç olmayacak, bir aşkın peşine düşmüşüm
Boşa sevmişim
Boşuna onunla ilgili hayaller, kurmuşum
Ben!
Hala onu, unutmamış olsam' da

18 Ağustos 2015

Ahmet Yüksel şanlı Er

Bir Çocuk Gibiyim

Bakmayın siz benim yaşadığıma
Her günüm bir zehir, bir dert bende.
Dünyanın her derdi, yüktür sırtımda,
Dur demez giderdir, gayrı benimle.

Umudum kesildi, gayrı dünyamdan
Bıkmışım ben' de, şu kendi canımdan
Umut yok bu günden, ne de yarından
Gayrı ben yaşamam, dertli halimle.

Küsmüşüm ben artık, fani hayata
Hiç yüzüm gülmeden, geldim bu yaşı
Gün be gün savaştım her gün hayatla
Dağ tepe demeden, geldim bu güne.

Umutsuz biriyken, gerek yok söze
Dermansız derdim var, fer yok gözlerde
Bastonsuz yol gitmem, güç yok dizlerde
Savaşlar kaybettim, geldim bu güne.

Bir çocuk gibiyim, artık ben şimdi
Kim söyler kem bir söz, üzer hep beni.
Yağ yersem bal yersem, zorlar kalbimi
Hayattan çok çektim, geldim bu hale.

Kul Yüksel çekerken, kendi derdini
Bu bende yük demez, atmaz sırtından
Dert deyip vaz geçmez, olsa canından
Hiç görmez bitmiş'de, yorgun halini.

08 Eylül 2014-09-08

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Daha Dönüş Yok Dünya'ya

Şu yalan dünyanın, bitmez hiç kahrı,
Dert yapma her günü, bana kalırsan,
Gül eğlen bol, bol sen bana sorarsan,
Aşk ilen sevenin, boş kalmaz bağı.

Ne zalim dünya'dır, şu zalim dünya,
Ölüm var zulüm var, kaçılmaz ondan,
Gül eğlen gel pişman olma sonradan,
Bir daha dönüş yok, ölsek dünyaya.

Güzel sev dünyanda, varsa bir aklın,
Ben sevdim sen de sev boş ver dünyaya,
Ben her gün çok zaman, daldım hülyaya,
Sen de sev can yakan olsun meralın.

İç şarap bu akşam, benim ilen sen,
Ben içtim her akşam döktüm bardağa,
Sen de gel korkma dost, kaldır sağlığa,
Gün doğsun kalkalım, senin ile ben.

Dostlardan dost seçtim, döktüm içimi,
Sen de seç, dost üzmez, anlar dinlerken,
Bıkmadım ben dosttan hiç söz dinlerken,
Çok sevmiş dostum da verdim kalbimi.

Aşk ilen sevenin, boş kalmaz bağı.

Ne zalim dünya'dır, şu zalim dünya,
Ölüm var zulüm var, kaçılmaz ondan,
Gül eğlen gel pişman olma sonradan,
Bir daha dönüş yok, ölsek dünyaya.

Güzel sev dünyanda, varsa bir aklın,
Ben sevdim sen de sev boş ver dünyaya,
Ben her gün çok zaman, daldım hülyaya,
Sen de sev can yakan olsun meralın.

İç şarap bu akşam, benim ilen sen,
Ben içtim her akşam döktüm bardağa,
Sen de gel korkma dost, kaldır sağlığa,
Gün doğsun kalkalım, senin ile ben.

Dostlardan dost seçtim, döktüm içimi,
Sen de seç, dost üzmez, anlar dinlerken,
Bıkmadım ben dosttan hiç söz dinlerken,
Çok sevmiş dostum da verdim kalbimi.

03 Nisan 2012-04-03
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Garip Olmuş Dünya

Gördüm ki bu dünyanın çamur olmuş her yeri
Vaz geçtim bu dünyadan, size kalsın bu dünya
Kan kokar ölüm kokar, memleketin her yeri
Sevilmek sevmek yoksa neme lazım, bu dünya
Bir metre kara toprak, yeter bana dünyada.

Duygusuz insan dolu, bu dünyanın her yeri
Vaz geçtim şu dünyadan ölüm vardır sonunda
Çarçabuk gelsin ölüm, bekletmesin hiç beni.
Dünyanın her yerinde, kol gezerken sefalet
Tok yatmak bana haram demez olmuş insanlar
Har vururup har savurur, iç etmiş de dünyayı.

Nem lazım bana dünya, size kalsın bu dünya
Kadıya mülk olmuşsa, şu dünyanın mal mülkü,
Yaşanmaz gayri dünya, hayat boyu ne yapsam
Vazgeçtim şu dünyadan haram bana bu dünya
İstemem maldan mülkten, bana ait ne varsa.

Kötülük hâkim iken, şu güzelim dünyada
Hak yoksa şefkat yoksa yüzü gülmez insanın
Durmadan zulm görmekle yaşanır' mı bu dünya
Vaz geçtim bu dünyadan, size kalsın bu dünya
İstemem mal mülkü, bir garip olmuş dünya,

08 Şubat 2015-02-08
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Günün Anatomisi

Göründü, kr sabahın aydınlığı seherde,
Ufukta baş gösteren şu karşı'ki dağlardan,
Kızıla çaldı dağlar, er sabahın krnde,
Dallarda yatan kuşlar dallarından umadan.

Kapılar aralandı, boş sokaklar canlandı,
Koşturttan insanlardan, kaldırımlar sallandı,
Uykuya dalmış yatan, ne insan ne kuş kaldı,
Sokaklar insan doldu, er sabahın krnde.

Bir güneş yükselirken, ufuktaki dağlardan,
Duyuldu pek çok sesler, insan dolu yollardan,
Hiç durmaz insan sesi, korna sesi bir yandan,
Gün boyu hep duyuldu, arşı Pazar yerinde.

İnsanlar koştu durdu ve ayaklar yoruldu,
Para pul suyun çekti, bazen cepler soyuldu,
Bir parça ekmek için, koşturdular gün boyu,
Güzel bir zaman geçti arşı Pazar yerinde.

Gölgeler uzanırken, insanların önünde,
Kızardı yorgun güneş, boz dağların üstünde,
Ufkundan kızıl bir yol, uzanırken herkese,
Sarardı her yer birden, arşı Pazar yerinde.

Sonunda akşam oldu, çığlık dolu yollarda,
Kayboldu güneş birden, sabah olan dağlarda,
Kalmadı ne bir insan, ne' de bir ses, yollarda,
Dört uyuz köpek kaldı, arşı Pazar yerinde.

10 Mart 2013
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Bir Sende Siyah Vardı

Bir koy gibi uysal, yeşilin orta yerinde
Gördüm bakıyordun, yine sen ufka kıyıda.
Dalgın ve de sessiz mavi bir koyda bu akşam
Gördüm bakıyordun, yine sen ufka kıyıda.

Üzgün bi halin vardı, güneş ufka düşerken
Yer gök mavi bir sende siyah vardı bakarken
Dalgın ve de sessizce bakarken kıyıda sen
Gördüm bakıyordun, yine sen ufka kıyıda.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

30 Eyl. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Sevda Bende

Dağ ova ve köyler, şehirler gezdim,
Her anısı güzel, bir sevda bende,
Dağlardan kekik, ovalarda gül derdim,
Her anım bir özel, bir sevda bende.

Yaylaydı dağlardı, gezip dururken,
Şen oldu, hasret gönlüm sevincinden,
Dağlardır ormandır, burnumda tüten,
Her anım bir özel, bir sevda bende.

Aşk bağıyla bağladı, dağlar beni,
Dağ bayır demedim, gezdim her yeri,
Görmedim benim gibi bir seveni,
Her anım bir özel, bir sevda bende.

Ne zaman bir duman ağsa dağlara,
Karlı dağları hatırlatır bana,
Düşünürüm, her yeri kara, kara,
Her anım bir özel, bir sevda bende.

Yağan yağmurlara ve esen yele,
Koy verdim kendimi, belki bin kere,
Yağmur sel demedim, gittim her yere,
Her anım bir özel, bir sevda bende.

14 Ocak 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Sevdadır Yalnızlığım

Sessizlik içindeyim
Bir korkudur içimdeki sessizliğim
Bir mezar yerinin korkusu var içimde
Urperirken!
Titriyor her yerim.
Ve!
Ölüm korkusunu tadar gibi büyürken gözlerim
Dolaşiyor ellerimde
Siyah beyaz eski resimlerim!

Yalnızlığım içimde bir acı
Kaderimden' mi nedir çıkaramıyorum onu içimden
Yalnızlığım sanki!
Benim!
Bir türlü çıkarmaya çılışıp da başımdan,
Çıkaramadığım başımın tacı
Ne kapımı çalan var, ne de giren
Benim her gece, korkular içinde çekip durduğum
Ölüm yalnızlığı.

Hani bir paylaşan olsaydı
Benim yalnızlığımı
Şöyle oturup, bir konuşsaydık biriyle diz dize
Paylaşıydık,
Sevincimizi, dertlerimizi, tasamızı gözgöze o kişiyle
Belki mutluluktan uçardık
İçime, dert olmazdı yalnızlığım.

Ne yazık çekilmişim şimdi
Köşeme
Ölümü bekler gibi yaşıyorum şimdi yalnızlığımı
Anılarım varken
Şu benim yaşlı gözlerimde
Ve!
Ömrümün bir sonbaharı gününde
Acılarım varken içimde.
Bir kara sevdadır içimdeki yalnızlığım

01 Şubat 2015-02-01
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Şarkı Dinliyorum

Bir şarkı dinliyorum
Kaybolmuş bir dünyanın ötelerinden
Acıklı, kederli,
Dinlerken ağlamak geliyor içimden.
Sanki bana beni anlatıyor sözleri
Geçmiş günlerime dalıp, dalıp gidiyorum
Gözlerim uzaklarda mih gibi çakılıp kaldı yerine
Kalkamıyorum.

Bir şarkı dinliyorum
Yağmurlar yağıyor yürüdüğüm yollara
Saçlarım ıslanmış sırılsıklam olmuşum
Koşuyorum
Yanımda unutamadığım o kadın
Şimşekler çakıyor yıldırımlar düşerken karşı dağlara
Korkuyorum.

Bir şarkı dinliyorum
Her kelimesinde pek çok ufkun batışı
Ve sözlerinde,
Denizin çırpınışı beyaz, beyaz köpüklerle oynayışı
Ve mehtabın çıkışı
Sonra
Dilek tutturmaya fırsat vermeyen yıldızların kayışı
Kendime geçip giden yılları soruyorum
Sonra ağlıyorum.

03 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Şehir Uyuyor

Bir şehir uyuyor
Pırıl, pırıl ışıkların altında,
Mekân olmuş vatan sevdalılarına.
Bu şehir,
İssız ve sessiz uykusunda;

Bir şehir uyuyor,
Çıt yok ses yok ortalıkta
Ne bir insan sesi ne bir korna sesi duyulmakta
Bu şehir,
Sayıklıyor gecenin ikinci yarısında;

Bir şehir uyuyor
Kâbus dolu rüyalar içinde
İnsanları korkmayı öğreniyor rüyasında
Olacaklar rüyasına girmiş.
Bu şehir,
Geleceğin kaygısını yaşıyor rüyasında.

Bir şehir uyuyor
Halkıyla binalarıyla her şeyiyle uykuda
Felaketlerden habersiz
Mehtabın güzelliğe aldanmış baygın insanlar dolu
Bu şehir,
Oysa felaketleri uyutuyor koynunda.

03 Nisan 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Ümit Diye

Ben sevdayı, hayallerimde buldum
Sevdim amma
Sevdamı,
Anason kokulu masalarda, gözyaşlarımla yoğurdum
Kadere karşı geldim
Kaderse, ben direndikçe üstüme geldi.
Ve ben sonunda!
Savaşmaktan, yoruldum.

Koyverdim kendimi, akşamcı sevdalarının arasına
Akşamcılarla arkadaş, sırdaş oldum.
Ve bazen!
Ufka karşı ağladım
Erişilmez hayallerin, girdabında boğuldum.

Sarhoş oldum anason kokuları geldikçe burnuma
Loş meyhane masalarında
Ben!
Bir gönül sevdasına yıllarımı verdim yıllarca ağladım durdum.
Yıllarımı tükettim, bir ümit diye bir sevda uğruna
Ne duyan oldu ne de, bir bilen.
Bir bilinmezin içinde, kıvrandım durdum.

Ölmeyi istedim.
Ümitsizlik içinde kıvranırken, belki binlerce defa
Onu bile beceremedim.
Kaderimin elinde oynadığı, oyuncak oldum.

11 Ağustos 2015-08-11
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Yalan Dünya

Dünyanın kahrı, çok dediler bana
Yine' de geldim, ağlaya, ağlaya.
Bir marifet sandım koşturdum geldim.
Şu bombok Dünya'da ne işim varsa.

Büyürken tanıştım, kan revan ile
Bu Dünya bir hiçtir, şimdi gözünde
Etrafa baktım, kan var her yerinde
Geldiğime pişman oldum dünyaya.

Ölüm varken kan varken her yerinde
Ben derim zırnık akıl yok, sevende
Bu Dünya bir hiçtir, benim gözümde
Neyleyim bu Dünya bir garip dünya.

Şimdi düşünürüm ben kara, kara
Param yok pulum yok, içimde yara
Çalışsan bulursun dediler bana
İşim yok gücüm yok, nerde o para.

Ben de şu Dünya'nın gördüm kahrını
Baktım çekilmiyor, sattım anasını
Boş verdim Dünya'ya, silktim yakamı
Olmaz olsun olmaz, böyle bir Dünya.

Kul Yüksel Üzülür, insanlar için
Derdir hep, bu savaş bu ölüm niçin
Değer' mi ölmeye, bu Dünya için
Bilmiyor bu millet, bir yalan Dünya.

03 Temmuz 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Yanım Buruktur

Unutmam ben asla, eski günleri,
Neler çektim neler, eski günlerde,
Geçmişe ağlarım, yıllardan beri,
Ondandır yaşlarım, şimdi gözlerde.

Yokluğu tanırken, çocuk yaşımda,
Hep kuru keş oldu, her gün aşımda,
Çok odun kırıldı, çocuk başımda,
Neyleyim şimdi ben söyle bu yerde.

İtildim kakıldım, hep fakirlikten,
Çalmadım bir günü, ben' de felekten,
Geçirdim ben zoru, kalbur elekten,
Ağlamam bundandır, şimdi bu yerde

Çocukken çalıştım, en ağır işte,
Ağladım çok zaman, kuytu yerlerde,
Hiç kimse sormadı, senin derdin ne,
Ondandır yaşlarım, şimdi gözlerde.

Yamalı demeden, giydim şalvarı,
Çocuğum demeden, vurdum kazmayı,
Çok zaman babamdan, yedim şamarı,
Ondandır ağlamam, şimdi bu yerde.

Diyorsun sen şimdi, geçti o günler,
Gidelim görelim, vardır sevenler,
Gel yapma mazimde kaldı bu yerler,
Gidersem ağlarım, şimdi o yerde.

Unuttum sılamı, derdim var benim,
Kalmadı sılamda, ne mal ne evim,
Huzuru buldum ben, gurbettir yerim,
Tütmüyor o yerler, benim gözümde.

Acılar dostumdur, üzmeysin onu,
Eledim elekten, geçirdim unu,
Gitmeye kalkışsam, dünyanın yolu,
Bir yanım buruktur, hala içimde.

15 Temmuz 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bir Yer Var Uzakta

Bir yer var uzakta.
Biliyorum.
O yeri düşündükçe ben, hep üzüldüyorum.
O yer anam.
O yer, babam akrabam,
Sevdam.
O yer benim, her şeyim.
Aklıma her gelişinde, orayı daha çok özlüyorum.

Şimdi ben!
Bir yabancı gibiyim, o yerde.
Meğer!
Özlemle yaşamak' da varmış, bu yer için kaderimde.
Aklım,/ Oralarda!
Anıları düşünüyorum, şu oturduğum yerimde.

Bak yine, ağlamaklıyım.
O yerin, bağı, bahçesi, yolu sokağı her köşesi var' da aklımda.
Sanırsın.
Dolaşıyorum çarşı pazarında.
Gecesi, gündüzü, her bir şeyi karşımda
Aklım,/Oralarda
Anıları yaşıyorum, şu oturduğum yerimde.

Kınamayın, dostlar.
Çok güzeldir, çok bizim oralar.
Kayalıklar yankılanırdır, gürül, gürül akarken sulardan.
Pınarlardan.
Bu yer bir başkadır, görseniz bizim oralar.

25 Şubat 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bitmeyen Sevdam

Bir tutkudur, benim sevdam.
Kimse bilemez, içimde yanan ateşin ne denli yakıcı olduğunu.
Uğraşırım sönmez, söndüremem.
Tıpkı lav püskürten, bir yanar dağ gibidir.
Benim bitmeyen, sevdam.

İçten, içten kaynar durur.
Söndüreyim derim' de sönmez, için, için yakar beni bu sevdam.
İçimde için, için kaynayan lav olur.
Zaman, zaman gülebilen bir yüzüm var, onu' da gülmez eder.
Baharımda yazımda, bazen buz keser, dondurur.
Benim bitmeyen, sevdam.

Bana, sorarsanız.
Hasret içimde dinmek bilmez bir sızı bir yaradır.
Üzerine, tuz biber bastığım.
Ne yaptıysam çare olmadı ne sevdiklerim, ne dostlarım bile yarama
Yüreğimin, bitmeyen sevdasıdır acım.
Benim bitmeyen, sevdam.

13 Aralık 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Biz Ahilerin Torunlarıyız.

Acılar parçalar yüreğimizi
Acılar
Sebepsiz ölen, günahsız çocukların acıları
Şehit analarının acıları
Aç yatan fakir fukaraların acıları
Ve memleket acıları
En çok,
Un ufak ederdir yüreğimizi.

Dayanmaz yüreğimiz
Bizler tok yatarken komşulardan aç yatana
Ağlayana!
Şokaklarda itilip kalkana
İşte bunlar!
Un ufak ederdir yüreğimizi.

Biz Anadolu'luyuz.
Biz!
Ahilerin torunlarıyız
Dayanmaz yüreğimiz, gülmek yerine ağlayana
Dayanmaz çaresize, zavallıya
Nerede bir yardıma muhtaç birini görsek
İşte onlar,
Un ufak ederdir yüreğimizi.

02 Mayıs 2015-05-02

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Biz Nereye, nereye

Nereye doğru gidiyoruz, gittiğimiz bu yolda
Yolun sonunu bile, görmüyoruz
Düşünmüyoruz,
Ve de, düşünemiyoruz,
Bir malumatımız yok gittiğimiz yer hakkında.

Tutturmuşuz bir yol, yürüyoruz.
Biz ne arkamıza bakıyoruz, ne de, önümüze
Adeta, koşarcasına gidiyoruz.
Bir şey olur bizlere bile demiyoruz, diyemiyoruz
Gittiğimiz, bu yolda.

Bindik bir alamete, sonumuzu hayır getire
Gidiyoruz, amma...
Düşünmek bile istemiyorum sonumuzu
Biz nereye, nereye
Anlaşılan gidiyoruz, hep birlikte bir bilinmez yere.

13 Temmuz 2014-07-13

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bizim Bahçede Güller Çiçekler

Gidemedim memlekete derdim var benim
Gitsem bile gezmek için, halim yok benim
Gönül şaşkın, ben gurbette hasret çekerim.
Ne güzeldir şimdi bizim bağlar bahçeler
Açılmıştır bağ bahçede, güller çiçekler.

Güzel olur, şimdi bizim bağlar bahçeler
Boy, boy olur bu mevsimde şimdi ekinler
Taşkın akar, şimdi bizim köyde dereler
Ne güzeldir şimdi bizim bağlar bahçeler
Açılmıştır bağ bahçede, güller çiçekler.

Bizim köyün kışı başka, baharı başka
Gitsen bir gün, çok şaşarsın gelirsın aşka
Gül kokusu gelir hemen, senin burnuna
Ne güzeldir şimdi bizim bağlar bahçeler
Açılmıştır bağ bahçede, güller çiçekler.

Memleketim, şu burnumda tüter dururken
Pek çok zaman, gitsem dedim gidemedim ben
Haber duysam, hep ağlarım bir gün köyümden
Ne güzeldir şimdi bizim bağlar bahçeler
Açılmıştır bağ bahçede, güller çiçekler.

26 Aralık 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bizim Oralar

Memleketimi 'i dinledim, bu akşam gözlerim kapalı.
Önce çocukluğum geldi aklıma.
Sonra yedi yaşıım!
Ve sonra İlkokula başlayışım
Ağlayışım, ağlayışım!
Okula gitmemek için direnişim geldi aklıma..
Sonra okuldaki!
Amcakızının bana yalvarışları,
Elimdeki çantayı fırlatmam geldi aklıma.

Sonra bağ bahçelerimiz geldi!
Salkım, salkım kara üzümlerimiz medeşlerimiz geldi
Ve sincapların ağaçlarda ötüşleri,
Kuşların ötüşü serçelerin cıvıltıları kargaların bostanlarda sekişleri
Düştü yadıma.
Elimdeki lastik sapanla o bahçe senin bu bahçe benim dolanışım
Ağaç, ağaç dolaşmam ve ağaçlara tırmanmam geldi!
Sincap yavrularını yakaladığım günler,
Geldi aklıma...

Bayramları hatırladım.
Mezarlık taşlarında küçücük ellerimle dua edişim
içimi burktu.
Ve bayramlarda el öperken aldığım o!
Kenarı tırtıklı ortası delik yüz para bayram harçlığıım!
Ne çok yiyecekleri, aldırırdı bana..
Sonra..
Nasıl da koştururdum arkadaşlarla,
Toprak dam başlarında telden çemberimi çevirirken.
Şimdi o günler bana kendini hatırlattı.
Hatırladım da, yüreğimden hep bir şeyler koptu!
Ne olduysa bana..

Ve annem babam geldi aklıma.
Onların zaman, zaman kendi aralarında çekişmeleri kavgaları!
Asla unutamayacağım acılarımı hatırlattı bana.
Yine de yüreğimi serinledi, çocukluk anılarımın pek çoğundan..
Bağlarımızın inişli çıkışlı taşlı yolları!
Yollardan yankılanan bağ aralarındaki nal sesleri
Ve bağlarda bağlı atların yoldan geçen hayvanlara kişnemeleri
Koyunların kuzularına karışırken melemeleri
İçimi sızlattı ve tüylerimi diken, diken etti!
Düşündükçe bana...

Memleketimi dinledim...
Bu akşam sahilde, denize bakarken gözlerim kapalı.
Ne güzel geçerdi bizim oraların sonbaharları!
Narları ayvaları cevizleri
Ve kurutulmaya terk edilmiş bandırmaları
Ne güzeldi!
Ne güzel görünürdü sarı kızıl yapraklı ağaçların arasından,
Başımın büyüklüğündeki iri taneli narları.

Hele memleketimin derelerindeki sular bir başka akardı.
Sanki bir türk   s  ylerlerdi bağların aralarında onlar.
Az mı koşturduk, az mı çimdik az mı y zduk!
Derelerin  ağlayan sularının altlarında..
Ne güzeldi o günlerdi ne güzeldi bazısında acılar olsa da!
Bizim oralarda eskiden yaşananlar.

Bir başkadır bizim oralar.
Kışı ayrı güzel, baharları yazları ayrı güzel.
Ne güzel kokardı baharda bahçelerindeki güller nergisler.
Annem g l suyu kurardı.
Renk, renk şişelerde oluşurdu g l suları
Limonata gibi i erdik
Ne arardı ki o zamanlar dükkanlarda satılmazdı
şimdi gibi çeşit, çeşit bu günün kolaları..

14 Ağustos 2012

Ahmet Yüksel şanlı Er

Bizim Park

Hatırla dostum.
Üstümüzde, palmiyeler
Yanımızda mimoza ağaçları
Ve etrafımızda dolaşan kumru kuşları
Ne güzeldi değil' mi, bizim gençliğimizdeki şehrimizin parkı
Çimenlere uzanıp yediğimiz kavun peynir
Ve
Yanında keyfle içtiğimiz o rakı.

Müdavimiydik hatırla;
Her akşam ikimiz orada buluşurduk seninle
Bir yerde oturur, birkaç kadeh parlattıktan sonra
Gezerdik parkın içinde beraberce.

Sen.
Bazen kızlara laf atardın, bense kızardım sana
Yapma derdim sana, oğlum yapma.
Yine' de güzel bir kız gördün' mü dayanamazdın giderdin arkasından.
Zamparadaydın da sen.
Az mı kavga ettim senin yüzünden
Söyle?
Ah Ulan, çakal ah! !
Ahhh o parkın dili olsa' da, olanları bir anlatsa şimdi.
Ve
Katıla, katıla bir gülsek yaptıklarımıza seninle.

Güzeldi o günler, güzeldi.
Şimdi, gönlümüz hiçbirşeyi istemez oldu
Ne senin o eski yakışıklılığın kaldı, ne benim kavga edecek gücüm kaldı
Park, aynı park
Ağaçları bizim kadar yaşlı
Kimi kurumuş rakı içtiğimiz yerler ise, çay bahçeleriyle dolmuş.
Güzelliği yok solmuş.
Daha geçen ay gittim, gördüm.

13 Eylül 2015-09-13
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bizim Zamanımızda Yirmi Üç Nisan

Koşar gibi inerdim yokuştan.
Ne taş dinlerdim, ne bir çalı, ayağıma takılan
Mutluydum.
Çünkü o gündü, yirmi üç Nisan.

Sorardı, anam
Ne bu halin, nedir bu senin telaşın derdi.
Anlatırdım sevincimin sebebini, ondandı' da, koşmam.
Ve anlatırken ağlardı, anam.

Sonra alırdı, beni karşısına.
Anlatırdı, Cumhuriyet adına ölen babasını bana.
Hem ağlar hem anlatırdı benim karşımda.
Bayram dendi mi, anam.

Çünkü o, bilirdi.
Çocukların coşkusunu bayramda!
Çünkü öğrenmişti Atatürk'ü o, okula gitmemiş olsa' da babasından.
Hep, ağlardı.
Atatürk kelimesi çıktı' mı, birinin ağzından.

İşte yine geldi, yirmi üç nisan.
Gözlerimin önündedir, ilkokuldaki çağlarım.
Nasıl, hatırlamam.
Bizim zamanımızda, coşkuyla kutlanırdı bayram.
Kutlardık bayramı, Atamıza ve şehitlerimize olan saygıdan.

23 Nisan 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Boşa Geçmiş Yıllarım

Yalan olan yıllardan, bu günlere gelirken,
Hep zevk sefa sürdürüm' de, yazık ettim kendime.
Buna rağmen gülmüyor, gülen yüzüm gülerken,
Boşa geçmiş şu ömrüm, yıllar yılı meğerse.

Yazık olmuş demek' ki, gelip geçen yıllara
Deli gönlüm severken, karlar yağmış dağlara.
Hazan oldu şu gönlüm, ne yaptıysam yıllarca,
Boşa geçmiş şu ömrüm, yıllar yılı meğerse.

Sonra çıkar dediler, Karaman'ın koyunu,
Şarhoş oldum çok zaman bulamadım yolumu,
Ölsem derim ben artık, gelin vurun boynumu,
Boşa geçmiş şu ömrüm, yıllar yılı meğerse.

Divaneyim yolumda, topal aksak giderken,
Böyle olmak var' mıydı, şu yaşımda erkenden
Meğer her şey yalanmış, dolu, dolu yaşarken,
Boşa geçmiş şu ömrüm, yıllar yılı meğerse.

Düşünürüm geçmiş, alır beni düşünce,
Geçen yıllar nedense, tüter şimdi gözümde,
Gelmiş geçmiş yıllarım türküm oldu dilimde,
Boşa geçmiş şu ömrüm, yıllar yılı meğerse.

Kul Yüksel'im şu ben de, ben bilirim halimi,
Yağmur yağdı gökten' de sele verdim kendimi.
Taştan taşa çarptım' da, yıkamadım bendimi,
Boşa geçmiş şu ömrüm, yıllar yılı meğerse.

26 Temmuz 2014-07-26
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Böyle Mi Olacaktık

Böyle mi olacaktık, ömrümüzün sonunda
Küs gibi yaşar olduk, biz yüz yüze baksak da.
Aşkımız son mu buldu, gülmez oldu yüzlerin,
Küs gibi yaşar olduk biz yüz yüze baksak da.

Kay boldu gözlerinin, baygın, baygın bakışı
Ne zaman sana varsam, dönersin sen arkanı
Aşkımız son' mu buldu senken gönül yoldaşı
Küs gibi yaşar olduk biz yüz yüze baksak da.

26 /11/2014

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Böyle mi Olacaktık Son Mevsimde?

Böyle mi olacaktık, son mevsimde ikimiz
Başka, başka dünyanın insanları olduk biz
Yüzümüzde hep neşe gülerken şimdi neden
Sarıp daldan düşen yapraklar gibiyiz biz.

Aynalar bize küsmüş gibi bakmakta gayrı,
Geçmişe küs davranan, yüzlerimiz var sarı,
Arkamıza almışız biz gayrı esen şu rüzgârı,
Sarıp daldan düşen yapraklar gibiyiz biz.

Böyle' mi geçetti son demimde bu zaman,
Ömrümün son baharı, bana dert oldu amman
Şu kalbim bölük pörçük, hep dilim, dilim inan,
Sarıp daldan düşen yapraklar gibiyiz biz.

Bunca yıldır gülerken bizler hayat yolunda,
Gülmez oldu yüzümüz mevsim artık hazan' da
Hala dimdik olsak da, seninle ben şu handa,
Sarıp daldan düşen yapraklar gibiyiz biz.

Kul Ahmet yüksel der ki yolun sonu göründü,
Dağ taş hazan geldi, beyazlara büründü,
Göçmen kuşlar toplandı, gökyüzünden süzüldü,
Sarıp daldan düşen yapraklar gibiyiz biz.

31 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Aşk Değil

Seninle güldü gönlüm, seninle ağladım ben,
Bu naz neden, neden şimdi sevdiğim severken,
Benim yanımda sen bir bahar, gözümde gülken!
Bu naz neden, neden şimdi sevdiğim severken.

Senin gözünde ben bir neyim, düşünme söyle,
Yabancıyım demek ben, senin, senin gözünde!
Bu aşk demek değil, yapma doğru yok sözünde,
Bu naz neden, neden şimdi sevdiğim severken.

(Mefâilün / Feûlün / Mefâilün / Feûlün)

01 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Dert Düşman Başına

Şorma benim derdimi anlatamam ben sana
Öyle bir dert buldum'ki bu dert düşman başına
Benim çekip durduğum derdim, bende bir sırdır,
Öyle bir dert buldum'ki, bu dert düşman başına

Sakin sorma derdimi söyleyemem kimseye,
Derdim benim sırrımdır, benim sırrım kendime
Şoru sorup durmayın, çaresi yok derdime,
Öyle bir dert buldum'ki, bu dert düşman başına.

Yürüyorken durmadan, ince uzun yolumu
Yolun sonu gelmeden, kaybetmişim doğrumu
Yaşadığım dünyanın, düşünürken sonunu,
Öyle bir dert buldum'ki, bu dert düşman başına.

Sorma yolcu boş yere söyleyemem derdimi
Bilmiyorsun ben çoktan, kaybetmişim kendimi
Derdim benim sırrımken, ne sorarsın halimi
Öyle bir dert buldum'ki, bu dert düşman başına.

Sorarlardır Yüksel'e, düşünürken derdinden
Hiç düşünme demezler, sorarlarken zevkinden
Arkasından bakarlar, topal aksak giderken
Öyle bir dert buldum'ki, bu dert düşman başına.

07 Nisan2015-04-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Dünya Kalmaz Kimseye

Böyle mi olacaktım
Böyle'mi!
Çoluk çocuğun elinde oyuncak gibi oynanan!
Kendini bilmezlerin elinde
Ya `da dillerinde!
Kepaze olan.
İki de bir, kimsesiz çocuklar gibi fırçalanan.

Bu'mu olacaktı?
Ömrümün sonunda aldığım ödülüm.
Uç beş kendini bilmezlin dilinde zavallı biri olmam' mı?
Yoksa dalga geçilen biri olmam'mı?
Ödülüm.

Kader denen,
Böyle bir şey olmalı herhalde.
Kimi güler!
Kimi' de ağlarmış, ömrünün son zamanlarında
Tıpkı benim gibi.
İşte budur benim, ençok zoruma giden.

Ey fani.
Ne oldum deme, ne olacağım diye düşün.
Kimseyi hor görme.
Bu gün bana, yarın sana olabilir gör bak, bende gördüğün.
Sen!
Ne, kendinle övün.
Ne'de sen, malın mülkünle övün.
Hiç, övünme!
Övüneceksen, ölmeden bırakacağın eserlerle övün.
Gözlerine boşyere perde çekme.

Elemişim unumu koymuşum yerine
Ve ben!
Gelmişim bu güne.
Sen hala gözünü bağlamış hor bakmışsan bundan bana ne.
Bir ben bilirim kendimi, bir'de Allah bilirdir.
Sen beni düşünme.

19 Nisan 2015-04-19
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Gece Şehrin Sokaklarını Dolaştım

Yaşadığım şehrin, virane sokaklarında dolaştım bu gece
Ölüm kokan parklar gördüm,
Mehtaba karşı.
Güllerin ağladığını, çiçeklerin solmaya başladığını gördüm
Parklarda
Banklarda, Ya da,
Ağaçların gölgesindeki yeşil çimenlerin üzerinde.
Şaşırdım acıdım,
Ve dona kaldım, gök yüzündeki mehtaptan utandım.
Ve ben, kendi insanlığımdan utandım.
Şehrin viranelerinde, dolaştıkça bu gece.

Gençliği esir alan parkları
Sarhoşların ayyaşların yaslandığı ağaçları
Ağaçların,
Ölülere ağladıklarını, şahit olduklarını gördüm
Ölümün yavaş, yavaş koktuğu yerleri,
Ve viraneleri gördüm
Mehtabın altında, gezdikçe bu gece.

Ölüm kokuyordu viraneler.
Sessiz şehrin, sessiz yollarının her köşe başlarında
Parklarında.
Ve sonra loş ışıklı ıssız sokak aralarında! !
Korkuyu gördüm, düşündüm
Ve sonra.
Ağlamaya hazır anaların hıçkırıklarını ağıtlarını hisseder gibi oldum
Adım, adım şehrin sokaklarını bu gece dolaştıkça.

Sonra çürümüşlüğü gördüm
İssiz izbe yerlerde
En çok' da, yavaş, yavaş ölümlerin kol gezdiği yerleri gördüm
Şehrin kuytu yerlerinde dolaştıkça
Ayyaşa, sarhoşa yatak olmuş kuytuları çimenleri ezik parkları gördüm
Ve çoğu yeri kırılmış yazılarla dolu bankları gördüm
Şehir, şehir olmaktan çıkmış
Parklar dersen park olmaktan çıkmış
Soluk ışıklar altında,
Utanç yerleri olmuş, yerleri gördüm bu gece.
Şehri dolaştıkça.

25 Temmuz 2014-07-25

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Gemi Başka Gemi

Bir, gemi gidiyor.
Bilinmez yerlere doğru, denizin yüzünde.
Bir sağa, bir sola yalpalıyor, dev dalgaların içinde.
Yolcuları şaşkın,
Korku var, onların gözlerinde.
Kaptanı, yüzünden.
Sanırsın bir gün bulacak kendini, denizin dibinde.

Bir, gemi gidiyor.
Ağlayandan bağırandan, geçilmiyor güvertesinde.
Çığlıklar dalgalara karışmış, kaptanı hasta duymuyor bile.
Azrail'in, elinde
Bu gemi çalkalanıp duruyor, gittiği denizin içinde.

Bir, gemi gidiyor.
İçinde hastası var, sağlamı korkanı var.
Kadere, boyun eğmişler.
Sokulmuşlar, koyun misali korkudan birbirlerine
Seslerini kesmişler, korkudan.
Bindikleri geminin, batmasını bekliyorlar denizin içinde.

Bir, gemi gidiyor.
İskeleti çelikten sağlam, güvertesi yapmışlar demirden.
Yapan öyle güzel yapılmış' ki,
Bu gemiyi öyle bir yapmışlar ki sağlam mı sağlam.
Dayanıklı.
Ne fırtınalar ne badireler atlatmış, ne dalgalar.
Bu gemi, başka gemi!
Yıkılmaz, dalgalardan, ya' da batırmaya kalkanlardan.
Bu çelikten sağlam yapılmış gemi.

24 Haziran 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Gün Kendimi Aradım.

Bu gün, kendimi aradım.
Aradım kendimin, olmadığı yerlerde.
Birini gördüm sordum, gördün' mü diye
Cevap verdi.
Boşuna arama sen dedi, bulamazsın bu kör gözlerinle dedi bana.
Haklıydı.
Gözlerim, kördü
Kulaklarım, duymaz olmuştu.
Hatta!
Yeterince arayacak, takatim bile kalmamıştı
Kendimi aradığım günlerde.

Bu gün kendimi aradım.
Elimde bir ayna, kurduğum hayallerin içinde.
Yüzlerimdeki çizgiler bana acıyarak baktı, sonra cevap verdi karşıdan
Kör'müsün dedi
Kör'müsün!
Bana beni gösterdi, parlak bir camın içinden.
Oysa!
Gösterdiği o, ben değildim.

Bu gün, Kendimi aradım.
Gençliğimin, geçtiği yerlerde
Dolaştım birer, birer bana tanıdık gelen bütün yerleri
Bulamadım.
Bulamadım'da kaldım, kan ter içinde.

Bu gün kendimi aradım.
Tanıdık olabilecek bütün yerlerde.
Bir ara!
Tanıdık bir yer gördüm dolaştığım bir yerde
Oturdum!
Dinlenirken konuştum, kendi kendimle.
Bu yeri yarımıyamalak hatırlayıcı.

Ve birden!
Yerdeki torak canlandı.
Önce kaldırımlar ve sonra yollar canlandı.
Sokaklar, caddeler canlandı
Parklar canlandı.
Etraftaki, künyesi değişmiş evler canlandı.
Gölgesinde oturup dinlendiğim ağaçların filizleri canlandı
Konuştu sohbet etti benimle..

05 Temmuz 2015-07-05
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Günde Gün Akşam Oldu Erkenden

Bu gün' de gün akşam oldu erkenden
Şu gönlüm hoş değil, bilmem' ki neden
Gün batıp giderken, yine ufkunda
Şu gönlüm hoş değil, bilmem' ki neden.

Er gelen şu günün, akşam vaktinde,
Gözlerim yaş doldu, bir dert var bende.
Bu gece bitmezdir, uzar gözümde,
Şu gönlüm hoş değil, bilmem' ki neden.

Ne zaman gün sonu güneş batarken
Korkmaya başladım, gayrı kendimden.
Çıkardır sanırım, kalbim yerinden
Şu gönlüm hoş değil, bilmem' ki neden.

Gün batıp dururken karşı dağlarda,
Ne zaman baksam ben, bir şey der bana
Gelir'de geçmişim, birden aklıma,
Şu gönlüm hoş değil, bilmem' ki neden.

Ben Yüksel getirdim, günün sonunu,
Dedenin yerinde, kahve çay derken
Kesmişim kendimden artık umudu
Şu gönlüm hoş değil, işte bu yüzden.

26 Ağustos 2014-08-26

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bu Nasıl Sevda?

Ben seni düşünür seni anarım,
Aklımda sen varken, çoğu zamanda
Her gece düş kurar, sessiz ağlarım,
İçimde burukluk, bu nasıl sevda.

Bu gece gözüme uyku girmiyor,
Seni düşünmekten, uyku tutmuyor,
Aklımda sen varken sabah olmuyor,
Gözlerim yaş dolu, bu nasıl sevda.

Neydi o bakışın, neydi o senin,
Can yakar dururdu, zeytin gözlerin,
Aklımdan gitmiyor, o güzel yüzlerin,
Sabahım olmuyor, bu nasıl sevda.

Bilirim unuttun, çoktan sen beni,
Öyleyse ben neden, utmam hiç seni,
Her anım her günüm, daha dün gibi,
Aklımdan geçerdir bu nasıl sevda.

Demek' ki sevmişim geldin aklıma,
Ben meğer yanmışım, senin sevdana,
Bu hasret çok koydu, benim canıma,
Aklımda sen varsın, bu nasıl sevda.

13 Mayıs 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Buralarda Durulmaz Garı

Yine kalbim yaralı,
Vurgun yedim yüreğimden
Sevmez oldu,
Gönlümün meralı.
Ölsem mi gitsem mi ben bilmem bu yerlerden
Buralarda durulmaz gayrı;

Dalgınım yine,
Akşamın olduğu ufkunda;
Yalnızlığım,
Çanıma okumakta.
İçmeden sarhoşum sabahı olmaz akşamlarda,
Buralarda durulmaz gayrı;

Oldum derbeder.
Nedendir şu benim başıma gelenler,
Beni mahveder.
Gayrı gezip tozsam da bana dar gelir bu yerler,
Buralarda durulmaz gayrı;

Yaralı kuş gibiyim.
Kanadım kırık, sürünürüm yerde.
Halimi soran yok,
Her şey gerilerde kalmış artık çok, çok eskilerde!
Buralarda durulmaz gayrı;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Buruk Acı

Fala baktılar.
Yakında sevineceksin, dediler.
Oysa!
Sevinmek değil, ağlamak gelmekte içimden.
Sevinemiyorum.
Mümkün değil, sevinmek.
İçimi kaplayan, bana üzüntü veren acım yüzünden:

Nasıl gülsün, şu yüzlerim.
Nasıl?
İçimde tarifi imkânsız, bir buruk acı varken.
Nasıl, gülsün!
Kader bana öyle bir attı' ki, tokadını,
İçime vurdu, onun acısı.
Taşınması zor, ağır bir yükün altına soktu beni
Gülemiyorum, inim, inim inlemekten.

Boğuluyorum.
Boğuluyorum keşkeklerin içinde.
Elim kolum kalkmaz oldu, buruk bir acı var içimde.
Günah benim, her şeyi berbat eden benim.
Kalsa' da, geçmişte.

08 Temmuz 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Buruk Hayatlar

Bir mavi deniz karşısı bakışlarım
kulaklarımın pasını siler muziğın en alası
amma gözlerim hep dalgın, dalgın
karıştıkça karışıyor aklım...
Aklımda bir türlü geçmeyen sevda yarası
ve sönmemiş bir yangın.

Anılardı kokan
yudum, yudum çaylardan
ve üzüntülü bakışlarımın altında
oydu yine, oydu buruk yüreğimi sızlatan
hala bitmeyen sevdam
Ve de şu mavi denizin karşısında yine
Üzüntülü hatıralarım
Ve sonra buruk yaşanan hayatlarım.

17 şubat 2012
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Buruk Sevincim

Buruk sevincim.
İçimde buruk bir sevinç var.
Yüzlerime vursun istiyorum, uğraşıyorum vurmuyor.
Cevabını veremediğim,
Garip, garip sorularım, buna mani oluyor.
Korkuyorum.
Ve benim, aklım karışıyor.
Ne yapsam sevincim yüzlerime yansımıyor.

Boş ver diyorum kendime olmuyor
Kafamı karıştıran, aklıma takılan bir dizi soru,
Cevapsız kalıyor.
Uğraşıyorum.
Ne yapsam sevincim, yüzlerime yansımıyor.

Bir bilinmezin içinde kıvranıyor yüreğim.
Kalbim dersin saten yaşlı, çarpmaktan yorgun tekliyor.
Olmuyor, olmuyor.
Sevincim bir türlü yüzüme yansımıyor.
Ne yapsam, yüzlerime yansımıyor sevincim.

Duyduğum ağlama hissi
Hareketsizliğim,
Ve!
Dalgınlığım.
Bir de, kalbimi sıkıştıran her derin nefesim
Bana bir şeyler söylüyor, söylüyor' da ben anlayamıyorum.
Nedense?
Yüzlerime yansımıyor, benim sevincim.

13.Ocak 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Buruk Sevinç

İçim acıyor.
Gözyaşı dökemiyorum, içimdeki mutluluğa.
Bir tarafta acım var bir tarafta içimi acıtan mutluluğum
Düşünüyorum, kara, kara.
Düşünmek fayda etmiyor yarama

Buruk bir sevinç var içimde.
Kanatları kırılmış bir kuş misalidir halim.
Pişmanlığım dersem oturmuş, yüreğimin ortasına
Elim kolum kalkmaz halde.
Üzölmekten başka, bir çare gelmiyor aklıma.

Gözlerimde, birkaç damla yaş
Döküyorum onları, kimseler görmeden yüzlerimden
Yine içimi acıtan üzüntü, yine içimi acıtan yakıp kavuran üzüntü
Ve pişmanlığım.
Buruk mutluluklarım varken içimde!
Şükrediyorum Allah' a.
Buruk bir sevince aldanmış yüreğimle...

25 Şub. 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Bülbülü Ağlatan Gülün Dikeni

Bülbülü ağlatmış, gülün dikeni,
Ağlarken görmüş' de kızmış sahibi.
Gözyaşın dökmekte, kızgın sahibe,
Bülbülü ağlatan, gülün dikeni..

Bülbülüm ağlama, şaşkın gülüne
Sen kondun gittin' de gülün üstüne.
Severken bu olmaz kızma dikenene,
Bilirim pişmandır, gülün dikeni..

Hani sen âşıktın, gülün dalına,
Her gece konardın, bir gül dalına,
Nağmeler söyledin, güller adına,
Âşıksan acıtmaz, gülün dikeni...

Seherde dinlerken, bülbül sesini,
Derdim sevmiş, gülün konca yerini.
Ne ağlan bilmez' min, /gülün halini,
Sen gülü sevsen' de, batar dikeni..

Kul Yüksel şaşar da bülbül aşkına,
Mest olur sesinden, çıkmış balkona,
Bülbülü kıskanmış, bakar etrafa,
Ses gelir bir gülden, görmez yerini.

29 Haziran 2014-06-29
Antalya

.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çağ Atladık

Soluk ışıklar altında soluk alıyor sokaklar
İssız ve sakin
Uykuya dalmış insanlar.
Baktım,
Ta uzaktan görünüyor, bir köyün ışıkları
Siyahlara bürünmüş dağları
Ormanları
Yıldız yağmuru altında,
Hepsi sessizlik ve sükûnet içinde uyumakta..

Benim bildiğim köylerde
Boynunda çivili meresler olan köpekler havlardı geceleri
Ve idare lambalarının ışıkları sızardı kerpiç evlerin pencerelerden
Ve sohbetler edilirdi,
Tezek kokan, alev saçan ocakların başlarında
Radyolardan arkası yarınlar dinlenirdi her haberden sonra
Ne televizyon vardı ne bir elektrik.
Şimdi olduğu gibi
Ne de evlerde içme suyu vardı.
Çağ atladık, bizler anlaşılan
Çağ.
Çağ atlamayı atladık' da,
Ne yazık, hepimiz kapanır olduk evlerimize
Dost sohbetleri yok, komşuluk yok bulunduğumuz yerlerde,
Çekilir olduk her gece, hepimiz kendi köşemize.

23 Temmuz 2014-07-23
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çanakkale Destanı

Çanakkale boğazı içinde düşman,
Göz koymuşlar vatana düşmanlar aman
Toplanmış gelmiş düşman,çok yerden aman,
Türk'lerle savaşırdır, şaşmış' da aman.

Çanakkale boğazı içinde, gemi,
Gemiden biz Türk'lere, sıkarlar mermi,
Nişan almış gemiden, düşmanın eri,
Türk'lerle savaşırdır, şaşmış da daman.

Çanakkale demişler, çıkmışlar yola,
Gelmişler pek çok yerden vermeden mola,
Türk' leri hor görmüşler, askerden yana,
Türklerle savaşırdır, şaşmış da aman.

Çanakkale dağları, askerle dolu,
Askerden geçilmezdir, dağların yolu,
Türkler kim tanımazken gavurun oğlu,
Türklerle savaşırdır, şaşmış da aman.

Atatürk başkomutan, kılıcı belde,
Ölmek var dönmek yok der silahı elde,
Düşman bile hayrandır, gelmiş de dize,
Türklerle savaşırdır, şaşmış da aman.

19 Mart 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çapulcu

Düşün, vatana can vermiş atanı,
Ey bu topraklarda, hür gezen yolcu,
Şehit dolu, bu vatanın her yanı,
Sarhoşun aslından çıkmaz çapulcu;

Adalet aç insan, sanma' ki korkar,
Korku ne düşünmez, haykırır kalkar,
Rüzgârda yağmurda, savrulur durur,
Sarhoşun aslından, denen çapulcu;

Kızmışsa çapulcun, çıkar yollara,
Göğsünü gererdir gaz ve yağmura,
Ölse' de gam yemez vatan uğrunda,
Sarhoşun torunu denen çapulcu;

Güllerin açtığı, bahar gününde,
Her yer insan doldu, al bayrak elde,
Yanlış haykırdı, meydan yerinde,
Sarhoşun torunu denen çapulcu;

Gül konca karşılar, koşup geleni,
Dumandan görünmez şehrin üzeri,
Bayrakla donanmış şehrin her yeri,
Bazıları der' ki, bunlar çapulcu.

Çapulcu diyerek, kırma gururu,
Gurur kırılmazdır, gel yapma bunu,
Kızmışsa bir insan, bozar oyunu,
Türkoğlu Türklere, denmez çapulcu.

03 Haziran 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çaresizim

Çaresizim.
Yüreğimin yarılmasından, içim sızlıyor.
Kış gecelerinin, dondurucu ayazı dolaşıyor üzerimde
Soğuk rüzgârlar dolaşmakta yüzlerimde.
Üşüyorum.
Üşüyorum, şu yaz gününde.

Çaresizim.
Anlamıyor, beni kimse.
Şükretmekten başka bir çare gelmiyor elimden
Beni çaresizliğe iten kadere!
Yüreğimde dolaşmakta, keskin bir bıçak gibi hüznün
Laf anlatamıyorum.
Anlatamıyorum, uyku girmeyen gözlerime.

Çaresizim.
Küsmüşüm ben, beni üzen hayata.
İşte bu yüzden ben!
Bıraktım kendimi, beni dünyadan bıktıran kaderin ellerine
Buna rağmen, hala içim yanıyor.
Yoruldum, düşünmekten.
Sonunda!
Teslim ettim derdimi, dertleri veren, Yaradan' n şefkatine.
Gelen ondan, çare ondan..

12 Eylül 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çek Şu Elleri Benim Üstümden

Çek şu ellerini, benim üstümden
Çekmediğim cefa, kalmadı senden
Çek şu ellerini dokunma, bana
Çekmediğim cefa, kalmadı senden.

Sen ömrümü yedin yanaşmasana
Boş yere yalvarma, sevemem daha
Uğraşma benimle, Allah aşkına
Çekmediğim cefa, kalmadı senden.

Sen beni kandırdın, sana bağlandım
Zalimin tekisin, bunu anladım
Ben senin yüzünden, ne çok ağladım
Çekmediğim cefa, kalmadı senden.

Sen beni hep koydun, aptal yerine
Sevemem ben daha, gelme üstüme
Sen beni hep üzdün, sevmek yerine
Çekmediğim cefa, kalmadı senden.

23 Eylül 2015-09-23
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çekil Yolumdan

Bilmem ki ben, nedir senden çektiğim hayatta,
Hiç yok' mu insafın, ben kalpsiz' miyim yanında,
Gel yapma sevdiğimsin, ölsem' de gam değildir,
Hiç yok' mu insafın, ben kalpsiz' miyim yanında.

Bir gün çekip gidersem yalvarma ben giderken,
Dönmem yolumda engel olsan çekip de vursan,
Sen çünkü bir zalimsin sevmek ne bilmedin sen,
Sen kalpsizin biriyken dönmem çekil yolumdan.

Mef û lü, Fâ i lâ tün, Müs tef i lün, Fe û lün)

12Temmuz 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çekilmez Dünyam

Çekilmez dünyanın, ben ki yolunda
Kendimi kaybettim, bir aşk uğrunda
Acıyla durmadan, hasret çekmekten
Kendimi kaybettim bir aşk uğrunda.

Hasretle yanarken üzgün bir halde
Bir haber vermiyor. bana hiç kimse
Derdim var dostlarım, bana bir çare
Kendimi kaybettim bir aşk uğrunda.

Her anım çileyken benim kaderden
Gülmezdür yüzlerim, artık haberden
Bir defa görmedim bıktım hasretten
Kendimi kaybettim bir aşk uğrunda.

Bir aşkla severken, ben şu gülümü
Umutla avuttum, durdum gönlümü
Sevdim de tükettim ben şu ömrümü
Kendimi kaybettim bir aşk uğrunda.

22 Aralık 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çiçekten Çiçeğe Koşuyordu

İpinden boşanmış, bir boğa gibiydi.
İntikam dumanları çıkıyordu burnundan.
Güzelmış çirkinmiş demiyordu, istediğinden intikam alırken
Çiçekten çiçeğe konuyordu.
Yine'de ihanet edeni, çıkaramıyordu aklından.

Yaralıydı.
Başka bedenlerde, arıyordu çaresini
İntikam merhemlerinden, sürüyordu yarasına.
El üstünde tutuyor.
Güzelmış çirkinmiş demiyordu, kim çıksa onun karşısına
Çiçekten çiçeğe, konuyordu.
Yine' de ihanet edeni, çıkaramıyordu aklından.

Bir gün, biri çıktı karşısına.
Dolunaydan, taze açmış gül koncasından, farkı yoktu çıkanın.
Geçti, karşısına!
Gözlerini kamaştırdı, intikam peşinde koşanın.
Sevdi sevildi, sebebi olsa' da yeni tutmuş bir haram elmanın.
Çiçekten çiçeğe konuyordu.
Yine'de, ihanet edeni, çıkaramıyordu aklından.

Yıllar geçmişti, aradan.
Akan kan dondu kaldı, akamaz oldu intikam dolu bedenden
Ceza verdi, yüce Yaradan.
Bu yüzden güller kurudu, bir zamanki gülen yüzler soldu.
Dereler, kurudu.
Nehirler, ırmaklar denizler kurudu.
Ne ihanet kaldı, ne' de bir gerçek, hepsi çıktı gitti akıldan.

17 Mayıs 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çileli Başımla

Çileli başımla, hayat yolunda,
Yürümekten bıktım geldim, bu güne,
Bir gelen var baktım, yolun sonunda,
Bana doğru baktı, güldü halime.

Şu hayat yolumun, çokmuş çilesi,
Çok varmış, yol vermez dağ taş tepesi,
Bilmem' ki bu yolda, sonum neresi,
Cennet' mi Cehennem' mi, o yer yoksa.

Bir hazan bahçesi olan gönlümde,
Ne gül var ne bağzan, yesem içsem'de,
Hiç yüzüm gülmedi, hiçbir günümde,
Şu hayat yolumda, yaklaştım sona.

Şu beni kim görse yolda giderken,
Hep derler gül artık, olmaz gülmeden,
Derler' de yine de, gelmez içimden,
Bu hayat çok yordu, dert geldi bana.

Çileler çektiğim hayat yolunda,
Yorgun düştüm hasta oldum sonunda,
Tüy kalmadı, düşünmekten başımda,
Ne zalim yolmuş bu, gelsem' de sona.

Ağla Yüksel ağla, çilem diyerek,
Bildim senin yüzün hiç gülmeyecek,
Demezsin bu günler bir gün bitecek,
Ağlaya, ağlaya, geldin sen sona.

28 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çirkin

Çirkin;
Güzelim diye,
Burnun havada yürüme.
Bir gün sen de benim gibi yaşlanacaksın.
Ve bir sabah aynaya baktığında,
Sen de,
Yüzünden utanacaksın;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Çivit Gözlerin

Çivit gözlerime, bak deyip durma
Bakarsam düşerim, çıkamam sonra
Yalvarma bakamam, ben gözlerine,
Bakarsam düşerim, çıkamam sonra.

Bir derin kuyudan farksız gözlerin
Çıkmama imkân yok, oldukça derin
Ölcek şey değil, senin isteğin
Bakarsam düşerim çıkamam sonra.

Şu hazan vaktimde, gelme üstüme
Hiç bakma, bakarak girme gönlüme
Korkudan titrerim, bak şu halime
Bakarsam düşerim çıkamam sonra.

Gözlerin sanırsın, gece yarısı
Hiç bakma sen bana, olmaz faydası
Uçurum bir yermiş, gözün arkası
Bakarsam düşerim çıkamam sonra.

13 Ağustos 2015

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dağlar Kızı

Dağlar kızı çıkmış yola bir kış günü bir gün,
Al yazması boynunda, gezer dağda bayırda.
Al yazması bayrak gibi, boynunda gezerken,
Baktım kıza kar yer susamış dağda bayırda..

Zülfün bele sarkmış, dökülür karlara doğru,
Görsen şunu, çimlerde gezen yerdeki kumru,
Kar kış kıyamet görme..Ve dağlar da bulutlu,
Dağlar kızı kar yer, susamış dağda bayırda...

Karlarsa gümüş ayna parıldar nere baksan,
Gözler kamaşır, karlara durmuş da bakarsan,
Karşımdaki dağlar kara doymuş nere baksan,
Dağlar kızı kar yer, susamış dağda bayırda...

Ceylan gibi titrek.. Ve çekik gözleri var da,
Gördüm ki gezer.. Buz gibi dağlardaki karda,
Şaştım baka kaldım.. Dudağım çatladı.. yolda,
Dağlar kızı bir öptü, canım gitti sonunda...

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

11 Mart 2012-03-11
Ankara

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dağlara Olan Sevdam

Ben kendimi vermiştim, aşkım için dağlara
Dağ tepe dememişim gezmişim ben hep aşkla
Dağ tepe hep düz olmuş gezdiğim bütün yerde,
Gönlümde sevda oldu, gezdiğim yerler bana.

Son yıllarda otursam, bakıp dursam dağlara
Bakmaktan canım yanar, bir şeyler olur bana
Dağlardan dağlar çıkar, bir ter basardır sonra,
Gözümde canlanırdır, gezdiğim dağlar sonra.

Ben ömrümü tükettim, ne dağlarda gezerken
Dağlarda koşturmaktan, tükendim bittim birden
Dağlarda kurt kuş oldum vuruldum can evimden
Bu sevdam haram oldu gençlik çağımda sonra.

Yokuş demez düz demez gezerken ben dağları
Sevmiştim. Her gün gitsem, hiç etmezdim nazı
Şimdi hiç sevmez oldum mecbur olsam' da bazı
Şimdi ben küs gibiyim, ne oldu bilmem bana.

Ormanlarda gezerken, yorulmuşum meğerse
Bu yüzden derde düştüm, dediler sen hiç gitme
O gün bu gündür gitmem, dağlar üstüme gelse,
Hayatım viran oldu; gitmez oldum ben daha.

13 Nisan 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dağları Dinliyorum

Dağları dinliyorum.
Ilık, ılık esen bir yelin sesinden
Bir taraftan usul, usul saçlarımı okşuyor
Bir taraftan üzölme diyor,
O yel,
Eğilmiş de, sol kulağıma.
Diyor ki!
Bak o dağların kokusunu getirdim sana...
Sonra kekiklerin, papatyaların kokusu koklatıyor,
Ve şikâyet ediyor,
İzinsiz toplayan köy kızlarını bana.

Dağları dinliyorum,
Ilık, ılık esen bahar yelinin sesinden
Birer, birer, ne var ne yok dağları anlatıyor bana.
Diyor ki!
Bak bahar geldi, dağlarına.
Sular çoğaldı, pınarlar dersin coştı.
Kıl çadırlar kuruldu,
Koyun kuzu keçi dünden çıktı yaylalarına.
Ve çobanların çaldığı kaval seslerini,
Dinletiyor o yel eğilmiş de sol kulağıma.

Dağları dinliyorum,
Ilık, ılık esen bahar yelinin sesinden
Dinliyorum her bir dağın efsanesini dağların.
Gülbaharın Memosunu,
Ağrı dağının zirvesinde yanan, şu ateşinin hikâyesini.
Ve bir boş beşiğe ağlayan,
Yörük anasının, oba beyinin öyküsünü
Bir de, Olympos'ta tanrıların unutulmaz efsanesini;
Ilık, ılık sen bir bahar yeli,
Anlatıyor eğilmiş, ne varsa sol kulağıma.

13 Nisan 2013
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dağların Hikâyesi

Yağmur oldum yağdım dağlara kırlara
Bahar yaz geldi
Ve ben!
Bereket oldum dağlara, dağlardaki ormanlara
Biraz `da, güneş ol dedi dağlar
Güneş oldum.
Doğdum dağların üzerine
Baktım'ki, dağlar sevincinden ağlar.

Ağlama dedim.
Nasıl ağlamam dedi.
Gelmedi bu güne kadar buralara senin gibi biri dedi dağlar
Sevindi.
Sevincinden yüzleri güldü.
Dağlar çiçeklendi bozkırlar yeşille bezendi.
Güllük gülüstanlık oldu oralar.

Çoban oldum dağlara.
Dolaştım elimde kamıştan bir kaval yaylalarda
Ben ağladım!
Kavayım, ağladı.
Dağlar taşlar ağladı
Kayalıklardaki kartallar üzüldü bana.
Kayalıklar yankılandı.

Rüzgâr oldum estim bilmediğim yerlere doğru
Dağların kokusu içimde
Dedi dağlar arkamdan güle, güle
Ağladı dağlar arkamdan, artık gelmezsin diye
Ve!
Buruk anıları kaldı dağların bende.

20 Nisan 2015-04-20
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Daha da Güzel Gördüm Seni

Sana geldim dün
Ey güzeller güzeli şehir
Anamur.
Anıları çoluk çocuk tazelemek yeniden yaşamak için sende
Gezdik dolaştık' da,
Bir hayli değişmiş, daha da güzel gördüm seni.

Yalnız ben seni, geçmişteki eski halinle severdim.
Yalın.
Dağları yeşil
Kıvrım, kıvrım yolları bulunan halinle..
Ben senin uçsuz bucaksız denizini
Mavisiyle dalgalarıyla
Yakamozlarıyla severdim
Tepelerden hayran, hayran gün batımı sana baktığımda.
Şimdi yine öyle bulmak isterdim.
Ah.. Anamur
Denizinin suları çekilmiş
Ve bir hayli değişmiş daha da güzel gördüm seni.

Senin yerin bir başkaydı, benim yanımda
Dağlarında geçirdiğim yıllarım
Ve unutulmaz nice anılarım vardı oralarda
Bil ki o günler,
Hala şu ben, garip sevdalının aklında..
Unutmak isteyip' de unutamadıklarım da var, o da benden ayrılmaz hep gezer yanımda
Ölmüş bir bacak, bir de koldur o,
Geçip giden yıllardan senden kalan tek hatıradır onlar bana.
Ah Anamur..
Bir hayli değişmiş daha güzel gördüm seni.
Hep acı versen' de bana

18 Ağustos 2014-08-20

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dalgınlığım

Dalgınım.
Kaybolmuşum, hayallerin içinde.
Hiç bir şeyden haberim yok.
Yine yürekleri burkmakta, benim şu dalgınlığım.
Dalıp gittiğim bu günlerde.
Neden, neden bilmem!
Geçmişimin, gerçekleri hiç ayrılmaz oldu bu günlerde gözlerimden
Bu yüzden olsa gerek
Dalgınlığım.

Dalgınım!
Ötelerin ötesinden, kulağıma gelen sestem
Gam doludur, düşüncelerim.
Gülmeyi çoktandır unutmuş, yorgun yüzlerimden
Okunmaktadır geleceğim.
Ve!
Yüreğimi binbir parçaya bölmeye çalışan hakikatten
Uykularımı, kaçıran vesveseleri düşünmekten
Dalgınım'da!
Dalgınlığının sebebine, ermiyor aklım.
Dalgınım.

Dalgınım.
Diyorum'da kendime
Bir türlü gülmek eğlenmek, ya' da boşvermek, gelmiyor içimden.
Gam doludur bu akşam yüreğim.
Gam keder!
Gözlerimde geçip giden yıllarımdaki acı tatlı günlerim
Beni benden çalmakta, içimdeki ezikliğim.
Dalgınım.

Dalgınım.
İçimi tarumar etmiş, sebepsiz endişelerim.
Ruhların dolaştığını görüyorum.
Karşımda!
Ve!
Etrafta ilahi bekçiler gibi yükselen, selviler görüyorum
Bu akşam!
Tepelerin etekleri yine, karanlığa dönüşürken
Akşamımda.
Kipriklerim dersen yerinden kımıldamıyor,
Ruhum zifiri karanlığına dönüşmeye başlarken bu akşam.
Dalgınım.

15 Temmuz 2015-07-15
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dargın Gibisin

Dargın gibisin sen, bana bir hoş bakıyorsun,
Gönlümdeki senken, hala benden kaçıyorsun,
Sevmek' mi suçum, sen beni yollarda görünce,
Gönlümdeki senken, niye benden kaçıyorsun.

Gel kaçma, benim kalbimi çaldın seni sevdim,
Duydum ki bekârsın sana ben gönlümü verdim,
Gel kaçma şu benden, seni sevdim sana geldim,
Gönlümdeki senken, niye benden kaçıyorsun.

Mefulü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

12 Ekim 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dayanamaz Oldum.

Ben!
Bir ağacın taze filizlerinden biriydim.
Kendime, geldiğimde.
Nice yıllar, nice mevsimler geldi geçti üzerimden.
Rüzgârlara, direndim.
Dayanılması güç, fırtınalar esti onlara bile aldırmadım direndim.
Kışlara direndim.
Sonra!
Don oldu, onlara direndim.
Kuraklıklar oldu çoğu kez, onlara bile direndim yıllarca.
Yine de kurumadım, her ilkbaharda dal, dal yeşerdim durdum.
Yeşerdikçe' de, güzelleştim.

Ve nihayet gün geldi.
Artık dayanamaz oldum.
Direnemez oldum, kışa dona kuraklıklara.
Dayanamaz oldum, açlığa yokluğa.
Dayanamaz oldum ben, üzerimde mih gibi çökmüş olan ağırlıklara.
Sonunda!
Önce yanımdan arkadaşlarımlarım ayrıldı.
Ve beni yalnız bıraktı.
Sonra ellerim, kollarım yalnız bıraktı.
Yaprak, yaprak, dal, dal mevsimler geçtikçe yalnızlaştım.
Daha sonra, sıra bana gelmiş baktım.

Kurudukça, kurudum.
Gelip geçen mevsimlerin, yılların yorgunu oldum.
Yağmurlar yağdı
Arkasından nice güneşler açtı, artık fayda etmez oldu bana
Her mevsim benim için çekilmez bir kış oldu.
Ne dal verebildim ne budak.
Beni benden alıp götürecek bir fırtınayı bekler oldum.
Bana en son çare sanırım bu olacak.

16 Aralık 2015-12-16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dedemi Gördüm Rüyamda

Bu gün dedemi gördüm rüyamda
Kanlar damlıyordu kaşının ortasından
Vurulmuş yatıyordu
Taşların arasında..
Ve kan damlıyordu her tarafından...

Bir melek gördüm
Tutuyordu dedemin cansız kollarından
Melek ağlayarak baktığımı gördü...
Korkma dedi..
Korkma..
Tutarken kollarından...

Ve dedi ki melek
Korkma haydi git buradan.
Deden bir cumhuriyet şehidi bakma yüzüne karşıdan..
Sil gözyaşlarını uzaklaş git yanından...

Birden
Bir iken İki oldu, başındaki melek
Ve tuttular dedemin kan akan kollarından.
Sonra..
Sonra..Kayboldular...
Ben daha ne olduğunu anlamadan...

09 Nisan 2012-04-09
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Değer' Miydi?

Sokmuşum kuma başımı.
Uğraşıyorum, uğraşıyorum, çıkaramıyorum.
Meğer kader örmüş ağımlı.
Kendimi ağın içindeki balık gibi hissediyor, çırpınıyorum.
Oysa!
Faydası olmuyor, çırpınmanın.
Faydası yokmuş, kadere karşı koymanın.
Silinmez yazı ile yazılmışlar kaderimi.
Uğraşsam' da,
Silemiyor, değiştiremiyorum.

Boğuluyorum, yalnızlığımın içinde.
Kulaklarım, çınlamakta, etrafın sessizliğinden.
Bir tek kedim var yoldaşım
Dolaşan.
Arada bir, benimle oynarken sevdiğim evimde.
O da olmasa!
Boğulacağım, sessizliğin içinde.

Kendimi kurban etmişim kader yoluna
Bilmeden ben.
Düşünmedim bu günleri,
Düşünememişim.
Neler geldi neler, bilseniz bu yüzden başıma
Değer' miydi?
Değer miydi, şu yaşantım, bir gün bitecek, bir sevda uğruna.

Şimdi ben.
Kendimi unuttur oldum, evimin görüldüğü yollarda
Merdivenler birbirine karışır oldu
Yorgun ayaklarımda.
Kader değişse ne olur, değişmese ne olur bu saatten sonra
Varsın dursun başım, soktuğum kumlarda.

18 Haziran 16
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Değişmeyen Kadere

Ah şu koku ne güzel bir koku
Ana kokusu
Yar kokusu gibi, geliyor burnuma
Uyu diyor
Dokunuyor saçlarıma

Anılarım var gözlerimin altında
Gözlerim kapalı
Hayallerim dolaşmaktayken karşımda
Pişmanlıklarım
Terler boşaltıyor vücudumdan.
Geçmişte,
İsteyip' de, yapamadıklarım gelince aklıma
Ve!
Ölümün!
Kokusu doluyor burnuma.
Yerinden zor kalkan kipriklerim aralanırken
Aklım gelse'de başıma.

Uzanıyorum!
Bu günüme şükretmek,
Unutmak istiyorum, geçmişime dair neyim varsa
Elimde, değil,
İstemesem' de ben, geliyor yine'de aklıma.

Yokluğun gözü kör olsun.
Zengine köle yapar,
İnsanları, perişan edermiş hayatında.
Lanet olsun,
Böyle değişmeyen değiştiremediğim kadere
Lanet olsun.

Antalya
07 Mart 2015-03-07

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Değiştin Sen

Kalbinin içiydim, bir zaman senin,
Yüz vermez oldun sen, ne oldu sana,
Nerde baş koyduğum pamuk dizlerin,
Değiştin sen neden söyle sen bana.
Zeytin gözlerinle bakarken bana,
Sen birden değiştin ne oldu sana?

Gözlerin baktıkça, yürek yakarken,
Şimdi hiç yakmazdır, neden bakarken,
Her akşam bıkmadan, beni beklerken,
Beklemez oldun sen, ne oldu sana?
Zeytin gözlerinle bakarken bana,
Sen birden değiştin ne oldu sana?

Bizler mi yaşlandık, Hak' n yolunda,
Ondan' mı olmam ben senin kolunda,
Yatan yok seven yok, benim solumda,
Deyver zeytin gözlüm, ne oldu sana?
Zeytin gözlerinle bakarken bana,
Sen birden değiştin ne oldu sana?

Sırt sırta verdik biz, geldik bu güne,
Seninle baktım ben, her sabah güne,
Her zaman gülerken, benim yüzüme,
Şimdi sen gülmezsın, ne oldu sana?
Zeytin gözlerinle bakarken bana,
Sen birden değiştin ne oldu sana?

28 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Deliyim Deli

Deliyim deli
Deliyim ben
Deli.
Yerli yersiz konuşan
Aklına, her estiğini yapan
Bir deli.

Deliyim ben
Deli.
Kendi kendine gülen
Lafını, hiç kimseden esirgemeyen
Bir deli.

Deliyim ben
Deli.
Karar verdim vardım, Mazhar Osman kapısına
Bağırıştılar.
Deli geldi deli dediler.
Açtım ağzımı yumdum gözümü dedim, ne sandın Veli.
Çekil, şöyle geri.
Açıldı kapı sıvıştım içeri.

Deliyim ben
Deli.
İster hoş görün ister hoş görmeyin beni.
Bana derler bizim deli
Aklım ereli.

05 Ağustos 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Deniz Meltemi

Bir deniz meltemi esmekte gecenin sakinliğı içinde
Serin' mi, serin
Bir bunaltıcı bir yaz sıcağının arkasından.
İnsan arıyormuş meğerse bunu.
Bana yabancı değil aslında bu, deniz meltemi,
Kardeş gibiydik biz bir zamanlar.
Çünkü ben onunla.

Yalnızlığımı paylaştırdım onunla deniz kıyılarında
Deniz yalpa yapıp vururdu kıyısına
Geceleri.
Yosun kokardı,
Dolunaylı geceler kokardı,
Meltem yeli, denizden karaya doğru estiğinde.
O günler geldi aklıma
Yine o günlere benzeri, bir akşamdayım.
Gecenin serin sessizliği içinde yalnız başıma.
Ve ben geçen yıllardaki o günleri düşünüyorum.
Deniz meltemi omzumu okşarken
Şu sessiz gecenin içinde..

Bir, yer vardı
Denizi deniz, mavisi mavi
Bir de çok eskiden kalma iskelesi
Korkulukları paslanmış çürümeye yüz tutmuştu
Bu iskelede gezerken tanıdım
Ben deniz meltemini
İskelenin bir ucundan bir ucuna durmadan gidip gelirken
Tanıdım yaz geceleri.

Bir ben değildim herkes yapardı aynı işi
Gider, gider gelirlerdi insanlar iskelede ne varsa, tıpkı benim gibi.
Yaz gecelerinde bu korkulukları çürük olan iskelede.
İşte ben,
Orada tanıdım deniz meltemini.
Orada paylaştım onunla yalnızlığımı çoğu geceleri.
Sarhoş,
Gecenin geç saatlerinde, ya da efkârdan içtiğim zamanlarda.

28 Haziran 2014-06-28
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Deniz Yeli

Es deniz yeli es.
Hasret duyduğum yerlerin kokusu var sende.
Es ki, gözlerim hayallere dalsın
Anılarım dolaşsın yaş dolu gözlerimde.
Ve burcu, burcu yayılsın yaylaların, dağların kokusu
Es de, içinde.

Gözlerim kapansın.
Dolaşsın hayatım rüyalar alêminde.
Gök yarılsın yıldırımlar çaksın yağmur karlar yağsın
Bende bu hasret varken,
Dokun deniz yeli, usul, usul gel enseme.

Bak yine daldı gözlerim.
Hayalimde o yerler ve gözlerimde esaretim ve gırpınan Ak deniz.
Şu, beni benden çalınıp götürülen anılarım.
Nasıldı bir bilseniz.
Bir sevdaydı, geçen zamanlar,

Söyle deniz yeli kulağıma.
Nerede o kaybolup giden yakamozlu akşamlar,
Nerede?
Nerede dost bildiğim o, eski dostlar.
Ve beni dağlardan aşırın kıvrım, kıvrım dolanıp giden yollarım.
Nerede?
Nerede nefes aldığım yaylalar,
Ve nerede o dağlar ve burnumda tüten ormanlar;

15 Kasım 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Denizlere Sevdam

Rüyalarım girer
hasret duyduğum deniz sevdaları.
ve balıklar böler rüyalarımı..
Neydi, neydi o yıllar.
Ben, zavallı!
Ben, denizlere hasret, yıllardır!
Ah çekerim, içimden..

Hala tuzlu akar, kanlarım,
Denizkestanelerinin, battığı yerlerimden!
Suların durgunu, ve çırpınırken o kıyılara vuruşu,
Yeşil koyların o, koyu mavisini!
Gelir geçer, gece gündüz gözlerimden.
Ben, zavallı!
Ben, denizlere hasret, yıllardır!
Ah çekerim, içimden..

Rüyalarımda,
Balıklar gelir geçer, gözlerimin önünden yıllardır.
Gökyüzünün mavisini,
Ve yeşil kıyılarının, sulara yansıması
Her gece, her gece, rüyalarımı doldurur.
Ben, zavallı!
Ben, o denizlere hasret yıllardır!
Ah çekerim, içimden..

Neydi o yıllarda, neydi o balıklar.
Çeşit, çeşit kimi büyük, kimi küçük o lagoslar.
Bir elimde zıpkın,
Belimde desen, bir tel çember,
Neydi!
Neydi, neydi o dolaştığım, yeşil koylar kayalıkları.
Ben, zavallı!
Ben, o denizlere hasret yıllardır!
Ah çekerim, içimden..

Ya yakamozlara ne demeli
Her gün batımında, her yağmur arkasından
Beklerdi kıyılarda beni.
Şimdi rüyalarım girer oldu o akşam sevişmeleri.
Ben, zavallı!
Ben, denizlere hasret yıllardır!
Ah çekerim, içimden.

01 Ağustos 2012
Antalya.

-

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Derinlerden Gelen Ses

Ne arıyorum.
Ben bu başlarına taştan taç yapmış insanların arasında
Ne arıyorsam!
Kalkasım gelmiyor, diz çöktüğüm yerimden.
Uzanıp uyumak istiyorum, onlarla beraber bende.

Kıskanıyorum, şu önümde sessiz yatanları
Ne `de güzel uyuyorlar;

Kaldırmaya, kimsenin gücü yetmez.
Öylesine, derin uykuları.
Kalk diyorum ağlıyorum, başlarında yine`de aldırış etmiyorlar
Hissetmiyorlar, üzerlerine döktüğüm yaşları.
Hissetmiyorlar;

Duyuyorum;
Derinlerden gelen bir ses, gel diyor bana
Ve sonra;
Şüphe içinde,
Şaşkın, şaşkın bakıyorum, bulunduğum yerde sağıma soluma
Ve!
Kimselerin olmadığı yerde, uzanıyor uzanıyorum;
Bana seslenen, kara toprağa.

Gözyaşları dökmekten, yorulmuşum, sıza kalmışım oracıkta
Ne kadar yattıysam saatler geçmiş aradan.
Ve sonra!
Bir ses, beni uyandırdı
Yeter uzandığın burası senin yerin değil, git dedi buradan bana.

17 Ağustos 2015-08-17

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dertli Yüksel

Hiç gülmeyen gözlerim, kanlı yaşlarla dolarken,
Yüreğimden kan akar, çekip durduğum derdimden,
Kim anlasın şu beni, sevda bilmezse halimden,
Kader bana dert vermiş, ölüyorum ben derdimden.

Ben derdimi çekerken, geldim' de yolun sonuna,
Bir kez olsun gülmeden, girdim yetmiş bir yaşına,
Böyle kader olur' mu, söyleyin Allah aşkına,
Kader bana dert vermiş, ölüyorum ben derdimden.

Gözyaşımla yıkarken, şu hiç gülmeyen yüzümü,
Neden bilmem ağlarken, hiç kimse silmez gözümü,
Neden almaz şu dostlar, gelip şu viran gönlümü,
Kader bana dert vermiş, ölüyorum ben derdimden.

Güler iken yüzlerim, hiç gülmez oldu nedense,
Dermanı yok derdimin, gönlüm olmuş bir virane.
Kim çaredir bilmem' ki, çekilmesi zor derdime,
Kader bana dert vermiş, ölüyorum ben derdimden.

Dertli Yüksel yıllarca çekerken sevda yüzünden,
Saçlarım ağardı der, gelmiş ömrünün sonuna,
Dertli Yüksel hep der' ki varıp' da sorsam yanına,
Kader bana dert vermiş, ölüyorum ben derdimden.

24 Haziran 2014-06-24
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Derviş Der Ki

Derviş der' ki, bu yol Allah yoludur.
Madem öyle dedim, yolun yolumdur
Allah der giderim, şimdi yolundan
Derviş der hiç korkma, canın onundur.

Derviş der bu hane gönül teknesi.
Unum var yağım var, yoktur kimsesi
Gel yap der içerden görmüş de beni
Hak yoluna yaptım tadı onundur.

Arayıp buldum' da, doğru yolumu
Dervişin gözünden, gördüm doğruyu
Her zaman Allah der Kesmem umudu
Hak yoluna başım gözüm onundur.

Kor gibi yandım' da, Allah aşkıyla
Kaynadım piştim ben, her an sevdamla
Hak' a giden, yol çıktı' da karşıma
Hak yolunda, yorgun gönlüm onundur.

Gördüm' ki su akar pür nur çeşmeden
Dediler bal gibi, olmaz içmeden
Hod Allah' a, şükrettim, onu görmeden
Dedim' ki şu başım, gözüm onundur.

Gece gündüz adı varken dilimde
Hak yolunda, sevdam oldu gönlümde
Dünyanın mal mülkü yoktur gözümde
Neyleyim onları, mal mülk onundur.

15 Ekim. 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Desem De Gülemem

Baharımda yazımda gülmeden bir gün olsun
Sonu geldi ömrümün, ne yazık hiç gülmeden
Yaşamadan sevmeden, ömrümün baharında
Sonu geldi ömrümün, ne yazık hiç gülmeden.

Mevsimleri yaşarken, ömrümün baharında
Bir gün olsun gülmedim, nedense hayatımda
Mevsimlerden gül açan bir bahar zamanında
Sonu geldi ömrümün, ne yazık hiç gülmeden.

Mevsimlerden yine şu bahar gelse yaz gelse
Neme lazım hiç beni yaz bahar, güldürmezse
Bir gün olsun, yüzlerim gülmeden baharımda
Sonu geldi ömrümün, ne yazık hiç gülmeden

Şu ömrümün sonunda yaz bahar yaklaşırken
Yorulmuşum halimi, durmadan düşünmekten
Ömrüm boyu uğraşıp yüzlerim gülsün derken
Sonu geldi ömrümün, ne yazık hiç gülmeden.

Yüksel der yaz bahar gelse' de ben gülemem
Boşvermişim hayata gül konca verse sevmem
Hayatımın son vakti desem' de ben gülemem
Sonu geldi ömrümün, ne yazık hiç gülmeden

10 Şubat 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Develer Görsün Dağları

Dağlar var gel bir bak başı dumanlı
Koş durma haydi gel, yörük asıllı
Bu dağlar göz kırpar, bize karşıdan,
Develer yük sarsın görsün dağları.

Çam kokar ot kokar, esen yelinde
Kar olsun korkum yok, yelli belinde
Yine biz geçeriz, onu ezerde
Develer yük sarsın görsün dağları.

Geç olur güç olur çıkın yollara
Gün başa değmeden varıp dağlara
Kıl çadır ev olsun, çoluk çocuğa
Develer yük sarsın görsün dağları.

Çıkartın şu bizim, kara koyunu
Dert olmaz gösterir, yayla yolunu
Meh deyin koy verin, keçi kuzuyu
Develer yük sarsın görsün dağları.

Pınar var sular var banıp içilen
Çiğdem var otlar var söküp yenilen
Atlayın deh deyin, ata binerken,
Develer yük sarsın görsün dağları.

Ey kara şalvarlı yörük ağaları
Göz kırpar beklerdir toros dağları
Çıkartın ahırdan, rahvan atları,
Develer yük sarsın görsün dağları.

24 Mart 2015-03-24
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dinle Büyük Sözü

Ey insan;
Sakin ola sen, dar görüşlü insanlarla tartışma
Kendini haklı sanır'da, sonra sen ortada kalırsın

Ey insan;
Herşeyi ben bilirim der gibilere, yakın durma
Yoksa onun palavralarına inanır zorda kalırsın.

Ey insan;
Yaıpılan her işte boşyere hır çıkaranlara bulaşma
Sonra karakolluk olursun, sen zan altında kalırsın.

Ey insan;
Zalim olup fakirin yetimin dünya malından çalma
Çaldığın her zerre bir gün boğazına durur bakarsın

Ey insan;
Huyu kötü kişilerle, düşüp kalkıp dostluk yapma
Arkandan konuşurlar' da sonra sen kötü olursun

Ey insan;
Çok malım mülküm var diye, kimseye övünme
Mal mülk Allah ındır, biterse alay konusu olursun.

Ey insan;
Hiç denemediğin insanları, dost tutup güvenme
Yeri gelir seni satar'da, dost tuttuğuna üzülürsün

Ey insan;
Yarı cahil insanlarla tartışmaktan uzak dur
Seni' de kendi gibi beller' de, kendi canını sıkarsın

Ey insan;
Konuştuğun insan, söz arasına girenlerdense
Onlarla muhatap olma, hemen uzaklaş yanından

Ey insan;
Kumardan içkiden kadından geri çek kendini
Sonra yuvan bozulur'da, pişmanlığına ağlarsın.

Ey İnsan;
Ezilmişe yere düşmüşe ver, vereceksen sevgini
Verdiğin yerini bulur'da, sen hep saygıyla anılırsın

Ey İnsan;
Adaletli ol, doğrudan taraf ol, ölçüp tartarken
Allah seni, adaletine göre değerlendirir bilirsin.

Ey insan;
Tecrübe herşeyden üstündür dinle büyük sözü
Okumak adam olmak insan olmak değildir bilirsin.

07 Eylül 2015-09-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dinsin Anaların Gözyaşları

Neresinden bakarsan, bak.
Kara bulutlar görürsün, memleketimin üzerinde.
Görünmez olmuş güneş, bulutlardan.
Ve!
Yansımaz olmuş ülkeme, tepeler üzerinden ışınları
Güneşin doğduğu yer olan, Anadolu' a benim güzel ülkeme.
Rüzgârlar dersin katmış, bulutları önüne
Dolaştırıp durmaktadır, şehirlerin köylerin üzerinde.
Kapıları zorlayan, şimşekler içinde.

Nereye gidersen git.
Gözyaşı yüklü bulutlar, koy vermiş, gözyaşlarını
Ve!
Gözyaşları sel olmuş basmış, fakirin fukaranın, evlerini.
Ne yapsın ağlardır, analar, babalar.
Her gün, yıllardır hasret çeken insanlar gibi.
Halk üzgün, birbirinden dertli..

Ne zaman dağılacak, şu kara bulutlar
Ülkemin, üzerinden.
Ne zaman dinecektir, şu hüznün yağmurları
Ne zaman, dinecektir?
Günlük güneşlik zaman geçirmeye hasret kaldı şu memleketim.
Dağtın, dağtın şu dolaşan kara bulutları.
Dinsin, anaların gözyaşları.
Dinsin şu gözyaşları.

09 Mart 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dipsiz Dünya

Gayrı dayanacak, gücüm kalmadı,
Boynum, bükük bir halde yaşamaya.
Yaşlı kalbim, teklemeye başladı,
Küstüm artık ben, şu dipsiz dünyaya.

Hiç güç yok' da, şu halsiz bedenimde,
Bir yatağa, bağlı kaldım evimde.
Bu dünyanın malı, mülkü yok, gözümde,
Küstüm artık ben, şu dipsiz dünyaya.

Kıysam derken, bazı günler canıma,
Birden bire, Ahret gelir aklıma.
Kıysam bile yakışmaz, şu şanıma,
Küstüm artık ben, şu dipsiz dünyaya.

Zaman, zaman çıkıp evden giderken,
Aklıma geçmiş yıllar, gelir birden.
Ve geçmiş yaş döktürür, gözlerimden,
Küstüm artık ben, şu dipsiz dünyaya.

Gayrı çıktı, Karaman'ın koyunu,
Kestim artık, bu dünyamdan umudu.
Hak' a döndürdüm, ben' de yolumu,
Müdarem yok gayrı fani dünyaya.

Garip Yüksel'in, bitmiştir umudu,
Şu dipsiz dünyamda, çile çekmekten.
Gelsin der, Azrail, bekler yolunu,
Çile çekmekten küsmüş' de dünyaya.

31 Ağustos 2014-08-30

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Diren

Diren!
Diren direnmezsen
Seni,
Bir kaşık suda boğarlar.
İş, işten geçer!
Dostların bile yardım etmez seni görüce
Uzaklaşır kaçarlar.

Diren!
Diren, hakkını ara' ki,
Aradım amma, ne yapayım olmadı diyebilesin.
Direnmezsen,
Ezerler, seni!
Kıçına, her gelen bir tekme vurur
Ve sana!
Acıdı' mı diye, sormazlar.

Diren!
Diren, seni soymaya çalışanlara
Diren,
Seni, ağlatanlara.
Direnmezsen,
Seni soyup soğana çevir, bir kenara koyarlar
Sana!
Aç' mısın diye, sormazlar.

Diren!
Korkma, bana bir şey olmaz deme.
Diren!
Haksızlığa, hukuksuzluğa sakın gülüp geçme.
Direnmezsen!
Gün gelir, senin için' de sap döner, keser döner hesap döner
Seni!
Kendi kazdığın, kör kuyuya atarlar.

09 Ocak 2015-01-09

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Divan Şiiri Güldürmedi Mevla M

Güldürmedi Mevla'm niye bilmem bu hayatta
Ömrümce ne sevdim, ne sevildim hayatımda,
Gülmem gülemem boş yere uğraşma benimle,
Ömrümce ne sevdim, ne sevildim hayatımda.

Mevla' m kara yazmış kaderimmiş kara yazgı
Yazgım beni her gün taşa, taştan taşa çarptı
Geçmiş bana dert verdi, hüznün verdi bunalttı,
Ömrümce ne sevdim, ne sevildim hayatımda.

Ben kendimi rüzgârlara verdim yele verdim
Taştan taşa çarptım, çaresiz dertlere düştüm
Yıllar bana dert verdi, hüznün verdi, yorulдум,
Ömrümce ne sevdim ne sevildim hayatımda.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

28 Eylül 2014-09-28

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Divan Şiiri Kader Seninle Başım Dertte.

Kader seninle başım dertte, gelme üstüme sen
Nedir benim günahım söyle, durma söyle hemen,
Düşünme dert dolu gönlüm hüznü; söyle şunu,
Nedir benim günahım, söyle sen kader bana sen.

Bırakmadın beni yalnız, değişmiyor kaderim
Ne yapmışım' da değişmez benim kader denenim,
Kader benim' de, canım var biraz' da ben güleyim.
Nedir benim günahım söyle sen kader bana sen.

(Me fâ i lun/ fe i lâ tun/ me fâ i lun/ fe i lun)

03 Kasım 2014-11-03
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Doğruya Doğru Derim.

İstemeden bilmeden geldim de bu dünyaya,
Sevildim büyüdüm ben, piştım oldum nar gibi,
Sevilsem büyüsem' de, Dünya Dar geldi bana,
Koyun beni toprağa, Dünya Cehennem gibi.

Vazgeçtim yaşamaktan, Azrail alsın beni,
Yaşamak bana haram, bu Dünya yangın yeri.
Yorgunuyum dünyanın kim çeker'ki derdimi,
Koyun beni toprağa, Dünya cehennem gibi.

Cehennem' i bilirdim, oysa gerçek Dünya'da,
Ben Cehennem'i buldum, hayatımın sonunda,
Kavruldum ateşinden, şu Dünya' nın yolunda,
Koyun beni toprağa, Dünya cehennem gibi.

Etrafıma bakındım, pislik sarmış dünyayı,
İstemem pis Dünya'dan, ne köşkü ne sarayı,
Mal mülk verseler bana, demem kimseye dayı,
Koyun beni toprağa, Dünya cehennem gibi.

Bu dünyada milletin, el emeği göz nuru,
Kıymetsiz bir mal olmuş, adalet denen bu mu?
Kara toprak yar oldu, şu Dünya' nın yok sonu,
Koyun beni toprağa, dünya cehennem gibi.

Değil mi' ki haksızlık, hâkim olmuş düzene,
Bu düzen olmuş bombok, dünya dar oldu bize,
Bu dünyada mal mülk ne var, her biri kalsın size,
Koyun beni toprağa, Dünya cehennem gibi.

Çılgınlık hâkim olmuş, dili bağlı kulların,
Doğruya doğru derim derler yok senin hakkın,
Ben ne derim o zaman, denmez demen bu sakın,
Koyun beni toprağa, Dünya cehennem gibi.

27 Mart 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Doğruyu Atma Dilinden

Ölüm ne ki ölüm, bir anlık bir şey
Bir bakmışsın gelir, can çekişmeden,
Düşünen bir kulsan hayat bir deney,
Ölmeye hazırsan korkma ölümden.

Meydanda seyranda, yalan atana,
Ölüm yok' mu sandın, söyle sen bana,
Şu ölüm bir gerçek, bir gelsin cana,
Görürsün ne yaşlar damlar gözünden.

Ölüm ne hiç bilmez, aç şu gözünü,
Gel sen' de doğruya, döndür yönünü,
Doğru ol/ dürüst ol, güldür yüzünü,
Allah' m yurt versin cennet yerinden.

Bakınca fır dönen, gülen gözlere,
Hep doğru söylerdir, sandım bizlere
Kim uyar, bilmem ben, yalan sözlere,
Gel sen de, doğruyu atma dilinden.

Bal yapan arıdır, her gün çiçekten,
Tat almaz hiç kimse tuzsuz yemekten,
Ne çıkar her sözüm, doğru demekten,
Ölüm var bilirsin gerçek denenden.

Hep doğru diyenin cennetmiş yeri,
Doğrum var koş da al, gel üzme beni,
Cümle halk her daim, sevsinler seni,
Gidersin ahrete, hiç üzülmenden.

05 Mayıs 2012-05-05
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Doğup Büyüdüğüm Yerim

Bir sevdadır.
Benim öz Türkçe dilim.
Karaman oğlu Mehmet bey atalarından kalmadır,
Hala halk arasında konuşulan dilinin öz Türkçe olmasıyla güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Torosların kucağında,
Yeşille kucak kucağa oynasırdır.
Gök su ırmağının vadisinde, taş elinin yamaçlarında
Yeşili maviye boyayan gölleriyle, taşıyla toprağıyla güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Bağları bahçeleri vardır.
Ülübüsünü, eğrimi darısını bostanını yetiştiren.
Billur suları vardır, gürül, gürül yaz kış derelerinden gürleyen.
Avardaki sebzeleriyle, gürül, gürül akan sularıyla güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Gatran kokardır.
Ardıç çam kokardır dağları.
Ve kekik kokardır, kınalı keklikler öten ve seken dağların yamaçları,
Dağlarıyla, kırlarıyla bağları bahçeleriyle güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Teyinler öterdir.
Üveyikler gezerdir bağlarında.
Soğuk, soğuk yanında haşlanmış lahanasıyla yaz aylarında,
Ne batırmalar içilirdir./ sonra içilirdir içi keklik etli ara başılar kış aylarında.
Dağlarıyla bağlarıyla ve soğuk sularıyla güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Güzel olurdu.
Töymakanlı ve kavurmalı böreği.
Kuru keştir soğandır dağda taşta gezen fakirinin azığındaki yiyeceği.
Ne güzeldir sıcak, sıcak içsen içinde keklik eti olan ara başı çorbası içeceği,
Binbir çeşit mahalli yemekleriyle ürünleriyle güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Yarpızını kazayağını özledim.
Yarpızlı kazayağılı yumurta salatasını özledim.
Çocukluğumdaki musandraları alma nar ayva dolu olan eski günlerini özledim.
Alması ayvası narı ığdesi ve bayamıyla güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Ve çocukluk günlerimi özledim.
Teyinlerin ağaç dallarında ötüşünü, gömülerin tadını,
Teyin yavrularını omzumda gezdirdiğim sevip okşadığım günlerimi özledim.
Gitmesem' de, gidemesem de bilirim güzeldir,
Doğup büyüdüğüm yerim;

Yukardaki şiirde adı geçen bazı kelimeler, öz Türkçenin kullanılmasını isteyen ünlü söz
"Bu günden sonra, dergahta bergahta mecliste ve her hiçbir yerde Türkçe'den başka bir

dil kullanılmayacaktır.

"Sözünün sahibi olan Karaman oğlu Mehmet beyin atalarından, Ermenek yöresinin 1200 lü yıllardaki Ermenek beyi ve, aslı Moğollardan kaçıp Anadolu'ya gelip yerleşmiş Oğuz boylarından olan Kerimüddin (Nurettin bey) bey zamanından bu yana bu yörede kullanılan Kerimuddin beyin' de halen mezarının bulunduğu Taşeli yöresindeki Ermenek yöresinin halkı arasında kullanılan sözcükler ve isimlerdir.
Okuyucular bilgilendirilir.

örneğin

1-Ülübü: Fasulye

2-Eğrim.:Domates

3-Teyin:Sincap

vs gibi. Daha pek çok yüzlerce kelime vardır, halk arasında eskiden kalma alışkanlıkla halen kullanılan.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dokuz Kasım Korkusu

Yine içimde buruk bir acı var.
Sarı, sarı yapraklar dallarından dökülürken.
Beni benden çalan bu mevsim,
Hüzün vermekte buğulanmakta düşündükçe gözlerim
İşte yine böyle bir günde dalgın, dalgın gözlerim karşıya bakmakta
Ağaçlardan sarı yapraklar dökülürken,
Dokuz Kasım'ın, korku saçarak geldiğini hissediyorum;

Korku vermekte içimdeki buruk acım,
Yağmurların çisem, çisem yağdığı hazan gününde!
Üzerimden bir türlü atamadığım elemim,
Bulut, bulut dolaşıp durmaktadır yüreğimde, gözlerimde.
İçimde buruk bir acım, gözlerimde desen, kaybolan ümitlerim, hayallerim,
Bana geçmişimi hatırlatırken,
Dokuz Kasım'ın korku saçarak geldiğini hissediyorum;

Yine dalgın yüreği acılı gözlerim.
Dizlerimin bağı çözülmemekte, içimdeki korkumdan!
Azrail' in kapımı çaldığını hissediyorum, bedenim titremekte korkudan
Ve titremekte kapıyı açmaya hazırlanan ellerim.
Daha teslimiyet kapısı yüzeme açılmadan,
Dokuz Kasım'ın korku saçarak geldiğini hissediyorum;

Yine dalgın gözlerim, geçmişini yaşarken,
Adına tesadüf dedikleri, bir kurt kemiriyor içimi.
Acaba diyorum dalgın, dalgın bakarken düşünürken kaybettiklerimi!
Yüreğimde bir korku aklımda geçmişim içimde bin bir şüphe.
Gök gürlerken şimşekler çakarken,
Dokuz Kasım'ın korku saçarak geldiğini hissediyorum;

Uykuya dalıyor korkulu dalgın gözlerim.
Bu defa o günkü gibi değil, ama yavaş, yavaş gevşiyor vücudum.
Derin bir uykum bastırıyor kaldıramıyorum göz kapaklarımı yerinden.
Rahatlıyorum yüreğimde ne bir korku var ne de gözlerimde o günler./ uyuyorum.
Yağmurların yağdığı yaprakların düştüğü yerde 22 yıl önceki,
Dokuz Kasım'ın, korku saçarak geldiğini hissederken;

08 Kasım 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dos,dos Diye Ölmüştür

Böyle mi gülecektim,yaz baharın sonunda,
Bütün dostlar kayboldu, kimse yok etrafımda,
Nerde gönül dostlarım nerde benim dostlarım,
Dost bildiğim kalmadı kimse yok etrafımda.

Hala gönül dost ister, güneş batıp giderken,
Nerde gönül dostlarım, benim ömrüm biterken,
Daha dün dost deyip de, çay kahvemi içerken,
Dost dediğim neden yok şu benim etrafımda.

Birer, birer kayboldu, şu bana dost dediğim,
Benden yardım isterken el değil kol verdiğim,
Hani bana dost diyen, nerde benim sevdiğim,
Birer, birer kayboldu kimsem yok etrafımda.

Hani bana eskiden, herkes benim dostumdu,
Kim bir dar günde kalsa, herkes koşar bulurdu,
Bir dert bulsam eskiden, herkes sorar dururdu,
Nerde şimdi bu dostlar kimse yok etrafımda.

Unutulan bir dostum, ben şu zaman yolunda,
Gönül veren dostlar yok, şimdi neyse yanımda,
Zaman geçip de bir gün, ölürsem ben sonunda,
Dost, dost diye ölmüştür yazılsın baş ucuma..

28 Mart 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dostluk Üzerine

Dostluk.
Narin ince bir köprüdür.
Geçerken çok sallarsan, kendini aşağıda bulursun.
Kırılığandır.
Abanı `da çıkartma, biterdir dostluğun.

Dost deyip' de güvenme
İnsanoğlu, çiğ süt emmiş derler bilirsin.
Hele sır' mı hiç, verme.
Çoğu dostluklar, pamuk ipliğine bağlıdır.
Kopabilir.
Seni, satabilir.

Dostluk, ye kürküm ye meselesidir.
Dost!
Yedirdikçe, dosttur.
Yemediği zaman, bir bakmışsın başkalarının olmuştur.
Bu devir, işte o devirdir.

Gerçek dost mu arıyorsun?
İşte, o!
Allah'tır.
İşte sen ona güven ve inan.
O kendisine inanan insanı, yolda bırakmazdır.

29 Eyl. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dön Gayrı

Dağların yolları, kıvrılır gider
Yıllardır gözlerim, yolları gözler
Gel gayrı hasretin ölümden beter.
Saçlarım ağardı, beklerken seni.
Civan'm dön gayrı gel üzme beni.

Gelirsin diyerek, bakarken yola
Kırılmaz taş oldum, baktıkça yola
Beklerken dost oldu gözyaşım bana
Saçlarım ağardı, beklerken seni.
Civan'm dön gayrı gel üzme beni.

Baharın başında gelirim derken
Nerdeyse yaz geldi, gelmedin neden
Gideli çok oldu, haber yok senden
Saçlarım ağardı, beklerken seni.
Civan'm dön gayrı gel üzme beni.

Gelirsin diyerek, beklerken yolu
Gelmedin veremden yüzlerim soldu
Dön gayrı, nerdeyse bahar yaz oldu
Saçlarım ağardı, beklerken seni.
Civan'm dön gayrı gel üzme beni.

04 Haziran 2015-06-04
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Durdurun Şu Savaşları

Dünya dönüyor
Dünyanın orta yerinde, bir şeyler oluyor
Kadınlar çocuklar ölüyor
Orta doğuda.
Kan durmuyor, şiddet desen hiç durmuyor
Ve olan,
Günahsız çocuklara oluyor.

Durdurun şu savaşları
Artık içim, kandan görüntülerden bulanıyor.
Ne zaman baksam, çocuklar ağlıyor analar ağlıyor
Mezarlıklar ölenlerle doluyor.

Nedir paylaşamayan
Ekmek mi, su mu?
Topraksa, o topraklar Allah'ın malı herkese yeter
Birlik beraberlik içinde yaşamak varken
Savaşmak doğru mu?

Kimse demiyor sizin derdiniz ne
Müdahale eden yok şu savaşlar yeter artık dursun diye
Sadece millet sokaklarda bağırp çağırıyor
Kimi desen,
Fırsat bu fırsat diyor,
Silah satıyor, ceplerini para ile dolduruyor.

19 Temmuz 2014-07-19
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Duy Mavi Gözlüm

Hasretlik yaşanan, şu gönlümüzde,
Sen oldun her zaman ey mavi gözlüm,
Yaktığın meşalen, gençlik elinde,
Gidiyor yolundan, duy mavi gözlüm.

Gönlümüz seninle, gidilen yolda,
Ölürsek de dönmeyiz şu bizden korkma,
Gelenden gidenden, canımız yansa,
Yolundan dönmeyiz, duy mavi gözlüm.

Gözünün mavisi, dik duran kaşı,
Aklımdan çıkmazdır, istiklal savaşı,
Sendin sen, kahraman ordunun başı,
Yolunda ölürüm, duy mavi gözlüm.

Kalbinde sen olan, özlerken seni,
Geldiği bu yerden, hiç dönmez geri,
Şu senin sevdiğin, güzel ülkeni,
Gençlerin bekliyor, duy mavi gözlüm.

Kalbinde birazcık, aşk sevgi olan,
Yolundan çıkmazdır, kaldırıp vursan,
Atam der gençliğin, dönmez yolundan,
Yoluna kurbanım, duy mavi gözlüm.

Ölmeden Ulusa, gösterdin yolu,
Sen oldun her zaman, gencin umudu,
Kul Yüksel bir hoştur, gözlerim doldu,
Gençliğin sesini, duy mavi gözlüm.

22 Nisan 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Duyarsız Olmuşuz

Duyarsız olmuşuz
Ölümüş savaşı, kimin umurunda.
Üç günde!
Acımızı bile, unuttur olmuşuz.
Kula kul olmuşuz.

Bencilik sarmış içimizi.
Başkasından bana ne, deyip geçer olmuşuz.
Düşünmüşüz kendimizi.
Bana ne diyen, insanlar olmuşuz.
Komşu acısına.
Aç' a muhtaca, yardım yerine
Para mal mülke vermişiz, olan sevgimizi.

Ne oldu bize böyle
Ne oldu.
Dost dostun cebine, birden bire düşman oldu
Haramı helal yerine koydular.
Dostluk bozuldu.
Dillerde yalan dersin çoğaldı, ak kara oldu.
Duyarsız olmak bizde, moda oldu.

9 Aralık 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düniş Kırgını

Düş kırgını mutsuzluğa, mahkum biriyim ben
Ömrümde ne sevdim, ne sevildim gülemem ben
Şevsem' de zaman yok, kara toprak bana yarmış,
Ömrümde ne sevdim ne sevildim gülemem ben.

Yol yorgunu oldum, beni dert sardı zamanla
Sevmem sevemem gönlüme aşk yağmuru yağsa
Şevsem' de zaman yok/ zamanım yok, beni anla
Ömrümde ne sevdim ne sevildim gülemem ben.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

14 Nisan 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Dünyalar Benim Oldu Sandım

Bir yel değdi yüzlerime.
İçim ılıdı, birden esen yelden.
Düşündüm u bir, meltem olsa gerek dedim.
Şaşırdım.
Bu yel aldı götürdü beni, açlığımı giderecek hülyalarıma.
Ve nihayet!
Hiç beklemediğim o anda bir mutluluk tomurcuğu filizlendi içimde
Az' da olsa.
Meğer ben, ne kadar' da açmışım mutluluğa.
Ferahlamaya.
Dünyalar, benim oldu sandım.

Bir yel değdi yüzlerime.
Açlığımın doruklarda olduğunu, sandığım bir zamanda.
Sevindim.
Sevgiyi aşkı hissetim, çarpan kalbimin derinliklerindeki karanlıklarda.
İşte dedim, mutluluk bu....
Ve sonra,
Çirkinler birden güzelleşti, gözlerimde.
İçim ferahladı.
Yaşlanmış kalbim, yerinden çıkacak gibi çarpmaya başladı bir anda.
Ve sonra!
Dünyalar, benim oldu sandım.

Bir yel değdi yüzlerime.
Gaf dağının doruklarından geldi çarptı buruşmuş yüzlerime.
Ve sonra!
Ilık, ılık dolaştı, dolaştı, durmadan dolaştı, kır düşmüş saçlarımın arasında.
Kendime geldim rüzgâra yele seslendim.
Hoş geldin, mutluluk yeli dedim.
Ve yel!
Beni özlemişsindir diye sana geldim dedi, dolaştı durdu başımın üstünde
Dünyalar, benim oldu sandım.

Meğerse açmışım.
Beni unuttuğunu sandığım kendini özleten mutluluğa sevgiye.
Seilmeye...
Sonra çoktandır, aç olduğum şefkate...
Donup kalmıştım.
Hiç beklemediğim bir zamanda, ılık bir meltem yeli saçlarımın arasında gezinirken.
Ve!
Şaşırmış bir halde, mutluluktan gözlerimin içi güldü.
Dünyalar, benim oldu sandım.

22 Ocak 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düş Gayrı Yakamdan

Aşkınla yanıp kavruluyorken bu cihanda
Sen elleri sevdin, duramam ben buralarda
Attım seni, gönlümdeki yerden gidiyorken
Sen elleri sevdin duramam ben buralarda.

Aşkın bana zeh oldu, hüznün verdi severken
Sen aşkımı rüzgârlara verdin, sevemem ben
Düş gayrı yakamdan beni ağlatma giderken
Sen elleri sevdin, duramam ben buralarda.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

08 Haziran 2015-06-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düş Kırıklığım

Düş kırıklığım var
Bitmişliğin ezilmişliğin izleri var avuçlarımda
Ve alnımda nice okunmamış öykülerim
Ne bilen ne de bir okuyan var.
Yuvasına çekilmiş gözlerim
Artık son damlalarını sızdırmakta yüzlerime
Kimseler bilmez belki de bilmek bile istemez nedenini
Ve avuç, avuç yaştır düşen ellerime.
Aynalar desen şaşkın
Bir perişanlığın aktığı paçamdan
Ben benim' de artık aynalardaki o eski ben değilim
Kopmuşsun diyorlar bana hayattan
Ah çeker yüreğim dertli halime
Düşmüşüm ben artık kurtuluşum yok, feleğin eline
Boynum bükük.
Kaptırmışım kendimi sürüklenip gitmekteyim hayatın selinde
Bir şaka bile gider oldu gücüme
Dostlar meclisinde;

07 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düş Yağmuru

Ne yapıyorum, ben yine
Küllenmiş bir hayalin, ateşini deşiyorum.
Yüzlerimden oluk, oluk düş yağmurları süzülürken.
Pişmanlığım üzerine hayallerden bir dünya kurmaya çalışıyorum.
Rahatlık batmış gibi, oturduğum yerimde.
Kaybedilmiş, bir mutluluğu aramaya çalışıyorum
Bulacakmışım gibi,
Hiç olmayacak düşler içinde kendime.
Yeni bir gelecek kurmaya çalışıyorum kendime düşlerimden.

Sıfırdan başlıyorum.
Yele, sele, rüzgâra savurduğum gençliğime.
Silip atıyorum, hayatımdaki bu güne kadar kazanılmış her neyim varsa.
Sonra!
İçinde mutluluğun olduğu
Kaybettiğim ve hala hasreti ile yanıp durduğum
Yeni bir dünyanın yaşamını, kurmaya çalışıyorum kendime.

Gözlerimin önünde, yapmak istediklerim.
Birer, birer koyuyorum.
Ellerimle, bir zamanlar koyamadığım taşları, taş, taş üstüne.
Yerine.
Ve sonuçta!
Uzatıyorum ayaklarımı bakıyorum keyfime.
Mutluluk ve keyf içinde.

Kulaklarımda, kuş sesleri
Öbür tarafta!
Derelerden gürül, gürül akan, sularının sesleri
Dalları salkım saçak, bir ceviz ağacının ağır serin gölgesinde
Beni mutluluktan mutluluğa koşturtuyor, hayal edip durduğum düşlerim.
Bu saatten sonra, bunların bana her ne faydası varsa sanki.
Bana, son baharımda hayat ne gerekse...

Oysa ben,
Gelmişim, ömrümün sonuna
Olan olmuş, biten bitmiş, karışmışım çoluk çocuğa
Ve' de, torunlara..
Biliyorum düş' de, hayal' de, hepsi boşuna.
Amma, olmuyor işte..
İnsanoğlu istese'de, istemese'de, dönüp bakıyor yine'de arkasına.
Yıllardır yürüdüğü, yolun sonu görünmüşse'de...

25 Eylül 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düşmanı Dost Yapar Laik Düşünce

İnsana, dinsizmiş gibi bakarsan
Sırtını dönerdir, seni görünce.
Hepimiz insanız, diye bakmışsan,
Âlemi dost yapar, laik düşünce.

Eşitlik içinde bakan gözlere,
Kan dolmaz ağlarken yaşın yerine
Kör gözle bakma sen, seni sevene,
Kimseyi ağlatmaz, laik düşünce.

Bakarken eşit bak, Allah kuluna
Bakmazsan gün gelir gider zoruna,
Kimsenin yaptığı, kalmaz yanına,
Her zaman güzeldir, laik düşünce.

Dururken perişan etme kendini
Dost düşman görünce sevsin hep seni
Allah'ın katında, bilsen yerini,
Günahtan çektirmez; laik düşünce.

Bilenler bilirken, ahret gününü
Hiç kimse tutmazdır, senin sözünü
Boş yere tüketme, sen şu ömrünü
Sevmeyi öğretir, laik düşünce.

İnsanlar ağlayıp, çile çekerken
Çevirse yüzünü kaçmaz Yüksel'den,
İnsanı hor görme, inanç yüzünden,
Düşmanı dost yapar, laik düşünce.

20 Mart 2015-03-20
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düşünmek İstemiyorum

Düşünmek' mi?
Asla!
Düşüne, düşünene bu hale geldim saten.
Artık, ben!
Ne, geçmişimi hayal etmeyi
Ne'de, geleceğe ait bir şeyleri, düşünmek istemiyorum..

Boş vermek istiyorum
Her, şeye!
Dertlere, kedere tasaya!
Ve!
Etrafımdaki, olan bitenlere!

Düşünmek, istemiyorum.
Dünya yıkılacakmış bana ne, varsın yıkılırsa yıkılsın
Bir tek şey, istiyorum,
Ben!
Uyuyup' da, bir daha uyanmamayı!
Ve!
Huzura ermeyi.

11 Ocak 2015-01-11

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düşünürüm

Düşünürüm.
Düşünürüm de, çıkamam içinden.
Kimi memnun, kimi değil,
Halinden.
Buna rağmen ortalıkta,
Maliyla parasıyla övünenler var hem de çok,
Fakat!
Yanına otursan,
Çay kahve söylemez, yirmi beş kuruşu yok,
Onun cebinde;

Atar tutar kimileri.
Aklınca verir veritirir, hükümete meclise.
Açlıktan bahseder, yokluktan zamlardan bahseder.
Oyunu gider de ona verir
Ve bunlar!
Geri kalmaz israftan.
Eşyanın çokluğundan geçemezsin,
Onların evlerinden;

Din mi konuşulur sohbette,
Dinle de bir gör.
Her birini bir alim, bir derviş sanırsın sen,
Başlarken sohbete.
Sorsan namaz kılmamıştır, oruç tutmamıştır hayatında,
Bilir bilmez her şeye karışır gör,
Devam eder din üzerinde ahkam kesmeye;

Düşünürüm,
Onlar konuşurken.
Bu insanlar neden onu bunu çekiştirir her şeye karışırdır diye
Eğriyi doğruyu bilmeden;
Aklım ermez.
Ve sonra, kalkar giderim yerimden;

31 Ekim 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Düven Sürdüğümüz Günler

Kapılmışım rüzgârın birine
Dağlar geçmişim tepeler geçmişim onunla
Nerelerden geçtiğimi nerede olduğumu bilmeden
Gitmişim rüzgârın içinde.
Neyse 'ki çok geçmedi baktım
Takılıp kalmışım, hasat kokan bir düz ovanın engeline.

Etrafıma bir baktım.
Buğday tarlasının içinde gördüm kendimi
Sap saman mis gibi kokarken.
Ayıkılmışım birden.
Uçsuz bucaksız tarlalarda altın renkli buğday başakları kokarken
Beni gördüler dediler! ! !
Bire yüz verir bu sene, bu gördüğün buğdaylar
Ben onların mis gibi, kokusuyla ayılmış etrafa bakarken.

Sap saman kokarken, düz ovanın ortası
Bir de baktım dalıp gitmişim çoktandır aklıma gelmeyen geçmişime.
Bir zamanlar,
Düven sürdüğümüz harman kaldırdığımız mehtaplı gecelere
Lamba önünde harman savurduğumuz yerlere
Doğru.

Ne güzeldi o günler
Ne güzeldi.
Ben arkada düvenci önümde, dört dönerdi sap saman içindeki atlar.
Bir tarafta gece yelinin çıkmasını bekleyen,
Duvarlara dayanmış yabalar.
Diğer bir tarafta dolmayı bekleyen harallar, çuvallar.
Ne güzel günlerdi o günler.

Sap saman kokardı harman yerleri
Yelin çıkmasını beklerdi elleri nasırlı babam geceleri
Yabası elinde
Ve terlerini sileceği, havlusu belinde
Mendili cebinde.
Ne güzeldi o günler, o geceler.
Ne güzeldi.

06 Eylül 2014-09-06

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ecel Eli Kulağında

Sabah olmuyor.
Bitmiyor, uzadıkça uzuyor gece.
Gecenin ikinci yarısı oldu.
Oturdum' da, düşünüyorum geçmişimi ince, ince.
Oysa!
Sonuna geldim, yıllardır yürüdüğüm yolun
Bu gün yarın o' da biter.
Öyle yorulmuşum' ki, dizlerim ağrıyor.

Biliyorum!
Topraktan geldik, toprağa döneceğim.
Göründü, yolun sonu.
Biliyorum ben' de bir gün, o tahta ata bineceğim.
Şu bitmez uzun gecede oturdum
İşte ben!
Bunu, düşünüyorum.

Nasıl bitti anlamadan
Zamanı sonuna yaklaştırdım, su gibi aktı geçti zaman.
Yiyecek, ya bir lokmam kaldı, ya iki.
Onunla idare ediyorum, kendimi yormadan.
Neyse' ki!

Gece gibiyim yatağımda
Kimse benden, başka' da bir şey beklemiyor saten.
Geçmişim var aklımda
Bazen gülüyor, bazen ağlıyorum
Vaktim yaklaştı, ecel dersen eli kulağında.

06 Aralık 2015-12-06
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ekmek Aslanın Ağzında

Düşünürüm
Düşünürüm de, bir türlü çıkamam içinden
Geçim derdi
Çoluk çocuğun derdidir
Beni kara, kara düşündüren.

Aldığım üç kuruş emekli maaşı,
Nasıl geçinir, diyen yok.
Elektrik faturası,
Su faturası,
Ve çocukların okul masrafları
Dır, benim belimi kıran.

Benim gibi emekli biriyle konuştum dün.
Kavga etmiş, eşiyle.
Çocukları böbrek nakli olmuş
Çok iyi beslenmesi gerekiyormuş, doktorlarının dediğine göre.
Oysa diyor,
Elde yok, avuçta yok.
Bir' de hanım,
İlla da tutturmaz mı, hani getireceğn et diye.
Bir anda kafamın taşı atıverdi dedi
O konuştuğum.

Ah, ah, şu yokluğun gözü kör olsun
Ele muhtaç eder insanı.
Üç kuruş para için, avuç açtırır namerde,
Çalışsayım desen iş yok.
Çalışmasa, ekmek alacak para yok.
İş dersen ekmek dersen, bu günlerde aslanın ağzında
Aslanın, ağzından,
Emekliye gelinceye kadar,
Ortalıkta boş gezen, çekip çıkaracak insan dersen,
Pek çok.

11 Haziran 2014
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ekmek Parası

Ekmek parası,
Fakire!
Garibe zordur, kazanması
Kazansa bile!
Fakirin boğazında dikendir, kazancının her lokması.
Harcarken düşünür
Ve!
Yerken, içerken düşünür.
Zor kazanılmıştır o, ekmek parası.

Ekmek parası
O ki!
Fakirin, yoksulun elinin yarası.
Zordur kazanması
Fakire, yoksula yedirir, ekmek arası.

29 Ağustos 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Elleri Sev Sen, Seveceksen Aruz Şarkı Sözü

Hiç bakma vakit şimdi hazan sevme dururken
Sevmem sevemem elleri sev sen, seveceksen
Kalbimde yerin yok beni sen sevmeye kalkma
Sevmem sevemem elleri sev sen, seveceksen.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

16 Nisan 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Elli Beş Yıl Önceydi

Karşımda yanıp şu ateş böceklerinin yanıp söndüğü yere bakıyorum.
Gece olmuş karşıdan.
Bu yer,
Ötelerin ötesinde, bir yeri hatırlatıyor bana.
Hayalimde, ellibeş yıl öncesi.
Gecenin bu saatinde nereden geldiyse
Bu!
Elli beş yıl öncesi, birden aklıma.

Saydım...
Tamı tamına ellibeş yıl geçmiş, aradan
Yine böyle, bir geceydi.
Görünmüştü, şehrimin yanıp sönen ateş böcekleri, Fığla burnundan.
Ve!
Heyecanla bakıyordum!
Ben.
İçimdeki hasreti dindireceğim, memleketime karşıdan.
İçim içime sığmıyordu
Şehrin titreyen ışıklarına bakarken yaslandığım camdan.

Yol ise, bitmek bilmiyordu.
Vakit desen yine öyle, hiç geçmek bilmiyordu.
Ve!
Uzadıkça uzuyordu, zaman.
Cama yaslanmış, gözlerim şehrin ateş böceklerine bakarken.
Hatırlıyorum.
Buruk bir his oluşmuştu içimde,
Ben şehrim!
O zaman hep bakarken, karşıdan...

Daha on sekizinde bile değildim.
Gurbeti!
Gurbet acısının, nasıl bir acı olduğunu öğrendiğim zaman.
Cocuk yaşta öğrenmiştim hasreti.
Sonra!
Garipliği, acıyı nefreti...

Bizi önce çocuklar karşılardı
Sonra,
İnsan kalabalığı.
Gözlerim kalabalığın içinde tanıdık bir yüz ararken.

İşte o yıllarda,
Kavuşmalar karşısında
Ben hep, acıyı hissetmişimdir yüreğimde
Kalabalığın içinde kaybolmuş kimsesizliği yaşarken.
Ve!
Buruk bir acı oluşmuş olurdu, yüreğimdiki kimsesizliğim içimi kemirirken
İşte ben o zaman.
Yalnız ve acı içinde yürürdüm eve doğru
Karanlıktan kaç, kaç.
Ben hep!

Ağlamaklı olurdum, elli beş yıl öncesinde o zaman.

22 Mayıs 2015-05-22
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Elveda Sana

Dün yiyip içerken kendi kendine,
Sarı bir yaprak gibi düştün daldan,
Dediler ne varsa, atmış içine,
Olmuş o sonunda, kendi canından.

Kurtuluşa erdin nihayet, sen de,
Ya ben ne yapayım bitmez derdimle,
Gelsem gelemem ki, ben şu halimle,
Elveda can dostum, elveda sana.

Bilirim hakkın var, bana kızmaya,
Gelirsem, başlarsın hesap sormaya,
ağırma gücüm yok, gelsem yanına,
Elveda can dostum, elveda sana.

Can dostum bilirsin severim seni,
Hasta ve yorgunum, bekleme beni,
Gördün sen ağlatma, ben şu garibi,
Elveda can dostum, elveda sana.

Bilirim beklerdin, benim yolumu,
Kendini yük sandın, verdin ruhunu,
Bu gün ben hastayım isteme bunu,
Elveda can dostum, elveda sana.

Ayrılık Hakikat, sen de bilirdin,
Bir günde beş vakit, tövbe ederdin,
Ölmeyi özlerdin, gencim demezdin,
Elveda can dostum, elveda sana.

14 Kasım 2012

Ahmet Yüksel şanlı Er

Emanet Can

Emanet bir can bulmuşum
Onunla koca bir dünyayı dolaşmışım
Ne engeller ne inişler, ne yokuşlar çıkmış karşıma
Yıllar yılı,
Bazen koşmuşum, bazen yavaş gitmişim
Yine' de yorulmamışım.

Dur demişler bana
Emirlere uymuş durmuşum.
O gün bu gündür, yerimde günleri sayıyor oturuyorum.
Ses  ıkartma geç şöyle bir kenarda otur diye emir vermişler
Ve ben!
Olur, demişim,
O gün bu gündür, oturuyorum.

Oturmak çok zormuş meğer
Hele!
Koşmaya, yürümeye, gezmeye alışkın olana.
şimdi ben,  yleyim.
Kaderimde anılarla yaşamak kalan günleri saymak da varmış meğer
Söyleyin!
Böyle bir yaşantıyı, kim sever.

01 Temmuz 2015-07-01
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Erdemlik Bir Meziyettir

Konuş, konuşma demiyorum sana!
Konuşmak, senin de hakkın.
Konuş amma..
Konuşurken sakın, insanları çileden çıkarma.
Sinirdir, insanın düşmanı,
İnsanları sinirlendirip, kafasının tasını attırma.
Uysal ol, koyun gibi
Sağır ol, engelliymiş gibi
Başkası konuşurken sen de, davran dilsiz gibi,
Sakın, sıran gelmeden konuşma.

Şuçlu' musun?
Özür dile, çekinme yaptığın hatalarına.
Şunu unutma!
Ol, erdemlikten yana.
Erdemlik bir meziyettir, aklından çıkarma.
İyi davran'ki, yakınlarına,
İyi gününde, kötü gününde, gelsinler yanına..

Ve aklını kullan.
Sen çarşıda pazarda alışverişte işte.
Ve sen,
Makul ol, her sevinçte.
Ve bir de, mazlumun ahını alma sakın, yaptığın işlerde.
Ve hiç, kul hakkı yeme,
Sen bunun hesabını, veremezsin sonra..

13 Mayıs 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ermenek N Bağları

Ermenek bağları.

Ermenek'in bağları, yokuş olur yolları
Git de bak çok güzeldir hem elması hem narı
Şular akar bir yandan, ses verir öbür yandan
İnsanın o bağlarda kalırdır, git bak akli.

Buz gibidir suları, eğer içmek istersen
Hiç korkma varınca iç, bana dokunmaz dersen
Pınar' mı var koş yumul, banarak durma iç sen
Eritir her lokmanı, Ermenek'in o suyu.

O bağları bir gün sen, gidip görsen yazında
Şaşarsın, mandal, mandal, bağlara bakıp orda
Elma, ceviz nar çok olur, gördüğün mandallarda
Tadına doyum olmaz, koparsan yesen daldan.

Ermenek' in bağları, taş doludur yolları
Yollardan kamyon gitmez, temizlense' de taşı.
Sen yaya falan gitsen, çok yorar yokuşları
Gitmeye, ya at lazım, ya da bir merkep lazım.

Bağlarında kavaklar, dallarında asmalar
Kavakla sarmaş dolaş dallardan, üzüm sarkar
Şarhanalarda üzüm çiğnenir, oluktan sıra akar
Güzeldir. Ermenek' n hem pekmezi hem balı.

31 Ağustos 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Es Bâd-ı Sabâ

Es bâd-ı sabâ, bağıma tan vakti çıkarken
Gönlüm neşe bulsun, bu sabah gün doğuyorken
Es bâd-ı saba, bağıma gönlüm neşesiz bak
Gönlüm neşe bulsun, bu sabah gün doğuyorken.

(Mef'ûlü & Mefâîlü & Mefâîlü & Feûlün)

16 Kas. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Es Be Meltem Yeli

Es be, es meltem yeli.
Es' de karşıki dağlar görünsün.
Gölgeler yavaş, yavaş yükseklerle doğru yürüsün.
O halimi bilen dağlar.
Ortaya çıksın.
Ve beni görsün, benim için üzülsün.

Yaralı.
Benim yüreğim, yaralı.
Yıllar oldu, yıllar.
Ben o görünen, dağlar gibi dağlardan ayrı kalalı
Oysa!
Bendim bir zamanlar, dağların kırıalı
Hasretim şimdi.
Ben şu derdi, buldum bulalı.

25 May. 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Eski Sevgili

Bu gün seni gördüm
Bakamadın dönüp de yüzüme
Döndüm arkandan baktım gerçekten gördüğüm o sendin
Gidiyordun duraklamadan kendi yönüne..
Üzüldüm..
Hiç değilse bir selam vermez mi insan
Şu eski sevdiğine..

Biliyorum.
Evlenmişsin çoluk çocuk sahibi olmuşsun.
Dediler biri kız biri oğlan..
Duyduğuma göre mutluymuşsun eşini de çok seviyormuşsun.
Olsun..
İnsan sırt çevirir mi eski sevdiğine
Evlendim diye..

Selam Allah'ın selamı
Düşün..
Farz kılmış Rab im, insana selam almayı
Unutsan da unutmasan da
Sen aldın bir zamanlar, benim şu başımdan aklımı
İnsan hiç selam vermez' mi eski sevdiğine,
Evlendim diye...

02 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Eşşegi İttim Yara

Eşşegi ittim yara, kaldım yaya
Sırtıma sardım yükü, çıktım yola
Gün boyu gittim yaya, eşşek gibi
Ağrıdı sırtım ve de verdim mola

İhlayarak, akşama vardım köye
Köyde gören güldü, delirmiş diye
Sanki moral oldu, bizim köylüye
Sırtıma almış yükü girmem köye.

Yükleri attım yere, kurşun gibi
Sanki yulardan, boşanan tay gibi
Bir köşe buldum dayadım yükleri
Köylüye sattım gülerek her şeyi

Ertesi gün oldu, bizim köylüden
Bir yeni eşşek daha aldım da ben
Kurtuluverdim, köye dil olmadan
Eşşegi okşar dururum şimdi ben

Müfteilün / Müfteilün / Fâilün

21 Ağu. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Etme

Paranla malınla, oyalan amma,
Kalabalık önünde, kendini övme
Bitmişse varlığın hayrına yor' da,
Boş yere Allah' a, şikâyet etme.

Girdiğin mecliste insanlar varsa,
Sakin ol, sen sakın kimseyi yerme.
Sen, sen ol birine, kinin' de varsa,
Doğru ol, kimseye, ihanet etme.

Olduğun mecliste, bir ârif varsa,
Dilsiz ol, sen onun, olduğu yerde.
Bir yerden o şana bir şeyler sorsa,
Sen, sen ol, Ârif'e, nasihat etme.

Kısayken gittiğin dünyanın yolu
Bu yolda giderken, kendini üzme.
Hayatta gelmeden ömrünün sonu,
Çalış' da, gönlünü, virane etme.

Kötünün kötüsü mutlaka vardır
Kimsenin haline, bakıp' da gülme,
Günahkâr gidenin, mezarı dardır
Sakin sen, kimseye adâvet etme.

Zenginin, malına mülküne kanıp
Sen onu malıyla, mülküyle sevme.
Verdiği aş ekmek, helâldir sanıp
Bir kaşık çorbaya bünüvvet etme.

Var ise cesaret, yerinde kullan,
Boş yere düşmana göğsünü germe,
Haklı ol düşmanın, olurdur hayran,
Aptalca boş yere, celâdet etme.

Allah a şükret' ki, Allah' da sevsin
Sen, sen ol Allah'a, hiç karşı gelme,
Vardın' mı cennete ne güzel dersin,
Gel Hak' n yolunda, delâlet etme.

Dünyanın her hali olurken yalan
Yalancı dünyanda, kimseye küsme.
Göçünce dünyadan, eserdir kalan,
Boş yere, kimseye habâset etme.

Dostuna derdini anlat' da, amma,
Sözümde yalanım, hiç yoktur deme.
Yalanla eğlenirken, günah yok sanma.
Başkası hakkında, hurafat etme.

18 Aralık 2014-12-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Evlat

Zamanla tanırsın, sen bu dünyayı
Hele bir büyü sen; çık çocukluktan
Görürsün o zaman, Hanya Konya 'ı
Büyüyüp çıktın mı şu çocukluktan.

Şu anda tozpembe, senin hayatın
Sanma' ki hep böyle kalır, yaşantın
Sırtına yük binsin, ağırır' da sırtın,
O zaman bıgarsın, gör şu hayattan.

Şu hayat çok kısa, yeter söyletme
Boş yere büyüdüm, deyip sevinme
Gez eğlen sen asla, bunu düşünme
Hele sen önce bir zevk al hayattan.

Hele bir genç ol, öğren sevmeyi
Gül eğlen genç iken, öğren her şeyi
Bir kız bul âşık ol, git ver kalbini
Hele sen önce bir, zevk al hayattan.

Gel evlat uğraşma, büyük olmaya
Kim dertli kim dertsiz, bakın etrafa
Kendince zaman ver, olgun olmaya
O zaman bıkmazsın belki hayattan.

10 Ocak 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Evli Çocuklar

Tozpembe etmişler dünyayı
Gözlerini boyamışlar
Sokaklarda daha çellik çomak oynarken onların
Sırtını sıvamışlar
Ve!
Haydi demişler, bir yumruk vurmuşlar sırtına sokmuşlar içeri,
Sen daha küçüksün çocuksun demeden...
Hayatlarını zehir etmişler
Onların!

Hiç gülmezken yüzleri
Onu bey yerine koymuşlar' da, sofrada
Hizmette kusur etmemişler
Onların boy, boy çocukları olsun istemiş birileri.
Ve!
Nihayet olmuş, bir iki derken, tam dokuz çocuk çok geçmeden
Kadınsa!
Daha, otuzuna gelmeden!

Çocukla, çocuk olmuşlar
Oynamışlar kıyıda köşede onları kimseler görmeden
Ve!
Koşturmuşlar çocuklarla
Geçmişte yarım kalmış oyunlarını onlar!
Hala, özlerken.

Üç kuruşluk başlık parasının kurbanıydı onlar
Para, bu!
Sabun gibi kayıp gitmişti çok geçmeden o da, anadan babadan
Onların hiç bilmedikleri büyük şehirlere göç ettiler
Çaresizlik içinde
Saldılar çocukları şehirdeki izbe sokaklara
Henüz okullu bile, bolmadan çocuklar
Zaman geldi!
Okulda tanıştılar kötü alışkanlıklara
Çocuklar!
Ve!
Gün geldi bir' de baktılar onların anılarıyla doluydu
Şehirdeki, izbe sokaklar.

27 Ocak 2015-01-27
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ey Deli

Deli, deli seni sevdiğim belli
Var' mı dünyada benim gibi bir deli
Şu benim deli gönlüm sende iken,
Neden sevmiyorsun söyle sen beni.

Yakışmaz' mıyım ben senin yanına
Söylesene bana, Allah aşkına.
Şahit olsun bilen, benim sevdama
Seviyorum kahpe, gönülden seni.

Ey deli saçının bir tek teline
Kurban oldum kurban, bak şu halime
Ne olur sanki sen, girsen kalbime
Ey benim gönlümde kamp yapan deli.

İsterikle bakan arsız gözlerinin
İsiri olmuşum, sevmesen' de sen
Önünde diz çöküp kurban olsam ben
Yine' de sevmez' min beni ey deli.

13 Mart 2015-03-13
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ey Gafil

Ey Hak yolunu bilmeyen, gaflete düşmüş zavallı
Zehirle eştir bilmez'min, boşuna geçen zamanlar
Dünya bir hiçtir bir düşün kalmaz kimseye sarayı
Yel gibi geçen dünyada, sefa sürsen neye yarar.

Bir düşman gibi davranıp, karşındakine bakmakla
Kimler dost olur söyle bir, ey gafil insan şu sana
Ben derim'ki sen herkese kardeş diye bak gel yapma
Kardeş diye bakmaz isen dost olsan'da neye yarar.

Dün seni gördüm çarşıda, sen aylak, aylak gezerken
Durdum' da baktım ben sana sen koşar gibi giderken
Şaşırdım kaldım yolumda sen düşman gibi bakarken,
Sen kardeş gibi bakmazsan soyun sopun neye yarar.

Sana bel vermiş birini, koymazsan insan yerine,
Seni kim sevsin bir söyle düşkün olduğun günlerde,
Ben derim 'ki sırt çevirme, düşkünse vakti gelince,
Elden koldan tutmaz isen konuşmazsan neye yarar.

Hatır ne bilmez dilinle, kırmışsan insan kalbini
Sen yatak yorgan yatarken, ister'mi sana gelmeyi
Sana derim ben gel kırma, seni dost bilip geleni
Gönül kırmış durmuş isen namaz kılsan neye yarar.

Vakit öldürme boş yere, yetim malını yiyerek
Gün gelir hesap verirsin, belki' de sen dert çekerek
Ben derim günah af olmaz, beş vakit namaz kılarak
Haram maldan yemiş isen dua etsen neye yarar.

Dost olan dostun gerçekse öldürmez ama can yakar
Sen hasta olsan koşar'da, dertli canına can katar
Sen yatak yogan yatarken hiç dostun yoksa kim bakar
Hatır nedir bilmez isen, dost olmuşsun neye yarar.

Dostum deyip'de dostunun unutursan sen yolunu
Dert gelse bir gün düşünmez unutma, senin sonunu
Dosttur gelirdir diyerek, gözleme sakın yolunu
Dostun yolunda ölmeyip dostum desen neye yarar.

Hayat güzel 'mi sanırsın sen eğlemekle gönlünü
Mezarlık olmuş her taraf, döndür' de bir bak yönünü
Allah' de yalvar her zaman, boş, boş geçirme gününü,
Dünya kimseye kalmazken, yesen içsen neye yarar.

Fani hayatın yolunda, ben gide, gide yoruldum
Dünya beni hiç sevmedi, ben yollarında dert buldum
Dost düşman oldu hiç yoktan ateş kor olup soğudum
Hasta iken gelmez isen, dost olmuşsun neye yarar.

Ey insanoğlu bir düşün, bir yaradan var âlemde
Sen, sen öl sakın dünyada, kula kul olma yaşarken,

Hesap sorgu var bilirsin, ast olan mahşer gününde
Bir Kul Yüksel'm, Allah'a, bilge olsam neye yarar.

03 Mart 2015-03-03
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ey Yorgun

Ey yorgun, ey susuz
Ab-ı hayattır bu çeşmeden akan.
Bir damla su, yeterdir.
İçsen, sen aklını kullansan;
İç..
Rahmet oku geçmişlerine
Duyar Yaradan.

Bizler içindir dünya malı
Dert etme sen hastalığı sağlığı
Bir soluk bile yeterdir.
Yorgun argın giderken şu dünyada kullansan aklını;
Ye iç,
Rahmet oku geçmişlerine,
Duyar Yaradan.

Ey yorgun, ey susuz
Görüyorum şikâyet etmekte sin halinden
Şu dünya için,
Sen,
Ne verdin bu güne kadar kendinden;
Demezler mi yarın, mağfiret dilenme benden;
Şükret..
Rahmet oku geçmişlerine,
Duyar Yaradan.

25 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Eylül

Eylül.

Canım sıkılıyor yine
Dayanamıyorum Eylül, dayanamıyorum memleket hasretine
Sık, sık sesler duyuyorum.
Birileri beni çağırıyor gibi geliyor, kendine.

Eylül.

Közde mısır kokuları geliyor burnuma
Güzel olur sen' de bilirsin değil' mi Eylül, bu aylarda yanında taze ceviz ile.
Bir de pekmezi vardır bizim oraların bilirsin.
Şimdi kaynamaya başlamıştır kazanlar dolusu pekmezleri
Mutlaka vardır asma pekmezin köpüğünden içenleri
Asma yaprağı ile.
Pekmez kazanlarda köpük, köpük kaynarken
Vardır değil' mi Eylül.
Sen bunun, en doğrusunu bilirsin.
Bilmeyi bilirsin' de, yine naz edersin bize.

Eylül.

Bilirsin güzel olurdu bizim asmaların üzümleri
Simsiyah sarkardı, karaağaçların dallarından genç dana gözleri gibi
Kütür, kütür ederdi, insanın ağzında yerken.
Söyle öyleydi, değil' mi, Eylül söyle?

Eylül.

Dediler' ki bana Eylül
Çok yollar yapıldı şimdi, senin gidemediğin bağların bahçelerin arasına
İster var git, arabayla
İstersen yürü git, elindeki bastonunla.
Benim bu duyduklarım ne dersin, doğru' mu Eylül?

Eylül.

Gücüm yok gitmeye
Gitsem bile korkuyorum, bir daha geri dönemem diye
Gidemem Eylül;
Gidemem ölür kalırım oralarda' da çoluk çocuk benim yüzümden rezil olur diye.

Eylül

Hasretim dinsin diye ara sıra bakıyorum oraların resimlerine' de
Öyle çok değişmiş ki oralar..
Benim doğduğum yerler benim bildiğim gibi değil.
Hem daha güzel, hem de fakir diye kimse kalmamış bizim memlekette
Apartmanlar yığın ile
Yaylalarında köşkler yeşili ile
Vadileri kucak, kucağa sarmaş dolaş yeşili mavisiyle
Ben erken doğmuşum Eylül erken.
Boş ver Eylül, bu kadar sohbet yeter boş ver haydi sana güle, güle.

31 Ağustos 2015-08-31

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Eylül Geldi

Lal oldum, yine.
Gönül konuşmaya başladı benimle.
Gözlerime düştü birer, birer geçmişte yaşadıklarım
Eylül sen geldin diye.

Eylül.
Dokunma, yüreğime.
Yaralıyım!
Unutamadığım anılarımı getirme, benim şu bulutlar ağmış gözlerime.
Ve bana gözyaşları döktürme yine.
Eylül.

Eylül.
Yine yaptın yapacağını bana.
El âlem şenlik içinde, bense hüznün içindeyim senin şu ilk günlerinde.
Demiyorsun ne oldu sana diye bile.
Oysa ben!
Günden güne eriyorum, hayaller içinde.
Eylül.

Ne kaldı, şunun şurasında.
Kasım, ayına.
Yapraklar sararır, rüzgârlar sert eser düşer sonra dallarından.
Eylül.
Sen daha ilk günlerinde bunu hatırlattın bana.
Kimi sağ kimi ölü kalkar' da yatağından.
Eylül.

Ah, Eylül.
Daha gelir gelmez hüznün doldurdun yüreğime
Sayende daldım gittim, daldım gittim ta, çocukluk günlerime.
Ve bir' de!
Bir şeyleri hatırlattın.
Hatırlattın' da buruk hisler göktü yorgun yüreğime.
Eylül.

27 Eylül 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Fakir Fakirliğini Bilmeli

Sevmek sevilmek
Gerek değildir fakire
İş gerek
Ekmek gerektir
Birini sevmek yerine.

Hele
Kuşkular girmişse içine
Almışsa seni gen konulu bir düşünce
Tehlike saçıyorsa
Bir değil bin kez düşünmek gerektir.
Sevmeden önce.

Şimdi sen diyorsun
Biliyorum duyar gibi oluyorum senin
Aşk!
Ferman dinlemez
Samanlık seyran olur dediğini
Dinlemeli
Dinlemeli' ki, sağlıklı nesiller yetişmeli.

Çare zengine göredir
Rızk almak yine zengine göre
Fakir
Fakirliğini bilmeli
Aşk sevgi onun neyine.

14 Mart 2015-03-14
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Feda Olsun Gençliğim

Ben bir damlayım, okyanusun içinde
Öyle olmama rağmen,
Koskoca bir dünya yatmıştır, benim kalbimde.
Her gelen, yaydalanmıştır benden
Bir, biçimde.

Ülkeme açmışımdır kalbimi.
İsteyen herkes benden almıştır sevgiyi
Sorun, çıkartmadan,
Kimsin demeden, kim olduğunu sormadan.
Fakire fukaraya, nice işsizine
Uzatmışımdır, elimi.

Gidilecek yerlere gitmişim.
Yapılacak ne gibi işler varsa yapmışım.
Mutluluğa, ulaşmış
Ve!
Hem kendi yüzümü, hem başkasını güldürmüşümdür.
Pişmanlık, duymadan.

Ne mutlu bana.
Şimdi o günler, geldi' de aklıma.
Feda olsun gençliğim, bir lokma ekmek bir damla su uğruna.
Feda, olsun.
Ülkeme ve hak adalet yoluna.

16 Kasım 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Felek

Felek vurdun, tokadını yüzüme,
Utanmadan, bir de bana gülersin,
Bakmadan, şu benim yaşlı halime,
Ağla dersin vurur, durur gidersin.

Kaderindir dersin, benim çileme,
Hem vurur hem gülersin sen halime,
Döndüre, döndüre, her gün yüzüme,
Ağla dersin vurur, vurur gidersin.

Küstürdün beni, sonunda hayata,
Bende' mi değil' mi bilmem ki hata,
Sen gözümün içine, baka, baka,
Ağla dersin, vurur, vurur gidersin.

Felek çok ağırmiş, meğer şu elin,
Durmadan ağırır, vurduğun yerin,
İnsafın yok bildim, felek ben senin,
Ağla dersin vurur, vurur gidersin.

Felek yeter üzme, gel artık beni,
Ben sana ne yaptım, delirttin beni,
Olur, olmaz yerde hep görsen beni,
Ağla dersin vurur, vurur gidersin.

22 Kasım 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Fikret

Fikret yaklaştı, sevdiğini söyledi bir kıza
Kız çaktırmadan gösterdi parmağındaki alyans yüzüğünü.
Yüzü kızardı şaşırdı bizim oğlan.
Bütün ümidi suya düştü döndü yönünü.
Aşk bu dinler mi ferman, bırakmadı peşini
Belki dedi bir gün,
Sıktı dişini;
Gördü bir gün giderken kızın yanında sevdiğini
Yakışıklı mı yakışıklı, uzun boylu omzu desen on karıştan fazla,
Fikret üzgün,
Geri çekti kendini.
İçini kemirdi kıskançlık, perişan etti kendini
Fikret
Baktı olacak gibi değil,
Sonunda unutmak istedi yelken açtı bir gün yaban ellere
Yine de unutamadı sevdiğini.
İşinden gücünden oldu, dövünüp durmaktan
Fikret,
İçkiye verdi kendini;

2 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Firakın Ateşı

Ey benim güneşim ayım
Canımdan çok can yoldaşım
Sen evden çıkıp gideli
Sensiz yenmez oldu aşım.

Firakın yakarken beni
Unutmak mümkün' mü seni
Sen evden gittin gideli,
Kaşık görmez oldu aşım.

Bıraktın' da, tek başıma
Kimse gelmez oldu yanıma
Kaldım ben' de, tek başıma
Sıkılıp durmakta canım.

Ey canımın, can yoldaşı
Buldun' mu, makberde aşkı?
Bir bilsem, bulmuş' un aşkı!
O zaman, sıkılmaz canım.

20 Oca. 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gafletten Uyanış

Uykudan uyanan milletin fendi,
Şahlandı hep birden, gafleti yendi,
Uyandı bir millet, bölünmem dedi,
Al bayrak salladı korkular verdi.

Bir millet sokakta, bayrak elinde,
Gaflet yok korku yok, unun yüzünde,
Bu millet oynarken, meydan yerinde,
Dostuna düşmana korkular verdi.

Bir millet uyandı geldi meydana,
Hep birden seslendi, dosta düşmana,
Dedi ben hiç korkmam, korku salana,
Bir dünya âleme, bayrak gösterdi.

Bir millet uyandı, gördü oyunu,
Oynatmam ben dedi, bozdu oyunu,
Tüm dünya halkına söylerken bunu,
Bir dünya âleme, şaşkınlık verdi.

Bir millet uyandı, yatmış uyurken,
Bir baktı düşman çok, etrafta gezen,
Bu millet ufkundan, güneş batarken,
Şu dünya âleme, çok dersler verdi.

Bir millet uyandı, kalktı giyindi,
Düşmanı kaçarken, gördü sevindi,
Bu millet kaçana kork bizden dedi,
Şu dünya âleme ne dersler verdi.

19 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gam Yüğü

Yine gam yüklendi, benim sırtıma,
Yerinden kalkmıyor sanki kursundan,
Bir yılan olmuş' da, yatmış koynuma,
Yalvarırım ona çıkmaz koynumdan.

Dünyanın bütün kahrı sanki bende,
Ne yapsam gitmiyor, ne var şu bende,
Çilem belki biter, mahşer gününde,
Gam yüküm inmiyor neyse sırtımdan.

Nedendir bu yüklenen yük sırtıma,
Girmiş çöreklenmiş benim koynuma,
Almışım sanki ben, bir yerden kuma,
Gam yüküm inmiyor neyse sırtımdan.

Kader' mi yazgı' mı benim çektiğim,
Bir türlü güldürmez, neyse şu derdim,
Dünya' ya çile' mi, çekmeye geldim!
Gam yüküm inmiyor neyse sırtımdan.

Allah'a yalvardım, verdim sevgimi,
Dedim böyle, böyle.. /sundum halimi,
Dert senin yük senin, yap şu gönlümü,
Gam yüküm insin, gayrı sırtımdan.

11 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Garibem

Torosların düzündə, akar durur bir nehir
Karşısından bakardır, tam tepeden bir şehir
Durur, durur ağlarım, bana hasret çektirir.
Boynum bükük yıllardır anam, anam garibem.

Hasret kaldım o yerin, toprağına taşına
Gitmez oldum çoktandır, hazan gelmiş bağlara
Kimsem yok ki ben gitsem taş basmışım bağrıma
Boynum bükük yıllardır, anam, anam garibem.

Gurbet elde derdimle, aklım orda yaşarken
Gözyaşlarım hiç dinmez, her resmine bakarken
Gurbet bana dert verdi, korkuyorum gitmekten
Boynum bükük yıllardır, anam, anam garibem.

Kul Yüksel'im derdimle, yaşar iken gurbette
Zümrüt yeşil bağ bahçem, tüter durur gözümde
Derdim benden büyüktür, hal kalmadı şu bende
Boynum bükük yıllardır, anam, anam garibem.

09 Ekim 2015-10-09
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Garibim

Üzgün duruyordu.
Düşünüyor, yüreği kan ağlıyordu.
Kader yorgunuyum diyordu, benimle konuşurken.
Gözleri dalgındı.
Sanki o, dünyasına küsmüş gibiydi.
Ve!
Of, of çekiyordu durmadan.
Alnındaki boncuk, boncuk, terleri silmeye çalışıyordu.
Yaşlar ha düştü ha düşmek üzereydi, onun kapanmak üzere olan buğulu gözlerinden.
Yorgun kalbi!
Acılar içinde, teklerken.

Bildiğim kadarıyla bir garipti
Kimsesiz.
Yokluğun, çaresizliğin perişan ettiği kimsesizlerden biriydi.
Hayatta çok acılar çektiği söyleniyordu.
Ben kendi hatalarımdan, belki kaderimden kendi kendini perişan ettim demişti.
Hastalık sarmıştı vücudunu!
Belki son nefeslerimi alıyorum diyordu.

Sendeledi.
Nefesi yetmiyordu, bağırmasına.
Yığılıp kalmıştı bir çuval gibi, daha sonra oturmaya çalıştığı yere.
Garibim.
Kimsesizlik içinde yaşarken o, tek başına..

Hayat hikâyesi.

Fakirliği yokluğu yaşayan biriydi garibim, yoksulluktan evlenmemiş yalnız yaşıyordu. Devletin kendisine tanıdığı az bir maaşla bir göz kiralık evde tek başına yaşıyordu. Bazen başkalarının yardımı ile bazen kendi kazancından kendi yaptıklarını yiyerek geçinip gidiyordu.

Kimsenin yardımını istemeyecek kadar da gururlu olan bu kimsesiz garip bazen çöplerden topladığı kâğıtları satıyor, ondan kazandığı parayla evinin elektrik su parasını ödüyordu.

Acımasız hayat onu yormuştu, yaşı bir hayli ilerlemişti. Bir gün hastalanmış, artık yorgun kalbi hayatın acımasızlığından dayanamaz duruma gelmişti.

Akşama kadar sokaklarda, üç beş kuruş kazanabilmek uğruna çalışmaktan, iyicene yorgun düşmüş evinde dinlenmeye çekilmişti. Kalkıp yemek yapacak hali bile kalmamıştı.

Hastalık dersen son saflardaydı, doktora gitmesi gerekiyordu ama ne gidecek hali vardı ne de yanında ona yardım edecek biri vardı.

Tuvalete girdi işini yaptı çıktı işte o sırada başı döndü olduğu yere oturmak istedi ama ne birine bağırp yardım çağırabildi ne de oturabildi. Gergin hasta vücudu gergin bir lastiğin boşalması gibi çözüldü, sonra o garibim olduğu yere bir çuval gibi yığılıp kaldı.

16 Mart 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Garibin Yeri

Garibin adına şarapçı derler.
Gelen vurur, giden vurur tekmeyi.
Bu neden içerdi, bu demezler,
Ve bilirler tekme tokat dövmeyi.

Otur da bir dinle, nedir öyküsü.
Bir hanımı varmış, ömür törpüsü,
Oysa şu kendisi, dünya dürüstü,
Elleri uysaldır, bilmez dövmeyi.

İhaneti görmüş, sevgi yolunda,
Yılan görmüş gibi olmuş koynunda.
Şeytana uymadan kovmuş sonunda,
İçkiye kumara, vermiş kendini.

Falezler sokaklar, olurmuş evi,
Yine de kızmaz üzmezmiş kimseyi,
Şaraptan kumardan, bulmuş çareyi,
Zamanla unutmuş, o sevdiğini.

Akşam olup girse, taştan inine,
Ekmek soğan yemiş yemek yerine,
Bu hep şükredermiş doyduğu güne,
Yanında yatarmış kedi köpeği.

Ölümdür yakalar, garibi kışın,
Derler bu ayyaştır, boş verin atın,
Kılınmaz namazı, garip yatanın,
Öldüğü yer olmuş garibin yeri.

26 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Garip

İnsanlık bazen insanın kendi başına da dert olurmuş. Memuriyetten emekli olmuş adamın biri, bir gün bir iş için gittiği bir başka memlekette gezerken bilerek ya da her nedense istemeden bir kavgaya karışır. Kendisiyle kavga edenler tarafından bu öyle bir dövülür ki, adam başına yediği darbelerden dolayı geçmişini unuttur, hastaneye götürler üzerinde kimlik çıkmayan adamı baştan savma muayene ve dedavi edip gönderirler. Bu adam kim olduğunu, nereden geldiğini artık bir daha hatırlayamaz hale gelir.

Adam aslında bir memur emeklisidir. Ve memleketinde bıraktığı ev kadını eşinin ve iki çocuğun babasıdır.

Fakat kim olduğunu nereden geldiğini hatırlayamayınca, bir daha geriye evine dönemez gittiği yerden.

O günden sonra garip, garip dolaşır durur.

Parası biter ama o adam geçmişini unuttuğu için kendisinin de kim olduğunu bilmediği için onun bunun verdiği yemeklerle ekmek parasıyla yaşamaya başlar memleketinden uzak bu şehirde.

Sokaklar onun evi olur, saç sakal birbirine karışır. Herkes bunun bir garip olduğunu düşünmeye başlar.

Evinde bıraktığı eşi ve çocukları ise, merak içinde babalarını ararlar ama bir türlü bulamazlar.

Babaları için sağa sola eşe dosta haber salarlar sağa sola haber salarlar ve polise bildirirler yine de bulunmaz.

Eşi ve polis, bunun ölüp ölmediğini ya da sağ olup olmadığını anlamak için, emekli sandığından araştırma yaparak maaşının herhangi bir yerden çekilip çekilmediğine bakarlar.

Fakat bu garip kayıp emekli adamın parasını bile hiçbir yerden çekmediği maaş aldığı bankadan geri geldiği söylenir.

Bu defa herkes onun ölmüş olabileceğine inanır. Ya da bunun bazı aile sorunları yüzünden yurt dışına kaçmış olabileceğine karar verilir. Pasaport çıkışları kontrol edilir ondan da bir haber çıkmayınca bilinmeyen bir yerde öldüğüne ya da öldürüldüğüne kesin gözüyle bakarlar.

Aradan tam yedi koca yıl geçer. Bu yedi yıl içinde memleketinde iki çocukla kalan eşi geçinebilmek için onun bunun işinde çalışarak çocuklarını okutur ve iş meslek sahibi yapar. Ve yavaş, yavaş tam babalarını unutmaya başlarken kendilerine polisten bir haber ulaşır.

Bunlara başka bir şehirde bir sokağın köşesinde tanınmaz halde kimliksiz saç sakalı uzamış kim olduğu bilinmeyen bir adamın cesedi olduğu, gelip bir bakmaları söylenir. Meraklanan memleketlerindeki babalarının kaybetmiş bu aile ve onun yetismeye başlamış iki oğlu, anneleri ile beraber kalkar giderler polisin kendilerine bildirdikleri yere varıp, hastane morkunda bulunan sahipsiz cesede bakarlar.

Bunlar burada ne görseler dersiniz, karşılarındaki ölen saç sakalı uzamış olan perişan haldeki bu adam kendi babalarından başkası değildir.

Yedi yıl sonra, onu sokakta bir gece ölmüş halde bulanlar onun garip yaşamını ailesine anlatırlar hatta biraz da neden aramadınız der gibi onlara kızarlar sitem ederler.

Ailesi babalarının orada iken yaşadığı gerçeği halktan öğrenirler ama vakit çok onlar için çoktan geçmiştir.

Bunlar garip bir şekilde ölmüş olan babalarını buradaki morktan alırlar götürürler ve memleketlerindeki mezarlığa defin ederler.

Oysa bu garip denen emekli parası pulu olan bankada parası olan bu adam, tam yedi yıl başka bir şehrin izbe sokaklarında onun bunun yardımıyla yaşamış sokaklarda yatmıştır. Bir o kadar onun ailesi de yokluk ve fakirlik içinde yedi yılı geçirmişlerdir. Bu kadın ve aile şimdi onun emekli sandığında yedi yıl boyunca çekilmemiş birikmiş parası ve maaşı ile geçinmektedir.

Ne garip değil mi?

Deli gibi, gezindiğim yerlerde
Çoluk çocuk, bana garip dediler,
Pis sevdalı, biri oldum dillerde,
Nere gitsem, uzakta dur dediler.

Bana, garip dediler ve ezdiler,
Taştan taşa çarpıp, başım ezdiler,
Para ekmek verdiler ve sövdüler,
De onlar bana kimsin demediler.

Garibin yuvası, sokak arası,
Ekmek yemek alsa, olmaz parası,
Yakmaya kalkışsa, yanmaz çırası,
Hep garip olanı, ezer geçerler.

Kızarlara söverler garip denene,
Tekmeyi vururlar, yolda düşene,
Kimse güldü demez, ona gülene,
Garibi durmadan ezer geçerler.

Garipsen olmazsın, insanın hası,
Sen her zaman olursun, baş belası,
Yurdundur evindir, sokak arası,
Sana böyle bakar, böyle görürler.

24 Eylül 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gazel Fikir Fikirle Büyür

Bu dünyanın sonu yok boş geçirme dünyanı sen.
Yalancı dünyada kim kaldı, bir düşün faniden.

Malınla mülküne aldanma hepsi el kiridir
Bu dünyanın sonu yok malda mülk de hepsi yalan.

Yalancı dünyada kim var kalan düşün hele bir
Ne şah ne bir padişah var, bu dünya çünkü yalan.

Yalancı dünyada her şey güzel görünse bile
Sakin, sakın buna aldanma, çünkü hepsi yalan.

Hayatta kimseyi hiç üzme kel' de olsa kişi
Gönül kıran deva bulmaz, düşün' de yapma sakın.

Hayatta kimseye sır verme, dost da olsa sana
Gider' de düşmana söyler, ne kol kalır ne' de yen.

Kibirli olma, kibir şeytanın ta kendisidir
Büyük yanında küçük ol, kibirli olma sakın.

Namuslu ol, hilekâr olma asla aş yoluna
Haram yemekte günah var, günahla gitme sakın

Fikir fikirle büyürdür ne söylesem boşuna
Ne doğru söyledi Yüksel dedinse, çok yaşa sen

Mefâîlün /Feilâtün/ Mefâilün/ Feilün

05 Ekim 2015-10-05
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gece Dediğın Böyle Olmalı

Geceye sarılmışım
Uyumuşum sessizliğın içinde
Bir ara uyanıp baktım.
Küçükl  büyüklü, yıldızları gördüm gökyüzünde
Gece dediğın, işte böyle olmalı.
Sessiz, olmalı.
Gökyüzünde, bulutların yerinde yıldızlar olmalı.
Yer, gök uyumalı.
Şehirler kasabalar köyler, sabah olmadan sesizliğın tadını çıkarmalı.
Çıt, çıkmamalı.

Arada bir, uzaklarda köpekler havlamalı
Kediler, kuytulara kaçmalı.
Serin, olmalı.
Benim gibi uykusu tutmayanlar için, bol oksijen kokmalı
Yeşillikler kendi gölgesi içinde kaybolmalı.
Ve, mehtap olmalı.

Ben böyle geceleri severim.
Uykusuz gecelerimde gökyüzüne bakar, yıldızları seyrederim.
Bazen geçmişe ait anılarımı anarken ağlar
Bazen gülerim.
Bazen sıkıntımından uykum kaçır, sabahın olmasını beklerim.
Yoldaş olur gecenin sessizliğı bana
Keyfime, diyecek olmaz
Hele bir' de serinse, o gece hava.

21 Temmuz 2015-07-21
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Geçmişim Aşkından

Geçemedim, karlı dağın yolundan,
Şu dünyada neler geçti başımdan,
Bir güzele gönül verdim, sevdim' de,
Eller sevdi, ben içerim kahrımdan.

Bağrım yanık her an sazım elimde,
Yaş bitmiyor, bir gün olsun gözümde,
Sevdiğim yar, gece gündüz düşümde,
Olmaz olsun, ben içerim kahrımdan.

Her gün onu düşünürüm durmadan,
Akşam olur, hep içerim kahrımdan
Olmaz olsun, vazgeçtim' de canımdan,
Ölüm olsa geçmem daha, yolundan.

Zengin gördü, uydu şeytan aklına,
Pişman oldum, çıkmam daha yoluna,
Uymuş madem, her söylenen yalana,
Yere düşse tutmam daha kolundan.

Hazan gönlüm, nice yıldır üzgündür,
Gözyaşımı, onun aşkı döktürür,
Benim sevdam, bir gün olur öldürür,
Vazgeçmişim, o güzelin aşkından.

23 Şubat 2012-02-23
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Geçti Gençlik Çağım

Ne çabuk geçti
Ne çabuk geçti benim gençlik yıllarım!
Rüzgar mıydı?
Ya da fırtına mıydı anlamadım.
Her gün her ay!
Biraz daha kısaldı benim hayat yollarım.
Ne gücüm kaldı, ne halim
Kalkmaz oldu benim eskisi gibi kollarım!
Ben gençliğime doğru dürüst doyamadan,
Geçti benim gençlik çağım..

Saçlarım ağardı,
Saçlarım ağardı, rüzgar gibi geçen yılların içinde,
Gözlerim bozuldu,
Fer desen kalmadı gözlük var gözlerimde!
Bir türlü unutamadığım!
Gençliğim var şimdi gece gündüz benim bütün hayallerimde.
Ne olduğunu anlamadan,
Ve ben gençliğime doğru dürüst doyamadan
Geçti benim gençlik çağım..

Ne zaman akşam olur,
Ben geçmişi hayal eder olurum bir yerlerde
Ve anılarım olur devamlı!
Dost sohbetlerinde.
Ve derin bir uyku basar hiç olmadık yerlerde,
Hayal, kura, kura bir bankta yorgun uyuklar olurum.
Çok zaman ben.
Çünkü bitmek üzere benim yollarım
Geçti, benim gençlik çağlarım

Ne bir sevda kaldı
Ne bir aşk kaldı yorgun kalbimde,
Hayatın bile önemi yok artık, benim yanımda
Etrafındaki güzellikler, renk, renk açan onca çiçekler
Bir diken bir çalı sanki gözlerimde
Ben gençliğime doğru dürüst doyamadan
Geçti gençlik çağlarım.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gel

İnsanın insanlığa görevlerinden biridir,
Hoş görü.
Bir diğer ise, yapacağın özveri,
Unutma!
Düşün bu sözleri;
Hak için yananlara bak,
Düşünmekle geçti, yanmakla geçti günleri;
Yönünü doğrultular Allah 'a,
Çağırdı, seni, beni.
Gel, gel ne olursan ol, gel deyi.
Yüz yıllar asırlardan beri;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gel de İçme

Dağ başında bir ormandasın.
Manzara güzel,/ akşam olmuş ılık bir serinlik var havada,
Oturmuşsun balkona.
Ben!
Kuşların ve ormandaki yelin şarkısını dinliyorum,
Manzaraya karşı.
Önünde saç kavurması, kavun ve rakın
Şen olsan İçmez'misin?
İçmezsen bu güzel akşamda, küsmez' mi rakın..

09 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gel Gitme

Duydum ki birinden, gideceksin buralardan
Ben bir daha sevmem seni, hicranla yakarsan.
Gel gitme; gidersen dönüşün zor beni kırma
Ben bir daha sevmem seni, hicranla yakarsan.

Hasretle yanarsam, seni sevmem daha sonra
Gel gitme şu hasret, çekilir sanma beni kırma
Gönlüm seni sevmiş, dönüşün zor daha sonra
Ben bir daha sevmem seni hicranla yakarsan.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

30 Eylül 2015-09-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gel Güzel Kadın

Gönlümün tahtına yazılmış adın,
Gel otur tahtıma, gel güzel kadın,
Gün gelir tahtına, göz koyan olur,
Gel otur tahtıma gel güzel kadın.

Derman ol, acıyan gönül yarama,
Değişmem ben seni hiçbir malıma,
Sen çıktın güzelim benim bahtıma,
Gel otur tahtıma gel güzel kadın.

Nicedir şu benim, kalbim yaralı,
Hiç güzel sevmedim, oldum olalı,
Gel sen ol gönlümün güzel meralı,
Gel otur tahtıma gel güzel kadın.

Aklında ne varsa, bırak üzülme,
Sen beni, parayla pulla hiç ölçme,
Sevdiğim kadınsın daha düşünme,
Gel otur tahtıma gel güzel kadın.

Bir söyle, ne ister şu senin canın,
Şat gitsin, ne varsa taptığın malın,
Üzülme gelirken, sağ olsun canın,
Gel otur tahtıma, gel güzel kadın.

29 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Geldi Memleketim Göze

Boşu boşuna sorma
Hiç, sorma.
Şu güzel memleketim, bir tuhaf oldu
Boynunu, her belaya, her önüne gelene bükerek oldu
Çaresiz bir vatan oldu, yorgun memleketim.
Her halde, geldi' de göze.

Hal kalmadı, çignene, çignene
Hiç sorma!
Tersler oldu insanlar, laf söyleyen birine.
Bir tuhaf vatan oldu, benim yorgun memleketim.
Her halde, geldi göze.

Kara bulutlar çöktü, üzerine.
Ne rüzgâr ne fırtına, hiç biri fayda etmez oldu güneşin görünmesine.
Ve!
Hüzün yağdı dağlarına, evlerimize, yağmur yerine
Geldi, memleketim göze.

Dostluk, kalmadı
Komşuluk dersin, o hiç kalmadı.
Açlıktan fakirlikten, orada, burada iş aramaktan anamız ağladı
Düştük, bir birimize.
Geldi memleketim, geldi göze.

Bir şeyler oldu, şu vatana
Kardeş kardeşle kavga eder oldu, kendi yurdunda
Birlik bozuldu, beraberlik bozuldu
Etrafımızdaki dost bildiklerimiz birer, birer bize düşman oldu, aç kurt oldu.
Bakmaz oldular sözümüze
Yoruldu benim güzel memleketim yoruldu.
Geldi memleketim'de göze.

20 Ekim 2015-10-20
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Geldik Ömrün Sonuna

Yaklaşıyor ömrüm gün be gün sona,
Gayrı dikiş tutmaz, ömrün kalanı,
Ne çabuk geldiysem ömrün sonuna,
Gayrı dikiş tutmaz, ömrün kalanı.

Başı var sonu var, gittiğim yolun,
Dönüşü yok dönsem, ne çare yolun,
Allah' m, bu yolda yorgundur kulun,
Gayrı dikiş tutmaz, ömrün kalanı;

Geldim sonunda ben şu son mevsime,
Nedense, bir kuşku düştü içime,
Kimseden çare yok, benim derdime,
Gayrı dikiş tutmaz, ömrün kalanı;

Bir sarı yaprağım, şu dal başında,
Öterdir konmuş da, bir kuş karşımda,
Rüzgârlar esmekte, her gün başımda,
Gayrı dikiş tutmaz, ömrün kalanı.

Kim bilir nasıldır, yolumun sonu,
Her kime sorduysam, bilmiyor bunu,
Çok zaman oturdum düşündüm bunu,
Gayrı dikiş tutmaz, ömrümün sonu.

16 Kasım 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gelin Barışı Kucaklayalım

Gelin, barışı kucaklayalım.
Din, ırk mezhep demeyelim savaşmayı bırakalım
Laik!
Cumhuriyetimizi, kucaklayalım.
Aynı ülkede hep birlikte, kardeşçe yaşayalım.
Bu ülke hepime yeter.
Savaşmayı bir kenara bırakıp, anaları çocukları ağlatmayalım.

Gelin, barışı kucaklayalım.
Yetmez' mi?
Anaların ağladığı, gelinlerin dul, çocuklarımızın yetim kaldığı
Gencecik vatan evlatlarının yalçın dağlarda savaştığı
Yetmez mi?
Gelin hep beraber buna yeter diyelim, laik cumhuriyete sarılalım
Artık!
Silahlar sussun, kimse ağlamadan kardeş, kardeş yaşayalım.

Gelin, barışı kucaklayalım.
Zaman şimdi, akıllı olma zamanı
Ülkemiz laik cumhuriyetimiz, savaşan bütün ülkelere örnek olmalı.
Ülkemizde sen ben diye, bir şey olmamalı
Vatan bir
Bayrağımız bir
İnsanlarımız bu güzel ülkemizde, kardeşçe yanayana yaşamalı.
Çocuklarımız aynı sıralarda yan yana okumalı.
İsteyen kendi aralarında kendi dilini
İsteyen, en güzel ulusal milli dilimizi konuşmalı.

Gelin, barışı kucaklayalım.
Bir zamanlar hep birlikte Mustafa Kemal'in askerleri iken şimdi sizlere ne oldu
Biliyorsunuz;
Bu vatan hepimizin şehitleri sayesinde kuruldu.
Artık yeter;
Dağlarımız nehirlerimiz derelerimiz baksanıza kandan kıpkırmızı
Al bayrağımız desen ağlar oldu.
Zaman birbimizle kavga edip silah satışından beslenenleri güldürme zamanı değil
Yeter.
Yeter artık yeter....
Zaman barışın kucaklaşma zamanı.
Zaman, aynı vatanda aynı bayrak altında eşitce yaşama zamanı.
Bırakın;
Çoluk çocuk artık,savaşırsız yaşasın hayatını.

08 Eylül 2015-09-08

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gelmişim Ömrümün Sonuna Baktım

Ben gönlümün, baharı yazı derken
Gelmişim ömrümün, sonuna baktım
Yıllarca hiçbir gün, yüzüm gülmeden,
Gelmişim ömrümün sonuna baktım

Virane oldum' da, yıllardan sonra,
Yüzlerim gülmüyor, gelmiş bahar' da,
Her günüm bir derttir yolun sonunda
Gelmişim ömrümün sonuna baktım

Neyleyim baharla, şu yaz gelmişse,
Yaz bahar gününde, yüzüm gülmezse
Neylesin şu gönlüm, gül konca verse,
Gelmişim ömrümün sonuna baktım

Acınacak halim var dertten çileden
Yılların her derdi okunur, yüzümden
Ölüm var hiçbir şey, gelmez elimden
Gelmişim ömrümün sonuna baktım.

07 Ağustos 2014-08-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gençliğimdeki Gücüm Nerede?

Gösterin bana şu kaybettiğim gençliğimin olduğu yeri
Gösterin'de, gidip giyineyim
Boynumda kıravatım, yakamdaki güllerle
Şu ben!
Bayramlık papucuyla yatan, çocuklar gibi sevineyim.

Hayat küskünü olan gönlüme biraz neşe gelsin.
Yılların yorduğu yüzlerim gülsün;
Çıkayım şöyle, bana gülen meydanlara,
Görenler bana!
Meğer sen, gençmişsin desin;
Gösterin bana, gösterin gençliğimin olduğu yeri.

Nerede gençliğim, nerede?
Buram, buram burnumda tüten gençliğim nerede?
Nefesim kesiliyor!
Daha yolumun, ortasına bile varmadan.
Terliyorum bitmeyen şu inişli çıkışlı yolun orta yerinde
Söyleyin?
Benim gençliğimdeki, gücüm nerede? .

16 Mayıs 2015-05-16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gerçeğin Öyküsü

Aşk her yaşta aşktır
Ölürken bile gelir tutar elinden
Sevda alev almak yanmaktır.
Yanar bir gün kül olur sanırsın sevdanı,
Olmaz,
Gün gelir alevlenir,
Tam bitti derken yeniden...

Bir aşk büyüttüm içimde boyu benden büyük
Yele verdim sele verdim sonunda ben onu.
Ve ben sevdim yeniden.
Sandım sevda biter kül olur içinde
Oysa.,
Yanılmışım.
Gün geldi alev aldı içimde söndü sandığım yangın yeniden.

Antalya
16 Mayıs 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Geride Kalınca Gençliğin

Gençliğin kalmışsa artık gerilerde,
Bir düşünceci, alır artık seni.
Başlarsın gece gündüz kara,kara düşünmeye.
Bir, de hazır değilsen sen,
Gör o vakit terler basardır işte o zaman enseni.
Bir garip insan olur çıkarsın,
Ve uykuda gezer gibi gidersin yollarda.
Başın öne eğilir,
Düşüncelerin alır götürür gideceğin yere seni.

Umutların kaybolmuş olurdur içinde
Bir sevgi bir hatırlanma mutlu ederdir seni
Çevrenden ayrılmasın istersin yakınlarını
Yaşamın sürer gider ölene kadar bir ileri üç geri.

08 Nisan 2014

Ahmet Yüksel şanlı Er

Gidiyor Bir Topal

Gidiyor bir topal.
Tüketmiş umutlarını sendeleyerek.
Ömrünün son demidir içtiği,
Ve Başında bahar müjdecisinden bir gün,
Umutlarını tükenmiş.
Gidiyor bir bilinmeze boynu bükük.

Zamanın yorgunluğu taşıdığı
Dalgın,
Ve yere bakıyor yürürken.
Kim bilir neler geçiyor aklından geçerken
Yaşı yetmiş aşkın
Ve yürüyor bir bilinmeze doğru
Sabah vakti erken.

20 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Git

Bir sevda değil, sendeki aşk, git gideceksen
Git durma, madem gitmeyi sen aklına koydun
Git haydi, madem sen gideceksen daha durma
Git durma, medem gitmeyi sen aklına koydun.

Hiç bekleme sen boş yere, git arkana bakma
Git durma, madem sen gideceksin beni yorma
Kalsan bile sevmem daha, mahcup gibi bakma,
Git durma, madem gitmeyi sen aklına koydun.

Yalvarma yeter kal diyemem, sen beni üzdün
Git boş yere yalvarma, yeter bekleme hiç sen
Ben kal diyemem gayrı, yeter git ne durursun
Git durma, madem gitmeyi sen aklına koydun.

Ben göğsümü gerdim zora, en zor günümüzde
Sen her şeye rağmen, seni sevdim demedin' de
Kızdın bana, hem bir de, param yok dediğimde,
Git durma, madem gitmeyi sen aklına koydun.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

30 Eylül 2015-09-30

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Git Gitme Demem

Git gitme demem
Baktım gidiyorsun bırakıp sen beni yalnız
Git gitme demem asla, gönül kalsa' da sensiz
Ben gitme desem, belli' ki sen kalmayacaksın
Git gitme demem asla gönül kalsa' da sensiz.

Gittin mi sakın dönme, yerin yok hayatımda
Git gitme demem ben seni sevmem daha asla
Git durma, dönüp sen daha hiç arkana bakma
Git gitme demem asla gönül kalsa' da sensiz.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

26 Ağu. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönlüme Sitem

Kızır' mısın gönlüm, sana biraz sitem etsem.
Kızır' mısın bana?
Ben senin yüzünden yaşadığım, şu dünyama küstüm çünkü.
Kader dedim kendimi bu sözlerle avuttum.
Sebebim sen olduğun halde.
Ben hep!
Senin yönlendirmelerine uydum.
Seni bir şey biliyor sandım.
Senin yüzünden, dermansız dertlere düştüm.
Ah gönlüm ah ben!
Çok geceleri senin yüzünden gizli, gizli ağlıyorum şimdi.
Ne dersin!
Kızır' mısın gönlüm, ben sana sitem etsem.
Kızır' mısın gönlüm?
Senin, bana yaptırdıkların karşısında
Ah desem vursam,
Vursam yumruklarımı, dolu, dolu bağrıma..

Gönlüm sendin bana yol gösteren.
Sendin bana, şöyle yap böyle yap diye emirler veren.
Sendin beni, yönlendiren.
Şu zavallı garip bi- çare adamın başına dertler saran sendin...

Şimdi üzülüyorum.
Ben kılı kırk yaramadım, sana uydum.
Bak kan çanağına döndü ağlamaktan bıkan gözlerim.
Gönlüm.
Şu adamı yıllardır ağlattın, perde düşürdün gözlerinin önüne.
Ne istedin benden gönlüm!
Söyle?
Neden yaptın, bunları sen bana.
Baksana şu bitmiş halime.
Gönlüm.

Gönlüm, seni
Dost bildim bağrıma bastım.
Amma sen hiçbir zaman doğru yönlendirmedin beni.
Hep eğriyi, doğru gösterdin.
Hayatımdan, yaşamaktan bıktırdın, her şeyden bezdirdin gönlüm beni.
Ve!
Ben ağladım, sen seyrettin.
Düşünmedin, sen benim bu günlerimi.
Gönlüm!
Farklı bir insan yaptın beni.

04 Nisan 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönlümün Neşesi Yok

Gönlümün neşesi yok
Gönlümün neşesi yok, ben yıllara dargınım
Ömrümce bir gün olsun doyasıya gülmedim,
Mevsimler yıllar olan, geçip giden zamanda,
Ömrümce bir gün bile doyasıya gülmedim.

Ömrümce çilem diye, yorulduğum yollarda
Yoruldum buna rağmen gülemedim sonunda.
Dünyanın her bir derdi, taç oldu' da başımda,
Ömrümce bir gün bile doyasıya gülmedim.

Neylesin deli gönlüm, yeterince çekmişse,
Ömrünce bir gün bile, kader bana gülmezse.
Hayatta bazı zaman kahkaha ile gülsem' de,
Ömrümce bir gün bile doyasıya gülmedim.

Hazanı bekler gibi, dal üstünde beklerken
Sarardım yere düştüm baharımda erkenden.
Yıllarca Hak yolunda, dertle cefa çekmekten,
Ömrümce bir gün bile doyasıya gülmedim.

Kul Yüksel direnirken, hayatında yaşama,
Gülmemiş hiçbir zaman, çeker bitmez çileyi
Diyor' ki dertleşirken, bilsem' de şu gülmeyi
Ömrümce bir gün bile doyasıya gülmedim.

02 Aralık 2014-12-02
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönlümün Şevki Yok

Yüreğime gam doldu yaprak döker ağaçlar
Yollar dolmuş yaprakla, geziniyor rüzgârdan
Bulut sarmış dağları, görünmüyor yamaçlar,
Kuşlar döner havada, göçer yakın buradan.

Şu gönlümün şevki yok yaprak döken bahardan
Kuşlar döner havada, göçer yakın buradan.
Şu gönlümün şevki yok, hüznün sarmış her yeri
Kuşlar döner havada, göçer yakın buradan.

Yüreğimde dert olur, kuşlar görsem havada
Göçmen kuşlar gün batıp, yuvasında olmazsa
Hüznün dolar şu gönlüm sabah güneş doğunca
Kuşlar döner havada, göçer yakın buradan.

Yaprak düşse ağaçtan görsem onu yerlerde,
Ölüm gelir aklıma, hüznün dolar içime
Yağmur yağsa kar yağsa çamur olsa yerlerde,
Kuşlar döner havada, göçer yakın buradan.

Getirmişim sonuna, ben' de gayrı ömrümü
Sevinirim içimden, kimler alsın gönlümü,
Şu gönlümün şevki yok, geçirsem' de günümü,
Kuşlar döner havada, göçer yakın buradan.

25 Eylül 2014-09-25

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönlümün Şevki Yok.

Gönlümün şevki yok, gelme üstüme
Nev bahar geldiyse, bundan bana ne
Mevsimler derdime deva vermezken,
Nev bahar geldiyse, bundan bana ne.

Her mevsim bir azap verip geçerken,
Bir ömür tükettim, yüzüm gülmeden,
Yaz bahar kış olmuş gönlüm ağlarken,
Nev bahar geldiyse, bundan bana ne.

Hüzünden ağlarken, şu nev baharda,
Şu bende şevk olmaz, güller' de açsa,
Her mevsim kar olan, yüksek dağlara,
Nev bahar geldiyse, bundan bana ne.

Rüzgâra yem ettim geçmiş ömrümü,
Dert etmem ben gayrı kalan günümü,
Dostlarım almazken, benim gönlümü,
Nev bahar geldiyse, bundan bana ne.

29 Aralık 2014-12-29
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönül

Gönül;
Sen ne utanmaz allanmaz şeysin
Her şeyin çoğunu
Güzelin en güzelini istersin;
Ve sen kendini dev aynasında görürsün
Kendini, bir şey sanır.
Hem kendini,
Hem de beni, üzersin..

Başın var aklın yok;
Yüzlerinde bakılacak hal yok;
Kırış, kırış olmuş bak aynaya her yerleri,
Sense sanırsın,
Kırşehir' in yediveren gülleri;

Ey gönül;
Kendini bilmez deli gönül;
Aynaya bakmazsın haline bakmazsın,
Sen,
Ne, utanmaz allanmazsın;
At gözünle çayır yer,
Üstüne bir de, gül koklamaya kalkarsın..

Ah gönül;
Nedir, şu senden çektiğim;
Dur durak nedir, öğretmedin bana,
Sen;
Ağzıma bir parmak bal sürdün;
Ve yetmişe dayadığım, merdiveni yıktırdın
Alınmaz kaleleri aldirdin bana..

03 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönül Mecnunu

Gönlümün mecnunuyum.
Alev topuna döndü gönlüm aşkından
Yanarsa yansın gönlüm bıkmadım bıkmam Hak yolunda yanmaktan.
Bir sevda yangını bir yürek yangınıdır yüklendiğim yangın
Ellerim havada ya Rab gördün işte senin için ağladığımı yandığımı aşkından
Çaresizim huzurunda,
Derdimin dermanı sensin bildim, bana fayda yokmuş senden başkasından.

Açtığım gönül kapımda sensin
Yüreğimi sana açtım yoluna çıktım nice çöller nice yollardan geçtim
Gözyaşlarımı damla, damla yollarına serptim.
Derdimin dermanı ol, huzuru aradığım gönül sevdamin yolunda
Senin kapın umutsuzluk kapısı değildir bildim, onun için senin huzuruna geldim
Çaresizim mecnununum bekliyorum senin kapıda.
Derdimin dermanı seni bildim yoluna düştüm geldim çare yok başkasından;

İçerimden püskürürken alevler
Feryadımı duydun senin hikmetinle serinlesin soğusun şu yüreğim
Ben zavallı kulun çaresizdir bilirsin senin yolunda.
Umudum gördüm, ağlaya, ağlaya kapına kul olmaya geldim kararın neyse ver
hakkımda,
Şeni ben, tek çare gördüm sana umutlar içinde geldim
Üzüntüme son verirdir diyerekten sana yalvarmaya deva bulmaya geldim.
Çaresizim senin dünyanda ey Allah' m.
Ya güldür beni, ya da al götür şu benim ruhumu teslimiyet kapısından;

Ey kâinatının, yüce yaratıcı!
Ey ateşiyle yandığım, sevdiğim mabudum.
Senin için ağlamıyorsa şu gözlerim eğer hissedemiyorsam seni kalbimde nasıl huzur
bulurum.
Gönül kapım açılmıyorsa gönül gözüm görmüyorsa varlığını nasıl bilebilirim.
Gözlerim kapanır sensin, gözlerim açılır yine sensin dilimdeki yüreğimdeki sevda
Ey kâinatın yaratıcı, ey aşk ateşiyle yandığım senin kapına geldim kendim için
yalvarmaya
Çaresizim bir kulum senin dünyanda, ey kâinatın yüce yaratıcısı
Beni geri çevirip umut kapısından, bana dert yükleme çevirme şu kapından;

07 Kasım 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gönül Yangını

Varsa şu gönülde çıkan bir yangın
Sen bunu dert edip, söndürme sakın
Gül verir dert vermez, gönül yangını
Yeter' ki şu gönlün, aşk ilen yansın.

Alevden yumaksa gönül yangını
Kül kokmaz gül kokar, gönül yangını
Bu yangın şifadır, sarar yararı
Yeter'ki şu gönlün, aşk ilen yansın.

Yanarken ağlarsan sen bu yangında
Hiç iyi olmazdır, senin hakkında
Yaradan dert vermez, yanan kuluna
Yeter'ki şu gönlün, aşk ilen yansın.

Sözüyle bir zalim, kırsa gönlünü
Sen sakın küfretme, dön git yününü
Allah'a bırak sen, üzme gönlünü
Yeter'ki şu gönlün, aşk ilen yansın.

Hak yolu dermandır, bunu bilene
Bir başka yol yoktur, derman diyene
Hak aşkı devadır, yaşlar dökene
Yeter'ki şu gönlün, aşk ilen yansın.

Kul Yüksel aşk ile yanıp dururken
Gül açtı gönlünde, çoştı sevinçten
Sende' de açardır, eğer istersen
Yeter'ki şu gönlün, aşk ilen yansın.

06 Temmuz 2015-07-06
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gördüm Seni Bir Gün

Bir tatlı bahar akşamı gördüm seni bir gün,
Sen, daldaki kuşlar gibi şakrak ve de şenken,
Gördüm seni bir gün, baharın geldiği günde,
Sen daldaki kuşlar gibi şakrak ve de şenken.

Bir konca gibiydin, ne güzeldin baharında,
Yaz geçti, bahar geçti, zaman geçti yanında,
Soldun' da sarardın, niye sen söyle yanımda,
Sen daldaki kuşlar gibi şakrak ve de şenken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

09 Mart 2013
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Görmez'mi Gözün?

Ufukta dolaşan kara bulutlar,
Kar olur yağmur olur yağar bir gün,
İşte o zaman gör, analar ağlar,
Kar yağmur yağarken geçmezdir sözün.

Ne afetler vardır bakmaz gözüne,
Ne yapsan gelirdir, bir gün üstüne,
Pişman eder bir gün doğduğun güne,
Gör afet olsun, geçmez olur sözün.

Aklın yolu birdir, yol arayana,
Doğru yoldan gitmezsen kıyar canına,
Set çekmek olmazdır, yağın yağmura,
Kara bulutları, görmez' mi gözün.

Gittiğin yolunda, sistir dolaşan,
Çekilmez yolundan, kızsın uğraşsan,
Bu şaka değildir, uyan uykundan,
Önünde setler var, görmez mi gözün.

Çiçek' mi sanırsın, konduğun dalı,
Çalıdan bal çıkmaz, bir düşün gayrı,
Umuda serdiğin, bir kötü halı,
O' da eskimiştir, görmez' mi gözün.

25 Şubat 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Göze Geldim Baharımda

Ben kendimi, rüzgârlara verdim' de zamanla,
Dağdan dağa geçtim, göze geldim baharımda.
Bir dertli hazan oldu şu gönlüm, gülemem ben,
Dağdan dağa geçtim, göze geldim baharımda.

Ömrümde ne sevdim, ne sevildim yeterince,
Sevsem' de şu gönlümde, hazan oldu sevince,
Ben şimdi zaman yorgunuyum, yaslı günümde,
Dağdan dağa geçtim, göze geldim baharımda.

Mef'ûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

02 Ağustos 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gözler İnsanın Aynasıdır

Gözler insanın aynasıdır.,
Bakarsan anlaşılır ne düşündüğü,
Gözlerine bak!
Gözlerine bak sevdiğin./ kadının,
Anlarsın sevip sevmediğini,
Bakışlarından..

Aşk varsa hala,
Dolu, dolu bakar kadının sana,
Gülümser gözleri her bakışta bakarken
O gülümserken kaynar kanın..

Unutma,
Gözlerde yeri yoktur hiçbir yalanın,
Belli olur yalan varsa bakışlardan
Soğuk, soğuk bakar insan yalan söylerken!
Ve üşürdür, her yanın
Bunu unutma..

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gözlerimde Çocukluğum

Gözlerimde çocukluğum
Geçmiş düşünüyorum, gözlerim kapalı
Altımda çalı süpürgesi
Ve
Elimde kamçım, kişniyorum;
Yollarda koşturup tozu dumana katarken.

Ne güzeldi o günler.
Dert yoktu, tasa yoktu kimsede;
Anneler babalar bu günkü gibi değildi mutluydu.
Bizler, sokaklarda oynarken.

Gözlerimde çocukluğum
Geçmiş düşünüyorum gözlerim kapalı
Oynuyorum;
Elimdeyken anamın kavurmalı çomacı
Ve
Çığlık, çığlığa bağıriyorum;
Yollarda arkadaşlar ile, yakar top oynarken.

Ne güzeldi o günler
Ne güzeldi;
Mutluydu anne babalarımız, komşularımız
Ve
Yamalı elbiselerle
Dolaşsak' da, oynasak'da bizler.

Gözlerimde çocukluğum
Geçmiş düşünüyorum gözlerim kapalı
Bir elimde sapan,
Diğer elimde, onun taşı.
Koşturmakla bitmiyor, kuş avladığım teyin tuttuğum bağ bahçe arası
Çağlaklarda geçiyor, yorgunluğum;
O ağaç senin, bu ağaç benim koştururken.

Ne güzeldi o günler
Ne güzeldi;
Yiyecek ekmeğimiz, pişecek malzememiz olmasa'da güzeldi
Komşuluklar vardı.
Yardımlaşmak vardı, paylaşmak vardı
İş vardı, geleceğe dair umut vardı.
Ve!
Mutluydu, anne babalarımız bizler çocukken.

26 Mayıs 2015-05-26
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gurbet Diye Ağlama

Çıktın madem gurbet ele
Ne ağlarsın, gurbet diye
Nasıl olsa, biter bir gün
O gurbetten, sen dönünce.

Gurbet diye, ağlamakla,
Bitmez gurbet, gel ağlama.
Dert gelir' de, o başına
Bakan olmaz, sana sonra.

Gurbet ele sen giderken
Dönmeyecek, gibi git sen
Eğer bir gün dönemezsen
Gücenenin, olmaz sana.

Ağlatmışsa, gurbet seni
Rüzgâra ver, sen kendini
Bilir rüzgâr, ruh halini
Teskin eder, seni yolda.

Görünmüşse, gurbet yolu
Hemen kesme sen umudu
Sen olduysan, Allah kulu,
Zor gelmezdir gurbet asla

Şu kul Yüksel, der' ki sana
Hiç ağlama, gel boşuna
Gözlerine, yazık olur
Gözün görmez, daha sonra

06 Mart 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gül Fidan

Yeşil gözlerine, ben de gönlümü,
Kaptırmışım, kaçma benden Gülfidan,
Hasret çektim, çok istedim ölümü,
Yalan sanma, çok günahtır Gülfidan..

Ben herkesten, her gün seni sorarım,
Bilmem derler, gözyaşıma doyarım,
Ben ölmeden bir kez görmek kararım,
Nerde yatan.. Nerde gezen Gülfidan..

Haberin yok, çok şey geldi başıma,
Çok dert buldum, zehir kondu aşıma,
Geldim ben de, birden yetmiş yaşıma,
Bilmiyorsun.. Vuslat yakın Gülfidan..

Bahçemizde açar, her gün güllerin,
Nerde senin, mahmur bakan gözlerin,
Yok mu bilmem, /benim gibi düşlerin..
Ne ararsın.. Ne sorarsın.. Gülfidan..

Zaman, zaman, ben çıkarım tabibe,
Doktor bakar, neden geldin der bize,
Birkaç tak, tak, geçmiş olsun der size,
Savar beni..Derdim varken Gülfidan..

Çoğu günler, düşünürken ben seni,
Hem of çeker, hem suçlarım kendimi,
Sen ne yaptın.. Sende kalan./ kalbimi,
Attım deme..Sakın bana, Gülfidan..

Ah..Gülfidan, gönlüm seni istiyor
Aklımda sen, kadeh elden düşmüyor
Sen gelmedin, canım kalkmış gidiyor,
Ne çok oldu..Görmeyeli.. Gülfidan..

09 Mart 2012
Ankara

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gülemem Gayrı

Yüreğimden sökerek aldı, kader her şeyimi
Beni benden çalarak, oydu kader gözlerimi,
Hayatım oldu hazan bahçesi, yıllarca benim,
Gülemem gayrı, kader aldı bütün benliğimi.

Azabım oldu kader derdime derman yerine,
Umutum bitti, hayattan yana gülmek neyime,
Hayatım söndü, bakın yaşla dolan gözlerime,
Gülemem gayrı, kader aldı bütün benliğimi.

Ne bahar yaz yaşadım, nede güldürdü kader
Yüreğim dertle dolup taşı neden böyle kader,
Beni taştan taşa çarptın, beni üzdün be beter,
Gülemem gayrı, kader aldı bütün benliğimi.

Muradım vardı benim oysa yazık oldu bana,
Ne yüzüm güldü ne gün doğdu şaşkın başıma,
Sona yaklaştı şu ömrüm, tutunurken hayata,
Gülemem gayrı, kader aldı bütün benliğimi.

Feilâtün / Feilâtün / Feilâtün / Feilün

15 Mart 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gölerek Alay Eder Gibi

Bu sabah dolaşırken, ağaçların altında
Bakarken bana doğru, seni gördüm karşıdan
Rüzgârın uğultusu, dolaşırken başımda
Gökyüzü küle kesmiş, ağlıyordu bir yandan

Nereye gidiyorsan, yine çapkın halinle
Anladım oynuyordu, tebessümün benimle
Ne istedin sen benden şu günahkâr halinle
Gölerek geçip gittin, sen alay eder gibi.

Saçların ıslak halde, parıldarken başında
Gökyüzü ağlıyordu, hüngür, hüngür yanında
Lavanta aşk kokusu, sarmaş dolaş koynunda
Gölerek geçip gittin, sen alay eder gibi.

Suçiçeği vücudun titriyorken durmadan
Gördüm' de, su damlası, sızıyordu başından
Bir gülüş bir göz ettin sen' de bana karşıdan
Gölerek geçip gittin, sen alay eder gibi.

11 Ekim 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Gölün Koncası

Bir gülün açılan koncası olsan
Koparsam dalından, ayırsam seni
Dikenin batar' mı, kızmaz' mı dalın
Koparsam dalından, ayırsam seni

Bakışın bir leyla, gözlerin ela
Kurbanım ben senin, açtığın dala.
Gül veren dalların, kızmaz' mı bana
Koparsam dalından, ayırsam seni

Sen kimin gülüsün bana bir söyle
Ne güzel gül vermiş, dalların böyle
Bağzanın kızmaz' mı, hele bir söyle
Koparsam dalından, ayırsam seni

Yaprağın incedir, dalların kalın
Bağzana sordum' da koncaymış adın
Sormadan, kopartsam kızarmış dalın
Koparsam dalından, ayırsam seni

Baharın süsüsün koparmam seni
Beğenmiş sevmişsin, durduğun yeri
Gönlümde gül açar, koklarsam seni
Koparsam dalından, ayırsam seni

06 Ocak 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Güzel Bir Tablo

Ne güzel, bir tablo
Baktın' mı huzur veriyor insana
Yeşilin her tonu,
Can katıyor, insanın canına.

Ayıramıyorsun gözlerini
Dalıp, gidiyorsun
Güzel bir kadının, gözlerine bakar gibi.
Huzur içinde, bakarken sanki
Kulağa hoş geliyor, kuşların sesi.

Yapanı, düşünüyorsun
Eremiyorsun bir türlü, yapanın sırrına
Ve daha bunun gibi
Yaptığı, nice işler geliyor insanın aklına.

Güzel bir tablo
Şükürler olsun, Yaradan'a
Huzur veriyor, karşısına geçmiş bakana
Yeşilin her tonu var içinde
Bakmaya gerek yok, ondan başkasına
Geç karşısına.

20 aĞUSTOS 2015-08-20
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hak Aşkı Son Aşkı

Hayatın batağından, çıkmayan ayaklarım,
Yoruldu şu dünyanın, yolunda koşturmaktan,
Kalkmıyor yorgun düşen dökülen şu kollarım,
Bıkmışım hayat boyu dert yükü taşımaktan!

Bir gamlı hazan günü, ağlayan gözlerimin,
Derdi çok hüzne ağlar, manası yok gülmenin,
Gönlümde güller açsın, anlamı yok sevmenin,
Bıkmışım hayat boyu dert yükü taşımaktan.

Şu beni hazan vakti kim sevsin bu zamanda,
Yoruldum koşturmaktan, ben hayat yollarında,
Gül olsam bülbül olsam, solmayan gül bağında,
Kim baksın yüzlerime, yüreğim olmuş taştan.

Virane gönlüm yorgun çekildim ben köşeme,
Uğraşman güldürmeye, imkân yok hiç gülmeme,
Çektiğim derdim varken, kim girsin şu gönlüme,
Hazandır şimdi zaman çıkartman beni baştan.

Kim ister bu zamanda, az kalan şu ömrümü,
Dost diyen çıkmaz bana, koparsam ben gülümü,
Tanrı' ma ayırdım ben, her geçen /her günümü,
Başka bir yar istemem, yaratsa beni baştan.

Kul Yüksel Hak yolunda dertlidir hazan vakti,
Ömrünün son deminde çekmekte her bir derdi,
Hak aşkı son aşkı der, gaip ten ses' mi geldi,
Bir başka yar istemez, çıkmıyor yüzü yaştan.

16 Mayıs 2012-05-16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hani Benim Neşem

Hani benim neşem.

Hani...

Saçlarımın nasırlı ellerde okşandığı

Bir çomaca sevindiğim günlerim nerede.

Nerede şimdi...

Teyin (sincap) peşinde, o ağaç bu ağaç koşuşturduğum

Serçelere tuzaklar kurduğum

Bostanlarda tarlalarda...

Lastik şaban elimde koştuğum

Dolaştığım günler nerede...

Teldendi ilk oyuncağım.

Onu da ağabeyimden öğrenmiştim

Bir gün elinde bir tel çember yanıma geldi

Al dedi al, bu senin araban...

Sonra...

Nasıl kullanacağımı gösterdi ben şaşkın bakarken

Nasıl sevinmiştim..

Görmeye değerdi neşem....

Doru bir atımız vardı.

Babam almıştı köselerli yörüklerinden

Nasıl severdim onu, nasıl severdim tımar etmesini

Ve yemini suyunu vermesini

Onu mahalle çeşmesine sulamaya hep ben götürürdüm

Çok severdim de ata binmesini...

Hele görmeliydiniz..

Eve ilk geldiğinde, nasıl sevinmiştim...

Görmeye değerdi neşem...

Güzeldi geçti çocukluğum..

Yedi kardeşlerin en küçüğüydüm de eskiden

Hep sevildim...

Şımartıldım şımartıldım durdum

Küçük diye...

Bayramda seyranda hediyelere boğuldum...

Çocukluk günlerimde

Çok zaman okşandı da başım..

Görmeye değerdi

Çocukluk günlerinde neşem...

28 Şubat 2012

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Haram

Haram lokma yiyen zaman gelince
Dertten çeker, dertten düşer yatağa,
Kimse derdin nedir demez, görünce,
Bir oh çeker, güler, senin karşında.

Hele yenen haram, yetim malıysa
Cennet nedir görmez, ahret yolunda,
Allah deyip, her gün, her an yalvarsa,
Fayda etmez, mahşer günü olunca.

Eğer sen' de haram malı yemişsen,
Bir gün kanla çıkar, senin burnundan
Haram görsen; Asla geçme yanından,
Fayda etmez, mahşer günü olunca.

Eğer biri, bir gün haram yemişse,
Dertten dertler çeker vuslat gelince,
Malın mülkün çoksa sen ol sevinme,
Fayda etmez, mahşer günü olunca.

Sende inanç varsa, dinle' de beni,
Haram malla, derde sokma kendini,
Malın mülkün çoksa, övme kendini.
Fayda etmez, mahşer günü olunca.

Yüksel söyler sana, dinle bu sözü
Haram yiyen kulun gülmez hiç yüzü,
Haram malı yeyip, yapma cümbüşü,
Fayda etmez, mahşer günü olunca.

24 Aralık 2014-12-24
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hasret Yangını

Bir nâr-ı firak yangınıdır, bendeki yangın
Sönmez yanarım, kor gibi hasret çekiyorken
Kış geçti bahar geçti ve yaz geçti dönen yok,
Sönmez yanarım, kor gibi hasret çekiyorken.

Hasret bana zor geldi şu ömrün hazanında
Yandım yanarım kor gibi kül yok dumanımda
Bir söndürecek kimse' de yok çok susadım da,
Sönmez yanarım, kor gibi hasret çekiyorken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

26 Ağu. 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hasretin Acısı

İçim acıyor, bu gün.
Yıllardır çektiğim dinmeyen bir hasret yüzünden
Göğsümde bir balon şişkini!
Durduramıyorum, inip, inip kalkmasını.
Gözlerimin önünden gitmeyen geçmişte bıraktığım yerler
Çağırıyor, kendine beni.

Dün gibi gözlerimin önündeler.
O, sokaklar o borda kapılı kocaman evler, gözlerimin önündeler.
Ve!
Dam üstündeki sek, sek oynadığımız çizgiler, sonra onların sek sek taşları.
Dökülüyor bu gün, gözlerimin önüne birer, birer.
Nasıl da dönerdi!
Nasıl' da,
Ben ve karşımdaki arkadaşım üstüneyken, bağlardaki çingirdaklardaki direkler
Ah, o günler; ah o günler.
Hepsi bir ağızdan, ta uzaklardan şimdi
Çağırıyor, kendine beni.

Sanki gidersem, tanıyacaklar beni.
Bana yabancılaşmış asra ayak uydurmuş sokaklar,
Dam üstüne yapılmış o çatılar.
Ve o!
Kat, kat göl manzaralı zengin apartmanları.
Parklar.
Sonra, sonra..
Örene dönmüş, bağ evleri ve hala hayatta kalmaya çalışan o ağaçlar.
Ben sevinçle üzüntü karışık duygular içindeyken, neden bunlar!
Çağırıyor, kendine beni.

Ey benim, güzel şehrim
Ne olur, ne olur, pişmanlığımı vurma yüzüme
Saten kederliyim.
Neredeyse ağlayacağım, bak şu kara bulutlar ağmaya başlamış gözlerime.
Ben yıllar önce düştüm!
Yıllar önce düştüm, çıkamadığım şu kuyunun içine.
Çağırma, beni kendine.

09 Ağustos 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hasretin Yangını

Bu ne hal Ermenek, başım önümde
Düşünüp dururum, senli zamanı
Bir hasret yangını, kor' ken şu bende
Su döksen söner' mi, hasret yangını.

Memleket aşkıyla, içim yanarken
Kim tutar kolumdan, kurtarmak için
Kor olmuş yüreğim, yanıp dururken
Su döksen söner mi hasret yangını.

Baharla kokardı, bağlar bahçeler
Açardı her bağda, sümbül çiçekler
Bentleri yıkardı, hırçın dereler
Su döksen söner' mi hasret yangını.

Nal sesin duyulsa, taş toz yollarda
At eşşek kişnerdi, zümrüt bağlarda
Yanmışsa kor yürek, söyle bir aşkla,
Su döksen söner' mi hasret yangını

Boy vermiş ekinler, bahar gelince
Yan gelip yatardı, çamur yerlere
Bir söyle başaklar, dolgun haldeyse
Su döksen söner mi hasret yangını.

Her bahar karları, varken dağların
Giderdik dağlara, her yıl baharın
Burnumda tüterken, pınar başların
Su döksen söner' mi hasret yangını

Etrafta tüterken, bahar kokusu
Kul Yüksel oldum der, ahret yolcusu
Burnumda tüterken her yerin kokusu
Su döksen söner' mi hasret yangını

26 Şub. 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hasretinden Yandığım

Selvi boylu meleğim, kara gözlü dilberim.
Neredesin şimdi sen, hasretiyle yandığım.
Sensiz vakit geçmiyor hayat sensiz olmuyor,
Neredesin şimdi sen, hasretiyle yandığım.

Bir umuttur diyerek hasretinle yanarken
Öldüm, öldüm dirildim şu senin yüzünden
Kara gözlü sevdiğim, unutmadım seni ben.
Neredesin şimdi sen, hasretiyle yandığım.

Selvi boylum güzelim, sen gelince aklıma
Ağrı çöker bir anda, benim hep sol yanıma
Şu hasretlik zor işmiş, gitmektedir zoruma
Neredesin şimdi sen, hasretiyle yandığım.

Bir umuttur deyerek, bekledikçe yolunu
Şaşkın oldu Yüksel' in, yoktur artık umudu.
Adın andım bu gün ben, sana nail oldu'mu?
Neredesin şimdi sen, hasretiyle yandığım.

20 Kasım 2015-11-20
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hayallerim Vardı Benim.

Hayallerim vardı benim.

Gerçekleştirmek,

Ve!

Onları günü gelince birer, birer yaşamak istediğim.

Suya düştü.

Şel geldi, aldı götürdü

Ömrümün sonu yaklaştı, hiç biri gerçek olmadı.

Boşa gitti, hayallerim.

Emellerim.

Hayallerim vardı benim.

Her akşamın ufkuna bakarken kurduğum

Ve!

Uykusuz geçen uzun bitmez gecelerimde

Dört duvar arasındaki, yalnızlığında

Allah'a yalvarıp durduğum.

Boşa gitti, hayallerim

Emellerim.

Hayallerim vardı benim.

Düşmanımı, kendime dost yapacağım

Dostla düşmanla barışık, huzur içinde konuşacağım

Ve

Hayatımın hazanında dertlerden tasalardan uzak huzur bulacağım

Yüzümün güleceği

Gözlerimin, ıslı, ıslı parlayacağı

Nedense şimdi, hayal kırıklığına uğradım

Hüsranı yaşıyorum, ömrümün şu son baharında

Boşa gitti hayallerim

Emellerim.

Hayallerim vardı benim

Meğer ben

Boş yere hayaller kurmuşum, boş yere beklemişim

Dert geldi,

Bula, bula beni buldu

Ne hayallerim kaldı ne de, emellerim

Yedim,

Künde üstüne künde

Ve nihayet boşa gitti hayallerim

Emellerim.

25 Aralık 2014-12-25

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hayatımın Son Deminde

Böyle' mi gelecekti, şu bizlere sonbahar
Kuruduk yeşermiyor tutunduğum şu dallar
Baharda biz, yeniden yeşermeyi beklerken,
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deninden kadehlerle içerken,
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Gülerken biz hayatın, baharında seninle
Gülmeyi unutmuşuz, en sonunda nedense
Geçmişle avunurken hayatın son deminde,
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deminden kadehlerle içerken,
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Böyle' mi olacaktık seninle ben sonunda
Sararmış yaprak gibi düştük yere zamanla
Yıllarca hep ağlatan güldürmeyen hayatta,
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deminden kadehlerle içerken
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Seninle geçirdiğim hayal olmuş ömrümü
Yel aldı tutamadan, ben verdiğim sözümü
Koşarak geliyorken, ömrümüzün son günü
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deminden kadehlerle içerken
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

05 Mart 2015-03-05
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hayatınıza Bakın

Hayata bakın;
Hayat duvarda asılı bir fotoğraf gibidir
Her baktıkça geçmişini yaşarsın.
Ona baktığında, onda yeni bir şey bulamazsın,
Ancak...
Bazı hatıralar vardır, onlar sana yar gibidir.
Sevgili gibidir...
Bazen bir sahilde bazen uykusuz bir gecende,
Sessizce geçip giden zamana ağlarsın,
geçen yılları düşünürken..

Hayata bakın;
Geçmiş ve sana hayal olan anılarını düşünün..
O hayatın...
Belki bilmediğiniz birçok hazinesi saklıdır bir köşesinde.
Düşündükçe sen göreceksin ki..
Nice kaybedilmiş duygular olacaktır geçip giden hayatında,
Onlar birer, birer zamanın altın ilmekleri gibi çürümüştür de
Düşününce farkına varacaksın...
Yaşadığın yok ettiğin zamanın son bir köşesinde,
Otur var mı yok mu bir düşün...

Hayata bakın;
Hayatla ölünün değdiği bir köşesinden..
Bazen de, bir akşamüzeri, denizin ufuk çizgisinden;
Söyle?
Hayatı dolduran bizi kederlendiren, ağgözlü şımarıklığımız değil mi?
Oysa...
Mutsuz sıkıntılı kezzaplı hayatın içinde bile ölümsüz ne anlarımız vardır.
Göremediğimiz..
Neden...
Gurur ve aptallıktır, kendimize hep dert edindiğimiz
Hiç mi yok güzel bir şey içinde...
Biz bunları bilemezsek göremezsek yaşadığımız hayatın hazanında,
Kendimiziz zehir saçan yüreklerimize,
Yaşadığımız hayatın hazanında...

11 Aralık 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hayattan Bıkkın Gönlüm

Hayattan bıkkın gönlüm geçmişine susarken,
Divane biri oldum, ya asam' da hayatta,
Derdime derman olan gönlümdeki bah emden,
Bir kuru yaprak kaldı, hazan vakti  u bana.

Yaz bahar gelip geçen, ya adı ım hayatta,
Ne bahar ne yaz gördüm, derde d  t m bir anda,
 lk demde ömrüm derken  u zamanının sonunda,
Bir kuru yaprak kaldı, hazan vakti  u bana.

Gönlümün bir olsaydı, sırt verecek sultanı,
 ekmezdi dertli dilim, her geçen gün  u ahı,
 u gönlüm dert çekerken buruk vuslat zamanı,
Bir kuru yaprak kaldı, hazan vakti  u bana.

Izdırap çeken gönül zevk almazken hayattan,
 on demde birden geldi, malum oldu  u zaman,
 mr m n son deminde gelip geçen geçmişten,
Bir kuru yaprak kaldı, hazan vakti  u bana.

23 Haziran 2013

Ahmet Yüksel  anlı Er

Haydi Arkadaş

Haydi arkadaş!
Yürüyelim seninle şöyle yavaş, yavaş..
Sen!
Bazen önümde bazen sağımda bazen solumda gidelim eve doğru
Derdimizi paylaşarak.
Biliyorsun.
Akşam olmakta, ezan vakti yaklaşmakta
Geçkalmadan gidelim eve arkadaş.

Haydi arkadaş!
Haydi...
Görüyorsun güneş ufkuna indi
Biraz daha oyalanırsak korkularım sarar beni
Yürü!
Geç kalmadan gidelim eve arkadaş.

Haydi arkadaş!
Bakma kapatamadığın gözlerinle bana öyle
Gördün işte!
Zaman daralmakta,
Etraftaki gölgeler koyulaştıkça çoğalıp artmakta
Kör kuyulara düşmeden,
Varalım eve yürü arkadaş

21 Mart 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Haydi Rüzgar

Bulut olsam dağların başında
Rüzgârların önünde savrulup dursam
Varsam toroslara.
Yağmur olsam yağsam dağlara..
Ormanlar şen olsa ve de, ırmaklar pınarlar coşsa.
Sonra toprakları türül, türül koksa,
Ne güzel olurdu oralar..

Ben o dağların kokusunu özlemişim.
Çamların sedirlerin ardıçların kokularını özlemişim.
Ve kıvrım, kıvrım dolanarak uzanan dağ yollarını özlemişim.
Pınarların sularını,
Kardelenlerinin kokularını,
Kekiklerin burçakların çiğdemlerin çiçeklerini özlemişim.
Dadını özlemişim.
Çobanlarının kavalını özlemişim.
Haydi, rüzgâr, haydi, al götür beni oralara.
Dinsin benim içimdeki özlemim.

Ey sıra, sıra uzanan toroslardaki dağlar
Benim, /ben...hatırla..
Senin bir zamanlar, sevdalandığın yar.
Neydi, neydi o dağlarındaki Yörüklerin konuştuğu yaylalar
Bilirsin...
Hala senin topraklarında duran ayak izlerim var.
Ve de,
Senin oralardan bana kalan, çok anılarım var.
İşte sana geldim dağlar.
Benden başkası olamaz sana yar.

30 Nisan 2014-04-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hayır Yok Sana Benden

Sen dalda bahar bense hazan sevme gönülden,
Vaz geç beni hiç sevme, hayır yok sana benden,
Yorgun yüreğim dert dolu, yok şimdi halim yok,
Vaz geç beni hiç sevme, hayır yok sana benden.

Dert doldu şu kalbim, sana yer yok hayatımda,
Vaz geç zamanım yok, seni sevmem şu hazanda,
Sen derdime dert katma, şu boş sevda yolunda,
Vaz geç beni hiç sevme, hayır yok sana benden.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

10 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hazan 2

Hazan kokuyor
Şu huzurlu sabahın yelinden
Huzur verse' de, sabahın ılık serinliği
Sıcaklardan çıkmış geliyor
Yine şu gamlı hazan
Kapıları çalan, bir haberci gibi..

Kimi sever de açar kilitli kapısını
Girsin diye hazana.
Sevenleri, varsın sevsin
Ben sevmem.
Ben sevemem,/çünkü o gamlı
Hep hazanda kaybetmişimdir ben yakınlarımı
Tıpkı yapraklar gibi bir, bir almıştır soy ağacımdan
Düştüler.
Aldı hazan birer, birer yakınlarımın canlarını.

Ne güzel serin bir hava
Şimdi şu esen
Mutluluk veriyor huzur veriyor nefes alan insana
Canları alan
Ah bir de şu ölümleri olmasa hazanın.
Tapacağım geliyor, yaklaşan şu hazana.

Renk cümbüşünü yaşarken ağaçlar
Olur ölümler
Ve her gelen hazan, bana çok şeyleri hatırlatır geçmişimden
Ve içime, tarifsiz bir üzüntü çöker.
Çöker' de,
Anılarım' da, beni benden eder..

27 Ağustos 2014-08-27

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hazan Oldu Ömrüm

Hazan oldu, şu gönlüm.

Mevsimler yıllar gördüm, en son geldim bu güne
Hazan oldu şu gönlüm, zevk sefadan bana ne,
Kayboldu birden bire, şu dost denen dostlarım
Kalbim dersen bin parça, ben derdime ağlarım,
Hazan oldu şu gönlüm, zevk sefadan bana ne.

Mevsimler yıllar geçti, gün doğmadı bağına
Yorgun duştum yıllardan, bu gelmezdi aklıma
Yoruldu viran oldum, yüzüm hiç gülmez oldu
Kalbim dersen bin parça, ben derdime ağlarım,
Hazan oldu şu gönlüm, zevk sefadan bana ne.

Hayali var geçmişin, şimdi benim gözümde
Eksik olmaz gözyaşım, hiçbir zaman yüzümde
Aklımdan çıkma gayrı, şu benim gençlik çağım,
Kalbim dersen bin parça, ben derdime ağlarım,
Hazan oldu şu gönlüm, zevk sefadan bana ne.

Bir çınarın dalıyken, subaşında kök salan
Birden gövdem kurudu, şimdi oldu ağlayan
şimdi gitmek zamanı, siz halimi sormayın,

Kalbim dersen bin parça, ben derdime ağlarım,
Hazan oldu şu gönlüm, zevk sefadan bana ne.

23 Kasım 2014-11-23
Ahmet Yüksel şanlı er
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Hazan Oldu Şu G6nl6m

Yıllarca ne mevsimler g6rd6m geldim bu g6ne
Hazan oldu Şu g6nl6m, zevk sefadan bana ne,
Kayboldu birden bire, Şu dost denen dostlarım
Kalbim dersen bin parça, ben derdime ağlarım,
Hazan oldu Şu g6nl6m zevk sefadan bana ne.

Mevsimler yıllar geçti, g6n doğmadı bağrıma
Yorgun d6řt6m yıllardan, bu gelmezdi aklıma
Yorulдум viran oldum, yıllardır g6lmez oldum
Gayrı mevsim son bahar gele, g6de yorulдум,
Hazan oldu Şu g6nl6m zevk sefadan bana ne.

Hayali var geçmişin, Şimdi benim g6z6mde
Eksik olmaz g6zyaşı, hiçbir zaman y6z6mde
Aklımdan çıkmaz gayrı Şu benim gençlik çağım,
Şimdi mevsim son bahar, tutmaz oldu dizlerim,
Hazan oldu Şu g6nl6m zevk sefadan bana ne.

Bir çınarın dalıyken, subaşında k6k salan
Dalım g6vdem kurudu, Şimdi oldum ağlayan
Şimdi gitmek zamanı, ben hazana kul oldum,
Ben yorgun yıllar yorgun d6ře kalkan yorulдум
Hazan oldu Şu g6nl6m zevk sefadan bana ne.

23 Kasım 2014-11-23

Antalya

Ahmet Y6ksel Şanlı Er

Hazan Rüzgârları

Nerede şu ömrümün yaz baharı
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları
Baştan sona, hüzün dolu içimde,
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları

Mevsimlerden şimdi hazan mevsimi
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları.

Kuruyan yapraklar gibi dalında
Düşmeye başladım, esen rüzgârda
Ömrümün sonunda dertli başımda
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları

Mevsimlerden şimdi hazan mevsimi
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları.

Neye yarar, bir çınarın kurusu
Oldum ben de, hazanımın yolcusu
Kesmişim ben hayatımdan umudu
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları.

Mevsimlerden şimdi hazan mevsimi
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları.

Bahçelerin çiçekleri açarken
Bizim yere kıran geldi erkenden
Güzel yıllar, hayal olup giderken
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları

Mevsimlerden şimdi hazan mevsimi
Esiyor şimdi, hazan rüzgârları.

13 Ağustos 2014-08-13

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hazanıym Yılların

Bahçelerde gül açmış kokar seher yelinde
Hiç bülbül yok dallarda, bilmem onlar nerede.

Bülbülleri neden yok, gül bülbüle âşıkken,
Misk- i amber kokarken, güller seher yelinde.

Sevdalılar gül toplar, girmiş baktım bahçeye
Her renginden toplanmış, konca güller ellerde.

Güzellerin içinden, seçtim güzel birini,
Baktım ateş parçası, sırma saçlar belinde.

Gönüllüyken aşkına, haram oldu o bana
Yandım durdum sevdadan, öldüm eller dilinde.

Bilemedim sevmeyi, düştüm eller diline
Güller sundum yalvardım, kaldı güller elimde.

Yüreğimde ateşi, yanıp duran bu aşkın,
Gayri bitmez sevdası, yanar korlar içimde.

Sevemedim güzelim, ettin beni sen rezil,
Sen aşkıma hor gördün, koydun dertler içinde.

Hazanıym yılların, bakan yoktur yüzüme
Günler aylar bir bütün, geçmiş yıllar yüzümde.

10 Eylül 2014-09-10

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Helâk Oldu Gönül

Aşkımıla helâk oldu gönül, sevda yolunda
Ser vermeye geldim sana, Allah huzurunda
Pâyımâl hale düştüm nicedir, ölmeliyim ben
Ser vermeye geldim sana Allah huzurunda.

Aşkınla helâk oldu gönül, sevda yüzünden
Pâyımâl hale düştüm nicedir, ölmeliyim ben
Gir koynuma öldür beni kurtar beni senden
Ser vermeye geldim sana Allah huzurunda.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

26 Ağu. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Her Şey Allah'tan

Bir güneş batmakta, karşı dağlardan
Kendini kaybetmiş, dağlar içinde.
Ya doğar ya doğmaz, belki sabahtan,
Dalgınım ne varsa, benim halimde.

Gözlerim yaş dolar, akşam olunca,
Her yerim taş keser, ufkum kızarsa,
Umutsuz yatarım, akşam yatınca,
Dalgınım ne varsa, benim halimde.

Gözlerim dalarken, ufkun rengine,
Yorgunluk çökerdir, hemen üstüme.
Bir şeyler olurdur, dertli kalbime,
Dalgımım ne varsa, benim halimde.

Bir güneş batmakta, karşı ufuktan
Doğar' mı bu güneş bilmem sabahtan,
Bir şüphe var bende, her şey Allah'tan,
Dalgınım ne varsa, benim halimde.

18 Temmuz 2014-07-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Her Şey Vatan İçin

Birinin mayasında, Türklük varsa
Gönlünde yatardır, Türk' lüğün aşkı
Gitmişse Türk diyen Türklük yolunda
Gönlünde yatandır, vatan sevdası

Özü Türk olanın, vatan aşkına,
Doyulmaz Türk genci, bunu unutma
Her Türk ölmek ister, vatan uğrunda
Bir büyük sevdadır, vatan sevdası.

Birinin Türk' lüğü, varsa özünde
Şehit olmak vardır bir gün gönlünde
Vatan aşkı varken, Türk'ün kalbinde
Bitmezdir ondaki, vatan sevdası.

Dünyanın gözünde, Türk gençliği
Korkusuz dev amma, övmez kendini
Var' mı Dünya'da Türkoğlu Türk gibi
Onda tek gurur var, vatan sevdası.

Vatana dikse, bir alçak gözünü
Türk genci kükrer 'de, oyar gözünü
Düşman kan ağılarken, yıkar yüzünü
Var iken şu onda, vatan sevdası.

Terörden çıksa' da başında çiban
Korkmazdır, yüreği Türk' lükle dolan
Korkarsa ölümden, hiç Türk olmayan
Yoktur demek, onda vatan sevdası.

Yüksel der nesliyiz, bir büyük ırkın
Kahraman bir ırktan, doğdu neslimiz
Ey gençlik unutma, övünmek hakkın
Bitmesin şu sizin, vatan sevdanız.

11 Temmuz 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Herkes Tanırdır Beni

Tanınmaz biriymişim gibi, bakma bana.
Ben!
Kuytu köşelerin,
Parklardaki kırık bankların arkadaşım.
Gelip geçenlerin bakışlarıym.

Hiç' mi görmedin beni?
Hiç' mi görmedin?
Dalgın, dalgın güneşin battığı yere doğru bakarken.
Oysa!
Çok zaman yaşıldır gözlerim.
Sol elimde sigaram tüterken olurdu, oturduğum yerde
Sağ elim çenemde
Ve!
Derin kuyulara düşerdi düşüncelerim.

Tanırlardır beni oysa.
Tanırlar beni.
Garip, garip sokaklarda solaşmamdan tanırlar.
Yalnız başıma!
Banklarda oturmamdan
Tanırlardır, beni.

Biliyor'musun?
Bazen bir çift kumru gelir konardır oturduğum yerde önüme
Başlarıdır,
Kanat kırıp sevişmeye.
Kırık banklarda oturmuş kara, kara düşünürken.
Ben bakar!
Onları kıskanırım.
Ve sonra!
Dalar, dalar giderim, yıllar, yıllar öncesine.
Kumrulara, bakarken.

Biliyor'musun?
Çogu zaman, deniz kenarları olurdu gezindiğim yerler
Bir kenara ilişmiş, mavilere dalarken
Otururdur yanıma,
O güne kadar, hiç tanımadığım garipler.
Konuştukça onlar tanırdı beni ve ben tanırdım onları.
Tanımayı tanırlar'da!
İçimi kasıpkavuran ateşi, ne işse göremezler.

Ben parkların
Ben yalnızlığın ve kaderine küsenlerin arkadaşım.
Ve ben!
Kaybedilmiş dostların anısıym.
Ve bir' de!
Yanımdan gelip geçenlerin yüreklerinin sancısıym.
Ve!
Elimde bir simitle, karnımı doyurmaya çalışırken
Görenlerin acısıym.

İşte bu yüzden herkes tanırdır beni.

15 Nisan 2015-04-15
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hin Oğlu Hin İnsan

Hinlikle uğraşan, dostum diyorsa,
Uzaklaş sen ondan, pişman olmadan
Zarar gelmez deme, ondan hiç bana
Şeytana denk olur, böyle bir insan.

Hinoğlu hin insan, dostun' da olsa
Hiç güven olmazdır, sakın yaklaşma
Hin insan dost olmaz satar zamanla
Şeytana denk olur, böyle bir insan.

Hinoğlu hin insan, seni gördükçe
El pençe durmuş' da, selam vermişse
Derim ben kork ondan buna sevinme
Şeytana denk olur, böyle bir insan.

Hinoğlu bir hine, biraz yaklaşısan
Ağamsın paşamsın, derdir her zaman
Sana dost demez' de satar çok zaman
Şeytana denk olur, böyle bir insan.

Tanırdır şu beni, her kim görürse
Şanımdır kul Yüksel, sakın hor görme
Hem piştım hem yandım yangın içinde
Şeytana denk olur böyle bir insan.

4 Kasım 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hoş Geldin Bahar

Bahar, bahar derken, o' da geldi
Erken demedi bademler çiçeklendi.
Ve meyva verdi.
Dağlar ovalar yeşillendi.
Koyun keçi doğurdu,
Ve ana kuzusuna koştu sevinçten meler oldu.

Güller domurdu,
Ve mor menekşeler, nergisler açtı.
Sevdalıların yüzleri güldü düğün dernek kuruldu
Kimi nişanladı, kimi evlendi,
Aşıklar bahçelerde parklarda gezer oldu..

Hoş geldin, bahar hoş geldin.
Sen insanları sevindirdin, yüzleri güldürdün.
Toprağımıza,
Ve sen ağaçlarımıza can verdin.
Çiçek verdin...
Hoş geldin bahar, hoş geldin...

18 Mart 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hoş Geldin Sabah

Hoş geldin sabah
Hoş geldin...
Görüyorum baharın kokusu var üstünde
Gir içeri
Yavaş, yavaş, penceremden
Yorgun gibisin..
Görüyorum kıştan kalma yel var heybende
Uzan da, yatağımın üstüne' de şöyle
Dinlen biraz..

Hoş geldin sabah
Hoş geldin...
Bu gün bizleri sevindirdin
Çünkü sen,
Bu gün bizlere özlediğimiz baharın kokusunu getirdin.
Heybendeki dağların kokusunu,
Ve kışın sonunu,
Sen /baharın güzelliğini, önümüze serdin.
Hoş geldin sabah otur da şöyle,
Dinlen biraz.

Hoş geldin sabah
Hoş geldin...
Bakıyorum bir gülümseme var senin yüzünde
Neşen yerinde,
Güneşle kol kola girmişsin/ geliyorsun
Sen soğukların çok olduğu bitmek bilmeyen karanlıkların içinden
Hoş geldin sabah hoş geldin otur da şöyle,
Dinlen biraz.

Mademki getirdin baharı
Durma..
Anlat bana anlat, geldiğin yerdeki baharın geldiği dağları
Kardelenleri
Isık çalan çam ormanlarını
Suların çağlayarak aktığı dereleri
Kırlardaki bin bir çeşit çiçekleri
Sümbüllerin papatyaların süslediği koyakları
Anlat.
Zaman seni buralardan alıp götürmeden otur da şöyle
Anlat biraz.

24 Nisan 2013
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hoş Geldin Son Bahar

Hoş geldin, son bahar
Hoş, geldin.
Gelmeyi geldin' de, son bahar,
Biliyorum sen!
Bohçandaki acılarınla, ölüm tuzaklarınla birlikte geldin.
Her yıl, geldiğin gibi.
Bak, daha sen gelir gelmez, sert esmeye başladı rüzgârların
Yıkmadığı bent, söndürmediği ocak bırakmadı, yağdırdığın yağmurların.
Ve!
Ölüm kokmaya başladı, getirdiğin ölüm tuzakların
Oysa bohçan getirdiğin gibi duruyor daha.
Bak...
Kızarmaya, başladı
Sen daha gelir gelmez, düne kadar yeşil olan ağaçların yaprakları
Çoğaldı, evlerin hastaları.
Ölümün korkusu sardı, yeri göğü dağları.
Anlaşıldı son bahar, anlaşıldı
Yine, yakında!
Duyacağız evlerden gelen ağıtları ağlamaları.

Hoş geldin, son bahar
Hoş, geldin.
Geleceksin gelmeyi biliyorum'da, bu yıl sen birazcık geç geldin.
Eskiden!
Yağdı 'mı uslu, uslu yağardı, yağmurların
Ve her yağmurdan sonra, güneş açardı, çıkardı masmavi gökte gök kuşakların.
Değiştin sen, son bahar
Değiştin.
Herkes gibi, sen' de değiştin.
Eskisi gibi, usul, usul yağmaz oldu artık yağmurların.
Yağmurların, yağdıkça,
Köyleri evleri, altına alıyor, çamurların.

27 Ekim 2015-10-27

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hoşgörölü İnsan

Beni dinle beni, ey güzel insan,
Şenin gibi her kul, taşıyor bir can.
İnsanlar tarafından sevilirsin,
Sen düşünüp, hoşgörölü olursan.

Dosttur dediğinin girme kanına,
Devran dönünce, düşman olur sana.
Pişkin İnsandan, zarar gelmez cana,
Sen düşünüp, hoşgörölü olursan.

Bir insanın, bakarken gözlerine,
Dik bakma koyardır düşman yerine.
Dost düşman demez uyar sözlerine,
Sen düşünüp, hoşgörölü olursan.

Bilge insanın, dinlersen sözünü,
Gör bak bir gün gelir, açar gözünü.
Unutma düşman' da verir gönlünü,
Sen düşünüp, hoşgörölü olursan.

Hoşgörölü olmayı, denese insan,
El pençe durur hep, yanında duran.
Bir bite kavgada, yakılmaz yorgan,
Sen düşünüp, hoşgörölü olursan.

17 Nisan 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Huzura Muhtaç Memleketim

Memleketim.
Sen bir zamanlar bir çınarın gölgesiydin
Şimdi ne oldu sana
Kanla sulanır oldu, mor sümbüllü dağların.
Şiirler ağlar oldu ağıtlar yakılır oldu
Suskun /ay yıldızlı bayrağın.

Memleketim.
Kan düştü, koyunların yayıldığı dağlara
Kaval sesleri duyulmaz oldu, kurşun seslerinden
Kartalların dersin,
Yuva yapmaz oldu, konmaz oldu yalçın kayalıklarına
Ne oldu memleketim, ne oldu sana.
Suskun/ay yıldızlı bayrağın.

Memleketim.
Analar ağıt yakmakta, yetimlerin dul gelinlerin ağlamakta
Senin her köşende şehit var, her gün.
Şehitlere sınıksız sarılmış, ay yıldızlı bayrağın üzgün.
Şehitsiz geçmez oldu hiçbir günün.
Bu yüzden olsa gerekir.
Suskun/ay yıldızlı bayrağın.

Memleketim.
Ey benim, huzura muhtaç memleketim
Ne ister senden
Benim yıllardır beraber olduğum kardeşçe yaşadığım hemşerilerim.
Aynı topraklarda hür bağımsız huzur içinde yaşarken
Ne ister' de!
Suskun/ay yıldızlı bayrağım.

18 Eylül 2015-09-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hümeýra

Kumsaldaki kumlar gibi ıslak vücudundan,
Terler dökülür yerlere, gördüm ki sabahtan,
Şağ baş dağınık kim seni sevmişse Hümeýra,
Öpmüş seni bol, bol sevişirken dudağından.

Sen konca çiçektin koparıldın' da sonunda,
Ceylan gibi, dağdan dağa koştun baharında,
Daldan dala sektiñ, şu hayat sevda yolunda,
Gördüm biri öpmüş yine ıslak dudağından.
Hümeýra.

Mef'ûlü/ Mefâ'îlü/ Mefâ'îlü/ Fe'ûlün

28 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Hüzünlü Günler

Hep hüzünlü olurum, böyle aylarda.
Ağaçların döktüğü yaprakları seyrederken
Hep hüzünlenmişimdir.
Ve geçmişe dalar, dalar giderim.
Buruk günlerin acısı olur da, bu günlerde yüreğimde
Ve de, hüzünlenirim.
Unutamayacağım günler gelir
Hüzünlenirim ağaçların yaprak döktüğü günlerde.

Hep hüzünlü olurum, böyle aylarda.
Kırılır,
Kırılır, kolum kanadım geçmişe düşünürken.
O acı günler
Gelir geçer de, gözlerimin önünden.
Neydi o, mavi kanatlı kuşlar.
Neydi o, yaprak döken selviler sıra, sıra kavaklar.
Ve neydi o, müjde veren kuşlar
An be an, ölümü tadarken.

Hep hüzünlü olurum böyle aylarda.
Güller hep böyle aylarda büker boyunlarını
Ağaçlarsa soyunur
Yeşil kızıl karışımı elbisesinden.
Ve kalır çırılçıplak dallarıyla budaklarıyla yapayalnız
Hüzün içinde
Ve de ağlamaklı.
Direnir ağaçlar dallar, rüzgâra fırtınalara karşı
Ölüme karşı.

Hep hüzünlü olurum böyle aylarda.
Böyle aylarda olurdu, çoğu zamanlarda ölümler
Böyle aylarda kavuşur toprak sevdiğine.
Böyle aylarda başlardır insanlar, çoğu zaman hicran dolu günlerine
Böyle aylarda düşünürüm
Hep,
Ben ayrılık vakti yaklaştı' mı diye.

Hep hüzünlü olurum böyle aylarda
Bak,
Yine içim hüzünle doldu.
Ağaçlar soyunmaya başladı dışarıda
Sarardı
Ve de, kızardı
Şimşekler çakmakta
Yağmur yağmakta bir taraftan
Ve rüzgâr fırtına gök gürültüsü bir taraftan
Aklım o günlere takılıp kaldı
Düşünürken o günlerin acısını,
Sonbaharı yaşarken.

14 Ekim 2014-10-14

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İçim Acımakta

İçim acımakta.
İçim acımakta, bir burukluk var içimde.
Hasret yangını yanıyor,
Şimdi yüreğimde.
Hem,
Söndürülmesi güç bir biçimde..

Acılarım yüreğime akıyor
Ve..
Görüyor hissediyorum
Bir yerlerde,
Titreyen yürekler var, onlar şimdi gözlerimin önünde.
Başka kimin umurunda bu yüreklerdeki yangın,
Olsa' da,
Söndürülmesi güç bir biçimde..

08 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İçimde Küllediğim Ayrılık

Hüzün sardı beni yine.
Gözlerim dalıp, dalıp gidiyor, içimdeki uzaklara
Takılmışım peşine bir hayalin
İstemedem.
Gözlerim doluyor, küllediğim bu hayalin yüzünden.

Gözlerimde, geçmişim.
İçimi acıtıyor./İçimi hiç durmadan benim.
Ve!
Ağlamak geliyor, içimden.
Yeniden içimde küllediğim, bir ayrılığın anısına.

Unutmuştum oysa.
Unutmuştum, yıllar öncesindeki yaşanmış olayı
Şimdi bunu!
Nereden getirdim, aklıma.
Beni hüznülendiren, beni her hatırladığımda ağlamaya zorlayan
İçimde yıllardır küllemeye çalıştığım şu ayrılığı.

Unutulmazmış anladım.
Anıları her ne kadar küllese, geri de bıraksak' da
Unutulmazmış.
İçten, içten yanar dururmuş, insanoğlunun yufka yüreğinde
Ve!
Biri, deşirse.
Tutuşurmuş insanının içini saran ayrılık ateşi meğerse.

22 Ekim 2015-10-22
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İçimdeki Çocuk

Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde
Boynu bükük gezinen,
Ama mutlu.
Gözleri ağlarsa' da yüzleri gülen
Üzüntüye kedere boş veren,
Çilekeş,
Derdi tasayı yok bilen,
Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde;

Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde
Üstü başı yırtık perişan,
Ama mutlu.
Ağlamayı unutmuş sevmeyi unutmuş
Kaderi kabullenmeyi bilen,
Küçük hatır almalarla mutlu olmayı bilen
Gülerken ağlayan,
Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde;

Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde
Anayı unutan babayı yok sayan,
Ama mutlu.
Bağrına taş basan, sokaklarda yatan
Çalan çırpan yer yurt soyan,
Huysuz,
Tinerici şarapçı,
Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde;

Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde
Yufka yürekli demir bilekli,
Ama mutsuz.
Anam der babam der ağlarken sevgileri var içinde,
Kendi dünyasında, garip,
Ama sevecen,
Yüreği yufka, yardımsever
Bir sokak çocuğu büyüttüm içimde;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İçimdeki Yangın

Unut dediler.
Unutmaya çalıştım, olmadı.
Gençsin dediler
Başkasını buldum o da yaramı sarmaya yaklaştı.
İçimdeki alev, alev yanan yangını,
Söndüremedim gitti;

Kader utansın;
Çektiğim hep kaderimin yüzünden.
İçimdeki yangın,
Belli değil mi, yüzümden;
İçimdeki yangına درمان olacak su bulup serpemedim
Söndüremedim gitti.

Az kaldı.
Deli olmama, deli yaşamama
Bir gün olsun,
Sevdiğim kadını takamadım koluma
Gençliğimi kaybettim,
Şu sevda uğruna;
Ben şu içimdeki alev, alev yanıp duran sevda yangınını,
Söndüremedim gitti;

Dediler, bekleme.
Umuda bel bağlama yeter beklediğin;
O evlendi,
Çoluk çocuğa karıştı çoktan;
Aynaya bakmaz' mısın onun yüzünden senin gençliğin bitti.
Sen onu düşünme, sen seni sevenle yetin;
Yine de ben, içimdeki bu yangını,
Söndüremedim gitti;

07 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İçtiğim Kahrımdan

Geçip giden yılların, hayaliyle yaşamaktan
Dert buldum içiyorum, içiyorum durmadan,
İçtiğim bana zarar, deyver size ne bundan,
İçtiğim kahrımdanda, anlamazsın sen beni.

Geçip giden yıllarda, bir hal geldi başıma,
Dertliyim ben içerim, gel de derdimi sorma,
Her akşam içtim diye, gelip de sakın kızma,
İçtiğim kahrımdanda anlamazsın sen beni.

Yıllar önce gençlikte bir aşk düştü gönlüme,
Ben sevdim eller aldı, lanet ettim sevmeme,
Ben içerim her akşam, düştüğüm saf halime,
İçtiğim kahrımdanda, anlamazsın sen beni.

Felek vurdu sineme, şu dünyada yalnızım,
İçerim hiç kimseye geçmez oldu da, nazım,
Derdim için hiç durmaz, elimde çalar sazım,
İçtiğim kahrımdanda, anlamazsın sen beni.

Akşam olur içerim, kimse sormaz derdimi,
Geçerken şarap koksam, cezbeder içki beni,
Dertliyim kimse sormaz ben Ahmet'in halini,
İçtiğim kahrımdanda, anlamazsın sen beni.

29 Şubat 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İğde Kokan O Yol

Bu gün gibi, hatırlıyorum o yolu.
O yol!
Kıvrım, kıvrım dolanarak inerdi, dağların düzüne doğru.
Gençtik mutluyduk, o yollardan giderken.
İğde sıralıydı o yol, yol boyu.

Ne güzel kokardı, o yoldaki iğdeler.
Çiçekleri açmış dalları
Buğday tarlalarının içine sarkardı, biz o yollardan geçerken
Dururduk, koklardık.
Biz dağların doruğundan düz ovaya doğru inerken.
Şimdi çok uzağız, çok, o güzellikten.

Elimiz bağlandı.
Ayaklarımız kollarımız bağlandı, hayatın yorgunluğundan.
Ve biz!
Takıldık kaldık, elin memleketinde
Büsbütün kaybettiğimiz, şu gençliğimiz yüzünden.

O yollardan o iğdelerden
Yine var, yine gezindiğimiz yolların kenarlarında parklarda
Açar' da çiçekleri,
Kokuları gelmez benim burnuma.
Bahar gelir, dağa taşa, bir güzellik bir şenlik gelir amma
O şenlik o güzellik, uğramaz bana.

12 Kasım 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İki Can Birden Eriyor

Yüreği yanan bir anne var karşımda
Kollarını açmış, Azraile kol kanat geren
Ne yapacağını bilmez şaşkın!
Eriyor boncuk, boncuk döktüğü gözyaşlarında.

Nasıl dayansın, acısına yüreği
Yok' ki çaresi gitse, dünyayı dolaşsa arasa bulsa
Vermeye çalıştığı sevgidir, onun tek tesellisi
Keşke o' da, bu acıya bir çare olsa.

Acı içindeki yürek, çığlık atarken
Yine' de şevkat dolaşmakta titreyen ellerinde
Şevkatli eller saçlarda dolaşırken
Korku dolaşmakta,onun yaşlı gözlerinde.

İki can, birden eriyor
Biri kendi acısından, diğeri yürek yangınından
Bir yolcu var görüyorum, dönülmez yola girmiş gidiyor
Yüreği yanan anne, ayrılmıyor yanından

Biri var gidiyor
Borçlu olduğu Hak'a, can borcunu ödemeye
Hem gidiyor, hem korkuyor
Dost akraba toplanıp gelmiş, helallik vermeye.

26 Temmuz 2015-07-26
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İmanlı İnsan

Kalbinden vurulan insan ağlamaz
Ya ölür ya sever, vurana kızmaz.

Arkasına bakıp, avcıyı görse,
Ben sana ne yaptım da vurdun demez.

Yürekten yaralı, sevda çekene,
Gülerek yaklaşıp, derdin ne denmez.

Sevmişse bir insan candan gönülden,
Sevdiği insanı, asla terk etmez.

Suçluyken birinin, gönlünü alsan,
Sevinir' de o suçlu, bir daha yapmaz.

Allah'a inanan, imanlı insan,
Başına taş yağsa, yolundan sapmaz.

Ananın babanın, ahını alan,
Hayatta ne yapsa, asla hiç onmaz.

Mecliste sohbetle, şakayı seven,
Şakadan sövseler, kusura bakmaz.

Yol bilen iş bilen, gururlu insan,
Doğru yol var iken, kula kul olmaz.

İnsansa bir insan Hak' n yolunda,
Ne yapar, yapar' da mağduru ezmez.

23 Haziran 2014-06-23
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İnanmadığım, Bakışlıma Mektup.

Merhaba Suna.
Biliyormusun, Lapa, lapa kar yağıyor, şu anda dışarıda.
Ve ben!
Seni düşünüyorum, bu ayaz gecenin ikinci yarısında.
Uykum yok.
Yatıyorum, uyuyamıyorum.
Bitirmeye çalıştığım, şu uzun kış gecenin ikinci yarısında.
Suna.
Ve!
Ayaz desen, ortalığı kasıp kavuruyor dışarıda.
Üşüdüm' de.
Kalktım, sobaya birkaç odun attım.
Sonra oturdum!
Sana bu mektubu yazdım.
Suna.

Odunlar alev aldı.
Hatırlarsın biraz düşünürsen, sobanın başında oturduğumuz geceyi
Şoba gürlemeye başladı.
İşte yine o gecede toplandığımız yerde olduğu gibi.
Kızardı.
Sonra ben, yatağımın içine oturdum.
Sana bu, mektubu yazdım.
Suna!
Çünkü şu sersem aklımda, yine sen vardın.
Ve!
Uykusu kaçmış, gözlerimde,
Senin bir zaman'ki, bakışlarınla, hayalin vardı o günkü gibi.
Çünkü Suna.

Ben!
Unutmadım, senin o, üzgün bakışlarını.
Gözlerin yapma demişti' de, o akşam birlikteyken, sanki bana.
Ben, anlamamıştım.
Meğer sen, çok haklıymışsın.
Suna!
Ben hayatı, zehir etmişim çekilmez etmişim kendime.
Sanki bilerek koyvermişim kendimi, melus kaderimin ellerine.
Anlamamışım.
Anlamamışım, bakışlarınla söylemek istediğini bana.
Bunun acısını çekiyorum
Şimdi, Suna.
Şu bitmeyen ayaz gecede, seni düşünürken Suna.

Neyse!
Olan oldu, biten bitti.
Beni boş ver.
Sen nasılsın, bir gün otur' da yaz her şeyini bana
Suna...
Kaç çocuğun var, mutlu' musun, memnun' musun hayatından eşinden
Her şeyini, bilmek istiyorum Suna.
Bilmek istiyorum.

Hoşça kal, Seni özledim Suna.

04 Kasım 2015-12-04
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İnciden Sözlür

Narindir insan kalbi sakın ol sen onu kırma
Kırarsan kaçır senden sen, sen ol zalim olma.

Bir parça ekmek için, kırılmaz dostun kalbi
Sana' da gelir bir gün, yaptığın hatan sonra.

Kötülük olan yerde, doğrunun olmaz yeri
Tartarak düşün sen' de, kötülük varsa varma.

Ustaysa ustan, sakın ustana akıl verme
Kovardır gör bak seni, fakirdir demez sonra

Yavaş git buzlu yolda giderken kayıp düşme
Lastikten pençen varsa, ayağın kaymaz sanma

Bendini aşan coşkun dereden sakın geçme
Geçerken yağmur yağar, sel olur boğar sonra

Düşün' de konuş sakın kimseyi etme deli
Yerinden kalkar, seni azarlar gör bak sonra.

Anlamaz seni, sakın deliye akıl verme
Ekmek ver para ver' de, verirken gülüp durma.

Kuruysa toprak gidip tarlanı boşa sürme
Ektiğin arpa buğday, bire yüz vermez sonra

Sen, sen ol sakın biri dertliyse, ona gülme
Sana' da gelir bir gün, dert sana gelmez sanma.

Kızmayın bana sakın, inciden sözler bunlar
Armağan olsun benden, gülmeyin sakın amma.

23 Ocak 2015-01-23
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İnsan Olmak

İnsan, insan olana,
Şayet bir gün yanlış yaparsa,
Sadece!
Bir kez yapardır.
Fakat gün gelir, kendi de insan olursa,
İşte o zaman düşünür!
Ve arkasına bakar!
Pişman olur yaptığına ağılardır...
Çünkü insan olmak, böyle bir şeydir.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

İş İşten Geçmişti Bir Kere

İş işten geçmişti bir kere
Düşünüyordum.
Uyku tutmamıştı, gözlerim.
Gece saat dört olmuş, balkonda şehre karşı oturuyordum.
Ve!
Karşımdaki şehir sessizdi, sokaklar sessizdi.
İçim kan ağlıyordu, sessiz gecenin şafağını beklerken.

Üzgündüm.
Dağıtmak istiyordum; kafamda birikenleri.
Şehrin kalabalığına, gürültüsüne vermek istiyordum.
Acımı, derdimi.
Bir onlar dağılayabilirdi, yüreğimdeki yaramı.
Bu yüzden!
Hep, sabah olsun istedim bekledim.

Kendime, kızıyordum.
Ellerimi yumruk yapmış sımsıkı sıkıyordum, ah çekerken.
Oysa faydası yoktu, pişmanlığın.
Can, sıkmanın.
Geçmiş, kafama takmış, kurcalayıp durmanın.

İçim, kan ağlıyordu.
Yüreğim bölük, bölük bölünmekteydi.
Şehrin karanlıkları üstüme, üstüme geliyordu tüm gizemli haliyle.
Şafak, bir an evvel söksün diye beklerken.
Bir türlü geçmek bilmiyordu zaman.

İşte, böyle bir geceydi.
İçimi, yakan.
Beni, kara, kara, şafak sökünceye kadar düşündüren gece.
Küstüm.
Küstüm amma, küsmenin faydası yoktu' ki kadere.
Olan olmuştu!
İş işten, geçmişti bir kere.

02 Mayıs 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kader

Ömrümü tükettim
Kaderimin kollarında bocalarken.
Acımadın, acımadın.. /kader sen bana..
Tükettin.. beni..
Gün geçtikçe biraz daha fazla tükettin kader../ sen beni.
Yedin bitirdin beni.. ah.. be...kader..
Kader../ ah sen beni...

Ne yaşattın..
Ne de yaşadığımdan bir şey anladım.. ah be..kader.
Ben hep..
Çalıştım çabaladım..
Dert verdin kader sen bana ve ben bir deri bir kemikle kaldım.
Ve sen var ya.. kader..
Yedin bitirdin utanmadan..
Yaşarken yaşatmadın sen beni...

Aşk dediler sevda dediler..
Sevdim ben sevdiğimden de, bir şey anlamadım.. kader.
Yordun beni ah.. be...kader yordun..
Sevdamın arkasından deli gibi koşturmaktan..
Ve sonunda beni hüsrana uğrattın yine de sen kader..
Ve sessiz sedasız beni hep ağlattın..
Kader beni..
Ve ben ağladıkça, sen bana hiç acımadın./ kader..
Kader.. neden?
Kader neden yedin bitirdin yaşarken..
Sen beni..

Kimse, bilmedi.
Kimse halin nedir bile demedi.
Ne dost bıraktın konuşacak ne halimi soracak kimse bıraktın sen..
Ah be kader..
Senin yüzünden yalnız kaldım bak..
Kader..
Yaşasam da hala bitmedi ve bitmeyecek belli geçtiğim çilem..
Kader neden?
Güldürmedin yüzümü.. sen benim..
Daha henüz beni..
Kader sen öldürmedin daha amma
Süründürüyorsun kader sen, yine de beni...

08 Nisan 2012-04-08
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kader Demişim.

Kader demişim.
Teslim etmişim kendimi, kaderimin ellerine
Bir müddet sevgi hürmet görmüşüm kaderden
Sonra, hismına uğramışım kaderin
Dövmüş beni evire, çevire.
Ve!
İsyen etmişim;
Sen'misin isyan eden demiş kaderim
Düşmüşüm daha beterine.

O gün, bu gündür çekerim.
Ne değiştiği var, ne değişeceği var kaderimin.
Kızarım,
Bazen' de kendime küserim;
İllallah ettim, beni perişan eden şu kaderin yüzünden
Ne kadermiş, bu kardeşim!
Ne canımı alıyor, ne 'de huzur veriyor bana
İllallah ettiriyor kendisinden.

Değiştiririm diye düşünmüştüm başında
Ne bileyim!
Ne yapsam, değişmezmiş meğerse.
Bile, bile lades olmuşum, oyunda meğerse.
Kötü oyun oynadın bana kader
Kötü;
Hani hile yok diyordun bizde.

Biliyorum, kaderim hiçbir zaman değişmeyecek
Böyle başladı
Böyle de gidecek,
Bakalım bu, nereye kadar sürecek.
Bilmiyorum amma, belki' de yüzüm, ölümümde gülecek
Onu da, ben göremeyeceğim.

01 Haziran 2015-06-01
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Kaderci

Kader demişim
Ben kendimi kaderin ellerine bırakmışım.
Ve mevsimler yıllar içinde orası burası derken
Diyar, diyar gezmiş dolaşmışım.

Ne kadere küsmüşüm,
Ne de, kaderime karşı gelmişim.
Kader ne dediyse, hepsini itiraz etmeden birer, birer yapmışım.
Bazen üzülmüş,
Ve bazen' de, sevinmişim.
Peki, sen kaderinden hiç çektin' mi dersen,
O da olmuş, onu' da çok çekmişim..
Hayal kırıklığım' mı, olmadı,
Yoksa pişmanlığım' mı olmadı dersin
Kaderimden dolayı.
Kader beni çoğu zaman perişan etti' de, mevsimler yıllar içinde,
Yine' de kadere karşı gelmemişim.

Haykırıyorum, neyleyim, kader seni.
Bir umudum vardı olmadı, hayata kurban ettin beni.
Çökerttin belimi büktün sen ah... kader..
Neden, neden?
Benim gibi şu hayatı çok seveni.

Aslında ben kaderci değildim.
Kaderin değişebileceğini düşünenlerden yanaydım.
Denedim
Onu' da, çok denedim' de,
Kader ağını öyle bir örmüş' ki bana, bu ağı yırtıp çıkamadım.

23 Haziran 2014-06-23
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Kadere Bak

Kadere bak kadere.
Almış' da ipi eline, gidiyor kendi kendine.
Ve!
Diyor' ki!
Müdarem yok, benim kimselere.

Sen' de dene. Dene istersen, dene!
Alaşağı eder' de, şeytana uydurur seni.
Kader bu!
Uğraşılmaz onunla, ben geledim sen' de gelemezsin hakkından..

Çok, denedim. Çok...
Değiştiremedim, ayak diredi durdu bana.
Benimle hep, kör ebe oynadı.
Ve!
Sıkıldım 'da oyunundan
Vaz geçtim.
Sonunda, hayatı zehir etti bana.

13 Haziran 16
Antalya

+

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kadere Boyun Eğdik

Yine ben dalgın, dalgın bakıyorum ufka,
Aklımda kömür gözlüm, gönlümün sultanı,
Ey benim kömür gözlüm, kurbanım ben sana,
Sendin bir zamanlar sen gönlümün meralı.

Seni düşünüyorum, gözlerim kapalı,
Sendin sen bir zamanlar gönlümün meralı,
Yüreğime dert doldu senden ayrılalı,
Sendin bir zamanlar sen gönlümün meralı.

Kadere boyun eğdik, ayrıldık ikimiz,
Sevmek' miydi suçumuz, perişan olduk biz.
Bir çift kumru gibiyken, bitti' mi aşkımız,
Sendin bir zamanlar sen gönlümün meralı.

Belki görürüm diye, bakarken yollara,
Gözlerinin karası gelirdir aklıma,
Bir zamanlar sazımla gezdiğim dağlarda,
Sendin bir zamanlar sen gönlümün meralı.

Ne olursun güzelim, unutma sen beni,
Unutmam unutmadım hiçbir gün ben seni,
Yıllar geçse zamandan, unutmam ben seni,
Sendin bir zamanlar sen gönlümün meralı.

11 Mart 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kadere İsyanim

Oy benim bahtımın kara yazgısı,
Nedir benim senden çekip durduğum,
İz yapmış yüzümde, kader damgası,
Çıkıyor yüzümden kurban olduğum..

Kaderin elinde, oyuncak gibi,
Oynandım görmedim en küçük sevgi!
Dediler az geldi, yetmez bu vergi,
Bu yüzden şu senin solup durduğun..

Ne yaptım ben bilmem kahpe feleğe,
Eledi un yaptı, koydu eleğe,
Yaz geçti güz geldi, sardı yelege,
Oturttu şu beni gençlik bitmeden..

Yaptılar şu beni, çarşı pazardan,
Dert buldum demek ki ben' de nazardan,
Geçemem ben asla, yalnız yollardan,
Kadere isyanım benim bu yüzden.

Genliğin sırrına, vakıf olana,
Ne mutlu, ne mutlu, her gün uyana!
Derdine boş verip, gülüp durana,
Anlayışla bakmam benim bu yüzden.

03 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kaderimin Değiştiği Yer

Hatırlıyorum.
Sisli soğuk bir zemheri gecesi, hayatımın değiştiği an.
Yürüdüm, yürüdüm
O gece,
Sisler içinde soğuktan tir, tir titrerken.
Şaşkındım.
Ve ben!
Çok üzgündüm.
Bu hiç bilmediğim kaderimin değişeceği yere doğru giderken.

Yüzüme vuruyordu, zemheri ayazın soğuğu
Burnum yüzlerim kan kırmızısı
Saçlarım ve bıyıklarımın her telinden, sarkan buz parçası
Ve gözlerim soğuktan yaşlı
O gece yürüdüm, yürüdüm gecenin ilk yarısı.
Elimde bir çanta,
Bu hiç bilmedim kaderimin değişeceği yere doğru giderken.

Gökyüzü dersen açık, gri beyaz buluttan
Yolları dersen dolmuş yağan karlardan
Buzlardan
Ve ben!
Direniyordum düşmemek için kaderimin değiştiği yere giderken
Ve sonra.
Korku veriyordu
Kurtların,
Hiç bilmediğim, çoban köpeklerinin uzaklardan ulumaları
Bu Issız gecenin içinde
Gecenin sessizliğinde koşarcasına
Bu hiç bilmediğim kaderimin değişeceği yere doğru giderken.

Adımlarım, çoğalıyordu
Ayazdan burnumdan buzlar sarkıyordu.
Ayaza çekmiş gökyüzün gri beyaz aydınlığında yürürken
İşte o gece,
Yürüdüm, yürüdüm kaderimin değiştiği yere doğru
Gecenin ayazında
Bir şehrin doğru dürüst lambası bile bulunmayan ıssız sokaklarında.
Ve
Issız gecenin ilk yarısında yürüdüm
Bu hiç bilmediğim kaderimin değişeceği yere doğru giderken.

Meğer felek, buraya yazmış yazımı
Mevsimler yıllar geçti.
Ve benim iyi diyebileceğim kötüdür diyebileceğim çok günlerim geçti
Çektim!
Yıllarca bu yerin, hem soğuğunu hem ayazını
Yalnızlığım
Ve perişanlığım içinde.
En sonunda,
Tanrı'm yazgımı değiştirdi
Bu yazgımı,

Hala çekmekteyim,
Ömrümün sonbaharı, koşar adım yaklaşırken

09 Aralık 2014-12-09

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kaderin Cilvesi

Kaderin cilvesine, kaptırdım' da kendimi,
Giderim Şu yolumda durmadan usanmadan,
Dönölmez yolculukta kaybettim her Şeyimi,
Yel gibi estim geçtim dağlardan ovalardan.

Kaderin ellerinde, savruldum yaprak gibi,
Kırıldım koptum daldan, bir kuru dalmış gibi,
Üzüldüm yol boyunca, kaybettim Şu kendimi,
Yel gibi estim geçtim dağlardan ovalardan.

Gezdim de hep dağları Şu kırık bacağımla,
Dert buldum çaresizden Şu kendi kucağımda,
Gün yüzü hiç görmeden, Şu geçen hayatımda,
Yel gibi estim geçtim dağlardan ovalardan.

Düşmana bel bağladım, yapıŐtım ellerine,
Tam sudan geçecekken bıraktı battım dibe,
Dost sandım ben elleri uydum da el sözüne,
Yel gibi estim geçtim dağlardan ovalardan.

Bir hayat böyle geçti yıllarca ezildim ben,
Talihsiz Şu başımla gün yüzü görmedim ben,
Çıktım da dağlara ben kimseye görünmeden,
Yel gibi estim geçtim dağlardan ovalardan.

09 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kahr Etme Yazgına

Bakıyorum sana!
Ne zaman görsem, başın ellerinin arasında devamlı düşünüyorsun
Biliyorum, dizlerinin önüne oturtmuşsun geçmişini
Hem kızılıyorsun, hem keşkelerini sorguluyorsun.
Sorgulasan ne fayda, keşkelerini!
Telefisi yok' ki geçmişinin, ölümden başka.

Kabul etmelisin yazgını;
Hata sende değil, çekmen gereken kaderinde yazgında.
Kim değiştirebilmiş' ki, yazgısını sen değiştirecektin zamanında
Geçmişinde uğraşıp durmuş olsanda!
Güzellerini gör yaşadıklarından, sen kötülerini bırak'da.

Ey fani unutma.
Huzur, haline Şükretmekten geçerdir.
Geçmişinden ders alacaksın, geleceğine öyle yön vereceksin
Yoksa!
Bu kara, kara düşüncelerin acımaz sana.
İnan seni, canından bezdiriridir.

Hayat bir yoldur.
Bu yolun inişi de vardır çıkışı taşı tozu toprağında
Ve!
Yorulduğunda su içeceğin, pınarları'da
Bazen taş batar ayağına, bazen toz yutarsın hayatın yolunda

Ey, fani!
Sen yorulup susadığında!
İçtiğin sulara, şükrediyorsun'da
Neden şükretmiyorsun, hayatın tozuna toprağına.

Ey fani!
Gülünü seven dikenine katlanır, düşünme kara, kara
Geçmişteki güzel günlerini düşün,
Yaşadığın her şey, çünkü daha doğmadan yazılmıştır alınına.
Şükret;
Kahr etme, yazgına.

06 Ağustos 2015-08-06
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kalbim Kırık

Yeminim var hiç boş yere uğraşma
Şu gönlümü, sen almaya çalışma
Sen kalbimi kırdın bir kez severken,
Şu gönlümü, sen almaya çalışma.

Barışamam ne yapsan' da seninle
Kalbim kırık, hiç uğraşma benimle,
Her gün gelip diz çökerek önümde
Şu gönlümü, sen almaya çalışma.

Anladım sen, utanmazın birisin,
Her gün bana, çiçek almış gelirsin,
Utanmadan, bir' de bakıp gülersin,
Şu gönlümü, sen almaya çalışma.

Bir zamanlar deli gibi, severdim
Başkasını sen var iken görmezdim,
Kalbim kırık, seni böyle bilmezdim,
Şu gönlümü, sen almaya çalışma.

Rezil ettin, el âleme sen beni,
Düşünmedin bir kez olsun sen beni,
Umursamam, gözün yaşlı gelmeni
Şu gönlümü sen almaya çalışma.

22 Aralık 2014-12-22
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kalbimdeki Senken

Sensiz ne yapar Şimdi gönöl sende gidersen,
Bilmez gibi davranma, Şu kalbimdeki senken,
Gitmek çaredir sanma, Şu gönlüm seni sevdi,
Bilmez gibi davranma, Şu kalbimdeki senken.

Mahzun bırakıp gitme sakın, gitme baharda,
Gör bak, ne baharlar göreceksin Şu yanımda,
Gel gitme bahar Şimdi, gidilmez bu zamanda,
Bilmez gibi davranma, Şu kalbimdeki senken.

Sessizce gidip boynu bükük koyma bu yerde,
Bir boynu bükük sümbüle döndürme gidip de,
Yalvartma yeter, yaş dolu bak göz bebeğimde,
Bilmez gibi davranma, Şu kalbimdeki senken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kaldırımlar Bitti Yolun Sonu Geldi.

Yıllardır ölçüyorum.
Arşın, arşın.
Yaşadığım bu şehrin, yollarını kaldırımlarını.
Bir türlü,
Bulamadım sonunu.
Gelmedi, gelmedi her gün ölçtüm biçtim' de,
Yürüdüğüm yolların kaldırımların sonu.

Ayaklarımın altı kabardı yürümekten.
Çekemez oldu dizlerim, vücudumun ağırlığını.
Güneş arkamdan geldi,
Gölge önümde arşınladım, yıllarca şehrin sokaklarını.
Yine' de,
Getiremedim yolumun kaldırımların sonunu.

Gök, gürledi üstümde.
Islandım yağmurunda çamurunda yürürken
Bir yıldırımın çarpmadığı kaldı.
Yaşadığım şehrin, yollarını kaldırımları arşınlarken.
Yine' de usanmadım, yürümekten.

Nihayet gördüm.
Görmeyi gördüm' de yolun sonunu
Ben' de bu yolda öldüm, öldüm dirildim aramaktan
Şu yolun sonunu.
Ve.
Kaldırımlar bitti yolun sonu geldi
Yine' de, kapanmadı
Hala çizmeyi aşmadan idare etmekteyim durumu.

18/ 11/ 2014-11-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kara Gözlüm

Acımak bilmedin, sevda çekerken,
Hasretin yüzünden, yandı şu gönlüm,
Özler' mi demedin, çekip giderken,
Kendini özlettin sen kara gözlüm.

Bekler mi demedin gittiğin yerden,
Koklarım ben seni, baharın yelinden,
Anlamaz hiç kimse, benim halimden,
Kendini özlettin sen kara gözlüm.

Hicranı yaşattın ne yaptım sana,
Bunca yıl beklettin, dönmezsün bana,
Dert buldum beklerken senin uğruna,
Kendini özlettin sen kara gözlüm.

Hicranla yaşatma şu ben kulunu
Ölüm var ölmek var, öğren sen bunu,
Dağ bayır bilmem ben, bul gel yolunu,
Kendini özlettin sen kara gözlüm.

Hicranla yaşarken, bıktırdın beni,
Dönerim dedin sen, dönmedin hani,
Dönmeye söz verdin, bekledim seni
Kendini özlettin sen kara gözlüm.

Kul Yüksel hasreti çekti sineye,
Durmadan dost arar, konuşsam diye,
Dert dolmuş her yeri, çıkmaz seneye,
Kendini özlettin sen kara gözlüm.

19 Nisan 2012-04-19
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kara Gözlüm 2

Kara gözlüm niye üzgün bakarsın
Hep üzgünsün, hiç' mi gülmez yüzlerin
Küsmüş gibi, bakıyorsun hayata
Hep üzgünsün, hiç' mi gülmez yüzlerin.

Kara gözlüm, salıvermiş kolunu
Bükmüş gördüm, sülün gibi boynunu
Kara gözlü, anasının kuzusu
Hep üzgünsün, hiç' mi gülmez yüzlerin.

Kara gözlüm, tarak çalmış saçına
Genç yaşımda, düşmüş gençlik aşkına
Kara gözlüm, ne gelmişse başına
Hep üzgünsün, hiç' mi gülmez yüzlerin.

Karagözlüm, yere bakar gözlerin
Derdin neyse, hiç gülmüyor yüzlerin
Yorgun gibi, yere sarkmış ellerin
Hep üzgünsün, hiç' mi gülmez yüzlerin.

Kara gözlüm Şu Yüksel'in aşkına
Bir gülümse, yüzlerinde güller açsın
Kara gözlüm, neler oldu şu sana
Hep üzgünsün, hiç' mi gülmez yüzlerin.

21 Eki. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kara Yazım

Kara yazım, ak alnıma yazılmış,
Çok uğraştım silemedim alnımdan,
İnce, ince nakış, nakış kazınmış,
Neler geldi, neler geçti başımdan.

Hayat beni, hamur yaptı yoğurdu,
Su vermedi, dil damağım kurudu,
Parça, parça dağdan dağa savurdu,
Neler geldi, neler geçti başımdan.

Kimi düşman, kastetti de canıma,
Ben görmeden zehir koydu kanıma,
Dostlar koştu, tam ölürken yanıma,
Neler geldi, neler geçti başımdan.

Kara yazım, kör talihim sevmeydi,
Benim canım, bir tatlı gün görmedi,
Ben ne yapsam yüzüm bile gülmedi,
Neler geldi, neler geçti başımdan.

Kondum da ben, hep enayi yerine,
Gidemedim, ben korkumdan evime,
Çoban oldum, dağ başında köyüme,
Neler geldi, neler geçti başımdan.

Ben derim' ki, işte halim böyledir,
Bu yüzden' de Ahmet Yüksel dertlidir,
Tek isteğim, birkaç parça sevgidir,
Gördün işte, neler geçmiş başımdan.

09 Ağustos 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Karamsarlığım

Düşünüyorum gözlerim kapalı.
Neler geliyor neler geçiyor bir bilseniz aklımdan.
Anıların ve şüphelerin doldurduğu gözlerim kapanıp, kapanıp, açılıyor düşünürken.
Bir karanlık kuyunun içinde gibi hissediyorum kendimi,
Bakıyorum,
Ve bir ışık bile göremiyorum, düştüğüm kuyudan...
Karamsarlıklar doldurmuş içimde,
Yüreğim titriyor...
Korkularım sarmış benliğimi, hatta benim her yerimi..
Aklım karışık, olan bitenlerden,
Uğraşıyorum' da, bir türlü çıkamıyorum düştüğüm kuyudan..

Ve sonra düşünürken,
Neler, neler gelmiyor' ki aklıma.
Çocukluğum' mu, dersin, gençliğim' mi dersin!
Yoksa memleketimizin, hali' mi dersin...
Yoksa kaybolmaya başlayan, şu milli değerlerimiz' mi dersin.
Daha neler, neler geçmiyor 'ki
Gözlerim kapalı, düşünürken aklımdan..
Bir kuşku küpü içim.
Korkuyorum..
Yeter deyip çıkmak istiyorum içine düştüğüm bu kuyudan.

Aklım almıyor olanlara.
Ben bir hiçim şaşıklarına çare arasam
Bazen boş ver diyorum düşünürken kendimce
Boş ver
Yıkılsın batsın bu dünya altında kalanın canı çıksın gelsin akli başına
Ama olmuyor,
Sonunda bir ucu bizlere de dokur diye,
Korkuyorum,
İçinde bulunduğum çıkılması zor karanlık kuyudan..

30 Nisan 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Karlar Yağan Gönül Bahçesi

Ah gönlüm.
Hala gözlerin, çayır çimende
Neden?
Ahrından yeni çıkmış, at sanırsın kendini
Bahar gününde.

Ah gönlüm.
Senin umut dağlarına çoktan karlar yağdı
Don vurdu gönül bahçeni
Sana umut yerine artık ağlamak kaldı
Bahar gününde.

Ah gönlüm.
Geçmişin sırrıdır gözlerine ilişen
Tabiatın yeşili gökyüzünün mavisi değil
Günaha girme gözlerin gülerken
Bahar gününde.

Ah gönlüm.
Yüzlerinde derin çizgiler olmayanlar düşerdir aşka
Baharda gülen yüzler bir başka
Sen kendini kandırma
Bahar gününde.

Sus gönlüm sus.
Bahar senin neyine, yaz senin neyine
İçin geçmiş
Gölgeler düşmüş yüzlerine
Karlar yağan gönül bahçesinde güller'mi açar
Bahar gününde.

18 Mayıs 2015-05-13
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Karşımda Bir Dağ Var

Karşımda, bir dağ var.
Dağ bana bakar ben de dağa.
Baktım dolanır zirvesinde, beyaz bulutlar.
Ve o dağın, ormanları görünür,
Rüzgârların araladığı boşluklarından..
O dağa bana,
Seslenir de, karşıdan.
Ey der, ey...
Hani sen kör oğluydun, hal hatırımızı sorardın, bir zamanlar..
Ne oldu;
Nicedir sorduğun yok, uğradığın yok dağlarına,
Küstün' mü der, o dağlar bana.

Karşımda, bir dağ var.
Bembeyaz zirvesinde parlayan bir güneşle oynayan.
Kim bilir şimdi, nasıldır oralar.
Kardelenleri açmıştır...
Ve çayır çimenleri, baharına kavuşmuştur.
Yine derelerinden, avuç, avuç, içilecek suları akardır.
Baktıkça o dağa,
Geçmişteki, yıllarımı hatırlatır bana.

Karşımda, bir dağ var.
Yorgun bir güneş dolaşır durur baktım dağın üzerinde.
Ona baktıkça,
Karlardan yansıyan güneş, gelir vururdur gözlerime.
Ve o güneş bir ana gibi okşarken dağları,
Okşar' da, gider benim gücüme...
Sormadan geçmişten bir şeyler söyler bana..

Karşımda, bir dağ var.
Uzanmış mavinin yeşilin olduğu yere..
Sordum da, adına Bey dağları ya da Toroslardır diyorlar.
Akşamın olduğu, güneşin battığı yerden,
Göz kırpar durmadan bu dağ.
Ve sonra bir yel dolaşır hafiften, gelirde üstüme,
O dağın kokusunu koklatır bana.
Taze kekikleri kokar.
Ve yeni açmış kardelenleri çiçekleri kokar.
Bu dağ,
Özletir, hatırlatır, geçmişten pek çok şeyleri bana.

09 Mart 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kasvetli Gece

Gecenin kasveti sarmış etrafımı
Mehtap yok ay yok.
Bir sessizlik içinde, uyumakta bu şehir
Sokaklardaki soluk renkli lambalar,
Anca aydınlatıyor kendini.
Yalnızlığım bana geçmişten hikâyeler anlatıyor
Karanlığın içinde kaybetmişim kendimi.

Evlerde lambalar sönmüş
Perdeler çekilmiş, ışık sızıyor pencerelerden.
Millet uykuda.
Bense yalnızlığım ile baş başayım,
Şehrin karanlığında.
Şehrin sessizliğini dinliyorum gecenin ikinci yarısında.

Arabalar geçiyor tek, tük sokaklardan
Gürültü yok caddelerde.
Şehrin kasveti yutmuş caddeleri ve sokakları,
İlık bir havada,
Damla, damla yağmur yağarken.
Ara sıra köpek havlamaları geliyor uzaklardan
Ben şehrin kasvetinde sessizliği dinlerken.
Bu kasvetli gecede.

4 Haziran 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Keben Dibi

Çocuktuk eskiden oynardık yolda,
Her bahar giderdim, keben dibine,
Bol kemik görürdüm, mağaralarda,
Annem anlatırdı, yatsam dizine.

Derdi hep, dinle sen./ otur yanıma,
Aslan Mehmet denenkandı düşmana,
Ahhh.. korkmaz deden. uydu halkına,
Keben dibi çınlar oldu, kurşundan.

Asi Mehmet uydu, düşman sözüne,
Şehre geldi, bir gün, sabah yayladan,
Aldırmadı.../halkın.../ yaşlı gözüne,
Kebendibi, çınlar oldu kurşundan.

Deli Mehmet, emir vermiş şaşkına,
Aslan Mehmet, martin taktı omzuna,
Kurşun sıktı.. bol, bol. /kendi halkına,
Kebendibi, çınlar oldu.. kurşundan..

Kana doymaz, cumhuriyet düşmanı,
Her bir yerde yakmış, yıkmış her yanı,
Utanmazmış,, dost bellermiş düşmanı,
Keben dibim, çınlar iken.. kurşundan..

Taş dibinde, kan akardı.. dedenden,
Kurşun şıktı Aslan Mehmet, kebenden,
Ahmet babam, kalkmaz oldu yerinden,
Keben dibim, çınlar iken.. kurşundan..

Aslan Mehmet, siper yapmış taşları,
Kanda boğmuş, dağdan düşme yolları,
Kurşun yemiş, yorgan yapmış kumları,
Keben dibi, çınlar iken.. kurşundan.

İşte dedi.. böyle öldü.. / şu deden,
Bir baktım ağlar da, yaş döker gözden,
Meğerse gavur çıkmış.. / içimizden,
Cumhuriyet.. hür yaşamak.. gelirken..

29 Mart 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kekliğim

Kekliği öterken, görüp vurdular,
Tüylerini yoldular, oy aman aman,
Palazını dağlarda, öksüz koydular,
Yamandır avcılar, oy aman aman.

Kınalıdır kecliğim, al, al kınalı,
Koyak, koyak gezer, yüksek dağları,
Dağlar öksüz kaldı, tüfek çıkalı,
Yamandır avcılar, oy aman aman.

Aslını sorarsan, bu yer kazmaca,
Bu dağda keclikler, konar yamaca,
Vururlar dağlarda, yorgun olunca,
Yamandır avcılar, oy aman aman.

Avcılar her bahar, bakar yollara,
Elde tüfek çıkardır, her yıl dağlara,
Keklik eti dolardır, hep çantalara,
Yamandır avcılar, oy aman aman.

05 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Keklik Gibi

Keklik gibi sekmekle sanır kendini yolda
Dağlardaki keklik; Kına var her tarafında
Dağlardaki keklik gibi, sektikçe giderken
Görsen şaşırır aşkla yanarsın hazanında.

Al pembe çekik gözleri var, allı yüzünde
Gözler kara, kaşlar kara saçlarsa belinde
Mercan gibi gözlerle, yakar insanı gülse!
Görsen şaşırır aşkla yanarsın hazanında.

Her yerleri titrer sekerek yolda giderken
Ürkek görünür insana, yollarda gezerken
Keklik gibi ürker' de, kaçırır görünürsen
Görsen şaşırır aşkla yanarsın hazanında

Her av gibi ürkek görünür, insana karşı
Gördüyse kaçır, avcı sanıp herkese karşı
Keklik gibi yollarda gezer pembe dudaklı
Görsen şaşırır aşkla yanarsın hazanında.

Yüksel dedi keklik gibi yollarda görünce
Kimdir bu güzel, kekliğe benzer sekişiyile
Gördüm de giderken beni terletti görünce
Görsen şaşırır aşkla yanarsın hazanında.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

02 Şubat 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kendi Gözyaşlarımda Boğuldum.

Bahar bildim, dünyamı.
Yavaş, yavaş patlar dedim gözelerim.
Sonra, yapraklanır
Sonra olur dedim, meyvelerim.
Nereden bilebilirdim' ki nisanda dolu yağacağını!
Kırağı, vuracağını!
Bilemedim' de, dünyamı kararttım.
Yaşamadım, ben.

Önce, dalım.
Sonra gövdemden, yarıldım.
Ve ben!
Fırtınalara dayanamadım, belimden özümden kırıldım.
Dünyamı rezil ettim.
Bir bahar daha, yaşayamadım.
Gülemeden ömrümün hazanına geldim.

Yakın, durdum.
Düştüm, derin dipsiz bir kuyuya.
Geçmedi bir kervan' ki, tutsun elimden çıkarsın dışarıya.
Kapısına kul köle etsin, ya' da başına taç etsin.
Ben hep, kendime kızdım ağladım.
Ve sonunda!
Kendi, gözyaşlarımda boğuldum.
Ne bilen oldu, ne de soran.

29 Şubat 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kendime Bir Dünya Yaptım

Hayallerden bir dünya yaptım kendime.
Duvarını acılarımdan, harcını sevgiden bahçesini anılarımdan.
Ve ben oturdum da, onun içine.
Şimdi ben, sıkıldığımdan,
Yaptığım bu dünyamı süslerim, yalnızlıktan.

Dünyamın üstündeki gökyüzü
Bulutları var bölük, bölük dolaşan kara atlastan
Baktım tam' da dünyamı süslerken.
Bir de baktım ki,
Şimşekler çakmaya başladı, kara bulutların dolaştığı güzelim dünyama
Ve ben islandım, kara bulutlardan sicim gibi yağan yağmurlardan.
Korkumdan saçak altında,
Yağmurun durmasını bekledim güneşi bekledim, çıksın diye bulutların arasından.
İşte böyledir, çok zaman benim dünyam.

Bulutlar öyle bir sarar ki, dünyamı,
Bir türlü kurtulamaz onlardan, benim yaptığım dünyam.
Ne güneşi doğar, ne ışıklar sızar dünyama günlerce çoğu zaman.
Düşünürüm ben neden diye,
Doğacak güneşi beklerken dünyama.
Nihayet beklediğime değerdir,
Bazen.
Ve kara bulutlar aralanıverir dünyamın üzerinden,
Güneşten bir parça ışık sızar, karanlık bulutlarla örtülü dünyama.
İşte o an, neşeyle dolar benim dünyam.

Derler ki...
Cemleler düştü korkma ısınır artık dünyanın
Toprak kokar yaptığın bahçende güller açar şen olur gör, senin' de dünyanın
Bilmezler' ki onlar,
Benim için vakit olmuştur hazan.
Cemleler düşse' de boş, düşmese, de boş,
Benim için, dünyanın her çeşidi yalan..

04 Mart 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Keyfe Keder Sabahım.

Bir kulağımda meltem,
Bir kulağımda ağaçlardaki, kuşların sesleri
Oturdum kendimi dinliyorum.
Tabiatın kucağında,ve en güzel zamanındayım.
Bir ilkbahar sabahında.
Sonra her nefesten bir tat alıyorum gözlerim kapalı
Tertemiz havayı soluklanırken.
Ve keşke her yaşantım böyle olsa diyorum içimden.
Ne yazık' ki,
Keşkesiz geçmiyor, nedense zamanlarım da
Anılarım dökülüveriyor gözlerimin önüne.
Sonra,
Zevkimin en tatlı yerinde başlıyorum düş kurmaya
Ah anılarım ah diyerek iç çekiyorum.
Ve sonra,
Aklıma geliveriyor takıntılarım.
Gözlerim tam' da nefis bir, uykuya dalacakken.
Geçmişimden nefret ediyor,
İçinde bulunduğum güzelliği zehr ediyorum kendime.

30 Mayıs 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kırıldı Burnumun Direği

Gözlerimde yaş
Kırıldı yine, burnumun direği.
Aklıma geldi' de, yetim kalan bağ bahçemiz.
Ve!
Hüzünlendim.
Kırıldı bu yüzden, burnumun direği.

Haklıymış, babam.
Gitme oğlum, sanat altın bileziktir derken.
Nereden bilebilirdim, dönölmez bir zaman içinde kıvranacağımı.
Nereden bilebilirdim.
Meğer düşünememişim, hayaller âleminde gezmekten
Ve!
Biememişim, bir gün pişman olacağımı.

Canım yanıyor, canım/ düşündükçe.
Canım, yanıyor.
Çakıldık kaldık' da, gök salmış gibi şu el memleketinde.
Ve!
Burnumun, direği kırılıyor.
Kırılıyor, o yerlerin resimlerine bakıp gördükçe.

19 Kasım 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kırmızı Erguvanlar

Yorulmuştum gezerken
Saatlerdir gezdiğim, şehrin sokaklarında.
Baktım, bir park var.
Oturdum parktaki bir banka, bir nisan akşamına doğru
Dinlenmeye başladım yalnız başıma.
Güneş ışınlarının ağaçların sık dalları arasından sızıp geldiği bir sırada.
Ben, dinlenirken!
Güneşe, banklara gülümsüyordu.
Ve!
Bana, gülümsüyordu.
Size baharı getirdim diyen, salkım saçak kırmızı erguvanlar.

Az, sonra!
İki kumru dolaşmaya başladı önümde.
Kanat, kırarak.
Ben elimdeki torbadan, çekirdek yerken karşılarında!
Sonra, ben!
Dinlenirken sevindirdim onları, bir avuç çekirdeğe.
Ve!
Yediler, ürkek çekinerek!
Ben dinlenirken, oturduğum bankta!
Baharı kokladım havayı kokladım, erguvanların güzelliğine bakarken
Dinlendim kokladım baharı o parkta.

Otururken, memleketim geldi aklıma.
Bir başka güzel olurdu,
Bizim oraların dağları bağları bahçeleri baharda,
Kıvrım, kıvrım dolanır giderdi, bağlara doğru giden, taşlı yolları.
Ve!
Toprak, kokardı.
Mor menekşeler, mor sümbüller kokardı, baharında.

Bizim oraların, erguvanı başkaydı.
Mor açardı.
Açtılar' mı, burcu, burcu kokardı, mor salkımları dallarında.
Hep beklerdik, bahar gelsin' de açsınlar diye.
Okula götürelim diye.
Ne güzel görünürdü, o mavi kokulu erguvanlar açtıklarında baharda.
Oturduğum parkta dinlenirken, onları hatırladım.
Kendimi tutamadım, ağladım sonunda.

1 04 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kismet

(Rubai)Kismetse gelir şu kismetin düşünme,
Kismet' de değilse, ağlayıp dövünme,
Hiç ummadığın zamanda bir bakarsın,
Her şey düzelir, yeter ki koş peşinde.

Mef'ûlü/ - Mefâilün/- Mefâilün/ Fe

18 Ağustos 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kış

İşte kış bastırdı, yağmakta karlar,
Her taraf kar ve buz, gidilmez yoldan,
Kar var diz boyu' da, kapanmış yollar,
Soğuk bir yel eser, karşı dağlardan.

Saçaklar buz dolu, sipsivri buzlar,
Garip der nedir bu, bitmez soğuklar,
Sessiz, sessiz uyur, çılgın yazlıklar,
Dışarda kar bora, geçilmez ondan.

Tipi var, göz gözü görmez tipiden,
Çiğ düşer dağ gibi, her gün tepeden,
Çok garip ağlar gör, bitmez geceden,
Ölüm var ölmek var, gece sobadan.

Kar yağdı dağ taşa, bembeyaz yerler,
Yaşlılar bu kışın, zor geçer derler,
Bunca yıl, böyle kış, görmedik derler,
Garipse bir insan, bıkar bu kıştan.

16 Şubat 2012-02-16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kızamadım Zor Geldi Bana

Selam verdim, gittim oturdum bir sandalyeye
Biri hoş geldin dedi, kalktı geldi yanıma
Çay içtik kahve içtik, başladık bir sohbeta,
Bir baktım herkes gelmiş, yazık oldu parama.

Fakir neyse' de, zengin' de vardı içlerinde
Deste, deste paralar olur' da, ceplerinde
Bir bardak çay ısmarlamazlar, hiçbir fakire
Mezar görsün boş' mu diye bakarlar mezara.

Dost bilmez ahbap ne bilmez kendi haliyle
Nedense yaşar durur bu gibiler evinde
Belki para ister diye, konuşmazlar kimseyle
Dost meclisinde çok kez sarılırlar yalana.

Neyse oturduk, birkaç laf ettik onlarla
Bazen siyasetten bazen yokluktan çoklukla
Laf lafı açtı baktım duyan gelmiş yanıma
Ve herkes gitti, hesap ödemek kaldı bana.

Bir de, canımı sıkan bir şey oldu otururken
Demesin' mi bir adam, sen' de kimsin kalkarken
Oysa ben kendimden bahsetmişim, çay içerken
Kızmak istedim kızamadım zor geldi bana.

Ne zormuş meğersem cahile laf anlatması
Her sözün altın olsa, sanır laf salatası
Bilmez' ki düşünmez' ki o, kendi çam yarması
O köyünün muhtarına inanmış bir defa.

Neyse masadan kalkma vakti geldi nihayet
Öğrendim' ki halk içinde, kötüydü vaziyet
Bir günde dinledim, onlardan bol, bol şikâyet
Kalksam' da yine de üzüldüm, halkın adına.

03 Ağustos 2014-08-03

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kim İster Ölümlü

Düşman dolu, etrafım
etrafıma çelikten duvar ördüler.
Küçük bir delikten eser, havam
Çıkmak isterim etrafımdaki demirlerden,
uğraşırım..
uğraşırım ben de,
sıgmıyor, deliklere kafam...

Düşünürüm.
ha altın kafesindeki bülbül...
Ha ben..
Ne farkım var, benim ondan..
Onun kafesi altından, benimki çelikten...
Bülbül ağlar bakar güle dalından...
Ben bakarım yola, odamdaki camdan...

Üşürüm hazandan.
Baharım.. yazım.. erken bitti.
Tutunacak tek bir dalım bile yok,
Üşürüm kışın sovuğundan.
Ve...
Geçip giden yıllarımdan perişan oldum
ve viran oldum..
ve bir de....
ölüm kokusu gelir bir yandan...

kim ister, kim ister ölümlü.
kim ister.. günü zamanı gelmeden..
yollar cıvı, cıvı, şu insanların yüzü gülerken
ben...
bense, hazin bir hazan sofrasında...
neden?
geçirmekteyim ömrümü...

25 Mart 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kimin Aynalar

Aynalar söyleyin, neyin' de nesi,
Gözaltımda duran, şu mor halkalar.
Yüzlerimden yansır onun gölgesi,
Bu yüzler benim mi kimin aynalar.

Buruşmuş yüzlerde, derin çizgiler,
Yollardan resim var silsem bitmezler,
Bakıp' da korktuğum, esmer gölgeler,
Benim' mi değil' mi, kimin aynalar.

Geçmişin hüznüdür, giden ağrıma
Her gün kar' mı yağdı, yoksa saçıma,
Saçlarım bembeyaz, bak /şu başıma,
Bu saçlar benim mi, kimin aynalar.

Resimlerdeki ben, bir başka insan,
Bu sensin demezdir, kimlere sorsan,
Değişmiş her yerim, aynama baksan,
Şu baktığım insan, kimdir aynalar.

Aynalar bu kimdir, berbattır halim,
Dertten' mi işten' mi, bükülmüş belim,
Aynam senden gitmez şu üzgün halim,
Şu yaşlanmış insan, kimdir aynalar.

27 Nisan 2012-04-27
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kimsin Güzelim Sen.

Gördüm bu sabahtan seni bir yerde giderken
Gül koncası sandım seni, kimsin güzelim sen.
Al pembe giyinmiş seni gördüm' de yolunda,
Gül koncası sandım seni, kimsin güzelim sen.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

14 Ocak 2015-01-14

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Konuştuğum Adam

Birine
Selam verdim, oturdum karşısına
Daha oturur oturmaz bana!
Yaşım dedi, seksen.
Bir görecektin onu, bana yaşını söylerken
Ağzı kulaklarına değer gibiydi derken.
Başından saçları,
Ağzından, dişleri dökölmüştü
Geveleyip duruyordu, elindeki elmasını yerken.

Uzun ömürler versin
Daha çok gençsin dedim adama, içimden gülerekten
Kalktı, şöyle bir gerildi
Adam.
Bana pazularını, gösterdi
Hâlbuki adam, soksan geçerci, iğnenin deliğinden.

Konuştuk
Bir müddet eften, püften onunla
Tanıştım, kendisiyle
Amma
Adamda vardı göreceksin, bir çene, bir çene
Ağzı vurmuştu çenesine.
Gözleri desen fıldır, fıldır dönüyordu
Yoldan geçen bir kadın kız görse.

14 Eylül 2015-09-14
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Korkma

Karşı dur
Hırsız mı gördün kaçma korkma
Karşı dur
Haram mı yiyorlar zehir zıkkım olsun de karşı dur
Ve eleştirmekten korkma!
Rahat olurdur için.

Diren
Seni zora sokanlara
Aymazlara yalancılara
Sahtekârlara
Diren senin cebine göz koyanlara zorla soyanlara
Ve ezmeye çalışan zorbalara
Korkma.
Rahat olurdur için.

Gün gelir.
Gör şen olurdur senin' de gönlün
Benim senin yüzlerimiz güler
Boğazından haram lokma geçmediğinden rahat geçer ömrün
Yeter' ki korkma
Gör.
Rahat olacaktır için.

13 Aralık 2014-12-13

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Korku

Korku.
Gelecek kaygısıdır.
Korku!
Çoluk çocuğun işidir aşındır.
Korku.
Vatan, aşkıdır.
Bir sevdanın yok olma tehlikesi, kaybolmasıdır.

Korku.
Yüreklerde ateş, gözlerde alevdir.
Yandı bir kez yakar' da yakar, kavurur seni beni
Yeter' ki, yakmasınlar o ateşi
Etkilerdir, herkesi.

Korku
Korku beladır, insanın başına
Karışırdır, düşünenlerin yiyeceğine aşına
Korku düşmandır, bakmazdır, hata yapanın gözünün yaşına.
Korku.
Çok zaman, uğramıştır bana
Sormuştur, hal hatır etmiştir baş başa kalınca benimle
Ben 'se!
Alistım, demişimdir ona.

Korku, dağ gibidir.
Yaklaştıkça büyür uzaklaştıkça küçülürdür.
Ne uzak ol, ne yakın ona.

18 Ağu. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Korkum

Pamuk ipliğine bağlanmış yüreğim
Ansızın hoh deseler,
Kopuverecek gibi ortasından
Ve!
Zavallı kalbim
Duruverecek gibi sanki hoh sesinden
Neredeyse bir bağırın olsa!
Ben!
Korkak oldum, bir korkak
Yıllardan sonra
Ve!
Bacacaklarım titrer oldu!
Başıma dikilmiş yüksek sesle bir seslenen olsa.

İçime işlemiş korkum.
Oysa hiç korkmazdım, korku nedir bilmezdim eskiden
Şimdi korkar oldum.
Bana yıllardan sonra neler olduysa!
Ölüm' mü?
Yalnız kalmanın korkusu mu?
Siz söyleyin!
Benim yüreğimdeki bu korkum yoksa.

13 Şubat 2015-02-13

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Korkuturdur Ŗu Beni

Gamla doldu, yŖređimin yarısı
Bitmez daha, yŖređimden sancısı
İnim, inim inlettir' de sızısı
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

Kader ilen yaŖadığım hayatta
Kader bitmez dert getirdi, başıma
Geçmiş yine Ŗu kader' de karşıma
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

İnim, inim, gözŖm yaŖlı inlerken
Dostlar görŖr, anlamazdır halimden
Ŗorsa dostum ben halimi söylerken
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

Ağrı gelip oturmuŖ' da bŖđrŖme
Uyku girmez, bu gŖnlerde gözŖme
Doktor gelir, hep bakar' da halime
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

Eğer bir gŖn, yitirirsem aklıma
Vermem daha, kimselere hakkımı
Dostla dŖŖman, çevirmiş' de başını
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

Dertler sardı, duruyorken içimi
Ŗaşkın oldum, beğenmedim kendimi
Bir kuŖ gelmiş, görmüş benim halimi
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

Çoluk çocuk geçirirken ŖmrŖmŖ
ŖmrŖm bitti, hoŖ tutmadan gŖnlŖmŖ
Ŗđlum kızım tutmam der' de sözŖnŖ
ŖlŖm ilen, korkuturdur Ŗu beni.

28 EylŖl 16
Antalya

Ahmet YŖksel Ŗanlı Er

Kör Talihim

Kör talihim sen beni dağdan dağa gezdirdin
Yorulдум bir gün bile halim ne hiç sormadın
Bense gezmekten bıkkın dolaşıp duruyorken,
Sonunda hasta oldum, küstüm dağlara tağa.

Kör talihim gel yapma yazık etme sen bana,
Biraz' da ben güleyim, hayattan aşktan yana,
Ömrümün sonu geldi, gülmedim doya, doya,
Sonunda hasta oldum, küstüm dağlara tağa.

Kör talihim gel yapma üzüp durma sen beni
Hayatı zehir yaptın görmedim, senden sevgi,
Üzdün sen beni şu genç çağımda yaptın deli,
Sonunda hasta oldum, küstüm dağlara tağa.

Kör talihim kızma sen, hele bir bak halime,
Bir garip kişiyim ben, sen' de bana kin gütme,
Hasta olmak var iken, sen verdin yağmur sele,
Sonunda hasta oldum, küstüm dağlara tağa.

Yaz bahar göremeden, geldi ömrümün sonu,
Kör talihim beni gördün adaletin hep bu' mu?
Kör talihim her zaman, rezil ettin ben kulunu,
Sonunda hasta oldum, küstüm dağlara tağa.

Kör talihim Yüksel der, ben talihin elinden,
Çeke, çeke yorulдум nefret ettim kendimden
Gam dolu dertle doldum, inlerim şu derinden
Sonunda hasta oldum, küstüm dağlara tağa.

20 Kasım 2014-11-20
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Köyün Çobanı

Ağaca yaslanmış, köyün çobanı
Elinde bir kaval, çalar durmadan
Sesinden çınlar' da, geyik dağları,
O dağlar ses verir, ona karşıdan.

Gönlünü kaptırmış, yürük kızına
Öyle bir düşmüş' ki, kara sevdaya
Tak etmiş sevdası, tatlı canına
Dağlara dert yanar, köyün çobanı.

Önünde bir sürü, kaval elinde
Bir ağaç bulmuş da, dağın düzündə
Oturmuş ağacın, gölge yerine
Sürüye dert yanar, köyün çobanı

Kayalar inlerken, kaval sesinden
Dinlese bir insan geçer kendinden
Dağlara çıkmış' da, aşkı yüzünden
Dert döker dağlara köyün çobanı.

Göreceksin şu âşık, garip çobanı
Kavalla ağılatır, bütün dağları
Duyar' da ses verir, geyik dağları
Kadere dertlenir, köyün çobanı.

8 Aralık 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kurumuş Dal Gibiyim.

Kurumuş bir dal gibi şu hazan mevsiminde
Şimdi ben bekliyorum, bir rüzgâr çıksın diye
Hüzünlü mevsim gibi sarardım soldum gayrı,
Şimdi ben bekliyorum bir rüzgâr çıksın diye.

Yeşermez bir dal iken ne bahar ne yazımda
Kalmanın faydası yok, durduğum ağacımda
Kimseye yük olmadan ömrümün hazanında
Şimdi ben bekliyorum bir rüzgâr çıksın diye.

Her bahar gelir gelmez yemyeşil yeşerirken
Kurudum yaz baharda, bir konca veremedim
Bir mevsim daha geçip dağlara yaz gelmeden
Şimdi ben bekliyorum bir rüzgâr çıksın diye.

Ömrümün sonu gelmiş açmayan gözlerimi
Çürütmüş zaman denen beklerdir torak beni
Çürüdüm yağmur yaştan unuttum geçmişimi
Şimdi ben bekliyorum bir rüzgâr çıksın diye.

Aklımın köşesinden geçmezken şu hazanım
Bir baktım gelmiş birden şimdi ben yaralıyım
Ne yapsam çarem yoktur geçmiyor yaralarım
Şimdi ben bekliyorum bir rüzgâr çıksın diye

Kul Yüksel beklemekte, rüzgârlar eser diye
Bekleyen kara toprak, benimle doysun diye
Yaşamak haram bana görmeyen gözlerimle
Şimdi ben bekliyorum bir rüzgâr essin diye.

Antalya
08 Mart 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kuşlarla Konuşan Adam

Güldürme insanı, şöyle dururken
Ben artık yorulduğ, hayat yolunda
İnişli yokuşlu, yolda yürürken
Ben' de bu halime, geldim sonunda.

Yorulmuş biriyken, hayat yolunda
Ben nasıl güleyim, hakkım yok buna
Ne dertler çektim' de hayat yolunda
Ben de bu halime, geldim sonunda.

Gülecek hal yokken, benim içimde
Ben nasıl güleyim, gülmem gül deme
Yaşarken ben dertle mutsuz günlerde
Ben de bu halime, geldim sonunda.

Şu geçen ömrümde, yıllar geçerken
Ömrümü tükettim, bir gün gülmeden
Kesildim şu ben' de, yemek içmekten
Ben de bu halime, geldim sonunda.

İşime verdim' de, ben şu kendimi
Hiç kimsem görmedi, yorgun halimi
Her yerden yük aldım, eğdim belimi,
Ben de bu halime, geldim sonunda.

Kul Yüksel düşünür, kendi halinde
Ne dost var ne bildik, onun yanında
Oturmuş bir parkın, kuytu yerinde
Kuşlar var konuşan, gördüm onunla.

24 Nisan 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Kül Yığını Kalbimde, Ne Ararsın

Kül yığını kalbimde
Sen ne bulmaya çalışırsın, anlamadım.
Kor ararsan arama.
Deşeleme boş yere, kalbimde bir tek zerre bile kor bulamazsın.
Yanacak kor kalmadı içimde.
Kül yığını kalbimde, aşkla yanamazsın.

Bak şu başımdaki, kır saçlarıma.
Sonbahar rüzgârları dolaşıyor, saçlarımin arasında.
Kül yığınıdır, benim kalbim.
Kül yığını kalbimde, barınacak yurt arama.
Bulamazsın.

Git, git, başımdan.
Ben ölmüş biriyim, yeniden öldürme beni.
Küle döndüm, görmüyor' musun beni, yanmaktan
Uğraşma, benimle,
Benim kalbim çoktan oldu, viran yeri.

Çoktan unuttum.
Çoktan unuttum, narın elmanın tadını.
Bir koncanın, ya da açmış konca gülün kokusunu.
Unuttum!
Ben unuttum, esen gençlik rüzgârlarının, içli sevdasını
Benim için, çoktan kapandı bu konu.

23 Nisan 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Laik Düşünce

Laik düşünce.
Fikrin fikre saygısı yok.
Her fikir, benim diyor bakıyoruz başkasına.
Baş kaldırıyor,
Bakmıyor çoluk çocuğun ağlamasına.

Oysa hedef aynıdır.
Her fikir tapardır, tek bir Allah' a.
Kimi sağdan bakar, kimi soldan bakardır,
Taptığı Yüce Allah'a..

Ey fikir.
Sen ben yapmaya, ne gerek var.
Bırak bakan, neresinden bakmak isterse baksın.
Ahret var,
Cennet var, cehennem var.
Ve akıl var.
İsterse gittiği yol yanlış da olsa, ayrılmasın yolundan.

Görüyoruz.
Fikir, fikri zorlamakta çoğu yerde
Kimin için,
Ölüyor bu insanlar, birbirine düşmüş her yerde
Laik bir düşünce yok içlerinde.
Kalplerine,
Gözlerine çekmiş, bu insanlar birer siyah perde.
Çok yerde, fikir diye..

11 Temmuz 2014-07-11
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Laikliğin Önemi

Bilmiyor' musun ruhlar dolaşıyor,
Bastığın topraklarda.
Kimi senin hür yaşamın için şehit düşerken,
Kimi öylesine,
Ruhunu vermiş kemikleri mezarlarda
Hepsi bir dua bekler senden, üstüne basıp geçerken;

Ne çabuk unuttun.
Ne çabuk unuttun, düşman işgalini.
Bölük pörçük olan vatanında anaların, babaların kızanların ağladığını
Ve onlar, yokluk sefalet içindeyken,
Vatan, vatan diyerek bir milletin haykırarak yeniden dirilişini.
Öyleyse,
Bunları bir düşün bastığın topraklarda gezerken;

O mavi gözlü kumandan olmasaydı,
O yanındaki kartal yürekli kumandanlar ayağı çıplak askerler olmasaydı,
Vatan işgal altında kurtarılıp
Bu laik Türkiye cumhuriyeti kurulamasaydı,
Sen şimdi neydin.
Nefes alırken elin cebinde hür dolaşırken hiç düşündün mü bunu.
Öyleyse,
Bunları bir düşün, bastığın bu topraklarda gezerken;

Bir bak etrafındaki ülkelerin haline,
Orta doğuda kuzey Afrika da, kan gövdeyi götürmekte,
Kimi ben kiralım demiş geçmiş milletin başına,
Kimi şeyh olmuş oturmuş tahtına.
Kim başkaldırdı acımadan, vurmuş onun sırtına.
Laikliği özümsememiş,
Osmanlıdan hiç mi hiç ders almamış bunlar
Baskı yapmış durmuş azınlığa.
Acaba senin ülken, şimdi laik Cumhuriyet olmasaydı,
Hiç düşündün mü neler gelecekti başına.
Öyleyse,
Bunları bir düşün, bastığın bu topraklarda gezerken;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Makberi Beklerken

Her canlı tadardır makber deneni,
Ne yapsan ne etsen kaçış yok ondan.
Gençmiş bu deyip, bırakmaz kimseyi,
Gün gelir çatar, seni eder candan.

Düşlerle yaşamaya başlamışsan,
Artık iflah olmazsın, sen ne yapsan.
Kendin için sen ona erken' de desen,
Yine de makber ayrılmaz peşinden.

Bırakınca kendini, hayatın seline,
Düşünürsün her gün kendi kendine.
Koyarlar seni, hep çocuk yerine,
Düşersin sen, el alemin gözünden.

Gelince şu makber, senin aklına,
Doyar gör bak, yüzlerin göz yaşına.
Ne kara gözlerin ne kara kaşa,
Aldanmaz makber, ona ne yapsan.

Sen oturmuş o makberi beklerken,
Gitmez gayrı düşlerin gözlerinden.
Yaklaşır makber bu gün yarın derken,
Sonunda gelir çatar, sen ne yapsan.

17 Nisan 2014
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Malum Oluyor

Malum oluyor, kalbime sevdayla akışın,
Bende bir hal var, yakıyor sevdalı bakışın,
Kimsin kimdensin ok gibi batar şu kalbime,
Beni kahreden, şu senin sevdalı bakışın.

Bakma baktıkça yakarsın güzelim sen beni,
Bana yaşamak haramdır, istemem sevmeni,
Hazan vaktimde istemem, kalbime girmeni,
Vazgeç bakmaktan yakıyor sevdalı bakışın.

Kaş var kirpiği ok san ki, batıyor kalbime,
Vazgeç güzelim aşk selin akmasın, gönlüme,
Aşkın kar etmez şu benim az kalan ömrüme,
Vazgeç bakmaktan yakıyor sevdalı bakışın.

Bırak güzelim üzmeden var git sen yoluna,
Benden yar olmaz, sen beni getirme aklına,
Vazgeç git sende bir başka seven tak koluna,
Vazgeç öldürür, şu senin sevdalı bakışın.

Ahu gözlerle sen bana durmadan bakarsan,
Nasıl dayanır şu gönlüm, sen yakıp durursan,
Sevda denen aşk öldürür, sen bana sorarsan,
Vazgeç bakmaktan yakıyor sevdalı bakışın.

11 Mayıs 2012-05-11
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Mavi

Mavi;
Tepeden bakıyorum!
Bir mavi örtü sermişsin suların üzerine
Kımıl, kımıl,
Kımıldıyor altındaki mavi sıcak sular.
İçine dökülmüş binlerce yıldızlar,
Ve!
Mehtaba karşı,
Yerinde duramıyor.
Ve dans ediyor, oynuyor
Akşamın kucağındaki yakamozlar
Yine mavi..

Sen
Sen, mavi!
Sen hem hicran çektirip hem de ağlatma beni
Yavaş, yavaş unutmuşken seni..
Seninle yollarımız bilirsin çoktan ayrıldı
Bırak beni bırak mavi
Daha özlemez oldum özlemez oldum seni
Unut beni mavi..

İşte geldim işte gidiyorum karşıdan
Ne olur!
Çağırma, yalvarma sakın giderken arkamdan
Mavi.
Görmemezlikten gel beni
Geçersem bir gün ben tesadüfen senin yanından
Mavi..

23 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Mavi Dediğim Mavi

İşte!

Mavi diye ben buna derim.

Mavi denen mavi, böyle olmalı.

Parlamalı.

Berrak olmalı.

Güneş vurdu' mu, dağlara,

Dağlardaki karlar ısıllı, ısıllı yanmalı.

Ve!

Yüzleri güldürmeli.

İnsanlar mavide koklaşarak, sokaklarda dolaşmalı.

Mavi diye ben buna derim.

Tek pare

Ve pürüzsüz yüzü olmalı

Baktım' mı gökyüzüne, yüzlerimde güller açmalı

Gökyüzüne bakarken,

İnsanlar gördükleri karşısında şaşırıp kalmalı.

Oynamalı.

Mavi diye ben buna derim.

Baktıkça,

Ruhum bedenim gözlerim dinlensin.

Ve!

Bana yaklaşan, baharı, sıcakları, müjdelesin,

Bir tek bu 'mu?

Fakiri fukarayı sevindirsin.

Mavi dediğim mavi,

İşte!

Böyle bir mavi olmalı, ala bula olmamalı.

23 Aralık 2014-12-23

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Meğer Ne Belalı Başım Varmış.

Neler geçti neler;
Şu pamuğu yanık belalı başımdan
Faydasız sefa mı sürmedim!
Ve acı veren dert çektiren günlerden' mi görmedim,
Kimler bıkmadı kimler, gözyaşlarımdan,
Sel gibi akarken günler aylar yıllar,
Yaşamadan ihtiyarladım ben..

Karaymış alın yazım,
Kara;
Değişsin dedim de, kendimi zorladım /güldüm
Olabilirdi her şeyi unutmak için.
Her derdimi içime attım
Olmadı;
Kendimi dağlara verdim yele sele yağmura verdim
Olmadı;
Ve daraldım bunaldım!
Üstüme, üstüme gelen kötülüklerden' de ben!
Sonunda!
Kırıldı kolum kanadım..

Sigaraya içkiye verdim kendimi
Çok zaman;
Çareyi onda aradım.
Akşam oldu gün batarken atarım üstümden dedim
Gittim;
Götürdüm denizin dalgalarına döktüm neyim varsa içimde
O da geri verdi;
Ve oturdum mavilere dalgalarda ağladım..

Hiç bela eksik olmadı başımdan.
Meğer ne belalı başım varmış şu benim.
Bıktım;
Şu dünyanın hem yazından hem de kışından!
Kalmadı direnmeye mecalim.
Vaz geçtim sonunda ben canımdan,
Ve de malımdan..

Yorgunum dostlar;
Öyle yorgunum ki ben
Göz kapaklarım kalkmıyor yorgunluktan
Kalkıp gitsem de etrafa bakındığım balkondan.
Yürümeye tahammülüm yok
Yoldan geçenlere bakarım
Sokaktaki çocukların neşesinden neşe alırım
Gülerim ya da gülmeye çalışırım sırf keyfim yerine gelsin diye
Yalandan..

23 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Mehmet'im

Mehmet'im

Şu benim sayfamdaki resmin var ya!
İşte bu resmin seninle olan günlere aldı götürdü beni.
Hem düşünürüm, hem' de derim içimden,
Seni yanına alıp götüren senden önce alsaydı beni.
Oysa bilirim ben istesem' de takdir Allah'ın.
Kim bilir ne zamana kadar yazılmıştır benim yazım.
İşte bu gün ben senin resmine, baka, baka,
Hayaller kura, kura anılarımızla avunup içimi dökmekteyim.
Can yeğenim Mehmet'im.

Biz hep birbirimizi arardık,
Gün olur buluştuk, gün gelir telefonlaştık.
Başkasını bilmem ama bir bana dökerdin içini.
Sen erkenden gittin diye, bilmezsin biz nasıl da şaşırdık.
Biliyor musun?
Beni yattığın yerden duyuyor' musun?
Yoksa kulağını tıkamış, huzur içinde uyuyor' musun?
Can yeğenim Mehmet'im.

Mehmet'im.

Ne zaman konuşsam seninle
Hep memleketten bağlardan bahçelerden bahsederdin bana
Beraber gidelim derdin özlediğini söylerdin
Teyinlerden pınarlardan derelerden göletlerden bahsederdin bana
Derdin
Çok özledim, ölmeden bir kez görseydim.
Meğer senin benden önce öleceğin gelmiş aklına.
Can yeğenim Mehmet'im.

Mehmet'im

Bilesin bu gün yine senin sayfana girdim
Önce resimlerine baktım, bütün gözyaşlarımı içime akıttım.
Sonra bu Dünya'dan sana bir mesaj bıraktım.
Sen toprağa girdin amma ruhun ortalıkta dolaşmakta
Bunu hissediyorum,
Can yeğenim Mehmet'im

29 Mart 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Meltem Yeli

Tatlı, tatlı esip duran meltem yeli.
Sen ne kadar esersen es,
Yine de fayda etmiyorsun, can sıkıntısına.
Görmüyor 'musun olanları,
Ulu orta olup bitenler, dokunuyor kanıma.

Ah meltem yeli,
Bahar kokarak mis gibi esiyorsun' da ne güzel
Yine 'de senin gücün yetmez, içimdeki esen fırtınalara.
Gönlümü ne kadar, almaya çalışıp dursan da,
Saçlarımı okşasan'da,
Senin isteğinle, içimdeki sıkıntı gider sanma.

Ey meltem yeli.
Saçlarımı okşayan sen bir taraftan,
Ağaçlardaki, ötüşen
Ruhumu dinlendirmeye çalışan kuşların sesleri bir taraftan
Beni teselliye çalışsanız' da.
Çünkü benim,
Değilmi' ki olup bitenler, gitmiyor aklımdan.

Ey tatlı, tatlı esen meltem yeli,
Güneşin doğduğu,
Yüzlerime vurduğu yerde, karanlığın içine itilmişim ben.
İkiniz bir olmuş yüzlerimde sevişip, beni güldürmeye çalışırken
Bense çıkamıyorum, bunca pisliğin içinden.
Söyleyin meltem yeli ve seninle yüzlerimde sevişen bahar güneşi,
Madem' ki her şey güzeldi ve bahar güzeldi,
Bunca pislik bunca çamurluk neden.

Ey şeytani hayaller, girmeyin hayallerimin arasına.
Sattılar görmediniz' mi bizleri beş paraya.
Nedendir söyle,
Hokkabazlık yapıp düşüncemi değiştirmeye beni güldürmeye çalışman.
Senin ey şaşkın bakışlı şeytan,
Gemilerim yok' ki
Kara denizde, otursun karaya.

02 Nisan 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Memleket Hasreti

Çocuk iken attılar beni de bir gurbete,
Gurbetin her bir derdi bir deliye çevirdi.
Garip gibi beklerim şu gurbetin yerinde,
Ağlatırdır şu beni, memleketin hasreti.

Gökyüzünün mavisi, bahçelerin yeşili,
Bana hayal kurdurur, eder hayal delisi.
Bizim bahçeler bağlar gelir de şu aklıma,
Ağlatırdır şu beni, memleketin hasreti.

Gündüzleri hayalle, geceleri rüyayla,
Birer, birer gelirdir, geçen yıllar aklıma.
Bağ bahçenin yeşili gelince hep aklıma,
Ağlatırdır şu beni, memleketin hasreti.

Bahçelerin meyvası, üzümünün karası,
Bal börekten güzeldi, harap şimdi orası.
Hasret dolu içimde şu gönlümün yarası,
Ağlatırdır şu beni, memleketin hasreti.

Bir ateştir yanarken, özlem dolu içimde,
Yalınayak gezdiğim yerler tüter gözümde.
Hayaliyle yaşarken, oturduğum şu yerde,
Ağlatırdır şu beni, memleketin hasreti.

02 Haziran 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Memleketime Ne Oldu?

Hazan geldi oturdu.
Terörden.
Memleketimin, köylerine şehirlerine
Dağlar ağlar, taşlar ağlar, yakılan ağıtlardan
Geçilmiyor yollar, göç edenlerden.
Gözyaşları sel olmuş, akmakta yollardan.
İnsanlar desen korku içinde!
Boynu bükük, gidiyorlar başka yerlere

Korku, dolaşüyor.
Korku!
Çocukların bebelerin gözlerinde
Ev yok, yer yok dursalar kalsalar bir yerlerde
Ölüm korkusu var içlerinde.
Onlar!
Boynu bükük, gidiyorlar başka yerlere.

Sokaklar, savaş alanı
Her yer yıkık dökük evlerle dolu
Sokaklarda yankılanmakta mermi sesleri
Bir tarafta askerler polisler, diğer tarafta teröristler
Ortalık savaş meydanı.
İnsanlar!
Boynu bükük, gidiyorlar başka yerlere.

Memleketime bir şeyler oldu.
Nifak sokuldu.
Kardeş, kardeşi vurur oldu.
Huzur bitti, birlik beraberlik bozuldu.
Kandırdılar menfaattarı uğruna insanlarımızı
Silah sattılar,
Ve mermi sattılar
Köylerde şehirlerde, kardeşi, kardeşe vurdurdular.
Ne yapsın insanlar!
Boynu bükük, gidiyorlar başka yerlere.

25 Aralık 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Mennez Kokulu Bağ Evleri

Sıcaklar başladı

Ve!

Sıcaklarla beraber Mennez kokusu geldi, burnuma.
Bağ evimizin sekisini sıvayan anamın hayali var karşımda.
Gelmiş geçmiş yılları, düşünüyorum.
Karşımda, ellerinde beyaz çamurla bana bakarken.
Göçme zamanı geldi diyor anam.

Sıcaklar başladı diyor.

Artık şehirdeki evimizde, durulmaz diyor sıva yaparken,
Elinde beyaz çamur, koşturuyor.
Anam.

Ne yapıyorsun sen anam.

Ne sen bulunduğun yerden kalkıp göçebilirsin ne ben gidebilirim buralara.
Diyor ve ağlıyorum.
Aklıma geldi' de, bir zamanlar bağ evimizin sekisini sıvayan anam.
İşte o bağ evlerindeki oturulan batırmaların yendiği
Sekilerin burcu, burcu toprak kokusu geldi geçmiş günleri hayal ederken.

Bilmiyor' ki, rahmetli anam.

Şimdi, gidecek gücüm kalmadı, o eskiden sekisinde oturulan bağlara
Gitsem.

Ya yollarda düşer, yatar kalırım.

Ya' da, ayakkabımdaki beni yürüten demirini kırarım.

Ah anam ah,

Bilmiyorsun' ki sahipsiz kaldı bizim yaz günleri göçtüğümüz bağlar.
Evler.

Ne ben gidebiliyorum ne başkası

Oysa göl manzaralı olmuş şimdi bizim oralar.

21 Haziran 16

Antalya

.

.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Meraktan Maraz Doğar

Dedi ki bir insan
İnsan insana benzer bakıp durma
Oysa ondaki yüzler, şeytaninkine benzer
Baktım' da.
Bir surat, bir surat var ki, bir görmelisin.
Şöyle aşağıdan yukarı bir süzsen,
Alçak dağları bu adam yaratmış dersin..
Kimseyi beğenmezmiş, kibrinden
Yakasında bir mendil, görsen gülersin.

Merak ettim, bu kimmiş diye.
Sordum soruşturdum, önüme gelene.
Dediler..
Senin bu merakın niye..
Meğer korku salmış bu insan, herkese..
Ve ayaklarına, baktım,
Dost başa düşman ayağa bakar deseler' de.
Ayakkabıları var,
Arkası basık, yüksek ökçe üstü kösele.

Meraktan maraz doğar derler..
Vaz geçtim.
Ve yürüdüm gittim yoluma, cebimde eller.
Ne takıldım, ne de adını sordum onun,
İyi yapmışsın dediler, eve varınca
Evdeki, bizimkiler..

24 Nisan 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Mutluluğun Yankısı

Yine mutlu bir yüz gördüm.
Gözlerim doldu.
Görür görmez kırıldı, burnumun direği
Belki mutluluğu tanımadığımdan, belki sevindiğimden
Gözlerimden yaşlar döktüm.

Baba dedi, sarıldı ellerine babasının
Öptü, öptü
Yıllardır hiç görmemiş gibi
Ve!
Sevincinden, kıpır, kıpır etti yüreği
Verdi, babasına hediyesini.

Mutluluktan uçuyordu baba
Oğlum dedi sarıldı ona öptü doyamadı
Sonra, tekrar, tekrar
Öptü..
Ve onu yüzlerine, bıyıklarını sürte, sürte
Kokladı gül koklar gibi.

Ben o mutluluk karşısında heyecanlandım
Gözlerim doldu baktım
Onlara gözyaşlarımı göstermedim sakladım amma
Yine de duramadım
Bir kenara çekildim, gizli, gizli ağladım.

24 Haziran 2015-06-24
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Mutluluğun Yüze Yansıması

Mutlulukla tanıştım, yüzlerinde.
Gül açmış yanakları, gül serpiyordu yüzlere.
Ve!
Mutluluk esintileri dolaşıyordu, saçının tellerinde.
Sonra,
Ateş böceklerini gördüm göz bebeklerinde
Benimle, konuşurken.

İçi, içine sığmıyordu, sevincinden.
Neredeyse tavana çarpacaktı başını, sevinçten yerinde hoplarken.
Sonra!
Duramıyordu, bir dakika olsun yerinde.
Ve!
Mutluluğun yüze yansıması vardı sevincinde.
Benimle, konuşurken.

Hep gülümsedi, durdu bana!
Yağlı boya bir tablo seyreder gibiydim, ona bakarken
Ve!
Mutluluk, ne güzelmiş dedim içimden
Benimle, konuşurken.

O gün onunla güldü, yüzlerim.
O gün onunla mutluluğa doydu, benim de mutluluğa aç olan içirim.
Belki yıllar sonra böylesine çok sevindim, çok...
Ve!
Ateş böcekleri bir yanıp bir söndü, sonunda benim 'de gözlerimde.
Onunla, konuşurken.

26 Kasım 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Nasıl Kıskanmasın

Bakma, benim yüzlerimin güldüğüne.
Ben,
Zengini görsem, kıskanırım.
Mutlu insanları görsem kıskanırım.
Gülen yüzleri, kıskanırım.
Ve sevişen sevgilileri görsem onları kıskanırım.
Hatta ben,
Kuşları böcekleri bile, kıskanırım.
Çünkü ben,
Hayatta bir gün olsun, mutlu olamadım.
Acılar içinde, büyüdüm,
Hep itildim, kakıldım hayatımda
Şöyle bir kendime gelip' de,
Ben' de sevenler gibi, sevmeye vakit bulamadım.

Hep kaderin ellerine bıraktım kendimi
Kimi dövdü, kimi sövdü
Ne yaptıysam bir türlü, yıkamadım bendimi.
Bazen sürüklendim, yağmurda selde,
Ve bazen' de yelde,
Ne yaptıysam bir türlü olmadı, perişan ettim kendimi.

Nasıl gülsün, şu yüzlerim
Nasıl kıskanmasın, gördükçe gözlerim
Sevenleri,
Sonra, ulu orta sevişenleri
Ve kumru gibi kol kola girmiş, sağda solda gezenleri.
Nasıl kıskanmasın..

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Nasihat

Ey insan unutma, dinle bir beni
Diyecek sözüm var, benim şu sana
Yaptığın her işte, sevdire kendini
Güldürtme kendini, dostu düşmana.

İşini doğru yap, bir iş yaparken
Öyle bir yap' ki sen, gören beğensin
Eline koluna, çok sağlık densin
Güldürtme kendini, dostu düşmana.

Ağrına gitmesin, ırak denirken
Bozuk iş kaçmazdır, usta gözünden
İşini güzel yap, sen iş yaparken
Güldürtme kendini, dostu düşmana.

Bir işi yaparken, dalsan işine
Hiç kimse görünmez, bak gör gözüne
İşini koyup' da, düşman yerine,
Güldürtme kendini, dostu düşmana.

İşinde gücünde, şaşkın olana
Gülse' de insanlar, bakma onlara
Ne olur güzel yap, Allah aşkına,
Güldürtme kendini, dostu düşmana

İş yapmış bir eli, öpsün birisi
Gül biter o elde, bin bir çeşitli
Usta ol, dost düşman, sevsin hep seni
Güldürtme kendini dostu düşmana.

Ahi ol, erken kalk ovma gözünü
Gün doğup çıkmadan, yıka yüzünü
Derim ki sen, sen ol, tut' da sözümü,
Güldürtme kendini dostu düşmana

27 Aralık 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Nazlanma

Yandım yanarım sevdana sevdim de yürekten
Gönlüm seni sevmiş, bana nazlanma severken
Ben gönlümü verdim sana, gördüm' de pınarda
Gönlüm seni sevmiş, bana nazlanma severken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

26 Ağu. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Ala, Ne Ala

Nedir Şu insanlardaki cinnet
HuŐu içinde beş vakit ezanlar okunurken
Anlamsız savaşlar,
Küresel devlere hizmet
Doğru mu?
Yoksa Müslümanların alın yazısı mı?

Birlik olmak var iken
Hoş görölü olmak var iken
Ve laik olup her düşünceye saygılı olmak var iken
Bu savaşlar niye.
Çoluk çocuk kadın kız demeden,
Bu ölümler bu öldürmeler eziyetler niye.
Kuran' da mı, yazar bu.

Anlamak mümkün değıl.
Akıl ermiyor, bu devirde olanlara
Herkes çıkarken aya,
Müslümanlar başlıyor küresel devletler adına kavgaya.
Ne ala, ne ala..
Farkında olmayanlara.

19 Haziran 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Esersin Rüzgâr

Ne esersin rüzgâr
Kokun yok yükün yok, mektubun yok.
Siladan gelen.
Ben yıllardır memleket hasreti çekerim,
Seninse,
Memlekette getirdiğin bir haber yok.
Boşu boşuna eser geçersin.
Rüzgâr.

Sen benim bildiğim rüzgârlardan değilsin.
Belli ki, Bizim dağların rüzgârı değilsin.
Sen eserken,
Ne çiğdem kokuyorsun, ne de kekik kokuyorsun
Ve sen memleketse, hiç kokmuyorsun.
İçinde, bir nem
Yapış, yapış ediyorsun herkesi.

Oysa benim memleketimin rüzgârları bir başka
Esti' mi, püfür, püfür eserdir rüzgârlar, Toros dağlarından
Her esişinde ölmüş, tenlerini canlanırdır insanların.
Dipdiri biri olur çıkardır, tenlerinin her bir zerresi,
Ağustosta soğuk bir yel, ya da rüzgâr, bağrına, bağrına değdikçe.
İnsanların.

Nasıl da, özledim şimdi ben oraları
Kekik kokan, adaçayı kokan dağları ve bizim Toros dağlarındaki
Buz gibi olan, suları bir sağa, bir sola, sallanarak akıp duran o pınarları
Nasıl da özledim,
Bağları /bahçeleri,
Tozu toz, taşı taş, kıvrım, kıvrım yolları
Nasıl' da, özledim nasılda.

07 Temmuz 2014-07-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Güzeldi O Günler

Hani çocuktum ya ben bir zamanlar
İşte o günleri arıyorum ben
Hayal meyal şimdi o yaşananlar
Ne güzeldi o günler sen bir bilsen;

Çok koştum gül çiçekli bahçelerde
Çok çimdim, sular akan derelerde
Çok koştum oynadım çamur yerlerde
Ne güzeldi o günler, sen bir bilsen;

Daha yolda çıkardı, önlüğümüz
Her gün, oyunda olurdu gözümüz
Çocukken hoş geçerdi, günümüz
Ne güzeldi o günler, sen bir bilsen;

Türküler söylerdim, bağ yollarında,
Kazıktan at sürerdim, dam başlarında
Az mı elma nar çaldım, bahçe bağlarda
Ne güzeldi o günler, sen bir bilsen;

Aklımdan gitmiyor, gençlik günleri
Başımda eserdi, kavak yelleri
Çok gördüm yüz vermeyen güzelleri
Ne güzeldi o günler, sen bir bilsen;

Sırtımda olurdu, sim siyah yelek
Sırtımdan çıkmazken kolalı gömlek
Yakışırdı bizlere, gençken ne giysek
Ne güzeldi o günler, sen bir bilsen;

09 Aralık 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Hoş Olurdu

Ne hoş olurdu
Rüzgar olsam essem, diyar, diyar dolaşsam
Sonra dağlardan bayırlardan geçsem
Çiçekler koklasam;
Ve uğrasam, gençliğimin geçtiği yerlere
Anılarımı tazelesem
Ne hoş olurdu;

Ceylan olsam dağlarda
Ve dağlarda pınar, pınar dolaşsam
Çam kokusundan katran ardıc kokusundan
Nefes, nefes koklasam
Yorulsam dinlensem beni tanıyan yollarda
Ne hoş olurdu;

Sonra akşam olsa
Tanıdık bir deniz kumsalında
Mehtabı seyretsem ay ışığında;
Sonra kalksam,
Eğlencelere dalsam tanıdık bir gazinonun kuytusunda
Biraz da içsem kafa bulsam
Ne hoş olurdu.

Yalan oldu yalan;
Şimdi her yerim viran;
Geldim ben' de şu ömrümün sonuna
Dediler ölüm gelinceye kadar al şu bastonu eline
Sen anılarınınla oyalan
Aş ekmek artık senin için bedava
Ye önüne konan yağurdu..

02 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne İstedin Sen Benden?

Bir ilkbahar sabahı, tanışmıştım seninle,
Bir kakış baktın ki sen, yandı yüreğim birden,
Nasıl baktın sen öyle, yaktın sen gözlerinle,
Ah zalim ne istedin, o gün sen söyle benden.

Bunca zaman geçti de, unutmadım ben seni,
Duydum ki evlenmişsin, unutmuşsun sen beni,
Yemin edip' de her gün, verdiğin sözler hani,
Ah zalim ne istedin, ne istedin sen benden.

Bir gün dönüp gelirsen, yaklaşma sen yanıma,
Ben artık sevmem seni, çok yanlış yaptın bana,
Sen başka bir yar sevdin, sevmem seni ben daha,
Boş yere kurban oldum, ne istedin sen benden.

Benimle demek' ki sen, oynadın aşk oyunu,
Aşk sandım sevdin sandım, unutma sakın bunu,
Her sözün bir yalanmış, ben hiç unutmam bunu,
Ah zalim ne istedin, ne istedin sen benden.

Sakin dönme sen daha, aşk yaşanmaz yeniden,
Sen başka bir yar sevdin, nefret ettim ben senden,
Yalvarma sen boş yere, sana yar olmaz benden,
Her sözün bir masalmış, ne istedin sen benden.

31 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Olacak Memleketin Hali

Ne olacak, Şu memleketin hali
Őehitler gelmekte, savaş var gibi
Kim kiminle, savaşta Şu ũlkemde
Kan bũrũmũŐ, milletin gŕzlerini.

Kimi dağlarda, kimi Şehirlerde
Savaşı durmakta, keleŐ ellerde
Huzur yok yıllardır gŕzel ũlkemde
Kan bũrũmũŐ milletin gŕzlerini.

Çok yerde, sokağa çıkılmaz oldu
Őokaklar, tenhalar, korkuyla doldu
Polis, asker ŕldũ, tũm hayat durdu
Kan bũrũmũŐ milletin gŕzlerini.

Ne oldu Şu benim, doğu halkıma
Dost demez savaŐır, gelmiş oyuna
Omzunda bir keleŐ, çıkmış dağlara
Kan bũrũmũŐ milletin gŕzlerini.

Sŕyleyin, bu savaş kimin oyunu
Kan ağlar, ũlkemin bũtũn doğu su
Bu savaş bilemem, kimin doğrusu
Kan bũrũmũŐ milletin gŕzlerini.

Askerle polisler bekler cepheyi
Her yerden gelmekte Şehit haberi
Terŕrũst yurt tutmuş dağlık yerleri
Kan bũrũmũŐ milletin gŕzlerini.

09 Ağustos 2015-08-09
Antalya

Ahmet Yũksel Şanlı Er

Ne Oldu Sana Birden

Nedense sen, artık hiç bakmıyorsun yüzüme,
Ne zaman karşılaştım, dönüp bakmazsın neden,
Aramızda dağlar' mı var, bakmazsın bu kim diye,
Ne zaman yolda görsem sanki kaçarsın benden;

Buz dağları gibisin, yoldan geçip giderken,
Üşürüm yolda görsem, neden böylesin neden,
Baktın' mı ben yanardım, oysa ben çok eskiden,
Ne oldu söyle sana sen hep kaçarsın benden;

Bir zamanlar bilirim, bir koncaydın dalında,
Şimdi sen açmış gülsün, gördüm ben seni yolda,
Saçlarına kar yağmış, solmuşsun sen biraz' da,
Hazandan kimler solmaz, neden kaçarsın benden;

Kara toprak serpilmiş gördüm, senin üstüne,
Bakmazsın hiç kimseye, giderken kim seslense,
Dalgınsın sen çok zaman, giderken sen evine,
Sorayım derim durmaz, hemen kaçarsın benden;

Dün seni yolda gördüm, değiştirdin yolunu,
Sen böyle değildin hiç, bak hiç unutmam bunu,
Eski dost düşman olmaz, dostluğun yoksa bu mu?
Şu benim dost bildiğim, kaçmazdı oysa benden;

Kul Yüksel' im bir düşün, düşün' de bir bil beni,
Çok zaman yolda görsem, kaçmaz bakardın hani,
Şimdi sen bakmaz oldun, unuttun' mu sen beni,
Bizdik biz şu dost olan, ne oldu sana birden;

03 Kasım 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Oldu Söyle Bize

Bir zamanlar beraber geçirirken günleri
Ne oldu söyle sana, geldik' mi bizler göze
Unuttun' mu sen her gün verdiğin o sözleri
Ne oldu söyle sana geldik' mi bizler göze.

Unutmadım unutmam istesem' de seni ben
Ben nasıl unuturum, kalbimdeki yar senken
Görüyorum ben seni kaçarken görünmeden
Ne oldu söyle sana, geldik' mi bizler göze.

Bir zamanlar ben senin, inanırken aşkına
Mutluydum o zamanlar, ne oldu birden sana
Kaçıyorsun sen benden çıkınca ben karşına
Ne oldu söyle sana, geldik' mi bizler göze.

Yıllar yılı dolaştım durdum ben' de her yeri
Kalbimi boş bıraktım, sevdim diye ben seni
Yanlış yaptın sen bana yok saydın' da beni
Ne oldu söyle sana, geldik' mi bizler göze.

Bekler diye düşünüp, kesmemişken umudu
El olmuş gitmişsin' de, bana aşkın zehr oldu
Döner diye sen beni, gözlerken hep yolumu
Ne oldu birden sana, geldik' mi bizler göze.

Gurbet elde devamlı hayalinken kurduğum
Duydum' ki evlenmişsin, kırılmış gibi kolum
Ne yaptılarsa sana, sendeyken şu umudum
Ne oldu söyle sana, geldik' mi bizler göze.

21 Kas. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Olur

Yüce Mevlâ' m, yürüyorum yolunda
Dilimde sen Allah, Allah diyerek,
Sen yücesin tek Tanrı'msin yanımda,
Geliyorum güllerinden derleyerek.

Senin yolun, doğru yoldur bilirim,
Ben bu yoldan, seve, seve yürürüm,
Mevlâ'm seni kalp gözümle görürüm,
Beni yoldan, çevirmesen ne olur.

Umudumsun, biliyorsun yolumda,
Kul aşkımdır, getirdiğim yanımda,
Yüküm vardır, çok ağırdır sırtımda,
Bana güç ver, geliyorken ne olur.

Şu kalbimde, Allah ve kul sevgisi,
Her bir yerim, bir tek Allah vergisi,
Neymiş bilsem, şu her şeyin şifresi,
Ben sırrına, vakıf olsam ne olur.

Gece olsun yatarım, ben yerime,
Çok yalvardım girmiyorsun düşüme,
Hep yatarken bez mi bağlan gözüme,
Düşlerime bir kez girsen, ne olur.

Resûl'ünün aşkı bende, köz oldu,
Yana, yana benim, gönlüm kül oldu,
Damla, damla gözyaşımdan göl oldu,
Hak yoluna, kurban olsam ne olur.

07 Kasım 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Yaptın Koçum

Ah benim oğlumdur diye sevdiğim
Böyle' mi büyüttüm, seni koynumda
Sütümle besleyip, koçum dediğim,
Uyur' mu görecektim, seni sonunda.

Koçumdur diyerek, seni severken,
Şimdi sen, melek' mi, oldun erkenden.
Ne yaptın ah oğul, şu genç haldeyken,
Sen beni ağlattın, gördün sonunda.

Ah ırmak doydun' mu, güzel oğluma
Canımdan can aldın, aktın yolunda.
Şimdi ben şu taşı, bastım bağrıma,
Oğlum der ağlarım, ırmak boyunda.

Demedin giderken, suyun yüzünde
Bu daha çok gençmiş, kimdir bu diye.
Çağladın yüzdürdün, taşkın yüzünde,
Dilenip ağlarım, bak ben' de sana.

Ah.../ Benim evimin, konca çiçeği,
Sendin sen, evimin, küçük meleği.
Sen daha bilmezken, suda yüzmeyi
Kim dedi, sen yüzdün azgın sularda.

Yetmez' mi yattığın, aç şu gözünü,
Bak benim. Şu annen görsün yüzünü.
Allah' m olmaz' mı, alsan gönlümü,
Bu gece beklerken, onun başında.

11Aralık 2014-12-11
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ne Zaman Arkama Dönüp Baksam

Şöyle dönüp arkama baktığımda
Ben hep,
Geride bıraktığım yılların hüznünülerini görüyorum
Sanki bir tek onlar varmış gibi hayatımda.
Neden! ! !
Ben hiç mi, güzel günler yaşamamışım
Hiç mi güzel günler görmemişim geçmiş yıllarımda.

Dile kolay, tam yetmiş yıl geçti hayatımdan
Amma benim nedense
Hep kötü günlerim gelir geçerdir, gözlerimin önünden
Arkama doğru dönüp baktığımda
Ne zaman geçmiş yılları
Ne zaman geçmiş günlerimi hatırlasam.

Kader yazmış yazımı
Seçme şansım olmamış yaşamam gereken hayatımı
Gücüm yetmemiş değiştirmeye
Silememişim bir türlü uğraşmışım' da, alnıma yazılmış kara yazımı
Ve sonunda her gün ölümü istemişim
Bir gün! ! !
Azrail duymuş beni, gelmiş çalmış kapımı.
İçeri gir demişim,
Girmem kapıdan söyleyeceğim demiş diyeceğini.
Ve! !
Senin çekecek daha çok çilen var demiş
Dönmüş gitmiş kapıdan.
Hala çekerim. Çekecek ne çok derdim varmış meğerse.
Yazılan yazımın gereklerini.

05 Eylül 2014-09-05

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Neden

Gençliğimin, en güzel zamanını yaşarken
Çaresiz derde düştüm, ağlayanım yok neden
Önce çevremden dostlar kayboldu sonra eller
Yalnızım şimdi dostlar ağlayanım yok neden.

Düşünürüm geçmişi neden bilmem ben hala
Gözlerim takılır durur, lanet ettiğim yıla
Soldum sarardım birden ömrümün baharında
Çaresiz derde düştüm ağlayanım yok neden

Yaşamadım hayatı, hüznülyüm hüznülyü
Düşünmek istemem ben, hatırlasam' da dünü
Kendim avuttum durdum, yıllarca şu gönlümü,
Ben hala gençliğimi, özler gibiyim neden.

Gözlerimin önünden, geçmiş yıllar geçerken
Yaş damlar gözlerimden, üzülrüm ben birden
Baharımda dert buldum yapamam düşünmeden
Aramaz oldu dostlar, sebebsiz yere neden.

Kul Yüksel'in hayatı, zehir oldu kendine
Ne yapsın şimdi Yüksel, geldim diyor ben göze
Dostlar bile kayb olmuş, düşünür neden diye
Aklına gelir dostlar, sorar kendine neden

05 Eylül 2015-09-05
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Neden Bilmem.

Demir kapılar arkasında
Zincire vurulmuş gibi hissediyorum kendimi.
Ruhum sıkılıyor.
Sanki biri diyor, kapat gözlerini.
Bir ağırlık,
Ve bir de, korku çöküyor yüreğime
Sanki bir daha, uyanmayacakmışım gibi.
Ağırlaşıyorum.

Sorsam..
Kendi kendine evham yapıyorsun diyorlar.
Yapma diyorlar.
Anlamıyorlar derdimi.
Oysa ben, günlerdir aynı rüyayı görüyorum geceleri,
Ve ben, aynı rüyanın etkisindeyim.
Beğenmiyorum halimi.
Bu bir işaret' midir, bana gösterilen
Yoksa..
Bir haber' midir, gaipten gelen.

Zaman, zaman dalıp, dalıp gidiyorum
Uzaklara bakarken.
Ve bazen iki damla gözyaşı süzülüyor yüzlerimden
Hayaller içindeki gözlerim, ağlarken.
Neden oluyor, bu bilmem.

10 Temmuz 2014-07-10
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Nerede O Eski Bayramlar

Yine yalnızım bu bayram.
Gözlerim doluyor
Ne gelen dost var ne' de birkaç akrabam
İçimde buruk bir acı ve yüreğimde bir şeyler oluyor
Bilemedim bu nasıl bir bayram.

Bu gün, bayram diyorlar
Bayram denen bayram, böyleyse benim neyime
Yok, olmuş, kapımı çalanlar
Hani nerede bayramda gelip giden o dostlar
Bilemedim bu nasıl bir bayram.

Tadı yok şu bayramın
Bir eş dost bir akraba bile, kapımı çalmayınca
Sanki eksik bu bayramda bir yanımda,
Gelen bir dost bir akraba yüzüne kapım açılmayınca
Bilemedim bu nasıl bir bayram.

Nerede o eski bayramlar
Nerede! ! !
Dostlar akrabalar bayramdan kaçmışlar hepsi tatilde
Fırsat bilmişler, bayrımı
Dost akrabayı unutmuşlar, yalnız bırakmış geride.
Bilemedim bu nasıl bir bayram.

28 Temmuz 2014-07-28

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Nerede Sağlığım

Nerde benim, nerede, geçip giden yıllarım,
Derdim çok hazan oldu tutmaz oldu sol yanım,
Savruldum esen yelden, kırıldı düştü dalım,
Nerede benim söyleyin, sağlıklı gençlik ağım.

Gözyaşlarım dinmiyor, şu çektiğim derdimden,
Dertliyim kimse bilmez, düşsem kalkamam yerden,
Doktor der gelme daha, hiçbir şey gelmez elden,
Nerede benim söyleyin, sağlıklı gençlik ağım.

Kalbim yorgun ben yorgun gitsem de ben yolumda,
Her gören şaşkın bakar, bir iş var derler bunda,
Kessem koparsam atsam, hiç can yok şu solumda,
Nerede benim söyleyin, sağlıklı gençlik ağım.

İnsanlar var kör bakar, hiç bilmez de kendini,
Hiç demez bulur bir gün, böyle bir dert gör beni,
Hor bakar " insan görmez", en çok bu üzer beni,
Nerede benim söyleyin, sağlıklı gençlik çağım.

28 şubat 2012-02-28
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Nereden Çıktı Şu Rüzgâr

Düşünüyorum.
Düşünüyorum'da düşündükçe canım yanıyor
Bazen boş ver diyorum o' da olmuyor
Gelecek kurcalıyor
Şu benim yorgun aklımı
Nerede şu fal açan, falcılar
Gelsin!
Gelsin'de, açsın şu falını.

Bıkkınlık geldi düşünmekten
Olmuyor'ki, düşünmeden
Binbir çeşit, bilinmezler sarmış etrafımı
Yorgun aklımla
Düşünüyorum, yurdumun her yanını.

Denizin kabardığını görüyorum.
Dalgalarınsa hırçınlaştığını
Gemilerin salladığını, yatıp, yatıp kalktıklarını
Çığlıklar duyuyorum güvertelerden
Duyuyorum!
Duyuyorum, annelerin çocukların çığlıklarını.

Hiç böyle kötü hissetmemiştim kendimi
Yorgun hissetmemiştim.
Hiçbirzaman!
Vatanım için, çarpan kalbimi.
Nereden çıktı durupdururken şu esen rüzgâr
Bilmez'mi, denizlerde dalgalar azar.

30 Mart 2015-03-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Neyken Ne Oldu

Neşem yok.
Ağzımın tadı bozuldu, yemeklerin tadı tuzu olmaz oldu.
Kalbim yorgun
Dilim lal.
Ve artık!
Artık benim için, akla kara belli oldu.

Ne güneş, ne sıcaklar
Ne de güzeller,
Benim kanımı, kaynatmaz oldu
Ve bir de!
Gözlerimden kara bulutlar, hiç eksilmez oldu.
Dinlediğim,
Bütün şarkılar en kötü türküler bile, benim için ağıt oldu.

Dilim lal!
Birisi bağırса sesim çıkmaz oldu.
Yok yere!
Önüme her gelen beni, azarlar oldu
Geceler ağlatıp
Sabahları güneş, üşütür oldu.

Bozuldu!
Ağzımın tadı bozuldu.
Ve!
Kalbim yoruldu,
Hazan geldi sonunda, yüreğimin ortasına oturdu.

Yüzlerimdeki, çizgilere
Kırışıklara!
Kendini bilmez, kötü aynalar bile, kakayla güler oldu
Saç sakal karıştı
Ne şimşir ne' de, kemik tarak, işlemez oldu.

Çevremde,
Sözüm, tutulmaz oldu
Çocukluk günlerim yeniden geldi, başköşeye kuruldu.
Ve!
Hayallerim, çoğaldı
Geçmişim, gözlerimden gitmez oldu.
Dostlar üzülp
Acıyanlar her gün, çoğalır oldu.
Ayaklarım dizlerim!
Ve en çok' da gönlüm!
Düne kadar neyken, şimdi hissiz duygusuz biri oldu.

31 Aralık 2014-12-31
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Neyler Şu Gönlüm

Neyler, neyler, şu gönlüm küsmüş iken hayata
Benim gönüm sevmeden, geldim artık bu yaşa.

Gam aldım yaşadığım bomboş geçen hayattan
Deva bulmam ben artık gönlüm sevse şu yaşta.

Gamlı gönlüm hüznölü aşk uğruna yanmaktan
Sevsem de sevmesem de kaybetmişim savaştta.

Viran oldu şu gönlüm, bahardır yazdır derken,
Ömrümün sonu geldi, hazan oldum genç yaşta.

Bir divane gönlüm var, küskün bakan hayata
Ben' de güzel sevmedim küs baktığım hayatta.

Sevip' de sevilmemek, yüreğimde dert olur
Ömrümün sonu gelen, düşündüğüm bu yaşta.

11 Eylül 2014-09-11

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Neyleyim Bayramı

Ağlaya sızlaya, ömrüm geçerken
Neyleyim her yere bayram gelmişse
Ömrümün sonunda yalnız yaşarken
Neyleyim bayramı, beni üzmüşse.

Bir elim çenemde, masa üstünde
Düşünüp dururum, bayram gününde
Gözlerim dolmuşsa, böyle bir günde
Neyleyim bayramı, beni üzmüşse.

Etrafta çocuklar, koşup oynarken
Sevinmek gelmiyor, benim içimden
Şu yorgun gönlüme, hazan gelirken
Neyleyim bayramı, beni üzmüşse.

Yaklaşıp gelirken, yolun sonuna
Kalmışım bin dertle, ben tek başıma
El öpen kimsem yok, gelse yanıma
Neyleyim bayramı, beni üzmüşse

Düşlerle eğlerken, viran gönlümü
Neyleyim şu gelmiş, bayram gününü
Hiç kimsem silmezse, yaşlı gözümü
Neyleyim bayramı, beni üzmüşse.

17 Temmuz 2015-07-17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Niye Anlamıyorsun

Aptal'mı sanırsın beni ters, ters bakıyorsun
Gönlüm seni sevmiş, niye sen anlamıyorsun
Ey çeşm siyahım, gönlümü verdim sana anla
Gönlüm seni sevmiş niye sen anlamıyorsun.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

07 Haziran 2015-06-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O Benim Babamdı

Bir boşlukta, sallanır gibiydi.
Dalgındı.
Öylesine oturmuş, hareketsizce bakıyordu.
Elinde, sigarası
Dalgın, dalgın güneşin battığı yere.
Sessizlik, içinde.

Ayak seslerimi bile, duymamıştı yaklaştığımda.
Yaklaştım.
Nefesimden geldiğimi anladı döndü, işte o zaman baktı bana.
Sen mi geldin oğul dedi, kısık bir sesle.
Baktım gözlerinde hala, dökülmemiş yaşlar vardı.
Görmemiş gibi yaptı sildi, elinin tersi ile.
Güneşin battığı, yere bakarken, o
Sessizlik, içinde.

Çok derin, düşünceli bakıyordu.
Döndü.
Gidinçe bir daha dönemeyeceği yere doğru sessizce bakarken.
Baktığı yönü gösterdi.
Bir ben kaldım yaşıtlarımdan o yere gitmeyen, dedi bana.
Anlamıştım onun, neden baktığını!
Sessizlik, içinde.

O, o benim, babamdı.
Hayatının son baharında, o yalnız kalmıştı.
Ne, yapsam hayır derdi!
Yaşadığı yerinden, malım mülküm var der' de ayrılmazdı.
Zalim görünüşlüydü, yüreği yufkaydı.
Kendi kendine, öleceği günü bekledi, baktı durdu güneşin battığı yere
Hep pencere önünde bekledi, öleceği günü.
Sessizlik, içinde.

09 Nisan 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O Bir Anneydi

O bir anneydi.

Uyuyamamış yatağına uzanmış, dalgın, dalgın düşünüyordu.
Aklında çocukları vardı.
Acaba, bunların sonu ne olacak diyordu.
Çünkü çocukları diğerleri gibi değildi,
Farklıydı.

Çocuklardan biri, annesini gördü.
Sanki içine doğmuştu, annesinin kendilerini düşündüğü.
Gitti.
Yavaşça uzandı yattı yanına, sonra sımsıkı sarıldı annesinin boynuna.
Annesi, hala düşünüyordu.
Sanki oğlunun, yanına yattığının farkında değildi.
Ve o anne!
Gözlerinden, damlalar dökülmeye başladıktan çok sonra
Başladı, oğlunun saçlarını okşamaya.

O, bir anneydi.
Suçsuzdu.
O bir, kader mahkûmuydu.
Çocuklarının desen, farklılığını değiştirmek onun elinde değildi.
O anne yine' de!
Bir taraftan, çocuklarını cemiyete kazandırmaya çalışıyordu
Diğer taraftan, ne yapalım Allah' n geldi diyordu.

26 Ağustos 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O Bir Çocuktu

O bir çocuktu.
Dedesinin adını koymuşlardı adını.
Hep toz toprak içinde büyüdü,
Ve fakirlik yokluk içindeyken tanıdı anasını.
O ufacık tefecikti.
Ürkekti...
O hep boynu bükük büyüdü.
Bir gün olsun sıcak bir el, okşamadı saçlarını.

O, bir çocuktu.
Toz toprak içinde büyümüş
Önce ilkokul sonra ortaokullu olmuştu sonunda.
Kalp aşkı yenice hissedip çarpmaya başlamıştı,
Buluğ çağına geldiğinde,
Okula giderken.
Sevdi sevmek nedir bilmeden.
Ve tükrükleyip yağlar, olmuştu saçlarını.

O, bir çocuktu.
Küçüktü onun kalem tutan elleri.
Ablaları kaplardı, onun kullandığı defterleri.
Amma bir göreceksin,
Yedi kardeşe kucak açardı, yeşillik içindeki evleri.
Yaz gelir, teyinlerle (sincap) oynardı,
Serçeler avlardı,
Ve akreplerden zehir çıkartmakla geçerdi onun tatil günleri.

O, bir çocuktu.
Şefkatten yoksun büyürken tanıdı işleri.
Bir elinde, çükür,
Bir elinde, orakla büyüdü.
Kara dut ceviz satarak aldı, okul defterlerini.
Bazen dövülerek yaptı, bazen de sevilerek yaptı bahçelerindeki işleri.
Amma bu çocuk hiçbir zaman bu ağırmış demedi,
Tazecik sırtında taşıdı o, en ağır yükleri.
Çükür salladı.
Toprak belledi.
Evlek çekti, fide dikti yoruldu demedi
Böyle geçti, onun çocukluk günleri.

O, bir çocuktu.
Yokluk sefalet içinde büyüdü..
Yaz günlerinde çalışarak okulları.
Ve sevmeyi öğrendi, sevmeyi öğrendi gördüklerinden.
Ve bir gün, o da sevdi,
Sonra o, ihaneti tanıdı fakirliği yüzünden.
Ve kaderine kahretti,
Yaralı kalbiyle çoğu zaman, yaşlar akıttı gözlerinden.
Ve dert buldu küstü hayata.
Çok çekti, çok./ o zavallı bulduğu derdinden.

27 Nisan 2014
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O Çocuk

O.
Bir gül domurcuğuydu
O.
Sert esen, bir fırtınaya bükümüştü boynunu.
Uzanacak bir el arıyordu.
Zavallı.
Daha yaz bahar yaşamadan, hazanı yaşamaya başlamıştı.
Çaresizdi, utangaçtı
V e!
Dokunsan, yüreğini binbir parça ederdi.
O.

Titrekti, ürkekti su çiçeğiydi.
O.
Bulutlar içinde, fırtınalarla gelmişti.
Yağmur doluydu, siyah inciden gözlerinin kirpikleri
Bi, çareydi.
Yurdundan yuvasından koparılmış biriydi.
Kırıktı, kalem tutan elleri
Şehrin kalabalık yerlerinde dolaşıyordu.
O.

Korkunun şahı oturmuştu, göz bebeklerine
Dili laldı
Hem bir' de!
Güzel, mi güzel, kumraldı.
Birkaç kuruş sıkıştırdım da, onun kalem tutan ellerinde
Yine de, gülemedi sevinemedi.
O.

17 Kasım 2015-11-17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O İdi'de Her Şeyin Sebebi.

Dünyaya, kızmışım
Güneşe,
Aya kızmışım.
Kapkaranlık, bir insan olmuşum.
Snirimden çatlamış
Akılıma gelene, saymışım.

Deli dediler, bana
Kızdım düştüm, sırtımda bir çanta ile yola.
Sonunda vara, vara vardım, delilerin toplandığı bir hana
Ve!
Derdimi anlattım, hancıya.
Hancı,
Düşündü, düşündü
Verecek bir cevap bulamamıştı bana.

Konuşurken!
Biri çıktı, içeriden
Üstü başı perişan, ayağı çıplak.
Başında dersin bir sarık, kapkara uzun kırçıl sakallı
Dedi'ki.
Ben senin derdini anladım, daha benim yüzüme bakmadan.
Ve!
Sen aklını kaybetmişsin dedi, bunun arkasından.

Hancıya baktım dedim, kimdi bu.
Bu dedi.
Bir akıl, yorgunu bana
Senin gibi bir deli, senin gibi herşeyden umudunu kesmiş
Kendini kaybetmiş, bir Allah'n kulu.

Ne, diyebilirdim' ki!
Öyleydin.
Kin ve nefretle doldurmuştum içimi
Dünyaya, küsmüştüm.
Aya küsmüştüm, güneşe küsmüştüm ve sonra yıldızlara küsmüştüm
Karanlıklara hapsetmişim, kendimi.
O idi' de, her şeyin, sebebi.

09 Kasım 2015-11-10

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O Sahil

Aydınlık akşamın, ebruli zamanı
Aklımda sen varsın, gönlümün kadını
Hatırla seninle, gezdiğim kumsalı
İşte ben ordayım, gönlümün sultanı
Aklımda sen varsın, deştin' de yaramı

Sahilde dalgalar, kumsalı yalarken
Aklıma sen geldin, kumsalda gezerken
Dün gibi karşımda, aşk dolu gözlerin
İşte ben ordayım, gönlümün sultanı
Aklımda sen varsın, deştin 'de yaramı

Nereden geldiysen, yine sen aklıma
Yaramı deştin sen, gezdiğim kumsalda
Dalgalar oynarken, sahilde kumlarla
İşte ben ordayım, gönlümün sultanı
Aklımda sen varsın, deştin 'de yaramı

Hani biz, el ele gezerken sahilde,
Ne güzel oynardın, kumsalda benimle
Aklımdan gitmiyor, yattığın dizimde
İşte ben ordayım, gönlümün sultanı
Aklımda sen varsın, deştin' de yaramı.

08 Mayıs 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

O Yüzler

Koca bir tarihi okunuyordum
Onun!
Yüzlerindeki hayat savaşının izlerinden
Kazanılmış koca bir savaşın, izlerini görüyordum yüzlerinde
Tamiri mümkün olmayan, yıkıntıları gördüm
Onda!
Harabeleri gördüm
Onun yüzlerinde baktıkça ben.
Ve!
Her şeye rağmen mutluluğu' da gördüm
Onun, gülümsemelerinden.

Sonra bir an durdum düşündüm!
Kendi geçmişim geldi aklıma
Yaşamım geldi
Geçirdiğim sıkıntıları üzüntülerim sevinçlerim geldi.
Anılarım geldi.
Serap dolu günlerimin bende yarattığı acılarım geldi karşıma
Ve!
Hayal ettim hüznümlendim.
Hala biraz kalmış acılarım varken içimde.

Meğerse!
Neler gelmiş neler geçmiş benim' de başımdan
Tıpkı karşımdaki yüzler gibi.

Kendimi sordum kendime
Sonra!
Git aynaya bak o yalan söylemez dedi
Aklım bana!
Bak, bakmayı aynaya amma sakın üzülme kendi haline dedi
Aklım, daha sonra kendime...

29 Ocak 2015-01-29
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Olmaz Meleğim Olmadı

Sen daldaki kuşlar gibi şakrak ve de şendin,
Toprak' mı çağırılmış' da çukur toprağa girdin,
Bensiz yatacaktın da, neden sen beni sevdin,
Olmaz meleğim olmadı, bensiz gidişin hiç.

Artık beni kimler sevecek boş yatağımda,
Yalnızlığa mahkum biriyim, ben hayatımda,
Gelsem sana ölsem de yerin var mı yanında,
Olmaz meleğim olmadı, bensiz gidişin hiç.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

07 Mayıs 2012-05-07

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Oturur İnsanın Hasret Yüklü Bağrına

Bir yol düşünün!
Bağrında taş alnında nal izleri olan.
Bahar gelsin.
Taşlar arasında, mor sümbüller açan ve tezekler kokan
O yol!
İniltilerin, cinlerin hayallerin yoludur.

Siz hiç böyle bir yolda yürüdünüz' mü?
Hayaller, kurduğunuz!
Hiç yolda giderken, korktuğunuz oldu' mu acaba karanlıkta!
Suların sesinden.
Geceyle oynayan, ağaçların koyu karanlık gölgelerinden!
Ve!
Guguk kuşlarından.
Fakirlikten, yoksulluktan.
İşte o korkudur, insanı gurbet ellere yollayan.
Diyar, diyar, dolaştıran...

Keşke olmasaydı.
Yollamasaydı.
Pembe hayaller yerine, gerçekler yaşansa!
Şevdalar yaşansa, kavuşmalar olsaydı.
İnsanlar yollarda birbirine şaka yapsaydı, enselerine vursaydı.
Yaşamak belki daha zevkli olur.
Belki' de, insanları kendi yerinde krallar gibi yaşatırdı.
Olmadı, olamadı.

Evlat!
Yabancı diyarlarda, ölmek zor gelir hasret çeken insana.
Hep doğduğu toprakların düşünüyü kurar.
Buram, buram hasret kokarken ölüm döşeginde.
Toprak kokar burnuna.
Memleket toprağının kokusunu duyar.
Ve!
Ölüm tez gelir.
Oturur insanın, hasret yüklü bağrına.

Evlat!
Gurbete çıktıysan dönüşün olsun.
Ekmeğini paylaştığın, komşuların olsun!
Ensene yollarda vuranın!
Arkadaşın olsun!
Sebze meyve yetiştirdiğin, birazcık' da, toprağın!
Ve bir' de,
Mezarında, memleket toprağın olsun.
Bunu unutma.

28 Şubat 2017
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Otuz Ağustos

Otuz Ağustos
Bir ulus ağlarken, vatan aşkına
Çok canlar vermişiz, şehit olarak
Yakışmaz bizlere bunu anmamak
Bizlere bayramdır, otuz ağustos.

Vatanın bağrında düşman hançeri
Saplanmış yerlere, kanlar akarken
Yetişmiş ulustan, Atatürk birden
Bu yüzden bayramdır, otuz ağustos

Kılıçla girerken, Küffar vatana
Sanmış' ki bu vatan, olur kendinin
Bilmemiş şu küffar bu vatan kimin
Ulusa bayramdır, otuz ağustos.

Vatanın bağrında savaş sürerken
Çok canlar vermişiz, vatan uğrunda.
Çıkalım ulusça, gelin sokağa
Bizlere bayramdır, otuz ağustos.

Al bayrak ellerde, meydan yerinde
Şu gençlik yürüsün, mehter marşıyla
El çırpşın Türk halkım, vatan aşkıyla
Gençliğe bayramdır, otuz ağustos.

30 Ağu. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Oy Anam Oy

İkindin gördüm.
Bir efsane süzölmekteydi yavaş, yavaş ılıyarak!
Kaldırımların üzerinden.
Arkasında Rüzgârlarla kavgalı yaşlı bir çınar,
Bir de!
Sessizliğe hapsolmuş yürek,
Korkarak gitti dağların gümbürtüsünden.
Oy anam oy!
Güz yorgunum, yol yorgunum oy...

Hayat kesiğı çizgiler
Titrek yaprakların ellerinde meydan okur yıllara
Çatlak, çatlak!
Ne yapsın, çünkü o biçare,
Neden çıktıysa o, bu gün yollara!
Kaldırım taşlarıyla paylaşıyordu içini kemiren dertlerini..
Oy anam, oy!
Kaldırım taşlarını sayar bir, iki diye,
Dost tutmuş bir kere..

Hafiften bir yel esti!
Mırıldandı ağaçlardaki yapraklar.
Baktım!
Dostuna el sallar!
Yapış der yapış dallarımdan düşeceksin bak, taşlara.
Ve tutunur o titreyerek.
Mahcup, mahcup bakan selam veren ağaçlar,
Ve sınıksıkı sarılan kollara!
Acır rüzgarlar.
Oy anam, oy!
Nasıl da titredi korkudan bacaklar..

02 Eylül 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Oy Dağlar

Oy anam canım anam, gurbette oğlun ağlar,
Gelmeye kalksam sana, yol vermez bana dağlar.

Oy dağlar yol verin' de, gideyim buralardan,
Dert buldum gurbet elden giymişim karalardan,
Hasret var şu gönlümde, yol verin şu dağlardan,
Oy anam canım anam, gurbette oğlun ağlar.

Şu dağlar ağlasan da, yol vermez neden bilmem,
Derdim çok kimse bilmez anam var oysa görmem,
Gül açsa şu dağlar'da hiç bakmam ve de sevmem,
Gelmeye kalksam sana, yol vermez bana dağlar.

22 Şubat 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölene Makber Gerek

Kimi dört kişin kimi bin kişinin,
Gider omuzlarında bir gün girer kara toprağa
Kaçmak yoktur, ondan,
İlla' ki giderdir
Zengin fakir denmeden omuzlarda
Sallanmaz ona, ne bir el ne bir mendil
Konur dualar içinde
Bir gün her giden, kara toprağa.
Kalmışsa ondan bir eser
Geride
Bırakmışsa arkasında bir anı ne mutlu ona
Ruhu şad olur,
Her akla gelişte anılır giden.
İnsan olana fazla mal mülk neye gerek
Hayatta iman, Ahrette iman,
Ölene makber gerek.

19 Ocak 2013

Ahmet Yüksel şanlı Er

Ölmeye Geldim

Özlem dolu kalbim, seni ben, aşk ile sevdim.
Aç koynunu, koynunda bu gün ölmeye geldim.
Sevdim diye koynunda madem ölmeliyim ben,
Aç koynunu, koynunda bu gün ölmeye geldim.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

30 Nis. 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölmüşü Dirimiş Gördüm

Bu gece, bir rüya gördüm,
Ölmüşü, dirilmiş gördüm,
Halini, hatırını sordum,
Uyandım kendime güldüm.

Korkudan terler bastı bana,
Dedim ne oldu, böyle bana,
Kalktım gittim sordum anama,
Ne biçim rüya, bu dedim.

Anam dedi, açılmış kığın,
Yine de kavga etme, sakın.
Çünkü ölüm, herkese yakın,
Elini öptüm olur dedim.

Sonra sordum, falcıya bunu,
Dedi gelmiş, ömrünün sonu,
Eledin yükledin' mi unu?
Falcıya kızdım var git dedim.

Fakat bir telaş, aldı beni
Dedim, ölüm yoklarsa beni,
Sarsalar bana, ak kefeni,
Ne olur benim halim dedim.

10.Eylül 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölüm

Ölüm bana bir gün, koşar gelirse,
Ben, ak denizi seyreder olurum.
O gün denizden, bir meltem eserse,
Ölmek ne kelime mesut olurum.

Meltem dolaşır, o gün saçlarımda,
Görenler, derin bir uykuda sanır,
Gülerek bakan olur' da, karşımda,
O bakan kem gözler, yanılmış olur.

Deniz kızıla döner akşam olur,
Ölüm beni, yavaş yavaş yoklarken,
Dallardaki kuşlar ötmez olur,
Olduğum yerde ben can çekişirken.

Belki bir bardak düşer çay dökülür,
Bir anda kollarım, yandan düşerken,
Belki' de, ağızımdan kanlar fışkırır,
Beklenmedik anda, ölüm gelirken.

Yıldız kayar ölüm bana gelince,
Belki yağmur kar yağar kış gelmeden,
Yapraklar sararır, beni görünce,
Rüzgar eser savurur güz gelmeden.

Düş olur ölürken hayat hikayem,
Dökülür geçmişimden, neyim varsa,
Gök mavi kürsüden okunur künyem,
Ben düş kurarken ölüm eğer yarsa.

Ölüm bana bir kez gelmeye görsün,
Deniz kudurur, çarpar taşlara,
Demen bana yüzünü şeytan görsün,
Biriniz götürsün, atsın dağlara.

Gel ey ölüm gel de şu hasret bitsin,
Bu can fedadır sana gel, gel artık,
Ey ölüm bak burdayım sen nerdesin,
Geleceksin diye mal mülkü sattık.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölüm Nefesten Bile Yakın

Ölüm nefesten bile yakın
Hoş geldin sefa geldin hanemize
Ey bilge insan, otur da yanıma,
Gitmeden bir şeyler öğret bizlere
Gün gelir bir gün lazım olur bana.

Bana bir söz söyle' ki, acıtmasın
Yüzüm gülsün, İçinde bal yağ olsun
Şu yorgun dizlerime, kan can versin
Ömür boyu borçlu kalayım sana.

Sözünü söylerken, sana bakınca
Diyeyim ben sana, ermiş bu amca
Görürünce ben seni, gittiğin yolda,
Elim belde, selam vereyim sana.

Öğretirsen sen bana bildiklerini
Belimden ayırmam, ben sağ elimi.
Ne olur nem olmaz, dünyanın hali
Bir sözün bile, lazım olur bana.

Dedi' ki bu yolcu, ey Allah kulu,
Çok uzak değildir Dünya'nın sonu,
Şirklerden, günahattan kendini koru
Ölüm nefesten, bile yakın sana.

15 Ekim 2014-10-15

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölüm Şahane

Neyleyim ben artık, baharı yazı,
İçimde hep hüzün, olduktan sonra,
Kalmadı ağzımın, en ufak tadı,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

Etrafa bakarım, gülen gülene,
Ben desen ağlarım, gülmek yerine,
Mal değil mülk değil, ölüm şahane,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

Az kaldı gittiğim, yolun sonuna,
Göründü bir ışık, karşımdan bana,
Şansım yok neyleyim hayattan yana,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

Ölmeyi hak etmiş, derler ya hani,
Etraftan hiç kimsem, anlamaz beni,
Sövdüler saydılar, dediler deli,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

Yeterdir çektiğim, ah şu kaderden,
Hayatım zehroldu, kader yüzünden,
Yaş değil gam akar çünkü gözümde,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

Yeterdir şu benim çektiğim çilem,
Doldurdum ne varsa omzumda heybem,
Giderim bir yolda, durmayı bilmem,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

Kul Yüksel diyor ki, ölüm haktır,
Bastığım şu toprak, yastık yorgandır,
Allah'a yalvarmam, hepsi bundandır,
Yaşamak yük oldu, bendeki cana.

11 Temmuz 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölüme Yakın

Ölüme yakın.
Hazan koymuşlar, adımı benim.
Ölüme yakın.
Hazan diye çağırır oldular, baktığım aynalar.
Yüzüme karşı,
Yüzüme karşı güler oldular, her bakışımda.
Ve!
Benimle yüzüme karşı dalga geçer oldular bir de utanmadan.
Oysa!
Böyle şakalara dayanmaz oldu yorgun kalbim.

Ölüme yakın.
Ölüme yakın düşünmeye başladım ben
Hiç korkmazken.
Ölüm korkutur oldu beni.
Ansızın gelir belki diye kuşkulandığımdan.
Oysa!
Bu dünya ne başkasının ne benim.

Ölüme yakın.
Ölüme yakın gözlerimden gitmez oldu geçmişimin anıları.
Her gün düşünür
Her gün, hatta her an bile, ölümün acı haberini bekleyenlerdenim.
Oysa!
Ölümdür benim gerçek düğünüm.

Ölüme yakın.
Ölüme yakındır, benim yalnızlığım.
Çaresizliğim!
Yaşadığım şu az kalmış ömrümün hazanında son baharında
Rüzgârlar bir başka esmekte
Güneş ısıtmaz oldu
Ne dostum var şimdi, ne de dost olabilecek biri
Aradığım dostlar pazarında.
Etrafımda bu dostumdur diyebileceğim.
Oysa!
Daha düne kadar ne kadar çok dostum vardı benim.

17 Aralık 2014-12-17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ölür Diyorlar Bana

Şu ölümlü dünyanın, yaklaşırken sonuna
Çaresiz bir dert buldum, ölür diyorlar bana
Viran olmuş bir ömrün sonuna yaklaşırken
Çaresiz bir dert buldum ölür diyorlar bana.

Hazanında yaşarken, şu ölümlü dünyanın
Gam doldu benim içim bana ölümüş yakın
Viran olmuş bir ömrün, son demini yaşarken
Çaresiz bir dert buldum ölür diyorlar bana.

Yaşadığım hayattın, hüznü varken içimde
Gam doldu şu yüreğim neşe kalmadı bende
Ömrümün sonu olan, yaşamın son deminde
Çaresiz bir dert buldum ölür diyorlar bana.

Soluyorsam ben hala, şu dünyada havayı
İstemem ölmek varken ne güneş ne' de ayı
Çünkü ben soluyorken, dünyanın havasını
Çaresiz bir dert buldum ölür diyorlar bana

12 Kas. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ömür Dediğin

Şu geçen ömründen, bunca zamanda,
Ne kaldı geçmişten, var mı bildiğin,
Yolluk' mu mal mülk mü ne var yanında?
Hem yeldir hem seldir, ömür dediğin..

Ne koydun heybene, dersem ben sana,
Ne dersin.. Söyle sen..Var mı bildiğin?
Hiçbir şey koymadım, dersin sen bana,
Ben derim bir dündür, ömür dediğin..

Sen dünyada, yaşıyorken gülmüşsen,
Hem aşksa hem zevkse, derdim dediğin,
Hem de sen her şeyde gülüp geçmişsen,
Şaşma hiç bir güldür, ömür dediğin..

Bana sorsan, uy derim benim sözüme,
Hem dünyan, hem Allah, olsun sevdiğin,
Ben soldum yanmaktan bak şu yüzüme,
Bildim ben...Çok kısa.. ömür dediğin.

Seni gördüm dün, bakarken ufkuna,
Hep dalgın bakardın.. Dert' mi çektiğin,
Gelmişsin sen de bak, ömrün sonuna,
Ufkundan göz kırpar, ömür dediğin.

15 Mart 2012
Ankara

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Özlenim Var Bir Yerlere

Özlemim var, bir yerlere.
O yerler' ki,
Yörükler yatağı, Barcın yaylası ve Yelli bel dağları...
Gözlerimin önünde,
Hiç aklımdan çıkmayan, o yerlerde yaşadığım çocukluk anıları...
Ne güzeldi, oralar..
Kekik kokardı, koyun keçi kokardı dağları,
Kıvrım, kıvrımdı yolları...

Hayrandım..
Toros dağlarının yaylarına.
Kekik kokardı burcu, burcu çiçekler kokardı oralarda yaylalar
Ve Ağustosta bile buz keserdi oralar
Koyun keçi sürüsünden deve katırlarından geçilmezdi yolları.
Kırlardaki çiçeklerinden yapardı.
Arılar balları,
Mis gibiydi,
Yörüklerin yayıktan çıkma ayranları yağları..
Ne güzeldi, oralar..

Kilimler dokunurdu desen, desen, çadırların önlerinde.
Keklikler öterdi, atlar kışnerdi
Ve ses verirdi uzaktan uzağa, onlara yalçın kayalar..
Ya o buz kesen sular
Nasıl' da yol alırdı, bir sağa bir sola kıvrılarak çimenlerin üzerlerinde..
Güzeldi burnumda tüten
O burcu, burcu çiçeklerin koktuğu Toroslardaki yaylalar...

Pazarlar kurulurdu.
Davarlar koyunlar kesilirdi,
Kavurma kokusundan geçilmezdi Pazar günleri yaylalar.
Ya o kızlar..
Ya o, yüzlerinden kan fışkıran kızanlar.
Değme mankenlere taş çıkartırdı
Giyinip kuşanıp pınarların başına gitti mi Yörük asıllı kadınlar..

İşte / özlemim var bu yerlere,

10 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Para Mal Eşittir Aşk

Gözlerinin içine baktım.
Derin korkutucu bir kuyu vardı, gözlerinin içinde.
Bakmaya, korkmuştum.
Yaşanmış bir ömrün, hüznü vardı buruşmuş yüzlerinde.
Oku diyordu hayatımı, oku yüzlerimden.
Ben dedi, söze başladı anlatırken.
Aşkı sevdayı paraya mala değiştim' de öyle geldim bu hale.
Geçip giden, yıllar içinde.

Acınacak bir bakışı vardı.
Zamanın küçülttüğü, ağlamaktan bıkmış bitkin gözlerinde.
Bir dokunsan, bin ah çıkacak gibiydi dilinden
Sonra çıkardı.
Desteyle para dolu, cüzdanını attı önüme.
Şaşırmıştım!
Ben dedi; ben bunlara değiştim gençliğimi aşkımı.
Aldandım paraya, mala, da körü körüne.
Mutlu yaşamak varken hayatımda, sevdiğim kadın çoluk çocuğum ile.
Geçip giden, yıllar içinde.

Kendini esir gibi, görüyordu.
Çektiği çileleri, acıları anlattıkça, küçülmüş gözleri yaşlanıyordu.
Hasret kaldığı mutluluğa, çok, çok uzaktaydı anlattığına göre.
Ve sonra!
Bakışları, gözleri.
Ben'de sevdim derken, titremeye başladı dizleri
Para mal ağır bastı, değiştim sevgimi aşkımı paraya pula dedi.
Meğer çok acılar çekmiş, unutamadığı sevda varken yüreğinde.
Geçip giden, yıllar içinde.

Yüreği olmuş, paramparça
Kangren olmuş, kalbinden çıkarıp atamadığı kara sevda
Aşk!
Geçip giden. Yıllar içinde.

23 Mart 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Pişmanlığım Güldürmedi Beni

Bir rüzgâr, esti.
Kopardı darmadağın etti bizi.
Ne yaprak bıraktı ne bir dal gövdemizde.
Hiç bilmediğimiz bir tarafa savurdu, savurdu durdu hepimizi.
Bizlere, sormadan...
Ne ana ne baba ne bir kardeş bıraktı.
Silkeledi, gövdemizden bizi.

Bir rüzgâr, esti.
Dağ, taş tepe demedi dolaştırdı durdu bizleri
Her birimizi bir tarafa savurdu.
Kanadımızı kolumuzu kırdı.
Yorgun düştük sonunda.
Konuk etti bilmediğimiz diyarlar ayrı, ayrı her birimizi.
Ve!
Yerlerimizi beğendik, kök saldık, konuk olduğumuz yerlerde
Kimimiz kök saldı, çoğaldı durdu,
Kimimiz azaldı.
Unuttu toprağımız bizi.

Bir rüzgâr, esti.
Kopardı bizleri, yerimizden.
Hayal oldu dağımız, taşımız barkımız toprağımız.
Sonunda bizler!
Unutmaya mecbur kaldık, burnumuzda tüterken kendi öz yerlerimizi.
Konum komşu arkadaşları kimler kaldıysa yaşayan hayatta bir, bir unutuldu.
şimdi el olduk, kendi yerlerimizde
Değıştik.
Tanınmaz insanlar olduk.
Rüzgâr savurdu attı' da her birimizi.

Üzülüyorum.
Üzülüyorum, çünkü rüyalarım anılarım rahatsız ediyor beni.
Tanıdık yüzler tanıdık yerler giriyor' da, rüyalarım.
Her gün her gece
Ve!
Pişmanlıklarım bırakmıyor beni.
Her geçmişi anışımda, çocukluğım gençliğim çıkıyor karşıma.
İşte bu yüzden!
Yıllardır pişmanlıklarım, güldürmedi güldürmüyor beni.

30 Ocak 2016
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Pişmiş Aşa Su Katma

Sözüm sana, ortalığı bulandırma istersen
Yoksa bir gün, yaptığına sen' de pişman olursun
Böyle devam edersen sen, unutma' ki gün gelir;
Yaptığından dolayıdır, Allah'ından bulursun.

Bent çekmekle, akan sular yatağında dursaydı
Bilmez'misin, okyanuslar hem denizler olmazdı
Bırak sular yatağından, aksın dursun dokunma
Yoksa bir gün devran döner Allah'ndan bulursun.

Pişmiş aş, su katarsan bilmez'misin dirilir
Çöpe döksen o' da olmaz, diri denmez yenilir
Aşçı başım doğru yapar, hiçbir işe karışma
Yoksa bir gün yemek yanar o da senden bilinir.

Anlayışa kıymet yetmez, gerisini sen düşün
Gümüş değil altın olsun, söylediğin her sözün
Göreceksin anlar senin kıymetini dost düşman
Böyle yapan, zehir saçan yılan olsa sevilir.

Ne olursun gönül kırma, uyma şeytan aklına
Doğru yoldan ayrı durma, düşman çıksa karşına
Şen sözüme, doğru deyip, şayet böyle yaparsan
Älem seni dost sayardır, göreceksin zamanla.

Ne olur'ki, konuşurken laf anlatsan kendine
Göreceksin, böyle yapsan uyar herkes sözüne
Karşındaki Hak kulunu, koyma düşman yerine
Hak kuluna insan dersin sever seni unutma.

04 Ağustos 2015-08-04

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Pur-nar İle Yandım

Pür-nâr ile yandım yanarım sevda yolunda
Görmem, nicedir Ley' lamı, varken hayatımda
Hasret dolu gönlümde hüzn, sevdalıyım ben
Görmem nicedir Ley'lamı, varken hayatımda.

Ah nâr -ı firak yaktı küle döndüm yanıyorken
Leyla'm haberin yok, kuru yaprak gibiyim ben
Leylam diye soldum' da sarardım düşünürken
Görmem nicedir Leyla'mı, varken hayatımda.

Fâilâtü/ Fâilâtü/ Fâilâtün/ Fâilün

15 Eylül 2015-09-15

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rezil Oldum Rezil

Kırılmış dal gibi, ağaçta sallanırken
Tuttular kolumdan, attılar bir çöplüğe
Ezildikçe ezildim, gelemedim kendime
Rezil oldum rezil, ömrümü bitirirken.

Çileli ömrümün, dayanılmaz sonunda
Kendimle yaşadım, bir boşluğun içinde
Halden anlamayan, çevremdeki millete
Rezil oldum rezil, hayatın hazanında.

Gülücükler açan, sevdalı günlerimde
Hayatım karardı, koparıldım özümden
Ömrümün sonunda güleceğim derken
Rezil oldum rezil, kendini bilmezlere.

Şefamla cefamla geçirdim' de günümü
Ömrümü tükettim, yılların koynunda
Sona yaklaştığım, ömrümün son anında
Rezil oldum rezil, tüketirken ömrümü.

Kul Yüksel küserken, zamanın akışına
Koy vermiş kendini, yağan yağmura sele
Gezip dolaşırken kızar' da doğduğu güne
Rezil oldum derdir, ellere komşusuna.

26 May. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rubai

Kul olma yalan sözlere ahret varken,
Sen doğruya kul ol,kula cennet varken,
Allah da sever kul da, sözün doğruysa,
Sen kendini kandırma, yalan sözlerlen.

(Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlün/fa)

13 Mart 2012
Ankara

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rubai "Arsız "

Arsız gibi davranma sofranda
Derler kaba yerken sana bak gör sonra
Aklında bulunsun, bu sözüm boş verme
Yerken, sana arsız demesinler dâha

(mef'ûlü & mefâîlü & mefâîlün & fe)

22 aralık 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rubai "Bülbülün Gülü "

Gül dalda güzel, koparma bülbülünse
Bülbül seni ağlatır, seher gelince
Gül dalda güzel, sakın kesip koparma
Bülbül sana kahreder, kopuk görünce.

(Mef'ûlü & Mefâilün & Mefâilün & fa)

15 Ara. 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rubai "Gölde Diken Olma"

Sen gölde diken olma batarsın birine
Ağlatma gölen yüzleri, baksın gözüne
Göl koncası verdikçe gelir koklamaya
Ağlatma gölen yüzleri, baksın gölüne.

(Mef'ûlü & Mefâîlü & Mefâîlü & Feûl)

11 Kasım 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rubai "Of Demeden"

Yar aşkına mecnun gibi çöllerde gezen
Aşk uğruna, ceylan gibi dağlarda gezen
Hep aynı yolun yolcusudur, sevda çeker
Gezdikçe pişer aşk ile, hiç of demeden.

(Mef'ûlü & Mefâîlü & Mefâîlü & Feûl)

Antalya
24 Kasım 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rubai "Yeter Ki İste"

Rubai

Şükretmeyi bil ki, zorda kalma sonra
Yaptınsa şükür verir. Ya' Rab çuvalla
Rabbim kula yok demez, yeter ki iste
Vermez deme, iste sen yeter' ki aşkla.

(Mef'ûlü) (Mefâilün) (Mefâilün) (ü)

06 Haziran 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ruh Gibiyim

Bir ruh gibiyim.
Bana birşeyler anlatıyor bakışlarım.
Karşımda dağlar içinde, sevdalandığım dağlarım.
Ve!
Ormanlar içinde ormanlarım.
Pınarlarım.
Sonra!
Ormanlar içinden, çağlayarak akan ırmaklarım.
Ve bir çınar gölgesinde uyurken,
Bana ninni çeken kuşlarım.

Bir ruh gibiyim.
Bir korku var yüreğimde.
Düşünüyorum, beni ben yapan sessizliğin içinde.
Neler, neler var, hayallerimde bir bilseniz.
Şimdi;
Memleketimin her köşesi, gözlerimin içinde
Her yeri, birbirinden güzel
Unutamadığım yıllarımdan, bir tatlı anıdır bende.
Şehir, şehir dolaştığım yıllarım.

Bir ruh gibiyim.
Taş kesilmişim, dağların karşısında
Nedense,
Bir türlü unutamadığım bir sevdada takılı hala aklım
Sanki son günlerimi yaşar gibiyim.
Böyle bir hüznün, yaşamadım hayatımda ben
Gayrı, yavaşladı kalp atışlarım.

Bir ruh gibiyim.
Sessiz ve sukunet içinde karşı dağlara bakarken
Mecalim yok, kalkmaya yerimden.
Kim çağırırsa beni;
Dalında kurumuş bir yaprak gibi hissediyorum kendimi
Öyle geçmişim ki kendimden
Dağlara bakarken, buz kesmekte bakışlarım.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ruhsuzum

Yılların ağırlığı var gözlerimde
Belli değil'mi, şu yorgunluğum her halimden.
Bana beni anlatıyor
Yine, anılarım.
Ruhsuzum yaşadığım alemin içinde.

Yüreğimde
Yavaş, yavaş üstüme çöreklenen bir çöküşün acısı
Ve!
Ağır bir yükün altında ezilişim
Tükenişim var..
Yaralarla savaşılan bedenimde,
Ruhsuzum yaşadığım alemin içinde.

Yitik zamanların çocuğuyum ben
Çocukluğumu!
Çocuk gibi, yaşayamadım.
Neler geçti neler bir zamanlar üstümden
Şimdi!
Geçtim'de, kendimden.
Ruhsuzum, yaşadığım alemin içinde.

Hayat çoğu zamanlarda tokat attı suratıma
Her tokat atışında, yere yıkıldım
Ve
Direndim kalktım.
Kalktım amma, zavallılıktan kurtulamadım
Şimdi ben!
Kaderin üstüme ördüğü ağı parçalamaya çalışsam'da
Olmuyor, olmuyor.
Ruhsuzum, yaşadığım alemin içinde.

16 Haziran 2015-06-16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Rüzgâr

Serin, serin esen rüzgâr,
Ezersin' de, yüreğimi delik, delik delersin.
Sen eserken,
Yaylaların kokusunu koklatırsın bana.
De sen!
Nereden gelirsin, nere gidersin.
Sen!
Sen dolaştıkça saçlarımda, kıllarımda,
Yaylaların çiçek kökân kokusuyla
Beni memnun eder.
Çok uzaklara alır götürür gidersin.
Beni..

Rüzgâr
Sen her estiğinde,
Ben yaylardan bir yer bulurum karşımda.
Ve benim gözlerim dolar,
Hayal kurarım sen dolaşırken saçlarımda.
Ve burcu, burcu kokardır yaylalarım!
Sen estikçe,/ burnumda..

Katran kokar, ardıç kokar,
Geçmişî yaşarım, sen dolaşırken saçlarımda,
Sonra!
Sonra bir kaval sesi gelir uzaklardan,
Sesi sitem eder bana.

Rüzgâr.
Gitme saçlarımdan
Gitme rüzgâr gitme, usul, usul okşa dur saçlarımı,
Uzaklarda bir yer var
Sen estikçe bana oraları hatırlatan.
Bilirsin sen!
Oralarda bıraktım ben canımı,
Vermediler de, hakkımı...

19 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sabahın Sesini Dinle

Yatma kalk, sabahın sesini dinle
Tan yeri güneşten, yanıp durmadan
Silkelen, şöyle bir gel' de, kendine
Faydalan sabahın, güzel hayrından.

Yatma kalk, sabahın sesini dinle
Nur yağar gör senin, kalksan üstüne
Tan yeri ağarmış, haydi düşünme
Faydalan sabahın, güzel hayrından.

Yatma kalk, tan yeri kızıl olmadan
Ne buldun yatakta yatıp durmaktan
Şu sesi bir dinle, çık' da balkondan
Faydalan sabahın, güzel hayrından.

Yatma kalk abdest al, çık' da dışarı
Dört vakit namaz kıl, yap gel duanı
Durmadan üstüne, çekme yorganı
Faydalan sabahın, güzel hayrından.

Yatma kalk, habire sivtinip durma
Bakmışsın gün doğar, geç olur sonra
Bir güzel abdest al, yalvar Allah'a
Faydalan sabahın, güzel hayrından.

Yatma kalk tertemiz giyin üstünü
Birazdan gün doğar, gel tut sözümü.
Kibleden tarafa, dönür yönünü
Faydalan sabahın, güzel hayrından.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Saçlarıma Ak Düştü

Geçip gitmiş yıllarım, göz açıp kapamadan
Saçlarıma ak düştü, yaz bahar yaşamadan
Korkuyorum kendimden baktıkca aynalara
Saçlarıma ak düştü yaz bahar yaşamadan.

Bakıyorken her sabah ak düşen saçlarıma
Gözlerimden yaş damlar baktıkca aynalara
Sonbaharda sararmış benzerim bir yaprağa,
Saçlarıma ak düştü yaz bahar yaşamadan.

Gözlerimin önünde oluşmuş halkalardan
Okunurdur çektiğim, baktın'mı karşısından
Çile çektim yıllardır, dert dolu yaşamımdan
Saçlarıma ak düştü yaz bahar yaşamadan.

Gayrı benim kalmadı ömrümün yaz baharı,
Harman ettim savurdum dert veren yıllarımı
Bekliyorum ben şimdi, dört gözle mezarımı
Saçlarıma ak düştü yaz bahar yaşamadan.

17 Nisan 2015-04-17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sağ Ol, Güzel Kuşum

Sağ ol güzel kuşum.
Sağ ol.
Bir çığ gibi büyüdü içimde verdiğin neşe.
Ve birdenbire!
Mutluk rüzgârları esti, ağlamaktan bıkmış gözlerimde.

Nasıl bir neşeyse, verdiğin!
İçim, içime sığmaz oldu, sevincimden.
Nihayet yüzlerim gülebildi, bunca üzüntümün arasında
Ve bu defa!
Mutluluktan yaş dökmeye başladı gözlerim.

Sağ ol, güzel kuşum,
Sağ, ol.
Bunca acımın, arasında yüzlerimi güldürdün.
Sen beni sevindirdin.
Bana mutluluk buymuş, işte sevgi buymuş dedirttin.
Ve benim!
Kaybolmuş neşemi geri verdin.

3 Kasım 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sallanıyor Ağaçta İki Nar

Sallanıyor ağaçta, aynı dalda iki nar
Gel birini keseyim, tane, tane yersin yar
Nar var diye gelip' de koparmadan başkası,
Gel birini keseyim, tane, tane yersin yar.

03 Kasım 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sana Mecburum

Güllerin açtığı gönül bahçeme
Bir tek sen girmiştin taze baharken
Şimdi sen üzgünsün sebep nedense
Ne oldu şu sana, beni severken.

Bakınca, şu bana yeşil gözlerin,
Sevinçten uçardım, sen' de bilirsin
Kapımda karşılayıp, bana gülerken,
Ne oldu şu sana, söyle sevdiğim.

Bakınca erirken, senin karşında
Buzkesen dağ oldum şimdi yanında
Her daim ağlarsın, benim karşımda,
Ne oldu şu sana, söyle sevdiğim.

Yıllardır bakarken senin yüzüne
Gül konca dalımdın benim gönlümde
Güvensiz dal oldum, birden gözünde,
Ne oldu şu sana, beni sevmezsin.

Seninle tükenen bunca yılları
Yok, saydın sen benim, aldın ahımı
Bak sonra hiç helal etmem hakkımı
Ne oldu şu sana beni sevmezsin.

Ey yeşil bakışa, yanıp durduğum
Gel yapma, bilirsin sana mecburum
Senken şu, uğruna kurban olduğum
Ne oldu şu sana beni sevmezsin.

Kul Yüksel yoluna, kurban iken
Sen neden hep ona, surat asarsın
Aşk ilen uğruna, yanar dururken
Ne oldu şu sana, ona gülmezsin.

18 Mayıs 2015-05-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Savrulup Durmaktayım, Hazanımda Rüzgârdan

Sararmış yaprak gibi düşmüşüm' de dalımdan
Savrulup durmaktayım, hazan vakti rüzgârdan
Ne bir dost ne tanıdık, gelip gitmez yanıma,
Gam dolu şu yüreğim, oldu en son bin parça,
Savrulup durmaktayım, hazanımda rüzgârdan.

Yorgunum hazanımda, soranım yok halimi
Sarardım soldum birden, çekmekteyken derdimi
Ne bir dost, ne tanıdık, gelmez oldu yanıma,
Gam dolan şu yüreğim, oldu en bakın bin parça,
Savrulup durmaktayım, hazanımda rüzgârdan.

Ömrümün baharında, küsmüşüm' de hayata
Dertliyim şimdi artık, şu geldiğim hazanda.
Her anım çilem olmuş güldürmeyen zamandan
Dertliyim zaman denen bıkmışım' da canımdan
Savrulup durmaktayım, hazanımda rüzgârdan.

Ömrümün son zamanı, dargın gibi kadere,
Küsmüşüm çok çektim' de, ben ağlarım halime.
Hiç kimse sormaz iken, gelip bir gün derdimi
Hazandan bir gün gibi, hissetmeyim kendimi
Savrulup durmaktayım, hazanımda rüzgârdan.

09 Aralık 2014-12-09
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sebepsiz Endişeler.

Yine ben, sebepsiz endişeler içindeyim.
Bu gün.
Vesvese yüklüdür halim.
Ağır başlı gölgeler dolaşmakta etrafımda
Ve!
Taş kesti, gözlerim.
Gözlerim bu gece, karşımdaki ilah gibi yükselen, Selvilerde dalgın.
Ruhum kuşkuları içinde yorgun.
Gecenin ikinci yarısında..

Kül rengine boyanmış gökyüzü.
Alev, alev.
Kızardığı bir gecenin ikinci yarısında yım.
Şehri doldurmuş, ateş böceklerinin olanca kalabalığı kımıl, kımıl.
Meydan okuyor etrafa.
Bu şehir!
Kuzey rüzgârın uğultusu altında çaresiz
Üzüntülü, ağlamakta.

Değişti, gökyüzü.
Kayboldu bir şehir kaynaşan kükürt sarısı bulutlarda
Üşüyorum
Üşüyorum, dalgın bakarken yorgun gecenin son yarısında
Bu gölgeler bu, hal,
Bana, ölümü hatırlatmakta.

01 Ocak 2017
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Selam Olsun Dağlara

Göz yaşlarım tane, tane damladı,
Yenik düştüm, ben de yüce dağlara,
Belim bükük, gücüm ondan kalmadı,
Olsun varsın, selam olsun dağlara.

Ben dağlara gide, gide, yoruldum,
Ceylan gördüm gözlerine vuruldum,
Yaprak oldum yel estikçe savruldu,
Kurban oldum, en sonunda dağlara.

Bir zamanlar, çok giderken dağlara,
Engel kondu, benim için yollara,
Gönlüm çekse, gitmem artık dağlara,
Bundan gayrı, selam olsun dağlara.

Pınar gördüm, içtim elle suyundan,
Ne çok yedim, çiçek kokan balından,
Utanmadım, süt isterken çobandan,
Gitmesem de, selam olsun dağlara.

Tanır, dağlar beni, sor bak gidince,
Yüksek dağlar, yol verirdir görünce,
Selam verir, dostlar yoldan geçince,
Selam olsun, selam olsun, dağlara.

14 Şubat 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sen Gelmedin Nedense

Yıllarca bekledim seni bir gün gelir diye,
Sen gelmedin nedense neden söyle görmeye,
Yıllarca bekledim, seni ben oysa bıkmadan,
Sen gelmedin nedense neden söyle görmeye.

Hasretle yandı, yandı gönül yandı, bilmedin,
Gözyaşlarım döküldü, canım yandı görmedin,
Bir söyle sevdiğim, beni sen, hiç mi sevmedin,
Sen gelmedin nedense neden söyle görmeye.

Gözyaşlarım döküldü, gazel doldu yollara,
Gönlüm hüznünlü şimdi, hazan geldi dağlara,
Kalbim kırık gelip de hesap sorma sen bana,
Sen gelmedin nedense neden söyle görmeye.

Mef'ûlü / Fâilâtü / Mefâîlü / Fâilün

02 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sen Gonca Baharsın

Sen gonca baharsın güzelim sevme gönülden,
Ben gamlı hazan sense bahar, olmadı sevmen,
Yol yorgunuyum şimdi, hüzün verme hazanda,
Ben gamlı hazan sense bahar, olmadı sevmen.

Ben gamlı hazan sense bahar sevme hazanda,
Sevmem sevemem, dertli gönül sevda yolunda,
Yol yorgunuyum ben, bana hiç bakma hazanda,
Ben gamlı hazan sense bahar, olmadı sevmen.

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

17 Şubat 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sen Kiminsin?

Yolum deyip yolumdan, koşar, koşar gidersin,
Dönüp de bir bakıp ben bakar mıyım demezsın,
Dönüp de ben bakarsam nedense sen gülersin,
Benim canım gider bakınca söyle sen kiminsin.

Canım gider bakarken dönüp, dönüp bakınca,
Ne hoş, ne hoş derim, sen gülüp, gülüp kaçınca,
Canım yanar kaçırsam zaman, zaman yolumda,
Benim canım gider bakınca söyle sen kiminsin.

(Mefâilün / Feûlün / Mefâilün / Feûlün)

30 Ekim 2012
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Sen Öldün Benim Gözümde

Gönlüm seninle olmak ister niçin kaçarsın,
Benden neden, neden kalbim ızdırap çekerken,
Sen başka yar' mı sevdin, aşkınla ben yanarken,
Benden kaçıp durursun aşkınla ben yanarken.

Sen dalda konca güldün, açtın bahar gününde,
Gördüm ki ben koparmışlar, durmadın sözünde,
Ölsem de gam değil, sen öldün benim gözümde,
Gittin de başka yar buldun aşkla ben severken.

14.09.2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sen Yatağında Uyurkan

Erken doğan güneşler gördüm
Köylerde
Ve!
Çıplak ayaklar gördüm parmakları kınalı
Sen!
Yatağında horul, horul uyurkan.

Buhar saçıyordu tarlalar
Ter altında yarım, yarım yarılrken
Peşlerinde kargalar
Sekişiyordu
Sen yatağında horul, horul uyurkan.

Tezek kokuyordu duvarları
Ve!
Viccık, vıcık yollarda oynuyordu çocukları
Çoktan!
Sağılmıştı koyunları sığırları
Sen yatağında horul, horul uyurkan.

Tarlalar burcu, burcu kokarken
Güneşin doğduğu yerde
Bir kovalamacadır başlardı köylerde
Ekmek kokusu
Bir hoş kokardı evlerde
Sen yatağında horul, horul uyurkan.

26 Şubat 2015-02-26
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sendin Bana Yar

Sendin bana yar şimdi neler oldu dururken,
Birden bire bir başkası oldun, bana sen, sen,
Bir söyle neden şimdi değıştin, bana deyver,
Birden bire bir başkası oldun bana sen, sen;

Sen konca çiçektin seni gördüm'de dalında,
Bir gül gibi sevdim, seni ben hep baharında,
Sen şimdi değıştin şu benim son baharımda,
Birden bire bir başkası oldun bana sen, sen;

Bizdik dolaşan her gece kumsaldaki yerde,
Hep kol kola gezdik, çoğu gün biz gecelerde,
Kuşlar gibi şen, aşk yaşadık biz, çoğu günde,
Birden bire bir başkası oldun bana sen, sen;

Kul Ahmedî Yüksel düşünür şimdi devamlı,
Gör bir başı var dağ gibi yüksek' ve dumanlı,
Hep günleri saymakla geçer görme devamlı,
Birden bire bir başkası oldun bana sen, sen;

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

16 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Seni Andım Yine

Bir bahar akşamında ufkumda gün batarken,
Oturdum seni andım, ben senin yokluğunda,
Her anın dün gibiyken, batan gün akşamında,
Ağlattın sen beni hep, gün akşam oluyorken.

Ben senin hayalinle, yıllardır yaşamaktan,
Ne hale düştüm görsen ağlarsın sen görünce,
Sen görsen görür görmez alır' da bir düşünce,
Yüregin parçalanır, sen bana bakıp dursan.

Yıllardır görmez iken, o senin gül yüzünü,
Devasız derde düştüm, ben senin hasretinden,
Gelsen' de, bir gün bana nasılım bir görsen sen
Baktın'mı sen halime, kesersin ümüdünü.

Her akşam gün batımı, anılar canlanırken,
Hep seni düşünürüm, aklımdan çıkmadın'da,
Hep seni anarken her gün akşam olduğunda,
Aklımda sen olursun, ben uka bakıyorken.

Bak yine aklımda sen gün ufka düşüyorken,
Seninle her bir anım, gözümde canlanmakta,
Ufkumda batan güneş, ve senken şu aklımda,
Yine ben seni andım, ufkunda gün batarken.

13 Haziran 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Seni Düşündüm

İşte böyle bir zamandı
Denizin dalgalarına gözlerimi kaptırdığım zaman
Sanki çıldırmıştı dalgalar
Kayalıklara arkası arkasına vururkan.
Ve!
Hayalimde yine sen vardın!
Akşam olmuş kış akşamında gün kararırken.

Çılgın gibiydi, denizin dalgaları
Hıncını kıyısındaki, kayalıklara çarparak çıkarıyordu
Ve!
Rüzgârlar ağlıyordu, denizin dalgalarında
Palmiyeler sallanıyor,
Yaprakları kışın, ıslığını çalıyordu.
İşte, böyle bir akşamdı!
Benim yüreğimin, parçalandığı zaman

Seni düşündüm
O akşam, hırçın dalgaların karşısında
Ve!
Yüreğimin yarasına ağladım
Gecenin önünde, akşamın alaca karanlığında
Yalnız bir ben' mi?
Deniz ağladı, dalgalar ağladı
Yüreğimin yarasına.
Dalgalar!
O kış akşamı, kayalara çarpıp durduğu zaman.

Hüzün kaplamıştı içimi
Bir pişmanlığın acısıdır, sarmıştı bedenimi
Ve!
Buza kesmişti acıyan yüreğim.
Bir, bir geçmişimden hatırladığım neyim varsa
Denizin kayalara vuran, hırçın dalgalarına anlattım
O akşam, acı veren derdimi.

Şimdi bir haber aldım senden
Bir akadaşımla, karşılaşmışsın bir yerde
Ayaküstü konuşmuş!
Ve!
Pişmanım demişsin sen
Pişman da olsan sen, çoktan kapandı
Bana acı veren, yüreğimde buzlar kesen o perde.

13 Ocak 2015-01-13
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Seni Düşünüyorum

Seni düşünüyorum
Sahildeki buluştuğumuz yerde
Yüreğimde bir sızı içimde tarifsiz bir sıkıntı
Sen yoksun ama, yine hayalin var gözlerimde..
Karşımdaki dalgalar bana seni hatırlatıyor bakıp durdukça
Sularda yüzüşün,
Dalgalara meydan okuyuşun,
Yorgun düşmüş kumsallara uzanışın,
Gözlerimin önünde;

Seni düşünüyorum;
Karşımda çırpınırken deniz
Ellerin ellerimde gözlerin gözlerimde eskiden olduğu gibi
Hatıralarımızı yâd ediyorum,
Senin olmadığın fakat hatıralarının olduğu bu yerde...
Bana mavi, mavi bakıp öfkeleniyor deniz
Çıldırıyor adeta yerinde.
Batıyorum boğazıma kadar dalgaların hışmından
Anıların hüznü yaratıyor bende;

Seni düşünüyorum;
Deniz aynı deniz,
Sahil aynı sahil, kumlar aynı kumlar düşündüğüm yerde
Ve içten, içten ağlıyorum
Pişmanlıklarına
Hatalarına
Seni gözleri yaşlı bıraktığıma
İçimdeki yalnızlığıma ağlarken bu yerde;

27 Aralık 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Seni Tanıdım

Seni tanıdım.
Papatya toplarken, seni tanıdım papatyalı kırların başlarında.
Eteğinde papatyalar,
Sepet, dolup taşarken yanı başında
Seni tanıdım.

Seni tanıdım.
Sen üzüm toplarken bağlarda
Verdiğin bir salkım ese balının tadı var hala aklımda,
Üzüm kesmiş sepete doldururken,
Seni tanıdım.

Seni tanıdım.
Yıllar önce bir sayım gününde, at üstünde gezerken.
Yanımda sen, koltuğunda defter
Biz ikimiz, köyden köye seninle dolaşıp dururken,
Seni tanıdım.

Seni tanıdım.
Mehtaplı bir gecenin aydınlığında
Ilık bir bahar akşamı
Yanında ben kayıp duran yıldızlara dilek tutarken
Seni tanıdım.

Neydi dileğin?
Neydi dileğin söylemedin.
Israrıma rağmen sır gibi dileğini benden sakladın
Küstün konuşmadın
Üzgün, üzgün, başından geçenleri anlatırken,
Seni tanıdım.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sessiz Şehir

Gece çökerken gündüzün üstüne
Oturmuş gündüzün köşküne
Ses yok itiraz yok.
Kaynaşmış geceyle gündüz birbirlerine.
Şehir suskun
Ve sokaklar sessiz
Sessizce çekilmişler bir köşeye.
Sokaklarda evlerde ışıklar yanmakta,
Ve insanlarsa uyumaya hazırlanıyor evlerinde.

Şehrin sessizliğini dinliyorum
Gecenin geç saatlerinde
Hem dinliyor hem geçmişini anıyor ve de hayaller kuruyorum
Yalnızlığı yaşarken bu şehrin sessizliğinde
Ve haykırmak istiyorum şehrin ıssız sokaklarına
Yalnızlık benim kaderim mi diye.

Gökyüzü petrol mavisinde
Birkaç yıldız görünüyor petrol renkli mavinin içinde
Ne çok olurdu yıldızlar bu aylarda
Oysa benim memleketimde.
Dilek mi tutmazdık, bu senin bu benim mi demezdik gökyüzüne bakarken
Yıldızlar kum gibi kaynardı' da bizim yerlerde..

Bu şehir bir başka
Gecesi bile yaş tutmakta şehrin gizlerinde
İnsanlar sokağa çıkmaya korkar olmuş,
Gecenin geç saatlerinde.
Kefen giymiş ölü gibi bir sessizlik var şehrin her yerinde.
Ve benim
Uykum yok yalnızlığım var gözlerimde

20 Haziran 2014-06-20
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sevda Yolunda

Aldırma, gönül yangınıdır bendeki yangın
Söndürme bırak, kor gibi olsam'da yanarken
Yansamda, yanarken küle dönsem'de sonunda
Söndürme bırak, kor gibi olsam'da yanarken.

Ben çöllere düştüm susadım sevda yolunda
Yandım yanarım aşk dolu gönlüm baharımda
Yansamda, yanarken küle dönsem'de sonunda
Söndürme bırak, kor gibi olsam da yanarken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

07 Ağustos 2015-08-07
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sevdam Uğruna

Kendimi yitirdim Şen değil gönlüm,
Bir sevda uğruna, ben koŐa, koŐa,
Şu yalan dünyada, yok olan ömrüm,
 ile ve dert doldu, sevdam uğruna.

Düştüm bir sevdanın' da, arkasına,
Koştum durdum her gün can pahasına,
En sonunda ömrüm, dert dolu yolda,
 ekilmez dert buldu, sevdam uğruna.

Dağa taşa verdim, ben de kendimi,
Kar oldum sel oldum, yıktım bendimi,
Dağ taŐla paylaştım, her gün derdimi,
Yorgun biri oldum, sevdam uğruna.

 ile ve dertlere, gülüp geçerken,
 l dendi sen' misin, gülüp' de geçen,
Bir baktım bu hayat y k oldu birden,
Dertli biri oldum, sevdam uğruna.

Kızarım Şimdi ben, kendi kendime,
Şu sevdam uğruna, dert buldum diye,
Derman bulan yoktur, benim derdime
Gece kuşu oldum, sevdam uğruna.

24 Kasım 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sevdasına Öldüğüm

Gül yüzünü görmeye geldiğim bir güzelin
Görür görmez yüzünü, vuruldum can evimden

Yüzlerinde gamzeden benleri, görününce
Konca sandım eğdim' de kokladım düşünmeden

Doyamadan sevmeye, ayrılık geldi çattı
Hasretinden yanarım şimdi ben, üzüntümden.

Düşünürken ben onu, gecemde gündüzümde
Hasta düştüm bilmiyor ne yapsam bilmem' ki ben

Haber saldım rüzgârla, dağlara yoldaşlara
Cevap yoktur yıllardır, ne yapsam bilmem' ki ben.

Meyl-i gurban ile ben, ölürken sevdasına
Bilmez 'midir ölmüşüm ben onun, sevdasından

Neredeysen gel benim meralım sevdalına
Dayanacak gücüm yok, yorgunum özledim ben.

Sevdasına yanarken öldüğüm neredesin
Hasretinden dert buldum, çok çektim bilmelisin.

10 Tem. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sevincimdir Nefesim

Sevincimdir nefesim
Yeter'ki, başka bir engel çıkmasın
Ben Allah'tan, bundan başka daha ne isterim
Yeter'ki
C.Allah beni'
Bundan geri koymasın.
Yediğime içtiğime eğer şükretmezsem
Allah bendeki, emanetini alsın.

10 Nisan 2015-04-10

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sevmeye Hakkım Yok

Sevmeye hakkın yok, biterken ömrüm,
Ey benim zavallı, biçare gönlüm.
Gel vaz geç zaman yok, az kaldı ömrüm,
Şimdi sen seversen, zor geçer günüm.

Gün hazan./ Son vakit, ne oldu sana,
Aşk meşk der, bir şeyler söylersin bana,
Gel vaz geç gör kader, koymaz yanıma,
Sevmeye doymadan, biter şu ömrüm.

Ey benim kör gönlüm, gel üzme beni,
Bak kalbim çok yorgun, çarpsa da hani,
Şimdi ben seversem, herkes der deli,
Sevmeye hakkım yok, az kaldı ömrüm.

Sevsem ben geç vakit, desem kime ne,
Bir gör bak koyarlar, deli yerine!
Dert koyma ey gönlüm, kalan ömrüme!
Sevdasız belasız, geçsin şu ömrüm.

Ey gönül gel vaz geç sevda denenden,
Çok çektim gençlikte, bu aşk yüzünden,
Dert buldum kesildim, yeme içmeden,
Ömrüm az karnım tok, geçsin şu ömrüm.

05 Ağustos 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sevmez'mi Sanırsın

Sevmez mi sanırsın beni, ben çok seviyorken
Gönlümdeki sensin, seni sevdim güzelim ben
Ben gönlümü verdim sana, gel sen beni üzme
Gönlümdeki sensin, seni sevdim güzelim ben.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

06 Haziran 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sıla Hasreti

Bir memleket vardı, her yıl gittiğim,
Anam babam yok diye, gitmem yıllardır,
Onlarla güzeldi, sılama dediğim,
Aklıma gelir onlar, canım yanardır.

Bir hemşerim vardı gördüm gezerken,
Sarıldık öpüştük, yolda giderken,
Bağ bahçeyi sordum, hoş beş ederken,
Dedi her yer viran, gördüm gelirken.

Memleket hasreti, közdür içimde,
Bağ bahçem ve evim, hayal gözümde,
Yufka ekmek keş var, benim özümde,
Sılamdır derim' de, gitsem gidemem.

Ayağıma taktılar, demirden teli,
Hiç kimse doğrultmaz, bendeki beli,
Burnumda tüterdir, dağların yeli,
Bana git derler de, gitsem gidemem.

Tüneller yapılmış duydum yollara,
Kardelenler açan, karlı dağlara,
Geniş yol yapmışlar, asfaltı kara,
Gitsem beni yollar, tanır mı bilmem.

Şu Yüksel yaşardır, gurbette gayrı,
Defnetmiş sılada, anne babayı,
Hem ağlar hem okur, yapar duayı,
Ayağında teller var, der ki gidemem.

28Nisan 2012-04-28
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sırlarla Dolu Dünya

İyi bak Şu gökyüzünün,
Sırlarla dolu, uçsuz bucaksız gizemli derinliklerine
Baktıkça sen,
Acizliğini bulacaksın çaresizliği hissedeceksin kendinde
Ve düşüneceksin,
Uzun, uzun gökyüzünün derinliklerine bakarken
Ve sen, Allah' n gücü kuvveti diyeceksin
Ağlayacaksın uzun, uzun
Gökyüzüne bakarken, gecenin geç saatinde.

Bu nasıl bir güçtür bu nasıl bir akıldır diyeceksin.
Düşündükçe şaşıracaksın
Akıl ermeyen, bakıp da görebildiklerine.
Bilirim,
İnsanın akıllı hafızası almazdır gördüklerimize.
Bir' de göremediklerimiz var, gökyüzünün derinliklerinde
Yalvarmak boşa değil, bu gerçek güce,
Aşk ile.

03 Temmuz 2014-07-03
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sızlattım Yüreğimi

İçimi acıtmıştı.
Parçalanmıştı yüreği, acıyla sızlamaktan.
Kan ağladığı belliydi yüreğinin kanamasından, pişman olmuş halinden.
Gülmüyor.
Gülemiyor, hep düşünüyordu.
Dalgın, dalgın ağlamaklı gözlerle, uzaklara bakarken!
Canım yanmıştı, bakışlarından.
Bakışlarından...

İlk başta iç kanatan bir sevda gibi düşündüm.
Öldüm, öldüm dirildim.
Onun bu halini kendi halimle kıyasladım.
Sordum.
Ve!
Yanıldığımı, anladım.

Bakıyordu, karşıya.
Yüreği ırmak olmuş akıyordu, kayalık vadilerin arasından
Düşündüm.
Kim bilir neler, neler geçmiştir dedim başından.

Kendime benzetmişim.
Oturdum uzun, uzun sorguladım kendi halimi.
Ağlamak istedim.
Ve!
Haykırmak istedim.
Acılar içinde deştim, deştim, durduk yerde bölük pörçük geçmişimi.
Sonunda sızlatmayı başardım.
Kendi elimle, durduk yerde yüreğimi.

05 Mart 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sineme Çektim Silleyi

Bir bıçak saplanmıştı, nasıl olduysa bağrıma.
Yarılmıştı yüreğim, ortasından.
Sızım, sızım sızladı sonra, her yerlerim.
Dizilmişti boncuk, çocuk terler dökerken kelimeler boğazıma.

Konuşamıyordum.
Lal olmuştu dilim, içimdeki korkudan.
Dizlerim çalışan, on altı silindir bir arabanın pistonu gibiydi.
Ve!
Terler boşalıyordu, korku dolu başımdan.

Bakakalmıştım.
Etrafına kan kusturan, ateş sağan sözlere.
Kayboldum karanlıkların içinde, kin ve nefret üzerime sığramadan
Uzaklaştım.
Ve!
İzbe köşelerde, gecenin ayazı işlemişti iliklerime.

Sonra dolunay yol gösterdi
Gecenin ayazında bir şefkatin kucağında bulmuştum kendimi
Dedi bir çift göz kapıdan, bekleme haydi gir içeri
Ve!
O dost bir tas çorba getirdi ısıtmıştı, korkudan titreyen yüreğimi.

O gece ben!
Kader dedim başıma gelene.
En olmadık bir zamanımda küsmüştüm hayata.
Ve!
Sineme çektim, en olmadık zamanda yediğim silleyi felekten.
Hala şaşarım başıma gelene

16 Eylül 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sisli Gecelerde

Bir zamanlar ben;
Sisli gecelerde düşündüm geleceği.
Sisli gecelerde içtim içkiyi.
Üşüdüm içtim.,
Ve kederlendim içtim geceleri.
Öyle bitirirdim çoğu kez sisli geceleri;

Buz keserdi gecelerim;
Üşürdüm,
Göz gözü görmez sisli gecelerde.
Ve buz tutan camlara yapıştı nefesim
Bir türlü,
Baharın gelmediği sisli gecelerde;

Güneyi özlerdim;
Ben,
En çok Ak denizin mavisini özlerdim;
Ve hep ah çekerdim,
Ak denizin mavisine, güneşine.
Sahildeki kumuna,
Sisli gecelerde.
Yüreğim içimde titrerken.
Baharın gelmediği sisli gecelerde;

Bir gün bir sevda düştü gönlüme;
Baharın yerine koydum içimdeki sevgimi.
Bazen yüreğime su serpti,
Bazen aklım olmazlara takıldı kaldı
Sisli gecelerde.
Ve şüpheden,
İçkiye verdim kendimi,
Baharın gelmediği sisli gecelerde;

Sislerde gizlenirken gördüm kedileri
Sessiz sokaklarda,
Puslu lambaların kör ışıklarını
Şehrin sessizliği doldururdu kar dolu yolları.
Ve ben
Düşündüm yalnızlığı yaşarken
Dağları, kırları,
Ve yollarda kalanları
Baharın gelmediği sisli gecelerde;

10 Aralık 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sokaklarda İpsizim

Ne yaptım da güzelim deli ettin sen beni,
Sen ne zalim birisin, beni yaptın serseri.
Sokaklarda ipsizim, sen vefasız yüzünden,
Sen ne zalim birisin, beni yaptın serseri.

Sokaklarda gezerken, sen gelince aklıma,
Derim bazen kendime bırak gitsin yoluna,
Düşündükçe ben bunu gider olur zoruma,
Sen ne zalim birisin, beni yaptın serseri..

İnatçısın anladım, bırak artık sen bunu,
Ben ne yaptım sana' da, ayırırsın yolunu,
Üzülürsün sonunda düşünsene sen bunu,
Sen ne zalim birisin, beni yaptın serseri.

Seviyorum diyerek, sen yüzüme gülerken,
Şimdi yüzün gülmüyor, kapılardan girerken,
Anlamadım güzelim, ne istersin şu benden,
Sen ne zalim birisin, beni yaptın serseri.

30 Kasım 2014-06-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Soldun Baharında

Bahçemdeki güller gibi, açtın' da baharda
Ben koklamadan ben seni, soldun baharında
Olmaz güzelim böyle, şu gönlümdeki senken
Ben koklamadan ben seni, soldun baharında.

Hicran dolu gönlüm hala hasretle yanarken
Soldum' da sarardım, nere gittin bırakıp sen,
Gel gitme, yazık sevdama kalbimdeki senken
Ben koklamadan beni seni, soldun baharında.

Sen bir taze gülken şu bahar vakti gözümde
Soldun' da sarardın, güzelim sen' de nedense
Verdin bana hasret, yaşarım ben şu hüznle,
Hiç koklamadan ben seni, soldun baharında.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

29 Ağustos 2014-08-30

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Son Bahar

Ağaçlar sarı;
Yer onlardan daha sarı.
Kıran gelmiş ağaçlardaki dallara,
Dökmüş ağaçlar yaprakları.
Bir kuş konmuş bir ağacın çıplak dalına,
Üşümüş,
Çırpıyor kanatları.
Yağmur çiseler bir taraftan,
Soğuk ayaz ve esen başıboş rüzgâr desen öbür taraftan,
Bekliyor çıplanmış da, dallar karları;

Bakakaldım;
Bulutların kostak, kostak dolaşmasına,
Yağan yağmurun Çisil tisine.
Titreyen kuşun kanat vuruşuna.
Şaşırdım;
Ve
Sokaktaki kedinin tüylerini silke, silke dolaşmasına,
Ve bir saçağın altında,
Büzülüp durmasına bakakaldım;

Bir anda, gök yarıldı;
Bir çatırtıdır, çöktü arkasından.
Bu ne şiddet bu ne hikmettir, ey yüce Allah m.
Canımı, ağzıma getirdin,
Bana geceyken gündüzü yaşattın;

20 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Son Baharda Güzeldir Bizim Oralar

Haydi rüzgâr;
Al götür Haydi rüzgâr;
Al götür beni doğup büyüdüğüm yerlere;
Şimdi mevsim son bahar güzeldir bizim oralar.
Cevizler silkilir.
Bandırmalar sallanırdır şimdi saçaklardan
Ve pekmezler köpük, köpük içilirdir,
Tefeklerle kazanlardan;
Dinsin şu içimdeki hasretim.
Dinsin, arzularım;
Daha fazla beklemesin beni,
Bağ bahçe bağlarım;
Ve mezarlarında dua bekleyen anam babam
Sonra çoktan rahmetli olmuş mezarlarında yatan yaşıtlarım;

Birinden duydum;
Bu yıl pek çokmuş toplanacak olan meyveler bağlarda.
Kara üzümler çokmuş bizim evin önündeki kavak ağaçlarında
Ve ceviz ağaçlarıyla boy ölçüşen karaağaçlarımızda;
Babam nasılda bakardı onlara;
Budardı.
Hafta demez, sulardı.
Ve sonbaharda köfün, köfün kara üzüm toplar satardı pazarlarda;
Öyle bir üzüm ki,
Kütür, kütür ederdi dişlerin arasında; .

Duydum;
Darıları kuşlar yemeye başlamış
Cevizleri ise teyinler kargalar kışlık için saklamaya;
Duvar diplerinde;
Ve bağ bahçe aralarında;
Al götür beni rüzgâr, al götür;
Götür onları yabancılar, konum komşu bitirmeden.
Götür beni,
Hırsızlar toprağa gömmeden.
Ölecek miyim nedir, bir şeyler oluyor bana;

Biliyor' musun rüzgâr benimkisi bir züört tesellisi
Oysam; ,
Üzgünmüş bizim öksüz bahçelerdeki bağlardaki ağaçlar.
Bakan kalmadı diye;
Küsmüşler bana ve kardeşlerime.
Küsmüşler gülmüyorlarmış, gelip de halini soranlara
Kimi sararmış solmuş üzüntüsünden
Kimi hala bir umut der beklermiş bizleri.
El kaldırırken yağmurlar yağsın diye gök yüzüne;

Yine de, uçur götür beni rüzgâr
Götür;
Doğup büyüdüğüm yerlere
Şimdi Sonbaharda güzeldir bizim oralar..

01 Ekim 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Son Nefes

Sessizlik vardı ortalıkta.
Çıt yoktu.
Konuşmak yasaktı.
Mistik bir havayı solumaktan başka.
Yalnızca bir annenin eli dolaşıyordu başında titremekten yorgun.
Gözleri desen kan çanağı.
Son nefesti verilen işte o anda.

Bir ara gözleri aralandı.
Bakındı.
Hayal meyal bakışlarına annesinin yüzleri takıldı.
Hafifçe gülümsedi.
Bir umut doğdu, eller ellerle buluştu herkes sevinçten ağladı.
Ve sonra!
Umutsuz gözler, yeniden kapandı.
Baş birden düştü, yana.

Ölüm melekleri dolaşıyordu etrafında
Şonsuzluğa alıp götürmek istiyordu beyaz gelinliği içinde onu.
Ölüm belki kurtuluştı
Belki değildi.
Son nefesini vermeye hazırlanan hastaya orada.

Ve!
Son kez açtı gözlerini
Umutların tükendiği bitti sanıldığı bir anda.
Belli belirsiz etrafına
Gözlerini dolaştırdı etrafına
Kısık bir sesle, Allah sözü döküldü solmuş dudaklarının arasından
Sonuç değişmezdi.
Sessizlik vardı ortalıkta.
Çıt yoktu.
Konuşmak yasaktı.
Mistik bir havayı solumaktan başka.
Yalnızca bir annenin eli dolaşıyordu başında titremekten yorgun.
Gözleri desen kan çanağı.
Son nefesti verilen işte o anda.

Bir ara gözleri aralandı.
Bakındı.
Hayal meyal bakışlarına annesinin yüzleri takıldı.
Hafifçe gülümsedi.
Bir umut doğdu, eller ellerle buluştu herkes sevinçten ağladı.
Ve sonra!
Umutsuz gözler, yeniden kapandı.
Baş birden düştü, yana.

Ölüm melekleri dolaşıyordu etrafında
Şonsuzluğa alıp götürmek istiyordu beyaz gelinliği içinde onu.
Ölüm belki kurtuluştı
Belki değildi.
Son nefesini vermeye hazırlanan hastaya orada.

Ve!

Son kez açtı gözlerini

Umutların tükendiği bitti sanıldığı bir anda.

Belli belirsiz etrafına

Gözlerini dolaştırdı etrafına

Kısık bir sesle, Allah sözü döküldü solmuş dudaklarının arasından

Sonuç değişmezdi.

Bir ruh daha bedenden ayrıldı hazan vaktinde

Son nefesini verdi

Gözyaşları içinde baş ve kollar düştü birden yana.

Bir ruh daha bedenden ayrıldı hazan vaktinde

Son nefesini verdi

Gözyaşları içinde baş ve kollar düştü birden yana.

4 Ocak 2015

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sor Da Öyle Git

Mademki bakanın göz hakkı vardır,
Şu baldan bir parça, ver de öyle git,
Fakirin ekmeği, keş soğan mıdır?
O da bende var mı, sor da öyle git.

Mademki yiyorsun, balla pekmezi,
Karşımdan git yeme, baktırtma bizi.
Bir parça bal vermek aç koymaz sizi,
Bal yağım var mıdır sor da öyle git.

Derler' ki ne versen, gider seninle,
Bal ekmek yiyorsun gördüm gözümle,
Doymaz benim gözüm, çayır çimenle,
Aç mısın tok musun sor da öyle git.

Bana nankör diyen, daha sataşma,
Verdiğin bir şey yok, sakın konuşma,
Ben garip bir kuşum, git be uğraşma,
Verdiysen bir lokma al da öyle git.

Bir hayır yapmış da, öyle yatarsan,
Uykundan bal damlar, bana kalırsan.
Bir akşam ben varken bize uğrarsan,
İsteğim var' mıdır, sor da öyle git.

Kim öpmez mal mülkten veren elleri,
Cennet'miş bunların, ölse yerleri,
Pek çokmuş cennetin, solmaz gülleri,
Bal yağım var mıdır, sor da öyle git.

24 Nisan 2012-04-24
Ankara

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sorma Bana

Hissediyorum.

İçimde oluşan depremin yıkıntılarını
Harabeye dönmüş benliğimi, bin parçaya bölünmüş yüreğimin olduğunu
Perişan, halimden.

Hissediyorum..

İçimi kasıp kavuran, yıkıntıların acısını
Dayanmaya çalışıyorum zor da olsa olanlara
Ve ben!
Kahrediyorum acıma!
Beni yıkan, harabeye çeviren depreme.

Hissediyorum.

İçimdeki dayanılması güç, özlemlerin varlığını
Ve kahroluyorum.
Kahroluyorum, şu ömrümün sonunda
Dayanamıyorum, bana hayasızca gülenlerin hala var olmasına.

Sorma bana, sorma!

Sorma sakın, yüreğimde oluşmuş depremi
Sana anlatırsam, yüreğin kabarır ve gözlerin yaşlanır senin
Anlattırma sen, şunu bana.

Biliyorum.

Varmaya az kaldı, şu bitmez dediğim yolun sonuna
Saymaya başladım yılları gayrı ben, geri, geri.
Bunlar benim için ne' ki, dur bakalım daha ne işler gelecek şu başıma
Vardır diye düşünüyorum, daha beteri.

25 Ağu. 16

Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sözün Bittiği Yer

Birer, birer çıkıyor cansız bedenler sözün bittiği yerlerden.
Ülkemin kalbinin attığı bu nokta, yaşlara bürünmüş
Ve halk şaşkın üzgün.
Bekleyişte ses yok, cevap yok kimseden
Ailelerdeki ağlamalar, yaşlardan başka.
Çocuklar ne olduğunu anlamadan hıçkırarak ağlamakta
Ve halkta öfke, isyan,
Ağıtlar ağlamalar sarmış etrafı.
Kıyamet gününden farksız.
Yalvarışlar içinde yaşlar dökülmekte gözlerden.
Bir taraftan sıra, sıra canlar geliyorken.
Ardı arkası kesilmiyor gelenlerin.
Sayılar gittikçe artıyor, öfke dolu zaman ilerledikçe
Hastaneler buzhaneler, kim olduğu belli olmayan cesetlerle dolu.

Burası, sözün bittiği yer.
Burası, acının, ölümün yürekleri sızlattığı yer.
Ve,
Katliamdır acıdır ihmaldir, sözlerinin dillerde dolaştığı yer
Kim suçlu kim suçsuz, o belli değil.
Ardı arkası kesilmiyor, yerin altından çıkarılan canların.
Toprağa verilmek üzere sıra, sıra yatırılıyor canlar.
O canlar makber yerine geldikçe.
Yüreği burkuluyor, yaklaşıp bakanların.
Ceset, ceset dolaşıp bakmaktalar sessiz yatanların suratına.
O kişiler kardeşti, babaydı amcasıydı.
Bu yüzden her yerdeydi, gözyaşlarıyla feryatlar.
Ve yavaş yavaş tükenmeye başlıyordu insanlarda umutlar.
Zaman ilerledikçe,
Haykırışlar, çığlıklar içerisinde.
Burası, düğün yeri değil, sözün bittiği yer.

15 Mayıs 2014

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sultan

Dön gördüm onu.
Mahallemizin kızıydı
Sultan.
Karşıkı kaldırımdan yanında bir arkadaşı gidiyordu.
Üzerinde hala aynı renk elbisesi,
Yürüyordu arkadaşları ile.
Fark etmedi beni.
Durdum baktım, karşıkı kaldırımdan
Bir burukluk hissettim bir acı hissettim yüreğimde
Göğsüm sıkıştı.
Ve ağlamamak için, zor tuttum kendimi.

Ve sonra,
Yürüdüm gittiğim yöne doğru
Aklımdaki, geçmişin anılarını yaşayarak
Aklımda hep onunla ilgili olan anılarım vardı
İkimizin çocukluğu
Oyun oynadığımız günlerimiz vardı
Ve beraber ders çalıştığımız akşamlar vardı.

Ne güzel kızdı o.
Sultan!
Ne güzel kızdı, çocukluğunda.
Onun eline su dökemezdi, mahallenin diğer kızları
Hele bir baktı' mı gözlerimin içine,
Sultan.
Beni can evimden yakardı
Çünkü mahallemizin en güzel kızıydı,
Ö, Sultan.

16 Haziran 2014-07-16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sultan Der 'ki

Sultan der' ki ben alayım
Gül dalında, bir koncayım
Dağa taşa, güz gelince,
Gökyüzünde bir turnayım.

Sultan der' ki, ayak yalın
Gidiyoruz, yağır köye,
Bahar geçmiş gelmiş yazın
Gidiyoruz, güle, güle.

Sultan der' ki şu kim ola
Erken çıkmış gider yolda
Yoldaş olmuş ben giderim
Bu yollarda, dura, kalka.

Sultan der' ki yaklaş hele
Sen yolcusun dey ver, nere
Bakıyorum heyben sırta
Gidiyorsun, yalnız yine.

Sultan der' ki, yolun çok' mu?
Heybendeki, altın kum' mu?
Yorgun argın gidiyorsun,
Yükün ağır, hem de zor' mu?

Sultan der' ki yolum uzun
Hem çok zordur, bana sorun
Gidiyorum gece, gündüz
Gelmek bilmez, sonu yolun.

Sultan der' ki, yaklaş beri
Benim gönlüm, cennet gibi
Sevdim seni, ben yürekten
Al dağlara, kaçır beni.

Ahmet Yüksel benim adım
Eğik durur, benim başım
Bu âlemde, hiçbir şeye
Ermez oldu, benim aklım.

25 Şub. 17
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sultan Kadının Öyküsü

Ahmet başını kaldırdı, yanı başında duran ağaçtaki kirazlara baktı. Baktığı ağaçta yapraktan daha çok kiraz vardı. Kirazlar dalında yenice olgunlaşmaya başlamış olduğundan tam koyu rengini almamış, pembemsi renkleriyle dalların üzerinde yeşil yaprakların arasından çok güzel görünüyordular.

Onlardan kopardı bir tanesini yedi. Ev sahibi kadın onu kiraz koparırken görmüştü. Ahmet izinsiz yaptığı bu davranışından biraz kızardıysa da, yaptığından utanmamaya çalıştı.

Biraz sonra, ev sahibi yanına bir merdivenle ve bir de sepet ile geldi. Sonra merdiveni ağaca dayadı. Elindeki sepetle ağaca çıkıp kirazın olgunlarından toplamaya başladı.

Daha sonra topladığı bu kirazları, yıkanmış temizlemiş olarak, bir tabağa koyup Ahmet 'in önüne getirdi onları Ahmet'e ve onun yanındaki diğer kişilere yemeleri için ikram etti.

Ahmet biraz daha fazla kızarmıştı, yaptığından utanmış sanki ev sahibine o güne kadar hiç kiraz görmemiş biriymiş gibi ya da canı kiraz çekmiş biriymiş gibi davrandığını düşündüğünden biraz üzgün önüne gelen kirazlara bakıyordu.

Aslında doğrudu da, daldaki yeni olgunlaşmaya başlayan kirazlar dallarında o kadar güzel görünüyordular ki, insanın canının onları yemesi için koparmaması mümkün değildi.

O gece misafir olarak kaldıkları bu evden ertesi gün sabah erkenden ayrılarak, dört ay boyunca kalacakları ve dağlarında iş yapacakları araştırma yapacakları yeni bir köye vardılar.

Ahmet ve yanındaki onunla beraber olan, diğer iki arkadaşı daha önceden gönderilen haber üzerine kendileri için hazırlanmış olan, köydeki köy evlerinden birine yerleştiler.

Yerleştikleri evde birkaç parça eşya, biraz da mutfak eşyası vardı. Dört ay boyunca onlar bu evde kalacaklar yiyeceklerini içeceklerini kendileri ve kendilerine bu konuda yardım edecek olan yemek yapmasını iyi kötü bilen bir kişiyle yapacaklardı.

Bu arada da dört ay boyunca da, Ahmet ve onun yanındakiler dağları bayırları ormanları dolaşarak, dolaştıkları arazide bazı etütler ve araştırmaların işlerini yapacaklardı.

İşlere başlamışlardı. Artık Ahmet ile onun iş arkadaşları gündüzleri arazide çalışıyorlardı, geceleri de eve dönüp köyde kendilerine ayrılan bu derme çatma köy evinde ya gündüzün yorgunluğunu gideriyorlardı, ya da gündüzden yaptıkları işlerin büro kısmını evde tamamlıyorlardı.

İşte böyle günlerden bir gün, Ahmet hafif hastalanmış, işe çıkmamış evde kalmıştı. Aslında onun hastalığı pek önemli değildi çalışırken üşütmüş biraz' da nezle olmuştu.

Sabah olmuş Ahmet' in arkadaşları işe giderken, yanındaki aşçı yamağı da, bitmek üzere olan yemeklik malzemelerini yerinden satın almak bulmak üzere, köydeki diğer köy evlerini dolaşmaya gitmişti.

Evde o sabah yalnız kalan Ahmet, kahvaltıdan kalma bulaşıkları aşçı yamağı gelmeden önce yıkamak için kirli kahvaltı tabaklarını kirli çatal bıçaklarını kirlenmiş bardaklarını toplayarak kaldıkları evin önündeki pınara indi.

Evlerinin önünde büyük bir kayanın dibinden çıkan bir pınar vardı. Pınarın akan soğuk billur buz gibi suyu hayvanların kolayca bu sudan sulanabilmesi için ağaçtan yapılan uzun bir içi oyulmuş su oluğuna doğru akıyordu.

Ahmet bulaşıkları bu suda yıkamaya başladığı sırada, önündeki ahşap olukta birikmiş olan durgun ve berrak suyun içinde birden bir kadının silüetini gördü.

Kafasını kaldırdı ve yanına gelen genç kadına baktı. Ahmet o güne kadar, çalıştıkları bu köyde, öyle bir güzel kadın görmemişti. Karşısında gördüğü güzellik karşısında şaşırmış adeta basireti bağlanmıştı. İçinden Allah'ım diyordu böyle bir köyde,

böyle bir güzel olur' mu, diyerek yanına gelen bu güzel orta yaşlı kadınla oradan buradan konuşup kendisini ona tanıtırken onun güzelliği karşısında da yüreği titremeye başlamıştı.

Ahmet konuşurken gözlerini karşısındaki orta yaşlı kadının güzelliklerinde gezdiriyordu. Kendisinden yaşça büyük olan bu orta yaşlı kadın, yanık teni siyah iri gözleriyle sanki bir ilahe gibi karşısında duruyor Ahmet ile konuşuyordu.

Bu genç güzel köylü kadını daha sonra bulaşık yıkayan, Ahmet' in elinden bulaşık olup da, yıkanması gereken kapları bardakları neler varsa elinden aldı. Onları bu iş kadın işidir erkek işi değildir diyerek kendi yıkamaya başladı. Bir taraftan' da Ahmet ile konuşuyor ona kendi hayatını anlatıyordu.

Kadın Ahmet'e anlatırken kendisinin bir zamanlar evli olduğunu çok sevdiği biriyle başka bir köyden bu köyden olan eşine kaçarak evlendiğini ve başlangıçta çok mutlu bir evliliği olduğundan bahsediyordu.

Fakat daha sonra başlarına gelen bir olay yüzünden daha altı aylık evli iken köylük yerinde, dul kaldığından ve köyde tek başına yalnız yaşadığından bahsediyordu. Köyde ise herkesin, kendisine kötü kadın gözüyle baktığını, bunun için de çok üzüldüğünden bahsediyor köylük yerinde dul kalmanın ne kadar çok zor olduğunu anlatıp duruyordu.

Anlattığına göre, kendisi uzak başka bir köydenmiş. Bir gün kaçarak evlendiği çok sevdiği eşi, kendilerinin yaylaya çıktıkları bir yaz gününde köylerinin yaylarına yün boyamaya ve çerçi malzemesi satmaya gelmiş.

Kadın başından geçenleri anlatırken adının da, Ahmet'e, Sultan olduğunu söylemeden edemez.

Ahmet'in hayran, hayran güzelliğini seyrettiği bu güzel köylü kadını Sultan, evlenmeden önce kendi köylerinde genç güzel bir kız iken, bir gün su doldurmak için yaylarındaki pınara gittiğini, tam su doldururken yanına doru atlı birinin geldiğini söyler. Bu yanına yaklaşan severek ve daha sonra kaçarak evlendiği ve adının da, Mehmet olduğunu söylediği bir hiç yüzünden kendisini de, dul ve yalnız bırakan eşi erkektir.

Anlattığına göre kaçarak evlendiği Mehmet, genç yakışıklı seyyar bir çerçidir.

Yaz gelince atına biner yayla yerlerini dolaşır yaylacılara incik boncuk satardır. Ve esas mesleği gereği' de yine çeşitli yaylalarda yazı geçiren koyunlardan kırılan yünleri sahiplerinin isteği üzerine çeşitli renklerde boyardır.

Yaylaya çıkan kadınlar ve kızlar da bu boyacıya boyattıkları yünleri ile erkekleri hayvan peşinde veya başka işlerin peşlerinde koşarlarken kendileri de, yaylada yazın kurdukları kıl çadırdan obalarının önünde halı kilim falan dokurlardır.

Dokudukları bu halılara dokudukları bu kilimlere dilden dile asırlardır dolaşa gelmiş olan çeşitli hikâyelerin ve çeşitli aşk masallarının temsili motiflerle desen, desen işlerlerdir.

Bu güzel köylü kızı da, yazı geçirmek ve iş yapmak için gittiği yaylada, bir gün meralarında bulunan pınardan su doldururken yanına gelen kendisinden su isteyen doru at üstündeki yakışıklı Mehmet'i görünce, ona âşık oluverir.

Sultan güzeldir amma pınarın başında su doldururken yanına gelen bu Mehmet' de, yakışıklı bir erkektir. Bunlar birbirini çeşme başında birbirlerini görünce birbirlerine âşık olurlar.

Mehmet bir hafta kadar süren bir zaman içinde, Sultan kızın yaylasında kalır. Sıcak yaz aylarını Toros dağlarının başındaki yaylalarında geçiren, köylü ailelerin koyunlarından kırptıkları yünleri boyar onlara yanında getirdiği incik boncuktan satar ve karşılığında da ya para ya da yağ peynir alarak bunları daha sonra şehir yerlerinde başkalarına satar böylelikle para kazanır.

Mehmet bir hafta kaldığı aşık olduğu Sultan' ın yaylasında hemen, hemen her gün, Sultan' ı görür ve onunla gizli, gizli buluşup konuşarak birbirlerine aşklarını ilan ederler süslü hayaller içinde evlenme düşleri kurarlar.

Fakat Sultan o köyün muhtarının kızıdır. Aynı zamanda bir evinin tek kızıdır.

Babasının göz bebeği gibi çok sevdiği, dizinin dibinden gözünün önünden ayırmaya kıyamadığı tek kızıdır.

Yaz geçer, soğuklar başlar muhtar kızı Sultan ailesi ile birlikte artık kışın kaldıkları köylerine dönerler.

Mehmet kendi evlerine dönünce, olayı kendi ailesine açar, ve ailesine sevdiği aşık olduğu kızıdan bahsederdir.

Ailesi ile karar verip başka bir köyde yaşayan ve Mehmet' in bir türlü unutamadığı yaylada iken kendisine âşık olduğu Sultan kızı annesinden babasından bir gün istemeye giderler.

Giderler ve güzel Sultan kızı annesinden babasından usulleri gereğince isterler.

Sultan kızın inatçı babası, çok sevdiği kızını bir türlü başka bir köye gelin olarak göndermeye yanaşmazdır.

Onun tek bir amacı vardır, evlenme çağına gelmiş çok sevdiği bu kızını, kendi köylerinden olan ve her an yakınında olabilecek hali vakti de, kendilerinden daha da yerinde olan, kendisine uygun bir gençle evlenmesini gerçekleştirebilmektir.

Kızını istemeye gelen gence vermemek için direktse' de bu iki âşık bir gün gizlice buluşup köyden kaçmaya karar verirler.

Zaman gelir, âşık Mehmet bir gece doru atına biner, kızın bulunduğu köye varır ve bir gece kimsenin görmediği bir sırada Sultan kızı atın tergisine atarak, gece vakti köyünden kaçarak bir müddet orada burada sağda solda dolaştırdıktan sonra, kendisine gelin kadın yapıp yaşadığı köyünde evinin hanımı yapar.

Artık Mehmet ile kaçarak evlenen ve Ahmet'e hayatını başından geçenleri anlatan Sultan kız, sevdiği Mehmet ile evlidir ve mutludurlar. Onların tek bir amaçları kalmıştır o da, geride dargın bıraktıkları, Sultan kızın annesi babasıyla barışabilmek onların hayır rızasını alabilmek ve ellerini öpüp barışmaktır.

Aradan bir koca yıl geçmiştir. Bahar gelmiş yaşadıkları köyün çevresindeki çam sedir ormanlarında, orman idaresi tarafından Mehmet'in yaşadığı köylülere ağaç kesim işi yaptırılmaktadır.

Sultan ile yeni evli olan Mehmet, mesleği olmadığı halde biraz para kazanırım düşüncesiyle diğer arkadaşları gibi ormanda ağaç kesmeye karar verir. Hazırlığını yapan köyden diğer ekip arkadaşlarıyla beraber ormana gider ağaç keser.

Ağaçlar birer, birer kesilmeye başlar. Kesilme sırası asırlık bir ağacın kesilmesine gelmiştir.

Kesimi yapılacak olan bu asırlık ağaç dallarıyla budaklarıyla sanki üzerindeki gökyüzüne meydan okumaktadır.

İşte bu ağaç, güzeller güzeli köylü güzeli Sultan kızı, çok sevdiği Mehmet'inden ayırırdır. Ağaç kesilmesi sırasında altından kaçmaya fırsat bulamayan Mehmet'in üzerine düşer ve ağacın altında kalan Mehmet oracıkta ölür.

İşte Ahmet'e başından geçenleri anlatan bu köylü güzeli Sultan kadın, gençliğinin baharında iken, köyde tek başına kalır Tek başına kaldığı gibi kaçarak evlendiği için de kendi köylerine dönemez bu köyde yalnız başına yaşamaya devam eder.

Sultan kadın, yaşadığı köyde ölen Mehmet'e ve köye uğur getirmediğine inanıldığından, köydeki herkes tarafından horlanır ve zamanla köydeki çapkın gençlerin arkasında geçici hevesle koştuğu kişi olur çıkardır.

Kaderdir, ağını ören;
Zehirler akıtır, ince, ince insanın hayatına
Örümcektir,
Yılandır, dolanır dururdur, sokulurdur koynuna.
Dur dersin durmaz;
Vaz geçiremezsin onu ne yapsan,

Ne ayrılıklar, ne üzüntüler, ne belalar açardır başına.

Kaderim diyordu kadın
Kötüymüş ne gelirdi elimden diyordu,
Üzüntülü,
Bir o kadar da ağlamaklı.
Hayatını ince, ince Ahmet'e anlatırken Sultan kadın;

Kaderdir, önünden kaçamadığın;
Yazmıştır kara yazını, ince, ince senin alnına.
Silmeye çalışsan silinmez,
Kaçmaya çalışsan kaçılmaz ne dertler açar başına;
Bazen üzer bazen sevindirir
Hayaller düşler kurdurur,
Bazen gül serer bazen diken serer yoluna;

Ah çekiyor Mehmet'im diyordu kadın
Hala güzel gözleriyle dalgın, dalgın bakıp konuşurken;
Üzüntülü,
Ve güzel o, gözleri dalgın;
Çocuk yaştaki Ahmet'e kendinden bahsederken;

06 Ocak 2013
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sultanım

Yine boynum bükük, senin yolunda,
Bu nazın nedendir, gönül sultanım,
Başka gül koklamam, ben hayatımda,
Ben sensiz yapamam, gel sultanım;

Hep sen oldun aklım, yıllar boyunca,
Sensiz gönlüm bir hoş, sen küs olunca,
Bu can kurban olsun, senin uğrunda,
Bana küsme niye, söyle sultanım;

Sevdiğini söyledin, sen' ki eskiden,
Artık duymaz oldum, bir daha neden,
Oysa ben sakındım seni gözümde,
Aramızda dağlar var, şimdi sultanım;

Senden ayrı kalmak, gider gücüme,
Bakmaz oldun neden, benim gözüme,
Bir dağdım düz oldum bak şu yüzüme,
Hayat sensiz geçmez, etme sultanım;

Hani sen gözlerdin, akşam yolumu,
Severdin hani sen, benim huyumu,
Bu da yoksa senin, yeni huyun' mu?
Doğru' mu dediğim, söyle sultanım;

Ne olur, ne olur, gel üzme beni,
Yıllar önce gördüm, sevdim ben seni,
Sensin şu gönlümün, dağlar güzeli,
Gel küsme sen bana, gönül sultanım.

31 Ekim 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sürgündeki Arkadaşım

Biz ne ihtilaller gördük
Ezilenleri işkence yapılanları gördük
Bu sağcıdır deyip bu solcudur diyerek
Hor bakanları,
Fikirleri suç sayanları gördük.
Gösteriler
Mitingler
Ve bağırıp çağıranları çok gördük.

Asker dedik
Bağrımıza bastık, baş tacımız yaptık
Bazen kızdık, bazen sevindik
Ve yine de huzuru
Biz....
Onların sayesinde gördük.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Sürgündeki Arkadaşım 1

.....İki samimi arkadaş olarak günlerden bir gün akşam yemeğini dışarıda bir içkili lokantada birlikte yemiş ve birlikte birkaç kadeh içtikten sonra' da hesabı ödeyerek evlerimize doğru beraberce gidiyorduk. Sokaklar ıssızlaşmıştı ve gecenin ürpertici karanlığı çoktan çökmüştü ortalığa. Yürüdüğümüz yol üzerinde her yer sakin ve sessiz görünüyordu.

.....Caddelerin, mahallelerin sokakların sağcılar solcular tarafından ayrıldığı korkuların kol gezdiği caddelerdeki kaldırımlardan yürürken birden bir gürültü koptu.

.....Gürültünün kopmasıyla birlikte ortalığın cehennem ateşine döndüğünü gördük. Bir araba yanıyordu biraz ilerimizdeki bir sokağın içindeki bir evin önünde.

.....Her zaman olduğu gibi yine park halindeki bir arabanın dinamitlendiğini hemen anlamıştık. Arabanın dinamitlenmesiyle birlikte bir baktık dinamitten parçalanan arabanın ön kaportası havada uçuşurken motor kısmı da, alev almış cayır, cayır yanıyordu.

.....Korkmuştuk.

.....Çünkü bizim geçtiğimiz yerdeki ve bu olayın olduğu mahalledeki sokaklar caddeler sağcıların kontrol ettiği sokaklardı. Hiçbir solcu buradaki sokaklardan kolay, kolay geçemez ve caddelerinde dolaşamazdı.

.....Ben ve yanımdaki arkadaşım, solcu bilindiğimizden onlara yakalanmamak için dinamitlenen arabanın bile kime ait olduğunu düşünmeden oradan bir an evvel uzaklaşmak solculara ait mahalleye girmek istiyorduk.

.....Bir taraftan da, polisler olay yerine gelmeden gözden kaybolmak onlara görünmemek istiyorduk. Çünkü polisler olayı bizim yaptığımızı sanabilirler ve bizi gözümüzün yaşına bakmadan tutuklayabilirlerdi. Her ne kadar birkaç dakika önce lokantada olmuştuk da, derdimizi polisler anlatıncaya kadar başımıza çok işler gelebilirdi.

.....Neyse ki polis arabalarının siren sesleri olay yerine yaklaşmadan olayın olduğu mahalden hızla uzaklaşmış kendi mahallemize girmiştik. Ertesi sabah olduğunda olay mahalli gazeteler tarafından yayınlanmıştı ve bizler o mahallede oturan bir solcu ailenin mahalle dışına çıkartılması amacıyla, evinin önündeki arabasının kundaklandığını gazetelerden okuyarak öğrenmiştik.

Sağcı dendi, solcu dendi gençliğe,
Kardeşi kardeşe vurdurdu düşman,
Demedik dururken ne oldu bize,
Bir tek pire için, hep yaktık yorgan.

.....Bu olayda yanımda olan beraber içtiğimiz sonra beraber ayrıldığımız evlerimize gittiğimiz arkadaşım bir resmi dairede amirdi. Kendisi çalışkan dürüst biriydi tek eksiği vardı o da onun solcu biri olmasıydı.

.....Solcu olduğu için bir gün kendisinin başka bir yere sürgün edileceğini kendi aramızdaki sohbetlerimizde tahmin ettiğini bana anlatır dururdu.

.....İktidar sağcılarının elindeydi. Hükümet yeni kurulmuştu resmi dairelerde taşlar yerinden oynamaya başlamıştı. Tayinler çıkmaya başlamış resmi dairelerdeki memurlar arasındaki solculara dönük sürgünler çoğalmıştı.

.....Mevsim kış ortası olduğu için kış ortasında tayin bir yerden bir yere göçmek ev taşımak ve bir de eşi çalışanlar için o günlerde çok zordu.

.....Arkadaşımın eşi kendi gibi memurdu, kendi tayini çıksa onun tayinini yaptırmak için onun zamana ihtiyacı olduğu gibi, kendi solcu memur olduğu için de bu da çok zordu. Ne zaman bir araya gelsek konuşsak arkadaşım hep başına geleceklerden korkuyordu.

.....Durumundan şüphelenen arkadaşım, bir gün izin almış resmi izine ayrılmıştı. Evinde gelecekteki günler için bazı planlar yapıyordu. Çalıştığı kurumdan istifa etmeyi başka bir iş yapmayı düşünürken bir gün kapısı çalındı.

.....Resmen izinli olduğu halde, izninin iptal edildiğini tayinin çıktığını gösteren belgeler kendisine oturduğu lojmanında tebliğ edilerek derhal oturduğu lojmanın vakit geçirilmeden boşaltılması isteniyordu. Yerine yeni tayin edilen kişinin eşyasının geleceği söyleniyordu. Oysa olayın olduğu yıllarda bir kişinin çalıştığı iş yerinden başka bir şehre tayin çıkmasından sonra oturduğu lojmanında bir ay daha kalabilme hakkı vardı. Ama bu işlemesi gereken yasal kural, solculara geçerli değildi.

.....Arkadaşım olayı duyunca başından vurulmuşa dönmüştü. Mevsim kıştı gitmesi gereken yere ne eşinin tayinini yaptırabileceği zaman bırakılmıştı ne de gideceği yerde evinin eşyasını alıp götüreceği bir lojman vardı. Sıradan bir göreve sıradan bir memur olarak sürgün şeklinde atanmıştı.

.....Korktuğu başına geldi yerine tayin olan memur evinin eşyalarını kamyonu yüklemiş bir sabah vaktinde kapısının önünde durdu. Oysa arkadaşım daha evini boşaltmaya vakit bile bulamamıştı.

.....Yeni gelenin eşyalarını yağmurdan yaştan korumak için lojmanın balkonuna yerleştirilirken hala lojmanda oturan arkadaşım sinirinden kendi kendini yiyordu. Neredeyse birkaç fedai işçi içinde otururken evinin eşyalarını dışarıya atacaklardı. Allah'tan bunu yapmamışlardı.

.....Ertesi gün arkadaşım çalıştığı yere gitti ve apar topar görevinden ayrıldı. On beş günlük süre içinde yeni bir düzen kurması gerekiyordu. Apar topar topladığı ev eşyasını kenar mahallerden birinde köhne bir ev bulup evinin eşyasını oraya taşıdı ve çocuklarını eşini bu evde yalnız kendi hallerine bırakarak yeni tayin olduğu yere giderek yeni yerdeki göreve başladı.

.....Akli hep eski yerinde yalnız kalan çocuklarındaydı. Çocuklarını bıraktığı evin olduğu şehirde ne bir akrabası vardı ne de bir yakını bir tek ben vardım ben de korkumdan onlarla pek ilgilenemiyordum. Sadece geceleri geç saatlerde yanlarına gidiyor bir ihtiyaçları var mı yok mu onu sorabiliyordum. Onların evlerine gittiğimi en yakınıma bile söylemiyor korkumdan gizliyordum.

.....Olayın geçtiği yıllarda ne cep telefonu vardı ne de evlerde telefon bulunuyordu. Eve telefon bağlatabilmek için yıllarca sırada beklenmesi gerektiğinden çoğumuzun evlerinde telefon da yoktu. Bu nedenle arkadaşımın ailesini telefonla da arayamıyordum.

.....Arkadaşım arada bir evine geliyor gidiyor, yeni görev yerine eşinin de tayinini yaptırıp evini taşıyabilmek için baharın gelmesini bekliyordu. Ama olmadı olamadı çünkü onun daha bu düşüncesi gerçekleşmeden başına hiç beklemediği bir acı olay geldi bir gece.

.....Hava soğuktu evlerde odun kömür sobaları yanıyordu. Başka bir yere sürgün edilen arkadaşım gitmeden önce ben yokken yaksınlar diye, biraz kömür odun almış çocuklarını yerleştirdiği kiralık eve koymuş yeni görev yerine öyle gitmişti.

.....Arkadaşımın eşi ve kızı sobaya kömür koyar yakarlar. Gece soğuktur. Üşümek için yanık bıraktıkları sobadan çıkan dumandan bir gece eşi ve bir çocuğu zehirlenirler. Ertesi gün onların evden çıkmadıklarını gören üst yan komşuları durumdan şüphelenerek polise haber verince acı gerçek ortaya çıkar. Arkadaşımın eşi ve kızı için hayat sona ermiş Hakkın rahmetine kavuşmuş oldukları anlaşılır.

.....Durum kısa zamanda etrafta duyulunca ne yapacağımı şaşırmıştım. Ne arkadaşımı arayabiliyordum ne de onun bir yakınına arayabiliyordum.

.....Kendilerini hastane morguna yetkililer tarafından kaldırdıktan sonra, başka bir şehirde sürgünde olan arkadaşıma bu olayın polisler tarafından haber verildiğini duyunca istemeyerek de olsa biraz olsun rahatlamıştım. Üzerimden büyük bir yük kalkmıştı.

.....Arkadaşımın akrabaları, sonra onun eşinin akrabaları uzak yakın kimleri varsa toplanmış gelmişti bu acı olayın yasını çekiyorlardı olayın yaşandığı evde.

.....Arkadaşımın eski işyerinden hiç kimse onlara sahip çıkmıyor yalnızca yeni

komşularından sahip çıkanlar oluyordu. Onlar da mahallerinde böyle bir olayın üzüntüsüne şahit oldukları için ölen komşularının yakınlarının acılarını paylaşıyorlardı. Göstermelik komşuluk vazifesi yapıyorlardı.

.....Arkadaşımın ağzını bıçak açmıyordu. Devamlı kafasını iki ellerinin arasına almış olup bitenleri düşünüyordu. Şimdi hatırlıyorum da, onu teselli edebilmek için o gün neler çekmiştim. Delirmiş gibiydi. Teskin edilemiyordu. Bağırıyor ağlıyor ona buna saldırıyor ölmekten öldürmekten bahsediyordu.

.....Arkadaşım kaderine lanet okuyor bu duruma sebep olanlara kızıyor kendi kendini yiyip bitiriyordu. Onu sakinleştirmek mümkün olmuyordu. Kendini yerden yere çarptırıyor keşke istifa etsem de bunların başından ayrılmasaydım deyip duruyordu.

.....Savcılığın gerekli tahkikatından sonra yakınlarına verilen cenazeler piyasadan tutulan vasıtalar vasıtasıyla kendi memleketlerinde gönderilerek başka şehirlerde defin işlemi yapılmıştı. Çünkü o zamanlarda hastanelerde yeterli ambulans bile bulunmuyordu.

.....Bu olaydan sonra duyduğuma göre, arkadaşım aklını yitirmiş çalıştığı kurumda görev yapamaz hale gelmiş olunca da bunun tedavisi için arkadaşımı polis nezaretinde Bakırköy akıl hastanesine kapatmışlar. Bunu duyunca Ne kadar üzülmüştüm. Oysa aklı başında ne yaptığını bilen saygın bir insandı.

Sağcı dendi solcu dendi bizlere,
Vursun deyip, para kondu ceplere,
Demedik bizler hiç bu kimden diye,
Vurduk dövdük önümüze geleni.

Oysa biz birliktik, Alevi Sünni,
Bizdik paylaşan, aynı mahalleyi,
Şu bizler bilirken komşum demeyi,
Değiştik bir anda, sağ sol çıkalı.

Yazılar yazarken, biz duvarlara,
Aldırmazdı vurdumduymaz Ankara,
Bağırıp çağırırken, biz yollarda,
Baktık' ki dost düşman, alkışlar bizi.

.....Bu olayın üzerinden bir yıl falan geçmişti ki benim bulunduğum ve bu olayın olduğu şehir ikinci bir haberle yeniden sarsıldı.

11 Nisan 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şairin Üzüntüsü

Boş ver, be şairim.
Üzülmeye değmezdir, bu dünya.
Değil' mi ` ki, yalan!
Mal mülk para, zenginlik her şey boşuna!
Kıt kanaat, geçinsen' de yeter.
Sağlığın varsa.
Üzülme, boşu boşuna.

Boş ver be şairim.
Gördün kazık çakan var' mı şu dünyaya?
Varlık içinde yaşayan' da ölüyor
Yaşamayan' da!
Ve!
Mal mülk dersen, kalıyor başkasına.
Boş ver.
Üzülme, boşu boşuna.

Boş ver be şairim,
Düşünme.
Bu güne kadar düşündün' de ne oldu?
Elin oğlu, elin kızı geldi, gördün başköşeye kuruldu.
Olan dersen hep sana oldu.
Üzülme, be şairim.
Üzülme, boşu boşuna.

3 Haziran 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şarkılar İçin "Bakaman Gözlerine"

Bakamam o gözlerinin rengine
Bakışından düşer, bayılırım diye
Seni gördükçe kapanır gözlerim
Güzel gözlerini, görmeyim diye.

Çarşıda pazarda, görünce yolda
Dizlerim titrer' de, bakamam sana
Dönerdir şu başım, bir başka yana
Güzel gözlerini, görmeyim diye.

Yakarken beni, o senin bakışın
Görünür üstünden, yay gibi kaşın
Değişir yönüm geçerken yanımdan
Güzel gözlerini, görmeyim diye.

Bakınca ben, gözlerinin içine
Korkardır yüreğim, okyanus diye
Bu yüzden kaçırım, seni görünce
Güzel gözlerini, görmeyim diye.

21 Mayıs 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şehide Ağıt

Kara gözlü kınalıma oğluma
Çekilin' de, kuzucuğum diyeyim
El üstünde gider iken ömzumda
Bırakın da, şehidimi öpeyim.

Ayyıldızım, bir taputta gidiyor
Şehidimi almış benden, okşuyor
Kara toprak ağzın açmış bekliyor
Bırakın'da, şehidimi öpeyim.

Ağlar durur, oğlu kızı yanında
Salda giden, şehidimin başında
Giden gelmez şehitliğin yolunda
Bırakın'da, şehidimi öpeyim.

Oğulcuğum, gideriken askere
Dedim oğlum, alır gelir tezkere
O dönmeden, ateş düştü evime
Bırakın'da, şehidimi öpeyim.

Silah elde, bekliyorken vatani
Şehit düşmüş, kınalıyken saçları
Son yolunda, bitirmeden yolları
Bırakın'da, şehidimi öpeyim.

11 Eylül 2015
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şikâyetim Bundandır Atam

Atam ! !
Biliyoruz..
Senin sayende kurulmuş bu güzel vatan
Amma
Ne senin kıymetini bilen var
Ne de senin sözlerini tutan! !
Düşmandan kurtardığın ve bu güzel vatanın
Ve senin,
Kıymetini bilmeyenler pek çoğaldı
Atam...

Kalmadı.
Bayrağımıza, saygı
Seni hatırlamak için diktiğimiz heykellerine saygı.
Düşmanın günden, güne çoğaldı
Bizlere bir şeyler oldu.
Atam.

Cumhuriyet,
Laiklik demişsin.
Bizim için demişsin' de, meğer sen ne güzel demişsin
Daha düne kadar,
Bu sayede hep birlikte huzur içinde hür yaşarken
Bir şeyler oldu,
Ve birlik beraberlik bozuldu
Şikâyetim, bundandır.
Atam.

13 Ekim 2014-10-13

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şikayetim Zamana

Elveda gençliğim, elveda yıllar,
Ne varsa şu senden, mazimde kaldı,
Hüzünden damlıyor şimdi bu yaşlar,
Gülecek halim yok, zaman daraldı.

Umudu bağlasam, gelen zamana,
Vaktim yok zaman az, yaramaz bana,
Hiç şansım olmadı, zamandan yana,
Ben artık yorgunum, vaktim kalmadı.

Elveda gençliğim, bırak sen beni,
Çok zaman önceden kaybettim, seni,
Dert verdin çok zaman, çektim çileni,
Yaşamam için hiç, sebep kalmadı.

Vaz geçtim şu senin bahar yazından,
Bahçemde gül açsa, koklamam ondan,
Dönemem ben artık, gittiğim yoldan,
Çok yordun sen beni, gücüm kalmadı.

Var dağın başında bir soğuk göze,
Geçmişte çok geldim her zaman göze,
Yollar var hep yokuş, yüklensem dize,
Dizimde gidecek, canım kalmadı.

Kul Yüksel diyor' ki gülemem gayrı,
Şu yolun sonunu, ben gördüm gayrı,
Çekilmez ne yapsam, dünyanın kahrı,
İçimde özlenen, gençlik kalmadı.

23 Temmuz 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şizofrenik Halim

Düşünürdüm.
Uyumaya çalışırken.
Tam da uyudum uyuyacağım derken,
Şizofrenik bakışlar,
Birden böldü, uykumu;

Yalanlarım geldi aklıma.,
Kızdım kendime neden, neden yaptım derken.
Bir tek masum yalanım,
Bela olmuştu' da başıma;

Başladı /göğsüm sıkışmaya
Nefesim, zorlaştı.
Bir masum yalan bu kadar' mı çoğalırdı,
Dallanmış
Budaklanmış
Nerdeyse dünyayı sarmış,
Başlamış, ortalıkta dolaşmaya;

Ne demiş, Mevlana,
"Ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol,"
Ben ne oldum ne olabildim.
Kendimi kurban ettim, bir masum yalana.
Benim bu sözlerim,
Başıma gelenden, ders alana;

Ve sonra sildim kafamdan,
Düşüncelerimi.
Boş ver dedim kendime düşünme, iş olacağına varır.
Aldattım kendimi
Düşünceler kaybolurken ortadan
Sonunda daldım,
Başladım tatlı, tatlı uyumaya;

28 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şüheda Önünde Ağlardır Makber

Vatanın bağına, saplanmış hançer
Çıkıyor ne yapsan, kan gölü her yer
Ne bela bir şeymiş; şu terör denen,
Gözyaşı bitmiyor, her yerde makber.

Belaya saplanan, vatanın bağı
Kangren olmuş' da, her taraf kanlı
Ülkemde yüzler var, gözleri yaşlı
Şehidim gelmekte, kazılmış makber.

Ülkemin üstüne, çökmüş' de bela
Kalkmak ne bilmezdir, dururdur hala
Kan döküp durmakta, şehirde dağda
Şehidin yolunu, gözlerdir makber.

Bir kara buluttur, dolaşp duran
Ne kardır ne yağmur, buluttan yağın
Ne durmaz belaymış, yurduma yağın.
Bir türlü doymuyor, şehide makber.

Ne oldu söyleyin, dururken bize
Herkesle biz dosttuk, geldik' mi göze
Dost; düşman olmuştur olmadık yerde
Şüheda önünde, ağlardır makber.

Bir bela almışsınız, dururken bizler
Kul Yüksel çok dertli, işte bu yüzden
Ne zaman kalkmışsa tabutlar yerden
Şüheda önünde, ağlardır makber.

20 Mart 2016

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şükürler Olsun

Aylardır doğmayan güneş
Doğdu nihayet, girdi açık bıraktığım pencereden
Önce nur sandım
Sonra yüzlerime vuran, ışıklarla aydınlandım
Ve!
Bir anda çoktandır açmayan güller açtı yüzlerimde
Ortalık koktu
Açan güllerle sümbüllerle
Bahar geldi!
Kuş cıvıltıları çoğaldı etrafımda
Doldu ortalık neşeyle..

Tabiaat ana canlandı
Otlar yeşerdi
Kuzular çimenlerde oynamaya başladı
Benim gözlerimde.
Ve!
Rab ime şükürler ettim, güneşimin doğduğu güne

Dedim' ki kendime!
Bak oğlum!
Boşa gitmedi, aylardır günlerdir senin Allah'tan istediğin
Tanrı'n seni, sevmiş' de yine
Güneşi göndermiş senin istediğin yere
Sen!
Çok özlemişssindir diye.

Biliyorum çok dualar ettim bu günleri görebilmek için
Yüzlerimin aydınlanmasını
Gözyaşlarımın dinmesini, yüzlerimden eksilmeyen yaşları silebilmek için
Ve!
El kaldırdım Allah için
Dertlerin devasını vermesi için
Yüzlerim gülsün istedim, doğmayan güneşim doğsun istedim
O da oldu!
Şükürler olsun gösterdiği bu güne.

25 Ocak 2015-01-25
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Şüphe

Şüphe vardır içinde
Sen artık gece gündüz, anılarınla yaşıyorsan;
Mutlaka,
Bir korku çökmüştür yüreğine,
Sen,
Sen, her gün elinde sigaran, dalıp, dalıp gidiyorsan;

Of çekersin, ah çekersin,
Hicran,
Yıldırım iner gibi iner gökten yüreğine
Korkarsın.
Korkarsın da korktuğunu belli etmezsin,
Sen,
Dalarken miadı dolmuş, paslı düşüncelerine;

Anılarındır, yükselen.
Helezon yaparak çıkan sigaranın dumanlarındaki
Hiç bitmez,
Sarı yorgun parmaklarınla sayar durursun özlemlerini,
Sen,
Kara, kara neydim ne olacağım derken;

Belki gözlerin dolar.
Kim bilir, belki yüreğin sızlar bir şeylerden.
İçini dökersin yaşlarına.
Belki!
Yüzlerinden süzülür hatırladığın eyvahlara dökülür yaşların.
Sen,
Başın önünde çaresizliğini düşünürken;

Sonra ürpertir, içini,
Her ulvi nida, bir müezzinin sesi
Sen sonuna kadar dinlersin o sesi.
Hele bir de sonunda,
Duymuşsan,
Bir dostunun ya, tanıdığının ismini dersin / eyvah!
Sen,
Sıranın sana yaklaştığını düşünürken;

10 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tadı Kalmadı Yaşantımızın

Kan kırmızıydı yüzleri
Belliymi günlerdir süren ayazın esir aldığı
Korkudan yüreği titriyordu.
Baktım!
Göz bebeklerinde yakıcı bir karanlık vardı
Dudaklarından kopup uçuveren çapkın tebessümüyle,
Bana baktı.

Ruha değmiş teniyle
Gül kokusu esintisiyle gözlerimde gezindi
Gözleri.
Şaşkın tavırlarımla
Yıllardır uykuda sessizce yatarken uyanan biri hissettim.
Kendimi.
Gözlerinde görünen arsız pırıltılar vardı.
İşte o pırıltılarla yıkıldım
Bir bakışa bir pırıltıya, teslim etmiştim kendimi.

Kandillerin uçuk is kokularında sevdim
Yeşil vadileri gördüm
Nefes aldım.
Ne zaman bakmışsam, onun gözlerinden.
Ve!
Zaman geçti gün geldi.
Günahkâr arzularımız yıllandı
Ne yaptıysam ona, daha hiç gülmez oldu.
Hazan düştü toprağa
Tadı kalmadı daha yaşantımızın.

11 Mart 2015-03-11
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tanidik Birine Uğradım.

Bu gün tanidik birine uğradım
Çoktan beri görmezdim kendisini
Çoktan beri, ondaydı' da şu aklım
Gidip buldum, gördüm kendisini.

Evinde oturduk, biraz dertleştik
Bolca, bolca, eskilerden konuştuk
Bolca, bolca, eski günleri deştik
Hep birlikte andık, geçmiş yılları.

Bana eskilerden, birini sordu
Bilemedim' de, o bana çok koydu
Ben hep dinledim, o anlattı durdu
Beraberce andık, geçmiş yılları.

Hala memleketteydi onun aklı
Çok severmiş, özlermiş batırmayı
Çıkardı cebinden, bir sigara yaktı
Yeniden yaşadık, geçmiş yılları.

Alışmış artık, oturduğu şehre
Çoktan beri gitmezmiş memlekete
O yerleşmiş kalmış, doyduğu yere
Ve de severmiş, yerleştiği şehri.

Anlatırken eski yılları bana,
Baktı durdu camdan karşı dağlara,
Ve bir sigara daha yaktı, sonra,
Geçmişten bahsetti, ağlattı beni.

Şikâyeti vardı baktım halinden,
Evlenmiş bilmeden, yaban elinden,
Ve çoluk çocuktur, karıştım derken,
O hepten unutmuş doğduğu yeri.

19 Mart 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Taşlama

Konuş, konuş boş konuş olur mu hiç bu böyle,
Anam ağlar, babam ağlar, halkın ağlar durmadan,
Bıktık artık, boş laflardan hiç yok mudur, bir çare,
Nerde bizim baş tacımız cesur denen kumandan.

Millet ağlar ben ağlarım, hiç durmadan terörden,
Bilmez misin ben ağlarken düşman güler sevinçten,
Düşman denen konuştuğça nem kapıyor sözünden,
Bana kalsa hiç konuşma, cesur denen kumandan.

Ölüm kokar yalçın dağlar, al kan akar her dere,
Akan kanlar dursun, yapman bulun şuna bir çare,
Bu uğurda bakan yok' mu, kan damlayan gözlere,
Yeter artık nerde bizim cesur denen kumandan.

Gözüm gönlüm hep ağlardır, yüreğimde bir sızı,
Bak bayrağım var, ay yıldızdan, kanım var kırmızı,
Benim canım kurban olsun yapmam asla ben nazı,
Sen derdime bir çare bul yeter artık kumandan.

Benim yaram çok derindir, tuz basarsın yarama,
Bilmez' misin sen ahret var, el sürme sen harama,
Yeter artık, boş laf yapmak, çok dokundu kanıma,
Hoş sözlerle suda gemi gider sanma kumandan.

Ahmet Yüksel, resim yapar şiir yazar kumsala,
Der bu yüzden, sürçü lisan eden bensem, af ola,
Yanlış yapmam bilin bunu, çünkü sözüm ortaya,
Bu sözümü hiç unutman, sakın ola kumandan.

07 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tek Suçu Çocuk Olmaktı

Güm dedi kulakları patlatırcasına bir ses,
Birden bir alev topu parladı.
Kaçışmalar koşturmalar çığlıklar tavan yaptı etrafta
Evler yıkıldı.
Camlar, çerçeveler yerinden fırladı.
Ve bir çocuk anam dedi. /bağırdı...
Yerde kıvranıyordu.
Tek suçu ise, çocuk olmaktı,
Sokakta, oyun oynayan bu çocuğun.

Oluk gibi kanlar akıyordu.
Acısından feryatlar yükseliyordu.
Çocuk.
Çığlıklar atıyor, durmadan acıyla kıvranıyordu.
O yerde ölüm soluyordu.
Tek suçu ise, çocuk olmaktı
Sokakta, oyun oynayan bu çocuğun..

Önce analar koştu
Ve sonra arkasından, diğerleri
Babalar kadınlar, akrabalar kim varsa onlar koştu.
Ve ağıtlar bağırsıklar ayyuka çıktı, yükseldi yıkıntılar arasından
Çocuğun bacağından kanlar fışkırırken.
Tek suçu ise, çocuk olmaktı,
Sokakta, oyun oynayan bu çocuğun.

15 Temmuz 2014-07-15

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Terör Denen Bela

Ne oldu Şu benim memleketime
Ölüm kol gezmekte, güzel yurdumda
Yurt olmuş vatanım, terör denene
Kan kokar her yeri nasıl belaysa.

Vurulmuş vatanım tam kalbinden
Geçilmez caddeler, akan kanlardan
Göl olmuş sokaklar, insan kanından
Kahreder, Şu terör denen belaya.

Analar ağlarken, cesed başında
Babalar diz döver, durmuş yanında
Toplanmış gençler' de barış uğruna
Can vermiş Şu terör denen belaya.

Al bayrak ellerde düşmüş yerlere
Her biri bin parça, kan, kan üstünde
Kol, kola, yürürken, kuşluk vaktinde
Can vermiş Şu terör denen belaya.

Çınlarken caddeler, siren sesiyle
Yürekler dayanmaz, bir, bir gidene
Yanaşsan kan sığırar hemen yüzüne
Can vermiş Şu terör denen belaya.

Yaradan inlerken, yatmış bazısı
Yüzünden gördüğüm, vatan sevdası
Ne oldu Şu benim memleketime
Ölüm kol gezmekte, güzel yurdumda
Yurt olmuş vatanım, terör denene
Kan kokar her yeri nasıl belaysa.

Vurulmuş vatanım tam kalbinden
Geçilmez caddeler, akan kanlardan
Göl olmuş sokaklar, insan kanından
Kahreder, Şu terör denen belaya.

Analar ağlarken, cesed başında
Babalar diz döver, durmuş yanında
Toplanmış gençler' de barış uğruna
Can vermiş Şu terör denen belaya.

Al bayrak ellerde düşmüş yerlere
Her biri bin parça, kan, kan üstünde
Kol, kola, yürürken, kuşluk vaktinde
Can vermiş Şu terör denen belaya.

Çınlarken caddeler, siren sesiyle
Yürekler dayanmaz, bir, bir gidene
Yanaşsan kan sığırar hemen yüzüne
Can vermiş Şu terör denen belaya.

Yaradan inlerken, yatmış bazısı
Yüzünden gördüğüm, vatan sevdası
Yan yana yürürken, pek çok yoldaşı
Can vermiş şu terör denen belaya.

10 Ekim 2015-10-11
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tezek Kokan Bağlar

Bir toprak kokusu, gelse burnuma,
Kendimden geğerim, koklarken hemen,
Ne zaman bağ bahęe, gelse aklıma,
Can benden gider' de ağlarım hemen.

Ne zaman bir torak koksa burnuma,
Tezek kokan bağlar gelir aklıma,
Bağ bahęem bir gece, girse rüyama,
Can benden gider' de ağlarım hemen.

Ne zaman ansam ben eski yılları,
Aklıma gelirdir bağın yolları,
Burnumda tüterdir, elma narları,
Can benden gider' de ağlarım hemen.

Ne zaman yeniden bahar yaz gelse,
Gözlerim takılır kalır geçmişe
Gözümde canlanır yunduğum dere,
Can benden gider' de ağlarım hemen.

Ne zaman bir nefes koklasam yelden,
Bağların kokusu gelirdir hemen,
Geçsem ben su akan, bir gün dereden,
Can benden gider' de ağlarım hemen.

19 Şubat 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Toprak Ana

Ah benim gözümün nuru
Toprak ana!
Sen üşürsen ben' de üşürüm sarıl bana
Yeter' ki koynunda yatayım
Aldırmam buna.
Bak senin!
Kapına geldim
Aç kapını bana, toprak ana.

Toprak ana!
Ben kendimi bildim bileli, sevdalıyım sana.
Sen!
Kimine aş, kimine iş verdin.
Sürüldün ekildin bire yüz verdin yüzleri güldürdün
Bak senin!
Kapına geldim
Aç kapını bana, toprak ana.

Toprak ana!
Sen!
Yağmur yağar, misk-i amber kokarsın
Güneş açar burcu, burcu yanarsın
Ve
Gece olur yıldızları sayarsın
Senin için, şehit düşsem sen bağrında saklarsın
Sen,
Sen ne güzel anasın.
Bak!
Kapına geldim
Aç kapını bana, toprak ana.

Toprak ana
Haydi, bekletme kapında boşu boşuna beni.
Aç da,
Uzanayım senin koynuna,
Anam gibi yar gibi, sınıksız sar beni ölsem' de üzmem seni
Bak üşüyorum aç kapını
Aç kapını sok beni, sıcak koynuna.
Toprak ana.

27 Aralık 2014-12-27
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Torosları Soluyorum

Torosları soluyorum
Pussuz bir havada, görünürken dağları;
Bahar gelmiş geç' de olsa dağlarına,
Güneş doğmuş üstüne, ıslıl, ıslıl dağlarında görünen karları.
Güzelliğine doyamıyorum,
Ve ben,
Uzanmış yerimde tekrar, tekrar bakıyorum.

Torosları soluyorum
Hafiften bir yel değerken saçlarıma.
Ve bu yel saçlarımla oynarken,
Yavaşça bir şeyler söylüyor kulaklarıma.
Ve ağlıyorum
Hatırlattığı, anılarıma;
Ve ben,
Dağlarının havasını kokusunu soluk, soluk soluyorum.

Torosları soluyorum,
Dağlarının ortaya çıktığı bir zamanda;
Baktım,
Henüz güneş yeni doğmuş dağlarının üstüne.
Kekik kokusu geliyor
Kardelen kokusu geliyor burnuma
Buram, buram kokluyorum her nefes alışımda
Hissediyorum
Bayılıyorum Torosların havasına kokusuna
Ve ben, o Torosları,
Saçlarımı okşayan yelinden, soluk, soluk soluyorum.

29 Mart 2013
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Töre Kurbanları

Hani.. /sevenler kavuşurdu.
Hani!
Samanlık seyran olurdu, sevenlere
Törelere' mi ayırdı, yoksa kader mi ayırdı bizleri.
Aşk' mı, / yoksa dağ' mı?
Tavşan doğurdu.
Çok gördüler, gönlümüzdeki sevgimizi;

Hani.. /mutluluk kapısı açılırdı,
Sevenlere..
Gökten taş yağsa, sevenlerin yoluna engel olmazdı.
Oysa açılacak kapılar kapandı yüzlerimize
Neden severken.
Onlar çok mu gördü sevgimizi;

Hani../aşk ferman dinlemezdi.
Sevenler kavuşurdu.
Öyleyse bu fermanı neden, kim yazdı da, ölüm sehпасı kuruldu.
İçimizdeki korku bacayı sardı,
Bu korku, bizleri birbirimizden ayırdı;
Çok mu gördüler sevgimizi;

Hani../törelere öldüydü, kalktıydı yerinden.
Hani tabular yıkılırdı.
Ne oldu' da, ölüm sehpaları yeniden meydanlara kuruldu.
Sattılar öldürdüler yaşarken gönül, gönüllü..
Ve yaşarken,
Yaşamayı haram ettiler bizlere / neden?
Etlerimiz, karın tokluğuna orada burada satılır oldu.
Çok mu gördüler, şu bizim sevgimizi;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tuyuğ

Gök bakır, dağlar bakır ufkum bakır,
Hiç param yok, ceplerim var tamtakır,
Her gören berduş diyor, hiç durmadan,
Eğdiğim boynumda var, bir kör satır.

fâilâtün fâilâtün fâilün

29 Nisan 2012-04-29

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tuyuğ " Sarhoş "

Derbeder derler gülerler sarhoşa,
Kimse sormaz derdi neymiş sarhoşa,
Her gören içmiş bu der yaklaşmadan,
Laf çakarlar bir de, üzgün sarhoşa.

Fâilâtün / fâilâtün / fâilün

17 Ocak 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tuyuğ Sallanıp Gel

Sallanıp gel, sallanıp gel sen bana
Bal dudaklar sende, koş gel sen bana
Bal dudaklardan su ver gönlüm susuz
Kaçma benden, kaçma Allah aşkına.

fâ'ilâtün, fâ'ilâtün, fâ'ilün

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Tuyuğ Zemzem

Testiden kattım su, içtim buz gibi
Sanki zemzem, onda hikmet var gibi,
Gördü bir kız, kovdu git burdan deyip,
Bir yanak var gör, tomurcuk gül gibi.

Fâilâtün / fâilâtün / fâilün

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ulusun Destanı

Onca yıl uykuda sessizce yatan
Bir millet uyandı, yerinden kalktı.
Giyindi kuşandı, yerinden kalkan
Bayrağı elinde, bir destan yazdı.

Üstüne gelirken, hainin tankı
Bir millet korkmadan, önüne yattı
Ğöğsüyle durdurup demirden tankı
Üstüne oturdu, bir destan yazdı.

Hainler kan ölüm, kustuğu gece
Bir millet koşturdu, al bayrak elde
Haykırdı bu millet, Allah diye
Can verdi tarifsiz, bir destan yazdı.

Uçaklar uçarken havada hızla
Kurşunlar yağdırdı, koşturan halka
Bir millet imanla, çıktığı yolda,
Tarihe mal olan, bir destan yazdı.

Doğruya inanan, askerden kimi
Ben dedi sizdenim, öldürmen beni
Çar çabuk soyundu, öptü' de yeri
Doğruyla bir oldu bir destan yazdı.

Ulusum ben deyip, kendini bilen
Dost düşman bir oldu yollarda hemen
Haykırdı, bağımsız şu ülkem için
Düşmana dostuna, bir destan yazdı.

Yanlış saparken, Allah' n kulu
Bilmezmiş, meğerse en doğru yolu
Bir ulus bir oldu, oldu bir ordu
Dostuna düşmana, bir destan yazdı.

Bağımsız hürriyet, yolunda bizler
Pek çok yol kat ettik, dönmeyiz bizler
Bağımsız ulusa, göz koyan itler,
Gördünüz Türk halkı, bir destan yazdı.

Kul Yüksel geldim der, bir aşka
Der. Vatan sevdası, bende bir başka
Ata'mın bir lider, olduğu yolda
Der' ki o şu ulus, bir destan yazdı.

20 Temmuz 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Umudun Tükenişı

Yıllar yılı, umut edip beklerken
Birden bire, umuduma kar yağdı
Geleceğe güzel günler düşerken
Düşlediğim, umudumu yel aldı.

İnce uzun umut dolu yolumda
Devden büyük engel çıktı karşıma
Boğuşurken, taşa çarpan başımda
Dert oluştu, umudumu yel aldı.

Hayallerle süslediğim umudu
Yele verdim kader eğdi boynumu
Kullandığım taştan sağlam kolumu
Kader kırdı, umudumu yel aldı.

Geleceğe bağlar iken gülmeyi
Orta yaşta, heder ettim kendimi
Hazanımda bekliyorken gülmeyi
Baharımda umudumu yel aldı.

Kul Yüksel'in, kesilince umudu
Düş kurmakla, geçer oldu hayatı
Hayat boyu düş kurduğu sonunu
Göremeden, umudunu yel aldı.

26 Mayıs 2015-05-26
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Umut Yolcuları

Garipler kıyıda bota binmişler
Yol gider denizden, umuda doğru
Gurbette ölmeye, kader demişler
Titriyor korkudan umut yolcusu.

Ne yapsın garibim yurtsuz kalmışsa
Yurdunda yol sokak ölüm kokmuşsa
Yılana sarılmış, ölüm yolunda
Savaşta kaçardır, umut yolcusu.

Analar tutarken, garip elinden
Korkular yayılır, çürük teknedeki
Huzuru koşarken, yaban ellerden
Ölüme aldırılmaz, umut yolcusu.

Garipler giderken, botla aç susuz
Denizler görürdür, uçsuz bucaksız
Sonunda yaşamak var der, savaştan
Ölümü düşünmez, umut yolcusu.

Huzura acıkmış, umut yolcusu
Ölürüm demezdir, yoktur korkusu
Aklında memleket, tutmuş yolunu
Umuda koşardır, umut yolcusu

Dağlarda açarken, al kan gülleri
Gören yok silen yok, yaşlı yüzleri
Hiç kimse anlamaz, bir hoş dilleri
Umuda bel bağlar, umut yolcusu.

03 Eylül 2015-09-03
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Umutlar Da Biterdir

Bitmez sanma.
Bitmez dediğin umudun' da biterdir bir gün.
Ve sen kaybolursun, uğraştığın karanlıkların içinde
Ne bir yol ne de, bir ışık görürsün.

Umutlar' da biterdir.
Yeter ki her şeyini bir anda kaybedeceğin zaman gelsin.
Rezillik paçandan akar,
Ve sen, seni rezil eden hayata küsersin.

Gitmez olur gözlerinin önünden
Geçmişteki, yaşantıların.
Sen,
Kiminde üzülürsün, kiminde ise sevinirsin,
Bitse' de umutların.

Hayat bu! !
İnsanı rezil' de ederdir vezir' de
Yeter ki iyi olsun senin yazılmış yazınla imanın
Sonrayı düşün,
Akıl yolundan ayrılma.

23 Eylül 2014-09-23

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Unutma Beni

Seni düşünüyorum.
Ve sonra
o güzel memleketimi düşünüyorum.
Seni..
çıkaramadım aklımdan.
Unutmadım ben,/ yoksa sen unuttun `mu beni..
Memleketimde,
dağlarımızdan sabah güneş doğduğunda
akşamları güneş ufkundan battığında..
Sen hep beni hatırla..
Unutma beni..

Memleketimin
üstüne kara bulutlar ağıdığında
şimşekler çaktığında
Şimşekler gecenin karanlığını yarıp gürlediğinde
yağmurlarda islandığında
Sen hep beni hatırla.
Ve topraklarımız ıslanıp koktuğunda hatırla
Güllerimiz açtığında
İğdelerimiz çiçek verdiğinde hatırla,
Unutma beni..

Sen de bilirsin.
Senin yaşadığın bizim oralarda
yağmur yağdıktan sonra
bağlarımız bahçelerimiz bostanlarımız tezek kokardı.
Şimdi ben..
O kokulara hasretim.
Ve ben bir de sana hasretim..
Unutma beni..

Unutma..
Ekinlerimiz ütmelik başak bağladığında,
çalılıklardan mor menekşelerin kokusu ağıdığında
Ağaçlarımız gelin dalı gibi yeşerdiğinde
Sen hep beni hatırla..
Unutma beni...

16 Nisan 2012-04-16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Unutmadım Seni

Unutmadım seni hiç bir zaman darılma bana
Devamlı kor gibi yandım, senin, senin yoluna
Darılma boş yere, aklımda sen gönüldeki sen,
Devamlı kor gibi yandım senin, senin yoluna!

Gönül seninle başım dertte etme eyleme sen
Dünölmeyen yola girdim, hüznölüyüm yine ben
Yeter benim, şu çekip durduğum seninle gelen
Devamlı kor gibi yandım senin, senin yoluna!

(Mefâilün, Feilâtün, Mefâilün, Feilün)

30 Mart 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Unuttum Gülmeyi

Yürü dedi, gönlüm.
Yürüdüm...
Soğuktur, ayazdır demeden.
Oysa zaman yorgunuydum, üşüyordu ellerim
Ve!
Titriyordum, giderken.
Sonra!
Düşlerime karışıyordu, yolun parıltılı ışıkları
Sessiz, yürürken.

Dikkat çekiyordu, dalgınlığım.
Kalkmıyordu.
Gelip geçen selam verse' de yerden, o gün düşünceli başım.
Savaş mahsulü, yetim çocuklar gibi
Anılarımdaydı, aklım.

Ahır kaçkını, at gibiydim.
Bazen yürüyor, bazen koşuyordum güneşi tutarcasına
Ve!
Yanımdaki sessiz komşumdu yoldaşım.
Yine, de!
Anılarımdaydı, aklım.

Ah, anılar ah..
Bela oldun, şu yaşlılığımda bana.
Düşünsem bir türlü, düşünmesem bir türlü sizleri
Ne olur, ne olur gelmeyin aklıma
Ben gayrı!
Unuttum, gülmeyi.

07 Ocak 2017

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Unutulmayan

Âşık olanlar bilirdir.
Âşk, bazen ölmektir bazen de, ölüp, ölüp dirilmektir.
Kalbini dolduran aşk gerçek bir âşksa.
Âşk, bir sevdadır, bazen tamiri olmayan yıkımdır,
Ve sürünmektir, uğrunda ölebilmektir
Ateş, bacayı sarmışsa;

Aşkı tatmışsa bir gün yüreğin,
Yıllar geçse' de aradan, yine de çıkmaz kalbinden.
Kalırdır o, aklının bir köşesinde,
Hep, gizli, gizli...
Gün gelir, anarsın hayaller kurarken
Ve gün gelir, ağlarsın.
Senin yüreğindeki aşk, deşelenip alev almışsa;

Ya bir de, kadere boyun eğdiysen.
Bak işte o zaman olurdu halin yaman.
İşin çıkmaza girmiş olur gayrı
Çık çıkabilirsen işin içinden.
Çekmeye çalışırsın geçmişini sinene, elinden bir şey gelmeyince.
Sen hep kendini üzersin.
Ve değişmez kaderin, sen ne kadar uğraşsan.
Ve kaptırırsın sen kendini, değişmeyen kaderin uyduğun cilvesine.
Sen yaşamaya çalıştığın ömrün boyunca;

Olur ya bir gün bunalsan hayatından
Neler geçer, neler işte o zaman, gör bak senin zavallı aklından
Değiştiremezsin, doğuştan yazılan kaderini
Uğraşsan.
Ve sen dersin hep ben ne yapsam.
Olurdu düşüncen, aşağı tükürsen sakal yukarı tükürsen bıyık hesabı
Sen kendini olmaza kaptırıp düşünüp durdukça;

Bazı tesadüfler vardır.
Yıkardır bu tesadüfler insanı, küllenmişse içindeki aşkın
Fakat iş işten geçmiş olur,
Yine de sen acaba dersin, onda kalmıştır' da aklın.
Umudunu körlerler, söndürürler, bir bakmışsın ederler şaşkın
Ve sen yıllar yılı ağlarsın.
Aklının bir köşesin hala o aşk bulundukça;

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Unutulmayan Bakışlar

Güzelin bir bakışı, yakardır yüreğini
Ömrünce hatırlarsın, gayrı o bakışları.
Ona sen âşık gibi hissedersin, kendini,
Unutamazsın daha, onun bakışlarını.

Hep aklına gelirdir, o güzel bakışları
Kendini hatırlatır, sen içsen akşamları
Sana hayal olurdu, saç, gözü, kaşları,
Unutamazsın daha, onun bakışlarını.

Tanışmamak dert olur, otururdu içine
Pişmanlığa yanarsın, hayallerin içinde.
Saçmalarsın devamlı ne aptalmışım diye,
Unutamazsın daha, onun bakışlarını.

Anıların olurken, o bakışın sahibi,
Hayallerle yaşarken, gelir sana dün gibi.
Arasan' da bulunmaz, o bakışlar gibisi,
Unutamazsın daha, onun bakışlarını.

Nerde bir güzel görsen o gelir' de aklına
O giderken bakarsın, gözlerine kaşına
Yıllar geçse aradan sen bakmazsın yaşına
Unutamazsın daha, onun bakışlarını.

14 Eylül 2014-09-14

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Uyanış

Huzur dönüyor huzur
Islak toprağın derinliklerinden
Güneşi talkmış koluna
İniyor adım, adım karlı dağların yamaçlarından
Merhaba diyor seher yelinden...

Çiçekler kokuyor
Nergisler zambaklar bahçelerde
Güllerin dalları kızıla dönmüş domuruyor
Kar taneleri ağlarken göz yaşı dökerken yerlerde...
Güllerin...
Kimi şaşırmış koklanıyor ellerde..

Toprak kokuyor
Yanmış güneşten alazdan
Nereye baksan nereye gitsen
Güzeller sokaklarda çarşılarda mekik dokuyor...
Bıkmış soğuktan içerden....

Denizler suskun
Bırakmış o eski çılgın huylarını
Kumsallar dövülmez olmuş dalgalarından
Açmış da kucağını...
Bekler kumlarla oynayanlarını...

Gökyüzü masmavi
Silkmiş atmış siyahlarını üzerinden
Eser yok dünkü bağırıldığı çağırıldığı kızgın dünlerden
Beyaz bulutlara bakıyorum serilmiş ufuklara...
Keyf çatıyor sevincinden...

02 Mart 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Uyuyamıyorum

Uyumak istiyorum
Uyku akıyor gözlerimden uyuyamıyorum
Yorgun!
Ve!
Şaşkın, halimi düşünüyorum

Uyumak istiyorum
Kırpiklerimde on okkalık bir yük
Düşünceli!
Ve!
Acınacak, halime ağlıyorum.

Uyuyamıyorum
Hayallerimi arkadaş bildim kendime
Gözlerim açık,
Ve!
Sabahın, olmasını bekliyorum

Uyuyamıyorum
Sabah olmuş gün dağlara düşerken
Yorgun,
Ve!
Bitkin halde, anca uyuyorum.

21 Ocak 2015-01-21

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Üzölme

Bu da gelir, bu da geçer üzölme
Güneş doğar, bahar gelir yeniden,
Güneş battı, doğmaz diye üzölme,
Sabah olur tekrar doğar tepeden.

Şenlik olur, düğün olur her yerde,
Doğan güneş, deva olur her derde,
Şayet bir gün, ölüm yoksa kaderde,
Batan güneş tekrar doğar üzölme.

Güneş vurur, bir gün olur dağlara,
Serbest, serbest, biz çıkarız yollara,
Hazır ol sen, çok kalmadı bayrama,
Sen de gör bak, şenlik olur üzölme.

Sonra çıkar, karamanın koyunu,
Biz bozarız, sen dur' da gör oyunu,
Kim sayar gör, şu denizin kumunu,
Güneş artık, doğmaz diye üzölme.

07 Mayıs 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Üzülürüm Ben Yine

Geçip giden yılların hayalini kurarken,
Gözyaşları dökerek, geçmişini andım yine.
Yüzlerimdeki yaşlar, süzülürken benden,
Hicranı yaşadım' da, üzüldüm ben yine.

İçerimden çıkmayan, hayal olan yıllara,
Ağlarım sabah akşam bir haller oldu bana,
Ne oldu bilmem bana, bakarım' da dağlara,
O dağlar bulutlanır, üzüldüm ben yine.

Bahar gelir gül açar dağa giden göç olur,
Kuzular durmaz meler, ses gelir beni bulur,
Can bedenimden çıkar, içerim hep burkulur,
Aklıma gelir bunlar, üzüldüm ben yine.

Bulut sarar bazı gün, Torosların dağları,
Bir şeyler söyler bana, gösterir sanki karı,
Bakar karşımdan bana, yolların kıvrımları,
Aklıma gelir o yollar, üzüldüm ben yine.

Otursam bir suyun, bir pınarın önüne,
Aklıma gelir dağlar, gözyaşım düşer yine,
Bir sağ bir sol diyerek, ses veren su sesine,
Ağlarken subaşında, üzüldüm ben yine.

01 Eylül 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Üzüyorsun Sen Beni

Üzüyorsun sen beni senin huyun kurusun
Bir mangalın külünü, deşer, deşer durursun
Neden böyle yaparsın, ayrılmışken sen hala
Bir mangalın külünü deşer, deşer durursun.

Ayrılmışken seninle, ne çıkarsın yoluma
Ne istersin sen benden, çıkıp, çıkıp karşıma
Beni yolda görünce, ne gelir' de aklına
Bir mangalın külünü deşer, deşer durursun.

Seviyorsun anladım biliyorum pişmansın
Görsen beni yollarda dönüp, dönüp bakarsın
Bilmez'misin sen bana, pişman gibi bakarsan
Bir mangalın külünü deşer, deşer durursun.

Biliyorsun suçlusun, hiç tutmadın sözünü
Yeminim var yeminim, kesip durma önümü
Yolda falan görünce, döndürmezsen yönünü
Bir mangalın külünü deşer, deşer durursun.

19 Eylül 2015-09-19
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vakit Anılarımla Yaşamanın Zamanı

Yıllar oldu
Hayatımın şekli değişeli
Zaman
Anılarımla yaşamamın zamanı
Sorma hatırlatma bana sen şu geçmişimi
Ne olur ne olmaz
Ağlarım şimdi
Belki de halime bakmam geçmişini yeniden yaşamaya kalkarım bir genç gibi
Oysa
Zaman o zaman değil
Vakit uyuyup' da uyanamamak
Ve anılarımla, yaşamamın zamanı..

Uyumak istiyorum
Uyuyup da, bir daha kalkmamak istiyorum yerimden
Unutmak ne anılarım varsa geçmişimden
Çıksın artık, çıksın istiyorum
Geçmişimden bana kalan aşk, sevgi çılgınlık gibi neyim varsa bitsin istiyorum
Ağlaya, ağlaya
Göz pınarlarım kurudu
Gece gündüz anılarımla yaşamaktan saten
Geriye bakarak yaşamaktan
İstemem gayrı
Vakit uyuyup' da uyanamamak
Vakit anılarımla, yaşamamın zamanı..

Nedendir deme!
Bakıp da benim görünüşüme
İçim kovandan dışım etten kemikten benim.
Geçmişim girmekte, gece gündüz demeden hayallerime
Her anım bin dert vermekte
Şu geçmişimi yaşatan rüyalarım bitsin
İyi kötü neyim varsa bütün anılarım bitsin istiyorum rüya görmek istemiyorum
Yeter gayrı
Çıkın anılar çıkın şu dertli adamın geçmişinden
Yeter
Bitsin benim kurduğum hayallerim ve olmasın anacak tek bir anım,
Vakit tamam
Vakit uyuyup' da uyanamamak
Vakit anılarımla, yaşamamın zamanı..

27 Eylül 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vatan Aşkına

Sevgiyle büyürken vatan içimde
Can kurban şu beden, güzel vatana
Bu vatan sevda' da benim gönlümde
Bu sevdaya can feda vatan aşkına..

Ne zaman şu bana, vatan denmişse,
Yüreğim dönerdir, yangın yerine
Hem bir' de, görünsem baksam haline
Kan döker gözlerim, vatan aşkına.

Var ise bir ölüm, vatan uğruna
Ölürüm çekinmem, onun yolunda
Kim sevmez ölümü, amaç vatansa
Öl dense ölürüm, vatan aşkına.

Şehide ağlarsa, yüce dağlarım
Dağ taşı dinlemem, gider çıkarım
İçimde sevdayken, güzel vatanım
Ölürüm yolunda, vatan aşkına.

Vatanım uğruna, içim yanarken
Gam etmez yüreğim, varsın yansın
Vatanım uğruna, ben' ki yanarken
Ölmüşsem helaldir, vatan aşkına

Şu bende yar iken, vatan sevgisi
Veremem ellere, ben bu sevgimi
Şevda' da şu bende vatan vergisi
Ölürüm yolunda, vatan aşkına.

Düşmanın belası, tutsa yolumu
Kükrerim belaya eğmem boynumu
Aşk varken içimde atmam huyumu
Bu huyum sevdadır vatan uğruna

Her kim' ki vatana kıyar bölerdir
Bu yürek sevdan kalkar kükrerdir
Ayrılık gayrılık, ölüm demektir
Yürekler yanmasın, vatan uğruna.

Kul Yüksel diyor ki vatan içimde
Bir aşktır bir yardır, akan kanımda
Yüceden yüceyse, bu aşk gönlümde
Bırakın öleyim, vatan uğruna.

07 Mart 2017
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vatan Sağ Olsun

Türk genci, gitmeden önce askere
Helallik isterdir, anne babadan
Şehitlik düşmüşse, bir' de kalbine
O der' ki ölürsem vatan sağ olsun.

Var ise gönlünde, vatan sevgisi
Ölümden kim korkar, korkmaz hiç biri
Üstüne gelse 'de, asrın delisi
Ölmeden o derdir, vatan sağ olsun.

Eğer' ki, vatanın, yükü omzumda,
Gitmişse askere, kına başımda
Ölümüm namus der, vatan yolunda
Ve der ki ölürken, vatan sağ olsun.

Vatanın bağrında, zulüm yatarken
Kaçamaz kaçmazdır, gelen ölümden
Kaderde var ise, ölüm denenden
Ölürken o derdir, vatan sağ olsun.

Hainden bir kurşun, girse etine
Gam yapmaz koyardır, nişan yerine
O kurşun sevdadır, onun gözünde
Ölmeden o der' ki, vatan sağ olsun.

Kan kusan hainler, elin sözünü
Tutar' da tutmazdır, dostun sözünü
Dost varken düşmana dönmüş yönünü
Yine de ben derim, vatan sağ olsun.

İnmiş' de duvardan, telli sazımız
Vatan der ses verir, ağlar bazımız
Madem' ki şehitlik, alın yazımız
Ağlamak gerekmez, vatan sağ olsun.

Ağlama sen anam, oğlum diyerek
Bir gün bu terör' de, gör bak bitecek
Torun var önünde, bak dur severek
Şehide ağlanmaz, vatan sağ olsun.

12 Haziran 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vatan Sevdası

Vatanın uğrunda, şehit olana
Ben öldü diyemem, bunu unutmama
Yeter' ki can versin, vatan uğrunda
Cennet'e kapıdır, vatan sevdası.

Vatanı uğrunda, şehit düşene
Yas tutmak ağlamak, doğru değildir
Şehidin ahrette, yeri cennettir
Bambaşka bir şeydir, vatan sevdası.

Her kim' ki vatani, aşkla severse
Aşkından ölmektir, yatan gönlünde
Aşk dolmuş kalp varsa, onun içinde
Bir kara sevdadır, vatan sevdası.

Çıkıyssa dağlara, Türk' n askeri
Görürdür düşmanı, keskin gözleri
İnletir kurşunla, yeri gökleri
Düşmana korkudur, vatan sevdası.

Yüreğe girmişse, vatan sevdası
Çoğalır durur' da, çıkmaz yürekten
İçerin yansa' da kordan ateşten
Gönülde sevdadır, vatan sevdası.

05 Mayıs 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vaz Geç Bu Aşktan

Bir lm, sessizliği var üstünde,
Suskusun, öylece bakıp durursun,
Yollarda gidersin, başın önünde,
Dünyada herkese, sanki dargınsın.

Yüzünde eski neşen yok nedense,
Durgun bir hal var, kim seni zmşse,
Herkesi zersin, sen bu halinle,
Bir haller var sende çünkü solgunsun..

Yrdn yoruldu, aşkın yolunda,
Yar sevdin dert aldın, canın burnunda,
Hani o yar şimdi yok, senin yanında,
Bir hal var şu sende, yine dalgınsın.

Yıllarca zldn, sen bir aşk için,
Aşk denen böyledir, ondan ektiğin,
Kr etmiş bu aşkın, bilmez sevdiğin,
zlr durursun, yine dalgınsın.

Gözlerin dalmıştır, uzak yerlere,
Düştün m yoksa sen şimdi dertlere,
Ne zaman bakmışsam dalgın gözlere,
İçerim burkulur, çünkü dalgınsın.

Aşk denen ektir, derler ya hani,
Sen bu aşk yüzünden, gel olma deli,
Vaz geç sen bu aşktan zme kimseyi,
Kim baksa yüzüne çünkü dalgınsın.

20 Eylül 2012
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Vaz Geç Güzelim Benden

Seviyorum diyerek, aldatırsan sen beni
Sevemem sen gerçekten sevsen' de bir gün beni
Vaz geç güzelim benden, Sevmeye gönlün yoksa
Anlarsam yalanını, affetmem sonra seni.

Bakışların kalbimi kırar gibi bakarken
Sevemem sen gerçekten sevsen' de sen sonradan
Vaz geç güzelim benden, gerçekten sevmiyorsan
Anlarsam yalanını. Affetmem sonra seni.

3 Şubat 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vefasız Yıllar

Çık git artık benim hayallerimden,
Beni benden çalan, vefasız yıllar,
Neler çektim neler, senin yüzünden,
Gözyaşı döktüğüm, vefasız yıllar.

Çektiğim çilemdir, senin elinden,
Karşı duramadım üstün' de benden,
Hiç beni sordun' mu, esen yellerden,
Gözyaşı döktüğüm, vefasız yıllar.

Ateşle oynardım, göz göre, göre,
Ne güreşler tuttum, çıktım mindere,
Bir tek sen tuş ettin, çarptın' da yere,
Gözyaşı döktüğüm, vefasız yıllar.

Gün oldu sevdirdin hayat yolunda,
Ne insanlar gördüm, sağım solumda,
Dert verdin sararttın, yıktın sonunda,
Gözyaşı döktüğüm, vefasız yıllar.

Yıllar var şu saçım, görmez tarağı,
Yıllar var takmadım, hiç boyun bağı,
Gözlerim var görsen, bir kan çanağı,
Gözyaşı döktüğüm, vefasız yıllar.

Sen beni yaptın da bir dipsiz kuyu,
Su vardır dedim de, görmedim suyu,
Bana nerden verdin şu geçmez huyu,
Gözyaşı döktüğüm, vefasız yıllar.

30 Nisan 2012-04-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Verin Beni Toprağa

Kuru bir dalım, ağacımda
Bir esecek rüzgârı bekler gibidir halim.
Kolum kanadım kırık
Beni bekler,
Çatlamış toprak ananın kalbi.

Üşümeıı unuttum dalımda.
Essin' de, koparsın soğuk rüzgârlar beni
Yeşerecek bir dal değilim.
Beni bekler,
Çatlamış toprak ananın kalbi...

Ne yağın yağmurlar
Ne doğın güneş, yeşertmez daha beni.
Sarardım soldum gayrı bir gül gibi
Verin beni, toprağa,
Çatlamış toprak ananın kalbi...

21 Haziran 2014-06-21
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Vesveseli Halim

Nedeni nedir, bilmiyorum amma
Bu günlerde, dalıp, dalıp gitmektedir gözlerim.
Göğsüm çarpmakta
Sanki ben, yorgun gibiyim,
Nedensiz, bir şekilde boşlukta gibiyim.
Bir hal var bilemediğim, benden bir sır gibi gizlenen
Hissediyor, biliyorum.
Sorsam nedenini, kaçamak verilen cevaplar ürpertiyor beni
Sanki ben, delirecek gibiyim.

Nedeni nedir, bilmiyorum amma
Nemlenmektedir, bir şeyleri hissettikçe dalıp giden gözlerim.
Ve!
Ağlamak, hıçkırma, hıçkırma, ağlamak geliyor içimden.
Ağlayamıyorum.
Sanki bir kara haber, çıkıp gelecek gibi bir yerlerden
Daha duymadan, hüzünleniyorum.

Nedeni nedir, bilmiyorum amma
Boğuluyorum, içimdeki vesveselerin içinde
Bir dalgınlık var bende.
Yine bir dalın çürüyüp koptuğunu beni ben yapan ağacın dalından
Düşüğünü, hissediyorum.
Diyorlar, vesvese var yapma senin kafanda.
Oysa ben, bir şeylerin benden gizlendiğini hissediyorum.

Yok, yok, bir şeyler var benden gizlenen.
Şu kalbimdeki çarpıntı, gözlerimin yaşlanması boşuna sanmam,
Sır gibi,
Her ne varsa gizli tutuluyor benden,
Kalbim, dayanmaz diye.
Oysa ben, her dakika ölüp, ölüp diriliyorum.

21 Nisan 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Viran Bahçeler

Geçtim yine dün
Yetim bahçelerin olduğu yerlerden,
Ve oturdum ağladım,
Yıkık dökük duvarlara bakarken.
Baktım,
Etrafta heykel gibi kurumuş ağaçlar
Ve bana bizim yerleri hatırlatan yıkılmış duvarlar.

Hala oradaydı bir binek taşı
İtilmiş bir kenarda öylece boynu bükük duruyordu.
Kurumuş otların arasında kaybolup gitmiş pek çok ocak taşı
Bizim bahçedeki anamın ocağını hatırlattı
Bir sessizlik içinde bekler gibiydi hala bacı gardaşı.
Bu hazan olmuş sahipsiz yetim bahçeler.

Geçtim yine dün
Yetim bahçelerin olduğu yerlerden
Pek çok evler gördüm, olmuş hepsi tam bir virane.
Yarisından fazlası yıkık
Bakımsız,
Boynu bükük
Hepsi perişan halde..
Gördüm,
Yılanlar akrepler yuva yapmış geziniyor duvarlarının üstünde.
Oturdum gözyaşlarımı döktüm
Bu viran bahçelerinin olduğu yerlere..
Bizim viran olmuş yetim bahçelerimiz aklıma gelince..

11 Haziran 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ya O, Ya Da Ben Gönlüm

Ey benim, bir türlü baş edemediğim gönlüm.
Böyle giderse, işimiz var seninle.
Uğraşıyorum!
Ben ne kadar uğraşsam 'da, sen pişmiş aşıma su katıyorsun.
Ah. Gönlüm ah..
Neden ben hiç, laf dinletemiyorum sana.

Ben. Direniyorum!
Sense beni, taştan taş, çarpıyorsun.
Eziyor, ezdiriyorsun beni...
Beni sen her zaman, gülünç durumlara düşürüyorsun nedense.
Gönlüm!
Neden bir kez olsun, şu yüzümü güldürmüyorsun?
Ne yapacağım ben seninle.
Ey şeytana uyup, beni onun sözlerine değişen
Vefasız, gönlüm...

Denedim.
Hem de ben, pek çok defalar denedim.
Aklıma, sordum!
Artık ben şuna uymayayım, aklımın dediğini yapayım dedim.
Dedim de, demesini ben!
Yine' de ben, aklımın dediğini yapamadım.
Sen, nasıl bir şey nasıl bir şeysin?
Gönül..
Sen nasıl bir şeysin....
Beni bana düşman ediyor, bütün duygularımı alt üst ediyorsun.

Gönlüm sen, sen, benim değil, şeytanın dostu olmuşsun.
Düşünüp!
Ne zaman, istediğimi yapmaya kalkışsam!
Sen, aramıza!
Hep kara kedi gibi, şeytanı sokuyor, istediğimi yaptırtmıyorsun.
Ben, kapıdan kovuyorum!
Sense şeytanı, pencereden sokuyorsun.

Ey benim, bir türlü baş edemediğim gönlüm.
Böyle giderse, işimiz var seninle.
Uğraşıyorum!
Ben ne kadar uğraşsam 'da, sen pişmiş aşıma su katıyorsun.
Ah. Gönlüm ah..
Neden ben hiç, laf dinletemiyorum sana.

Ben. Direniyorum!
Sense beni, taştan taş, çarpıyorsun.
Eziyor, ezdiriyorsun beni...
Beni sen her zaman, gülünç durumlara düşürüyorsun nedense.
Gönlüm!
Neden bir kez olsun, şu yüzümü güldürmüyorsun?
Ne yapacağım ben seninle.
Ey şeytana uyup, beni onun sözlerine değişen
Vefasız, gönlüm...

Denedim.
Hem de ben, pek çok defalar denedim.
Aklıma, sordum!
Artık ben şuna uymayayım, aklımın dediğini yapayım dedim.
Dedim de, demesini ben!
Yine' de ben, aklımın dediğini yapamadım.
Sen, nasıl bir şey nasıl bir şeysin?
Gönül..
Sen nasıl bir şeysin....
Beni bana düşman ediyor, bütün duygularımı alt üst ediyorsun.

Gönlüm sen, sen, benim değil, şeytanın dostu olmuşsun.
Düşünüp!
Ne zaman, istediğimi yapmaya kalkışsam!
Sen, aramıza!
Hep kara kedi gibi, şeytanı sokuyor, istediğimi yaptırtmıyorsun.
Ben, kapıdan kovuyorum!
Sense şeytanı, pencereden sokuyorsun.
Bu kadarı 'da, fazla!
Ya o, ya' da ben, artık gönlüm.

18 Mart 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Ya Öldür Ya Kurtar

Doktor şu derdimin yok mu çaresi,
Dayanamaz oldum, çektiğim derde.
Ya öldür ya kurtar, bu dertten beni,
Gördün sen her yanıma yara içinde.

Hayatın derdini, ben çeke, çeke,
Bir baktım gelmişim birden bu hale.
Doktor şu derdime, gel bul bir çare,
Ya öldür ya kurtar bu dertten beni.

Neyim var yatarım söyleyin bana,
Ay geçmiş gün geçmiş yatarım hala,
Doktorum gel şöyle yaklaş bir bana,
Ya öldür ya kurtar bu dertten beni.

Elekten geçirdim, bulguru unu
Gelmişse söyleyin, ömrümün sonu
Ah doktor göründü, bu yolun sonu,
Ya öldür ya kurtar bu dertten beni.

Doktor sen derdimi, iyi bilirsin
Başım ağrır desem, koşup gelirsin,
Derdime derman yok bunu bilirsin
Ya öldür ya kurtar şu dertten beni.

05 Temmuz 2014-07-05

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaban Kızı

Yanakları aldan dudağı baldan,
Şehri yeni görmüş bir yaban kızı,
Şalvarı var aldan sallanır yandan,
Çarşıda gezerdir, şu yaban kızı.

Ey yabanın kızı, yapma şu nazı,
Ben seni çok sevdim, gel bize bazı,
Sen daldan gül topla ben de kirazı,
Bahçemde kirazlar oldu bilesin.

Yanakların alsa, yüreğin varsa,
Bir' de dudakların, bir dilim balsa,
Kalbime çelikten, zıpkın saplansa,
Bu senin canındır bil yaban kızı.

Seni sevdim seni, delirtme beni,
Bir daha bırakmam, sevmişim seni,
Seni gördüm sevdim, ettin sen deli,
Naz yaptığın yeter gel yaban kızı.

Dudağında boya, boya bak boya,
Aldan şalvar giymiş, çıkmış çarşıya,
Herkes gözü kırpar sözlenmiş güya,
Ne aran çarşıda, sen yaban kızı;

Yanakları aldan, dudağı baldan,
Her yeri ıslanmış, geçmiş de sudan,
Kızır' mısın öpsem söyle yanaktan,
Dudakları baldan, ey yaban kızı;

14 Ekim 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yağ Yumur

Yağmuru kokluyorum.
Memleketimin, bahçeleri geliyor aklıma.
Mor menekşeler
Zambaklar kokuyor
Ve!
Anamın kokusu geliyor burnuma.
Bir' de,
Çocukluğumun hayalleri geliyor karşıma.

Yağmur sularının yollardan akışları
Anamın, ak saçları
Bir'de
Babamın kızgın bakışları
Sonra,
Yüreğimin çarpışı
Birçok, hayaller, kurduruyor bana.

Yağmurlar ıslatırken beni
Memlekette sanıyorum kendimi
Hatırlıyorum yalın ayak gezdiğim günleri
Özlemiyorum amma,
Bilmiyorum.
Bunun adı hasret'mi?

Yağmurun kokusunu çekiyorum içime
İki nefes çeker çekmez!
Geliyorum kendime.
Gözlerim, dalıp, dalıp gidiyor
Çocukluk günlerime.
Ve birden,
İki damla gözyaşı süzülüveriyor yüzlerime.

Yağ yağmur
Yağ
Islat beni yolumda giderken
Neler çektim neler!
Şu gurbet yerinde hasretten
Özlediğim!
Senin içinde kokladığım yerlerimiz var memleketten
Tütsün burnumda o yerler' de
Ve ben,
Islattığın toprağı kokladıkça geçeyim kendimden.

10 Nisan 2015-04-10
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yağan Yağmuru Dinliyorum

Yağmuru dinliyorum
Yağmurun sesini yalnızlığımda..
Caddeler perişan, sokaklar perişan,
Fırtına ile karışık yağan bir yağmur yüzünden.
Bir kumru görüyorum karşıda,
Kanatları ıslak ağır uçmaya çalışan.
Bu kumru,
Güç bela kayboluyor bir ağacın yapraklarında

Yağmuru dinliyorum.
Yalnızlığımı kendimle paylaşıırken..
Bir kedi titreyerek kaçıyor, giriyor, bir arabanın altına
Onun kaçışına bakıyorum..
Yağmur, yaman..
Dallar kopuyor rüzgârdan karşımdaki ağaçtan.
Gök yarılıyor
Ve şimşekler çakıyor,
Kaldırımlarda koşan insanlar görüyorum korkudan.

Yağmuru dinliyorum.
Hızla gelip geçen arabalar var karşımdaki yoldan
Sular sığıyor, etraftaki insanlara
Bir küfür savuruyorum giden arabalara.
Caddeler perişan
Sokaklar kaldırımlar perişan
Her taraf göl gibi,
Yağmuru dinliyorum yalnızlığımı kendimle paylaşıırken

22 Ocak 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yağmurda Uyumak

Akşamdan açmışım pencereyi,
Yağmurun sesiyle toprağın kokusunda
Uyuyayım diye.
Usul, usul yağıyordu yağmur
Ne bir şimşek ne bir gök gürültüsü vardı.
Bulutlu gök yüzünde.

Yalnızca toprak kokuyordu.
Anamın emekleri alın terleri kokuyordu
Biçilmiş otlar kokuyordu
Gübre kokuyordu
Çocukluk günlerimin anısı kokuyordu.
Usul, usul yağan, yağmurun sesinde.

Ben hep yağmurda uyumayı sevmişimdir
Eskiden çocukluğumun geçtiği yerde
Hele ben, bir çadırın içindeysem.
Ne güzel uyurdum,
Şıpır, şıpır yağmur damlaları çadıra düşerken.
Gece yağar, gündüz açardı hava
Benim doğduğum büyüdüğüm yerlerde.
Güneş yüzünü gösterirdi, bir mavinin içinden dünyaya
Her sabah kalkıp baktığımda.
Ve kırlar kokardı
Çiçekler dersen renk, renk açardı
Mis dökülmüş gibi kokardı, o zaman hava.
Ama ben en çok da, toprağın kokusunu severdim,
Böyle havalarda.

10 Mayıs 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yağmuru Dinliyorum

Yağmuru dinliyorum tek başıma,
İçimde sıkıntım, kalbim çarparken,
Sen geldin şu anda, yine aklıma,
Gökyüzü şimşekten aydınlanırken;

Yağmurun sesini yalnız dinlerken,
Aklımdaki sensin yağmur yağarken,
Sen ve ben birlikte, kahve içerken,
Hatırla bir sen bana, ne demiştin.

Saçlarını gördüm, ıslanmış halde,
Yağmurda gezerdin, elim belinde,
Benimle gezdiğin, bahar gününde,
Hatırla bir bana, sen ne demiştin.

Üşüdün sarıldın gezerken bana,
Hatırlan paltomu vermiştim sana,
Koşturup varınca, bir dam altına,
Hatırla bir sen bana, ne demiştin.

Özlerim ben seni, o günden beri,
Unutmam seninle, gezdiğim yeri,
Ben ıslak sen ıslak öperken seni,
Hatırla bir bana, sen ne demiştin.

14.Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yakarış

Allah' hım, sana geliyorum sana,
Bir, bir topladığım günah yükümle,
Yükümü hafif yap güç ver sen bana,
Kabul et kapında, sen bu halimle.

Suçluyum bilirim, senin yanında,
Yedim içtim de ben yalan dünyanda,
Hiç ölüm gelmedi, şaşkın aklıma,
Utancım bu yüzden, senin önünde.

Yedim içtim' de, şükür ne bilmeden,
Demedim ahret var, vaz geç bu işten
Gaflete aldandım, geçtim kendimden,
Utancım bundandır vuslat gününde.

Ne zaman eğildi, boynum yerlere,
O zaman anladım, geldim kendime,
Utandım halimden düştüm derdime,
Ne olur sen af et, vuslat gününde.

Allah'ım sen af et şu ben kulunu,
Bilmeden kaybettim, kendi yolumu,
Rezil rüsva etme, benim sonumu,
Yolunda nur göster, vuslat gününde.

24 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yakınmak

Ey kaderim diye sızlanan insan!
Kendin yaptın kendin ettin sonuçlarına katlan.
İnsan,
kendi neden olduğu şeyden ötürü hiç yakınmamalı.
Mutluluğu güzelliği sevgiyi aramalı bulmalı.
Deme her şey Allah' tan,
Demezler mi, sonra,
Neden kullanmadın diye Allah'ın verdiği aklı.

Ey dertlerine ağlayıp duran insan!
Kendin yaptın kendin ettin ağlamayı bırak.
İnsan,
Ağlayarak bir yere varılmayacağını bilmeli, anlamalı
Mutlaka derdinin çaresi vardır diye derdine çare bulmalı
Deme hiçbir zaman dert geldi diye Allah' tan,
Demezler mi, sonra,
Neden kullanmadın diye, Allah 'n verdiği aklı.

Ey umutsuzluk kazanında kaynayan insan!
Önemli olan,
Yüreğinde var olan umudu, doğan güneşi keşfetmen.
İnsan,
Güzelliği aramalı, bulamadım diye yakınmamalı.
Mutluluğun var olduğunu bilmeli, bulmalı.
Ey kader diyen ağlayan sızlanan insan,
Demezler mi, sonra,
Neden kullanmadın diye Allah'ın verdiği aklı.

04 Ocak 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalan Dünya

Adın batsın senin.
Beni taştan, taşa çarptın sen,
Yalan dünya.
Senin yüzünden,
Hiç geçmeyen yaram var, hem de çok derin.
Gelme üstüme, gelme yalan dünya;

Ah yalan dünya.
Ne işler açtın, sen başıma.
Göstermedin bana tek bir güzel gün.
Ben,
Geldim' de şu ömrümün sonundaki şu yaşıma,
Gelme üstüme, gelme yalan dünya;

Sevmedim seni.
Sevemedim seni bir türlü yalan dünya.
Yaşamaktan bıktırdın rezil ettin gün be gün beni.
Sen,
Hem baharında, hem' de gelip geçen onca yazında,
Gelme üstüme, gelme yalan dünya;

Sen iki kapılı handın.
Ne buldum, bilmem' ki ben sende.
Sana geldim seni bilmeden, geçtim de iki damla sudan.
Ben,
Bilmeden oldum kan, su ve de çamurdan,
Gelme üstüme, gelme yalan dünya;

Söyle yalan dünya.
Benim suçum ne, ne yaptım sana,
Baharın gelir yazın gelir kış gibi girer sinsice koynuma,
Ben,
Sana ne yaptım, bu yaptıkların söyle reva mı bana,
Gelme üstüme, gelme yalan dünya;

18 Ekim 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalan Dünyada

Düşündükçe geçmişten, yalan olmuş yılları
Yaşamamış gibiyim, ben şu geçen zamanda
Geçmişimden gelip geçen yalan olan zamanı
Yaşamamış gibiyim, ben şu geçen zamanda.
Yaşamadım sanki ben yalan, yalan dünyada

Gözlerimin önünden, gelip geçen yıllarda
Yaşamamış gibiyim, ben şu geçen zamanda
Hayatımın baharında, gelip geçmiş yazımda
Yaşamamış gibiyim, ben şu geçen zamanda
Yaşamadım sanki ben yalan, yalan dünyada

Düşünürken geçmiş, hayal meyal haliyle
Ağlıyorum her zaman, yalnız kendi kendime
Hayalimden gitmeyen, geçip giden geçmişte
Yaşamamış gibiyim, ben şu geçen zamanda
Yaşamadım sanki ben yalan, yalan dünyada

Geçiverse geçmişim gözlerimin önünden
Yaşlar döker gözlerim, yüzlerimin üstünden
Göreceksin bir beni, gözyaşları dökerken
Yaşamamış gibiyim, ben şu geçen zamanda
Yaşamadım sanki ben yalan, yalan dünyada.

30 Kasım 2016,
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalan Oldu Gitti Gençliğim

Meltemin bağına atmışım kendimi
Geziniyorum güzeller güzeli, hayaller dünyasında
Çocukluğum ilk uğrak yerim
Elimde bir değnek, altımda atım deh diyor koşturuyorum.
Toz dumanın, arasında.

Sonra bir dereden geçiyorum
Buz gibi suların kayalıklardan çağlayarak aktığı gölet yaptığı yerde
Soyunuyorum.
Ve!
Terlerimi üstümdeki tozları temizliyorum soğuk sularda.
Canım çekiyor!
Yüzüyorum, yüzüyorum yoruluncaya dek yüzüyorum gölette.
Yorgunluğum gitsin diye,
Sonra!
Dalları dereden, su içen, bir söğüdün altında
Dinleniyorum, doyasiya.

Ve sonra!
Gençlik yıllarım geliyor aklıma
Kızların peşlerinde arkadaşlarla dolaştığım uğruna yarışlar yaptığım
Bir gereksiz, bahis uğruna
Bir güzelin elinden yediğim, okkadan çıkma tokatım.
Takılıyor aklıma.

Yine de güzeldi gençliğim
Yel gibi çabucak gelip gecse'de yine' de güzeldi
Eş dost severdi
Ve!
Arkadaşlarım severdi
Benim için, annemin babamın deli oğlan dedikleri günlerdi.
Şimdi yalan oldu gitti gençliğim.

22 Temmuz 2015-07-22

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalancı

Sevgiden anlamaz seni yalancı
Ben seni severken, sense aldattın
Sevmeyi bir anlık oyun mu sandın
Sevgiden anlamaz, seni yalancı.

Zamanla değıştin, sevgi yolunda
El oldun sen artık, benim yanımda
Sevgiden bahsetme geçip karşında
Sevgiden anlamaz, seni yalancı.

Ben sana inanıp, seni severken
Sebebin her neyse, beni aldattın
Aşkımı deyver sen, kime bıraktın
Sevgiden anlamaz, seni yalancı.

Eliinin tersiyle, itip sevdamı
Yoksaydın sen benim güzel aşkımı
Konuşup boş yere,deşme yaramı
Sevgiden anlamaz, seni yalancı.

30 Ağustos 2015-08-30

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalancı Âşık

Bilirim güzelim, beni severken
Sen kendi hayalindekini sevdin.
Kuş gibi yüksekten bana bakarak
Sen kendi hayalindekini sevdin.

Oysa ben kanarken bakışlarına
Kalbimi sermiştım, senin yoluna.
Aşkımıla yanarken, senin uğruna
Sen kendi, hayalindekini sevdin.

Gül gibi koklayıp, severken seni
Severim dedin' de, aldattın beni
Tutarken her zaman benim elimi
Sen kendi, hayalindekini sevdin.

Yalanla oturup, yalanla kalkan
Bilirsın dünyada, anlamaz aşktan
İnanmam güzelim, sevecek olsan,
Çünkü sen, hayalindekini sevdin.

Baksana Yüksel'in çektiği derde
El açmış yalvarır, çöktüğü yerde.
Durmadan düşünür, eli yüzünde
Çünkü sen hayalindekini sevdin.

08 Mayıs 2015-05-08

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalman Tepe'nin Öyküsü

.Bir zamanlar köyün birinde anlatmışlardı. Bu köyde yeni evli, askerden daha yeni gelmiş olan, Mehmet Yalman ismindeki bir genç varmış.

Bu genç adam meraklı geyik avcısıymış. Bu avcı bazen Av zamanlarında, bazen de canının çektiği av mevsimi olmayan zamanlarda, av için hazırlığını yapar çevredeki ormanlık dağlara çıkar, çıktığı dağlarda günlerce hatta haftalarca kalarak bol, bol geyik avladıktan sonra da avladığı geyiklerle birlikte tekrar köyüne dönermiş.

.Bana anlattıklarına göre, av sezonunun olmadığı günlerden yine bir gün, bu avcı Mehmet av için hazırlığını yapar, tüfeğini yerinden çıkarır içine azık edevat koyduğu heybesini omzuna atar, geyik avlayacağı dağın yolunu tutardır.

.Geyiklerin gezindiği ormanlık dağlara varınca, dağlarda vuracağı geyiklerin izlerini sürmeye geyikleri aramaya başlarlar.

.Dağlar ormanlık ve de, yalçın kayalıklarla doludur. Bu ormanlık ve de yalçın kayalıklarla dolu dağlarda arayıp da, birkaç gün hiç geyik bulamayan bizim Mehmet, artık ümidini kestiği ve tam köye geri döneceği bir günde ormanda dolaşırken bir dişi geyikle karşılaşır.

.Mehmet hiç yoktan iyidir deyip, bu gördüğü dişi geyiğe ateş eder. Ateş ettiği geyik bir anda ölmez fakat yaralanır. Yaralı halde kaçarken, Mehmet yaralı geyiğin arkasından takip ederek, onu ormanın içinde bulup tekrar ateş ederek onu öldürmek ister.

.Fakat onu vuracağım diye arkasından takip ederken yaralı geyiğin inilmesi insan için zor kayalık bir yardan aşağıya doğru her tarafından kanlar akararak indiğini görür.

.Mehmet geyiğin indiği dik kayalık yerin başına gelir oradan aşağıya doğru bakar. Aşağıda gördüğü yer, geyiklerin fazla kaçamayacağı kayalıkların arasında sıkışmış kalmış küçük bir otlaktır.

.Yaralı geyiği tekrar burada bulmak ve vurmak isteyen Mehmet, etrafına bakınır ve bir kolayını bulur. Dik yamaçlardan aşağıya kaçan geyiği sıkıştırıp vurmak için buradaki bu küçük otlığa sonunda iner.

.Mehmet elinde silahı, yaralı geyiği bu küçük otlaktaki kayalıkların arasında ararken birden karşısında yukarıda ormanda iken vurduğu yaraladığı geyiği, kayalıkların arasında uzanmış yanında iki yavru geyikle yatarken görür.

.Mehmet' in gördüğü bu küçük geyik yavruları, Mehmet' in yukarıda ormanda iken vurduğu ve öldüremeyip de, yaraladığı geyiğin yavrularıdır.

Vurulan yaralı anne geyik yavrularının olduğu yere gelmiş, orada ölüp kalmıştır.

Yanıdaki yavrularının ise, ölmüş annelerinin karnının altına kafalarını sokmuşlar ve gözlerinden yağmur gibi yaşlar boşanmaktadır.

Mehmet bir yavrulara bakar bir de, ölmüş olan yine ölmeden önce onun da, ağlamış olduğu anlaşılan gözlerinin kenarlarında hala gözyaşı bulunan yerde yatan annesine bakardır.

Mehmet yaptığına yavrulu dişi geyiği vurduğuna çok pişmandır. Oturur dağın başında ölmüş annesinin başında ağlayan bu yavru geyikler gibi o da orada ağlamaya başlar. Daha sonra bizim avcı Mehmet kendine gelince, bir daha ava çıkmayacağına ve hiçbir geyiği avlamayacağına dair yeminler ederek elindeki silahını taşlara çarpar ve onu kırar.

Mehmet üzgün ve perişan halde bulunduğu yerden tepeye doğru tırmanırken, birden gözleri kararır ayağı kayar aşağıya yuvarlanır ve o da, o dağın başında ölüdür.

Aradan birkaç hafta geçer geyik avına gidip de eve dönmeyen Mehmet'i, köylerindeki köylüleri bu yalçın ormanlık dağda aramaya başlarlar.

.Üç gün beş gün derken, kartalların parça, parça ettiği cansız vücudunun geride kalan kemiklerini ve yanındaki silahını heybesini bu kayalık tepenin uçurumunda bulurlar. Köylü onun eşyalarını yanında görünce durumu anlar onun kemiklerini orada bir mezar yaparak aynı yere gömerler. Mezarının etrafını da taşlarla türbe gibi çevirirler.

.Köylüler o günden sonra onun bulunduğu bu dağa, Yalman tepe ismini verirler.

O günden sonra da, bu dağın adı hep, Yalman tepe dağı olarak anılmaya söylenmeye başlardır.

.İşte Yalman Tepenin hikâyesi de budur.

Bir avcı, vurdu beni can evimden,
Yaram derin, kan akar her yerimden,
Ayırdılar beni, nazlı yârimden,
Vurma avcı, ne istersin sen benden.

Yaş dolu gözlerle, yattığım yerde,
Ağlarım durmadan, düştüğüm hale,
Avcının gözü var, benim üstümde,
Vurma avcı, ne istersin sen benden.

Yavrum desen ağlar, yanı başımda,
Gözyaşı dökerken, gördün yanımda,
Öksüz koyma yazık, şu dağ başında,
Vurma avcı, ne istersin sen benden.

Bir avcı, vurdu beni, bacağımdan,
Kan akar durmadan, gördün yaramdan
Dağlar dersin yaman sis ve dumandan,
Vurma avcı, ne istersin sen benden.

Yaşlandım bir taş, koydum başımı,
Dağların yeline, verdim bağrımı,
Hem okşar hem eser, benim başımı
Vurma avcı, ne istersin sen benden.

17 Şubat 2013
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalnızlığım

Kader dediler,
Yaşadığım, yalnızlığımın adına.
Adı batsın.
Düşünmekten ve anılarla oyalanmaktan başka,
Neyi kazandırdı yalnızlığım bana;

Kader dediler,
Güldüler akşamın ufkuna, dert yanan halime.
Gülerken ağladım.
Çoğu yerde horlandım. /Bir gün bu senindir dediler,
Yalnızlığı tutuşturuverdiler elime;

Kader dediler,
Kara, kara elimde sigaramla, düşünürken.
Boş ver dediler,
Bir elimde sigaram diğerinde mendil gözyaşımı silerken
Ve yalnızlığımı üzüldürken;

Kader, dediler.
Gözü yaşlı anlattım da, halimi.
Bir sana mahsus değildir yalnızlık dediler,
Bir sigara verdiler, omzuma dokunup okşadılar beni,
Yalnızlığımı, üzüldürken;

Ah yalnızlık ah!
Hayatımın hazanında
Anlayamadım beni kim düşünür ve kimler sever.
Aranan özlenen biri varsa onlar da dostlarmış meğer.
Şimdi döne, döne onları arıyorum,
Yalnızlığımı, üzüldürken;

19 Ekim 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalnızlığın Türküsü

Bu akşam bir başkalık var bende
Yüreğim hop kalkıp hop oturmakta
Heyecan desen değil aşk desen hiç değil,
Yer yerinden oynamakta etrafımda hayaletler dolaşmakta
Kalbim sıkışmakta.
Yine hüznün var şüphe var içimde.

Bu akşam bir başkalık var bende
Ne bir ses ne bir nefes duyulmakta etrafımdan
Çıt çıkmamakta
Gözlerim bir kapanıp bin açılmakta
Yalnızlığım İçimi acıtmakta.
Sessizliğe korkularıma meydan okuduğum bu yerde,
Gölgeler bana dalaşmakta
Yine hüznün var şüphe var içimde.

Bu akşam bir başkalık var bende
Ah kader
Ah alnıma yazılmış kaderim
Silinmezsin ki silsem seni alnımdan
Beni yaptın şu ömrümün sonuna doğru derbeder.
Kader seni doluya koydum almadı
Boşa koydum dolmadı
Şu benim kederim kara yazım silinmedi gitti alnımdan
Yine hüznün var şüphe var içimde;

Bu akşam bir başkalık var bende
Gönlüm sen değil,
Gönlüm sen değil şu benim kara kaderim yüzünden
Hep bir yanımda hep boş durmakta
Yalnızlığım korkulara koşulsuz teslim olurken.
Yüreğim inip, inip kalkmakta nerdeyse çıkacak yerinden
Ben
Bu akşam bir başkayım
Yine hüznün var şüphe var içimde;

25 Kasım 2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yalnızlıkla Paylaşıyorum Aşkı

Kalabalık içinde giden
Bir ben yalnızım.
Yalnızım.
Yok, oldu, yanımdan yürüyen dostlarım.
Hayalet gibiyim
Ben, düşler düşünceler içinde.

Hani, o eski dostlar
Hani o, hal hatır soranlarım.
Birer, birer yok oldular, beni yalnız koydular.
Yalnızım şimdi.
Gözlerimin önüne geldi' de o dostlar
Beni ağılattılar.

İçimde yalnızlığın acısı
Kadere boyun eğmemişim, bu alın yazımdır dememişim
Savaşmışım.
Fakat kaybetmişim kadere karşı savaşı.

Kalabalık içinde yalnızlığı yaşıyorum
Gülüyorum, eğleniyorum, lakin içimden ağlıyorum.
Kimse bilmiyor bunu.
Oysa ben, yalnızlıkla paylaşıyorum aşkı.

12 Eylül 2014-09-12

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yandım Yanarım

Çiğ damlası düşmüş güle benzer dudağından
Bir damla su versen bana, içsem güzelim ben
Olmaz' mı, yoruldum susadım sevda yolunda
Bir damla su ver gel güle benzer dudağından.

Ben çöllere düştüm seni sevdim' de zamanla
Yandım yanarım şimdi hemen sevda yolunda
Gönlüm seni sevmiş, şu seven kalbimi yakma
Bir damla su ver gel güle benzer dudağından.

Mecnun gibi ben, çöllere düşmüş biri oldum
Aşkınla yanıp sevdama koştum' da yoruldum
Yandım yanarım şimdi hemen, kor gibi oldum
Bir damla su ver gel güle benzer dudağından.

Yalvartma yeter gel beni, tüy bitti dilimde
Bak çok susadım, ben sana geldim yüreğimle
Yandım yanarım sevdana ben, gel beni üzme
Bir damla su ver gel güle benzer dudağından.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

05 Temmuz 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yanıyor Yüreğim

Yanıyor yüreğim, yanıyor aman
Yok' mu şu derdimin, çaresi aman
Bir sevda yüzünden, canım yandı ah!
Yok' mudur derdimin çaresi aman.

İçerim yanarken, düştüğüm aşkta
Ölmekten, başka yol, gelmezdir akla
İçmekten mahvoldum, bu nasıl aşksa
Yok' mudur derdimin çaresi aman.

Şu gönlüm, özlerken hasretle onu
Yatsam'da gelmezdir, gecenin sonu
Koşturmuş gelirken, ömrümün sonu
Yok'mudur derdimin çaresi aman.

Ağlarken dağlara, duyardır diye
Duymadı dert buldum, bilemem niye
Düşmüşüm bu yüzden devasız derde
Yok'mudur derdimin, çaresi aman.

Derinden bir nefes eğerken beni
Aklıma gelirsin, özlerim seni.
Nerdeysen gel gayrı sevmişim seni
Yok' mudur derdimin, çaresi aman.

12 Temmuz 2015-07-12
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yankı

Bir tepenin başından, karşı dağa
Bir hu çektim, ses geldi karşı dağdan.
Baktım sesim ses verir dağdan taştan
Duyar duymaz sesimi, şaştım buna.

Dağlar taşlar karşıdan hu dedikçe
Bir hoş oldum şaşırdım, ben sesime
Kimsin diye seslendim, ben' de sese
Cevap geldi, karşıdan kimsin diye.

Hu, hu dedim karşıya bir yamaçtan
Cevap geldi bir baktım, karşı dağdan
Hu, hu dendi bana' da, bir yerlerden
Şaştım kaldım duyup' da, hu diyene.

Baktım çok hoş, bağırdım karşıya
Ne dediysem, hep döndü geldi bana
Bu ne dedim kızdım' da ben yankıya,
Kızdı yankım, bu senin şaşkın diye.

19 Eki. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yapayalnız Şu Zalim Dünyada

Kap kara bir yazgıdır, başımdan geçen.
Çok çektim efsane olduğum, bir kara sevdanın yüzünden.
Düşündükçe şimdi,
Nefret ediyorum, kendimden.
Kaldım ben' de yapayalnız şu zalim dünyada.

Felek kızmış, eğmiş benim sırtımı
Yüklemiş ne varsa, dağını taşını, taşır' mı taşımaz' mı demeden.
Yorulдум, yorulдум' da ben,
Öptüm, yeri.
Kaldım şimdi, yapayalnız şu zalim dünyada.

Gelmişim ben' de, ömrümün sonuna
Kölesiyim viran hale gelmiş, bitmeye az kalan şu berbat ömrümün.
Garibim' de, şu yalancı dünyada!
Neşesi yok gönlümün.
Kaldım ben' de yapayalnız şu zalim dünyada.

22 Kas. 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaprak Dökümü

Dışarıda zalim bir rüzgâr
Yaklaşan Kışa sevinçle, el uzatırken
Rüzgâr,
Hırçınlaştıkça hırçınlaşıyor.
O salladıkça ağlardaki sarı, kırmızı, mor yapraklar
Birer ikiye dökülüyor.
Oysa ne güzel görünüyordu onlar ağaçların dallarında
Kimi sarı kimi kırmızı renkleriyle.
Son tutamağıydı onlar,
Kış uykusuna hazırlan, yorgun ağaçlarda.

Hüzün demektir acı demektir
Yaprak dökümü.
Bu mevsimde yapraklar ölür insanlar ölür
Fırtınalar
Yağmurlar, şimşekler
Seller ortalığı kasıp kavurur.
Ve
Fakiri sefil
Hastayı rezil
Ölüyü yağmur altında, çamura gömdürür.
Yaprak dökümü.

27 Aralık 2014-12-27
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yarı Cahil

İnsanlara güvenme, hem' de yarı cahilse,
Arkadan vurur bir gün, sakın arkanı dönme,
Dene' de sonra güven, gel beni dinle gülme,
Cahilse dost tuttuğun, vurur seni arkandan.

Cahil vardır okur' da, adam yapar kendini,
Cahil vardır okur' da, adam saymaz kimseyi,
Yarı cahil insan her gün kırar gör bak kalbini,
Dost tutma cahil ise, eder seni gör candan.

Çok zaman yalan söyler, yarıcahil insansa,
Dövseler gör bak seni, aldırılmaz canın yansa,
Güler geçer of demez, ev barkın yanıp dursa,
Dost tutma cahillerden, eder seni uykudan.

Sözlerim size değil, çok çektim ben cahilden,
Bağrımda yeller esti, nem kaptım esen yelden,
Yarıcahil kör baktı, çektim ben kem gözlerden,
Cahilse dost tuttuğun, beni dinle kaç ondan.

Bunlar boş laf deme' de, gel dinle şu Yüksel'i,
Gönlümde perçin yaptı, "yokmuş doğrunun yeri,"
Dost denen bir adamsa, doğru ne hep bilmeli,
Denedin öğrendin'se, dost ol' da kaçma ondan.

24 Şubat 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaş Yetmiş Şiiri

Yaşımı sorarsan, sorma hiç bana
Yaş yetmiş yaklaştım ömrün sonuna
Yaşımı hiç sorma, sorma yaşıma
Yaş yetmiş yaklaştım ömrün sonuna.

Gündüzüm gecemle geldim bu güne
Dertlerden dert katıp, kendi ömrüme
Yaşımı hiç sorma, geldim yetmişe
Yaş yetmiş yaklaştım, ömrün sonuna.

Zevk cefa içinde geçen ömrümü
Çok çabuk tükettim, gördüm bu günü
Gayri hiç tutan yok, benim sözümü
Yaş yetmiş yaklaştım, ömrün sonuna.

Hayatın yolunda yıllar geçerken
Yaşlandım bu yaşta, şu ben erkenden
Söylemek gelmiyor, ama içimden
Yaş yetmiş yaklaştım, ömrün sonuna.

Adımı sorarsan yaklaş yanıma
Her yerde kul Yüksel, derler hep bana
Yaşımı sorarsan bak şu alnıma
Yaş yetmiş yaklaştım, ömrün sonuna.

09 Eylül 2015-09-09
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaşamak Zor Geliyor

Aklımı kaybetmişim, bir davanın uğruna
Yaşamak zor geliyor, aman anam şu bana
Günahım sevabımla, ölüyorum gayrı ben
Yaşamak zor geliyor aman anam şu bana
Kalmanın anlamı yok, beni üzen dünyada.

Sararmış yaprak gibi, dökülüyor her yerim
Ağlama canım anam, güzel olsun ölümüm
Belki' de vaktim geldi, hayal dolu gözlerim
Yaşamak zor geliyor, aman anam şu bana
Kalmanın anlamı yok, beni üzen dünyada.

Gözlerim kapanırken, ellerimden tutarsan
Yüreğim yanmaz benim ağlamazsan bir' de sen
Bu dünya haram bana, gerçek dünyam var iken
Yaşamak zor geliyor, aman anam şu bana
Kalmanın anlamı yok, beni üzen dünyada.

Görmezken kimseleri, boz bulanık gözlere
Yanıma dostlar gelmiş, ya gelmemiş neyime
Deseler bir bak bana, gelemem' ki kendime
Yaşamak zor geliyor, aman anam şu bana
Kalmanın anlamı yok, beni üzen dünyada.

08 Ekim 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaşamışım Doyunca

Düşünüyorum da!
Ne güzel günler geçirmişim geçmişimde
Çocuk olmuş sevilmişim,
Okşanmış koklanmışım yürümüşüm
Serçe teyin peşinde koşmuş
Ve
Okullu olmuşum sonunda.
Ders çalışmışım, gaz kokan idare lambası fener önlerinde.
Ve ben!
Bıyıklarım terlemeye başlarken çıkmışım gurbete
Gurbeti tanımışım!
Hasretin ne demek olduğunu öğrenmişim
Çoğu zaman ağlamışım
Gizlice
Böyle, böyle!
Alışmışım, ayrılığın verdiği acıya hasrete.

Genç olmuşum
Naylon gömlek giyinmiş, iğneli kravatlardan takmışım
Bazen' de, kolalı gömleler giyinmiş,
Koşturmuşum tatil günleri, sokak, sokak, güzel kızların peşlerinde
Ben!
Aşkı tanımışım, daha kendimi tanımadan!
Ve!
Hayatın zorluklarını tanımadan
Sayfalar dolusu şiirler yazmışım defterlere
Şarkılardan şarkılar seçmişim kendime sevdiğime...
Sonra!
O sinema senin, bu sinema benim demişim koşturmuşum
Güzel hayallerimin peşinde.

Hayatın tozpembe günleri biterken
Bir de bakmışım yüklenmiş iş güç sırtıma
Diyar, diyargezdirmişler dolaştırmışlar beni,
Yine' de yılmamış
Gitmişim!
Türk bayrağının dalgalandığı, her yer birdir diye.

İyi 'ki de gitmişim! .
Anadolu beni tanımış ben'de Anadoluyu
Sevmişim, sevilmişim Anadolu'nun dağlarını ovalarını
Tezek kokan İnsanlarını
Ve!
Onların adetlerini, geleneklerini göreneklerini
Sonra!
O yerlerin kışını yazını
Ve bir de!
Ozanınlarını, duvarlardaki asılı duran sazlarını...

Düşünüyorum'da!
Gelip geçen şu kısacık ömrümün son baharında
Acısıyla tatlısıyla

Ben!
Çok ama çok, çok güzel günler geçirmiş güzel bir hayat yaşamışım geçmişimde
Ne olursa olsun
İster çekilecek dert olsun, isterse gelecek ölüm olsun
Gam değil!
Ben yaşamışım ya doyunca
O yeter bana...

18 Ocak 2015-01-18
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaşlanmak Böyle Bir Şey

Ölmeme ne kadar zaman kaldı, bilmiyorum amma
Çok kalmadığını düşünüyorum.
Rüyalar görüyorum.
Ya annem çağırıyor yanına beni, ya babam çağırıyor yanına.
Ve ben hep, ağlayarak uyanıyorum uykularımdan.
Hayaller görüyor, anılarımla yaşıyorum devamlı.
Ve etrafıma bakıyorum,
Bazen.
Birkaç akranım ya kalmış, ya kalmamış etrafımda yaşayan.
Sanki sadece bir ben kalmışım gibiyim hayatta.
Dediklerine göre,
Şimdi bir de ben, çocuklaşmışım,
Nazlı bir çocuk gibi olmuşum, huysuzlaşmışmışım.
Öyle diyorlar bana.
Sözlerimi falan dinleyen de yok.
Oysa ben dinlesinler diye sakal bile bıraktım' da,
Yine de, aldırın yok bana...

İnsan bir kez, yaşlanmaya görsün.
Gör o zaman,
Çocuk çocuğun elinde sen nasıl rezil olursun.
Kimse senin bir bildiğin var' mı yok' mu diye düşünmez,
Akıl vermeye kalksan sen,
Sana tercübeli demezler bir de, bu bunamış derlerarkandan
Ve bulunduğu meclisten bile, kovulursun.

Etrafındakiler hep gözünün içine bakarlar,
Ne zaman ölecektir diye.
Sana sabah akşam bakmaktan bıkarlar
Ve doğru dürüst konuşmazlar ve seninle sohbet bile etmez olurlar.
Bir kaşık yemeğe, bir bardak çaya
Seni mahkum ederler' de doydun' mu diye sormazlar,

İşte bu yüzden çoğu zaman ölümü düşünüyorum.
Ne zaman gelecek diye!
Benden bir an önce kurtulsunlar diye.
Tıpkı rahmetli babam gibi şimdi uzaklara bakmaya başladım dalgın gözlerimle.
Ah babam ah...
Sen de öyleydin, bir zamanlar sen de öyleydin yaşlılığında.
Hatırlarım da!
Yaşlılığında hep mezarlığa doğru döner düşünceli, düşünceli bakardın.
Elinde bir türlü düşürmediğin sigaranla.
Yanına yaklaşırsa sorsa sana biri,
Elinde bir mendil, hemen ağlamaya başlardın.
Ah babam ah,
Ben de, senin durumuna düştüm.

12 Nisan 2014
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaşlanmanın Bedeli

Bilmezdim, böyle olacağını.
Bilmezdim, gençliğimi bu kadar çabuk kaybedeceğimi.
Genç iken.
Öyle bir geçti ki gençliğim,
Ellerimden kaydı gitti, ben farkına varmadan.

Bilmezdim, böyle olacağını
Belimin büküleceğini, halsiz kalacağımı
Dik yokuşların terleteceğini, ben bu hale düşmeden önce.
Birden bire tükendim.
Daha düne kadar, gençlik varken bende.

Bilmezdim, böyle olacağını.
Anıları anırken, şarkıları dinlerken hüznümlendireceğini
Ağlatacağını!
Gücüm bitmiş halim yok, demeden önce.
Şu yaşlılık bela oldu başıma, nereden çıktıysa yıllar sonra karşıma.
Aldı benden sağlığımı.
Şu dünyanın malı mülkü yok oldu, gözlerimde.

Bilmezdim, böyle olacağını.
Sevince sevinince, delikanlı olduğum günlerimde.
Bilmezdim...
Sevgiye bile muhtaç olacağımı, yıllar sonra gözlerimin nuru, gittiğinde
Nerden bilebilirdim' ki ben!
Çünkü bir zamanlar etrafımda dönen sevenim vardı dostlar vardı.
Ve bir' de!
Sevenlerim çoktu, dolaşır dururlardı çevremde.

Bilmezdim, böyle olacağını.
Yaşım ilerledikçe, daha' da bir yalnızlığa mahkûm olacağımı
Unutulacağımı!
Dostlar tarafından artık ben, hiç yoklanmaz olacağımı
Ye ben!
Alemin kalabalığında yalnızlaşacağımı,
Bu yaşıma gelmeden önce...

19 Ocak 2016
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaşlı Ve Genç

Dal gibi sallanır, esen rüzgârda
Yaşını başını almış ihtiyar.
Demez' ki yaşlandım gayrı hiç sorma,
Kendini nedense, hala genç sanır.

Yüzünden bellidir, yaşı astarı,
Aşk meşkle geçirmiş, bütün yılları,
Çöp gibi, incelmış, baktım kolları,
Pehlivan kesilir, düşe aldanır.

Boşuna konuşur, atar tutardır,
Havanda laf döver, sözü yalandır,
Bildiği tek şey var, o' da kumardır,
Her şeyi bir kendi, bilir sanırdır.

Derdini anlatır, uyar yalana,
Yancı demişsen, başlar kızmaya.
Zamanla alışmış, bir' de kumara,
Kumarda kaybetse, sana darılır.

Yerinde uyuklar, gelse uykusu.
Bakarken sanırsın, Ahret yolcusu.
Renginden yayılır, ölüm kokusu,
Kendini aldatır, ölüm yok sanır.

Gülmüşse kızardır şair Yüksel'e,
Şakaya hiç gelmez, kızar herkese,
Sen onu güldürsen, yatar yerlere,
Şakayı kaldırmaz, söze aldanır.

14 Temmuz 2014-07-14
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yayla ocuğu

Yayla, çocuğuyum ben
Mayam kar sularıyla yoğrulmuştur benim.
Ben
Etle sütle beslenmişim
Sabahları, orba
Yemeğin yanında ise, ayran içmişim.
Çünkü ben, yayla çocuğuyum.

Yayla çocuğuyum ben.
Denizleri askerlik yaptığım yerlerde
Martıları, denizlerde
Gemileri dersen, yine askerdeyken görmüşümdür.
Trenlerin dumanlarını ise ovaya, inerken uzaktan göstermişlerdir
Fakat!
En çok `da, kartalları kuzgunları gördüm ben,
Çünkü ben, yayla çocuğuyum.

Yayla çocuğuyum ben
Uçurumların olduğu kayalıklar vardır, bizim oralarda
Kartallar yaşar kovuklarında
Dağlar yollar karlardan geçilmez olurdur kış aylarında
Keklikler öter
Yaban keçileri dolaşırdır dağlarımızda
Ben onların hür yaşadığı dağlarda büyüdüm.
Çünkü ben yayla çocuğuyum.

Yayla çocuğuyum ben.
Özü, sert
Mayası, kuvvetli
Yalanı dolanı, hiç' mi hiç, bilmeyen
Doğruya, doğru
Eğriye, eğri diyen, aslına sadık biriyim.
Çünkü ben, yayla çocuğuyum.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaz Baharı Neyleyim

Baharımken sen benim doyamadan ben sana
Bir de baktım yaz geçmiş hazan günü kapıma
Sabah akşam koklarken koncam diye ben seni,
Güller solar bahçemde, bulut ağar dağlara.

Yorgunuyken zamanın bahar gelse yaz gelse
Ne fark eder gülmezsem, yaz baharın gününde,
Gelse bile nev bahar, hüznün varken gönlümde,
Yine yüzüm gülmez' de kar yağardır başıma.

Yaz baharken her yerde çıkamazsam dağlara
Ne fark eder siz söylen şu her günüm yaz olsa
Yüzlerim'de gülmezken, güneş doğsa bağrıma,
Yine yüzüm gülmez'de kar buz yağar yazıma.

Bahar günü melerken, dağların' da koyunu
Gözlerimden yaş damlar ben eğerim boynumu,
Gezip dursam dağlarda, kaybetmeden yolumu
Bahar olsun yaz olsun, kar yağardır başıma.

Hayatımda gülmeden, bitirirsem ömrümü
Kapanmasın gözlerim, tutun benim sözümü
Kabrim olan mezarda, doğru koyun yönümü,
Mahşer günü olunc, dert gelmesin başıma.

Çilesiyken ben şimdi, gelip geçen günlerin
Bahar gelse yaz gelse, benim gönlüm neylesin
Gönül hazanla yanarken ister bahar yaz gelsin,
Yine yüzüm gülmezdir, taş yağardır başıma.

26 Ocak 2015-01-26

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaz Gülü

Salıvermiş bir güzel, kendini' de baharda,
Hem dolaşır hem oynar, çiçek toplar tarlada
Şalvarı var basmadan kalkar durur rüzgârdan
Hem dolaşır hem oynar çiçek toplar tarlada.

Çiçek açmış tarlada, kumru gibi gezerken
Bir eş bulmuş yanında, seker durur sevinçten
Aklın gider başından, dursan baksan karşıdan
Hem dolaşır hem oynar çiçek toplar tarlada.

Bahar gelmiş bir günde, nergis dolu tarlada
Nerde bulmuş bilinmez sümbül takmış saçına
Yelde uçan, al pembe çember varken başında,
Hem dolaşır hem oynar çiçek toplar tarlada.

Beni görüp dönünce bana doğru yönünü
Bakar bakmaz kaptırdım ben ona da gönlümü
Şimdi gönlüm ondadır sevdam olmuş Yaz gülü
Hem dolaşır hem oynar çiçek toplar tarlada.

Oturmuş' da Kul Yüksel, kara bir üstüne
Yumruk yapmış elini vurur güm, güm böğrüne
Buna rağmen Yaz gülü, bakmaz dönüp yüzüne
Hem dolaşır hem oynar, çiçek toplar tarlada.

16 Mart 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yaz Yağmuru

Toprağı kokla.
Sıcak bir yaz gününde yağmur yağarken
Kokar,
Ana gibi, yar gibi.
Toprakta buhar çıkmaya başlayınca.

Yağsın yaz yağmuru
Toprak ne güzel kokardır, insanın burnuna
Hele bir de,
Uşul, uşul yağmışsa yaz sıcaklığında
Gör bak,
Annen sarılmış sanırsın boynuna.

Uzanasın gelir, toprağın bağına
Belenmek istersin.
Sırılsıklam ıslansan'da, yaz yağmurunda.
Ağaçlara, bakarsın!
Yaprakların gülümsediğini görürsün ağaçlarda
Yaz yağmurunda.

21 Haziran 2015-06-21
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yazamıyorum

Ne elim gidiyor, ne dilim
Söylemekten kaçıyor, yazmaktan kaçıyor ellerim.
Bulandırma şöyle dururken diyor.
Kendi kendine akıp giden suyu diyor, aklım.
Yazamıyorum, yaşadıklarımı.

Yırtıp, yırtıp atıyorum, yazdıklarımı!
Gözlerim, yaşlı!
Karanlığa bırakıyorum duygu dolu akşamlarımı.
Kimse, görmeden.
Yazamıyorum, yaşadıklarımı.

Belki böylesi daha yeğdir.
Yazarsam!
Karışır belki 'de, birilerinin aklı.
Varsın su aksın gitsin yatağından diyorum, eskiden olduğu gibi.
Yazamıyorum, yaşadıklarımı.

Yapmıyorum şaka.
Kangren olmuş, benim içimdeki yara.
Dönülmez bir yola girdim.
Sormasın hiç kimse bana boş verdim ben artık dünyaya
Yazsam, ne fayda!
Yazamıyorum, yaşadıklarımı.

27 Mart 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yer Gök Kararırken

Karşımda çoban yıldızı, dalgın bakıyorken
Ben hep seni andım yine yer gök kararırken
Gelmez sabahın, korkusu varken yüreğimde,
Ben hep seni andım yine, yer gök kararırken.

Karşımda çoban yıldızı, yer gök kararınca
Bilmem' ki neden sen yine, dalgın bakışında
Senken yine sen özlediğim dertli zamanımda
Ben hep seni andım yine, yer gök kararırken.

Mef'ûlü/ Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

19 Temmuz 2015

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yeşermez Bir Dal Oldum

Bahar günü, dallarda açıp duran çiçekken,
Döküldüm her rüzgârda, bir kuru yaprak gibi.
Toprağa karıştım' da, savruldu esen yelden
Sarıyla boyaladım, ben düştüğüm her yeri.

Bir zamanlar çiçektim, bir ağacın dalında
Bir akşam dolu vurdu, meyve olmadan bana
Dalımdan yere düştüm, bir bahar akşamında,
Her gelen bastı geçti, bir kara toprak gibi.

Yeşermez bir dal oldum, bir ağacın üstünde
Yaz gelir meyva mermem, bir kuru dalım diye
Çok garip kurtlar düştü, kurumuş gövdeme'de,
Beklerim rüzgâr essin, düşürsün yere beni.

Hiç kimseler bilmezdir, neler geçti başımdan
Kurumuş bir dal oldum, hiç geçmezken aklımdan
Bu yüzden bin dert buldum, bıktığım hayatımdan
Ne olur rüzgâr essin, düşürsün rüzgâr beni.

Hak yolunda ben artık oldum ahret yolcusu
Bahardan yeşermekten, kestim gayrım umudu
Meyve vermez dal oldum, olmuşum'da kupkuru
Beklerim rüzgâr essin, düşürsün o gün beni.

02 Aralık 2015-12-02
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yeter Artık Kader

Neler çektim neler kader ben senden
Yere çarptın beni, kalksam yerimden
Kurban olam kader, yetsin yaptığın
.....Bıktım artık kader, gayrı şu senden.
.....Neler çektim neler senin yüzünden

Bırak gayrı kader, gelme üstüme
Derdim bana yeter, bak şu halime
Hiçbir güzel girmez, daha gönlüme
.....Bıktım artık kader, gayrı şu senden
.....Neler çektim neler senin yüzünden

Sen ne yaptın kader, yolun sonunda
Herkes birşey derdir, benim hakkımda
Hayat bana haram, dost yok yanımda
.....Bıktım artık kader, gayrı şu senden
.....Neler çektim neler senin yüzünden.

Yeter gayrı kader, gel tut sözümü
Zehir yapma bana, kalan ömrümü
Hak için aşk ilen, doldur gönlümü
.....Bıktım artık kader gayrı şu senden
.....Neler çektim neler senin yüzünden

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yırtık Resim

Dışarıda yağmur yağıyordu.
Nereden geldiyse aklıma bu gün eski resimlere baktım.
Gözlerim hep seninkileri aradı,
Neden bilmem bakarken...
Oysa uzun yıllar geçti biz, birbirimizden ayıralı
Ama yine de sendin işte, elimdeki resimlerde aradığım..
Bu gün...
Solmuş resimlere hem baktım hem ağladım,
Dışarıda yağmur yağarken..

Kimisi yırtık kimi solgun siyah beyaz resimler,
Bol, bol ağlattı beni, ellerimde birer, birer, dolaşırken
Baktıkça..
Ellerim titredi yüreğim sızladı içimdeki hüzünden.
Neymişiz meğer bir zamanlar bizler...

Karıştırdıkça en son biri takıldı gözüme.
Bir hayli eskimiş ve biraz da bir tarafından yırtık bir resimdi.
En çok buna baktım..
Onda yalnız sen vardın çünkü..
Bu resmi iyi hatırlıyorum, bana verdiğin ilk hatırandı.
Ne kadar güzelmışsin sen, meğer eskiden.
Sağların belinde
Kaşın gözün yerli yerindeydi..
Verdiğim gül tanesini kokluyordun elinde,
Sevdiğim en güzel resmindir,
Bu resim..
Nasıl yırtıldıysa yırtılmış bu resim şimdi
orta yerinden.

15 12.2012

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yine Gam Yüklendi

Yine gam yüklendi, şu yüreğime
Ben nasıl taşıyım, bu ağır yükü,
Dediler kaçarsan, gider gücüme,
Sardılar koydular, sırtıma yükü.

Bakarım arkadan, gelip gidene,
Hem gider ham düşer başı önüne,
Lanet olsun hasret veren bu güne,
Yine gam yükledi, şu yüreğime.

Yolunda verdiği, bir küçük mola,
Hasretim dinmeden koyuldu yola,
Zamanı hiç yokmuş, dediler güya,
Yine gam yüklendi, şu yüreğime.

Bir yer var uzakta dünyanın ucu,
Zorludur yamandır, yolcunun yolu,
Hasrettir hicrandır, bu yolun sonu,
Yine gam yüklendi, şu yüreğime.

Kul Yüksel özlerdir, hep bu yeri,
Çok olmuş hasretten, gidip geleli,
Çok zaman oldu der, gidip görelî,
Yine gam yüklendi, şu yüreğime.

24 Ekim 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yine Mevsim Sonbahar

Yine mevsim sonbahar hüznülyüm ben yine
İçimde bir kuşku var, ilkbahar gelmez diye
Mevsimler gibi yorgun vücudum, şimdi benim
İçimde bir kuşku var, ilkbahar gelmez diye.

Bulut ağmış dağlara, yine karlar düşerken
Nedense gözlerimden yaş gitmez oldu birden
Yaz bahar geçmiş yorgun geceler yaklaşırken
İçimde bir kuşku var, ilkbahar gelmez diye.

Toplanmış' da, turnalar bağırırken havada
Çok zaman gözüm seyrir, bir şeyler olur sonra
Şararmış solmuş yüzler gördüm' de hayatımda
İçimde bir kuşku var, ilkbahar gelmez diye.

Düşünürken her gece, uyku bilmez halimle
Gözlerim kanlanmakta, düşünmekten her gece
Yüksek dağlara akşam, kar düşmüş dediler' de
İçimde bir kuşku var, ilkbahar gelmez diye.

21 Aralık 2019

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yitik Umutlar

Bir cenaze gidiyor yanımda
Sessizlik içinde.
Biri var ki, içlerinde başı önünde düşünceli
Sanırsın ruhu dolaşıyor ortalıkta.
Sessizliğe kaptırmış, kaybetmiş kendini.
Gittiği, sokakta.

Bir cenaze gidiyor yanımda.
Yavaş, yavaş.
Koklasan!
Ölüm kokar, tütsü kokar ortalığın havasından
Belli ki, bitmiş kaybedilmiş savaş.
Bana sorarsan!
Hayallerin, dünyasında.

Bir cenaze gidiyor yanımda
Yitik, umutlarla
Yükümü düşünüyorum, hep o yüklerim var aklımda
Gözlerim, yerde,
Gidiyorum, usul, usul yol boyunca.

19 Aralık 2015-12-19
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yol Boyu Onu Düşündüm.

Dün gördüm.
Akşamüstü olmuş, dönerken çarşıdan.
Durdu.
Biraz, konuştuk.
Dertlendi bana, çoluk çocuktan.

Mutsuzdu.
Belliymi, erken ağarmış saçlarından.
Yüzleri kırışmış
Amma hala, güzel gözleri,
Gülümseyebiliyordu, kaşlarının altından.

Geçmiş konuşuk.
Kısaca.
Ne kadar, konuşulabilirsek durduğumuz bu yolun ortasında!
Görüşelim dedi bana.
Der demez, donup kalmıştım orada.

Ayrıldık.
Ve!
O devam etti yoluna, ben gittim kendi yoluma
Yol boyu hep, onu düşündüm.
Çünkü!
Önünla olan, anılarım geldi' de aklıma.

07 Eylül 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yol Verin Ey Dağlar

Sis sarar durmadan, baktım dağlara,
Ben yar'e giderken bu gün dağlardan,
Kar yağmış bir baktım bitmez yollara,
Yar için ağlayıp, düşünmem ondan.

Her yerde karlar var geçilmez kardan,
Çoktandır haber yok, sevdiğim yardan,
Ben yar'i sevmişim vazgeçmem ondan,
Yol versin dağlar' da, geçeyim yoldan.

Oy... dağlar kar dolu,/ geçilmez yolu,
Kayboldum yok mudur, bir Allah kulu,
Giydim' de çıkmıştım, şu yünden çulu,
Zor demez kar tepip, giderim dağdan.

Yol verin...Ey dağlar./ gayrı gideyim,
Hastaymış can yarım, son kez göreyim,
Son nefes vermeden, sevdim diyeyim,
Yıllardır görmedim sevdim de candan.

Üşüdüm kaldım ben, karlı yollarda,
Kar boran hiç durmaz, neden yollarda,
Kim bulur ben ölsem, deyver dağlarda,
Yol verin ey dağlar geçem şu dağdan.

Günlerdir hiç durmaz, Allah' ın karı,
Yol bulup, gidemez, /şu Ahmet gayrı,
Kar buz var her yerde, beklerim dağı,
Yol versin gideyim, yarım ölmeden.

21 Şubat 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yolcu

Bir ıkmaı sokakta, sıkıştımd kaldımd,
Ne yapsam ben bilmem gittiğim yolda,
Sormakla her yeri, bulurum sandımd,
Yol sorsam kimse yok, gittiğim yolda.

Bir söze inandımd, ıktımd ben yola,
Çok yerde oturdımd, verdim ben mola,
Yıllarca yol teptim, ben dura, dura,
Sonunda dert buldımd, gittiğim yolda.

Uğradımd her dosta, bir selam için,
Söz aldımd söz verdim, buluşmak için,
Kor oldımd yandımd ben hep için, için,
Derdime dert kattımd, gittiğim yolda.

Kar yağdı yaz günü, vardığım yere,
Şaştımd ben yollarda, düştüğüm hale,
Derdim çok demedim, ben bile, bile,
Kendimi kandırdımd, gittiğim yolda.

Bildim ben sonunda, vardığım yeri,
Oldımd ben bu yüzden bir tutam deri,
Ben garip Yüksel'im hiç sorman beni,
Bir yorgun yolcuyımd, gittiğim yolda.

03 Aralık 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yollardan Sen Kaktun

Seni düşünürüm yıllardan sonra,
Nerdesin sen nerde sevdiğim kadın,
Ölüm var derdim var, ölmeden uğra,
Yok' mudur sevilen şefkatli yanın.

Boş sevda değildi bendeki aşkın,
Oldu' mu şimdi bu, senin yaptığın,
Sen beni terk ettin, bıraktın kaçtın,
Oldu mu bu şimdi, ah zalim kadın.

Ne çabuk unuttun verdiğin sözü,
İnsanın birazcık, kızarır yüzü,
Geçmişî hatırla, yok sayma dünü,
Anımdan utansın, yalancı yanın.

Verdiğin sözleri, düşün hatırla,
Taşınmaz yüklesem bin bir katırla,
Seni kim beğenmiş, de bu yanınla,
Bırakıp gittin de, yabana vardın.

Göz göze gelip de, izlerken seni,
Bakışın yakardı, kor gibi beni,
Şarkılar türküler, söyledik hani,
Bunları söylerken, kimdeydi aklın.

Dün gittim seninle gezdiğim yere,
Sensiz bol, bol baktım, açan güllere,
Oturdum ağladım, zümrüt çimlere,
Acep ben ağlarken, yandı mı canın.

Hani biz arşınlar gezerdik yolu,
Dün gittim, o yollar hep insan dolu,
Açılmış saçılmış, her Allah kulu,
Yollardan sen kaktun sevdiğim kadın.

09 Mayıs 2012-05-09
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yorgunum

Bir iniş yoldayım sırtımda bohçam
Giderim durmadan aşağı doğru,
Kalk derler giderken bir yerde dursam,
Gittiğim dünyanın, en uzak yolu.

Yaşımı sorarlar, giderken bana,
Ben derim yetmiş beş bakıp sorana,
Giderim durmadan dönülmez yolda,
Gittiğim dünyanın, en uzak yolu.

Giderken sorarlar, benim halimi,
Rüzgâra yağmura, verdim kendimi,
Yürürüm durmadan, yıllardan beri,
Gittiğim dünyanın, en uzak yolu.

Az gittim çok gittim, vardım inişe,
Giderim ben yolda, hep kalka düşe,
Yorgunum yüzümde bulunmaz neşe,
Gittiğim dünyanın, en uzak yolu.

14 Mayıs 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yorgunum Arkadaş

Söyle.
Söyle sessizliğim şarkını, söyle'de ruhum dinlensin.
Şöyle uzandığım, rahatladığım yerde.
Hayaller, kurayım,
Düşler, kurayım
Anılarımla avunayım
Şu esen meltem dolaşsın dursun, saçlarımin dibinde.

İhtiyacım var.
Buna.
İhtiyacım var,
İhtiyacım var huzura mutluluğa
Melhem olsun, yalnızlığımın şarkıları yorgunluğuma
Söyle sessizliğim.
Haydi, söyle şarkını,
Uzandığım yerimde, anılarımi anarken bana.

Uyumak istiyorum.
Derinden, derinden kulağıma gelen rast şarkıların eşliğinde
Ve!
Meltem uğuldarken, kulaklarımin dibinde
Yorgunum, arkadaş!
Yorgunum.
Yine bak dertlerim nüksetti, yorgun kalbimde.
Bu ruhlar' da nereden çıktı.
Dolaşıp durmaktadır, uykulu gözlerimde.

29 Haziran 2015-06-29
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yorgunum Ben Yorgunum Dostlar

Dertle gezen şu gönöl, ömrünün sonunda
Çaresiz derde düşmüş, derdine derman yoktur
Dermansız bir dert bulmuş, gittiğı Hak yolunda
Çare bulunmaz derde, şu çare diyen yoktur.

Anılarla yaşarken, ben ömrümün sonunda
Dermansız derde düştüm, yaşadığım şu handa
Kuru bir yaprak oldum, döküldüm son zamanda
Savrulup durmaktayım, esen rüzgârda yelde.

Doktor, doktor dolaşıp, derde deva ararken
Yorulдум dolaşmaktan; düştüm yatağı birden
Derdim bana yük oldu, bıktım ben yaşamaktan,
Hak yolu gözler oldum, hasta yattığım yerde.

Bulut sarmış dağlara, hazan yeli değince
Yağmur yağar baktım' ki, her yere ince, ince.
Son bahar gelmiş dedim, başladım üzülmeye
Gözlerim yaşla doldu, ve sonra düştü yere.

Dere tepe demeden, ben dünyanın yolunu
Teptim'de yorgun düştüm, kestim gayrı umudu
Yorgunum dostlar yorgun, derdime deva yok mu?
Madem'ki devası yok, demeyin bane nere.

Bir anlatsın Kul Yüksel, kara taşa derdini
Gök gürler şimşek çakar, aydınlanır gökyüzü
Taş çatlar bin dert çıkar, olur' ya dünya hali
Yeniden kararırdır, aydınlanmış gökyüzü.

26 Ekim 2015-10-26
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Yorgunum Dostlar

Kalmadı Şu bende bir gram neşe
Yılların yükünden, yorgunum dostlar,
Bal yersem yağ yersem, dokunur diŐe,
Sormayın halimi, yorgunum dostlar.

Kaderim kötüymüş, çektirdi bana,
  ny z  ne bilmem, hayattan yana,
 st mden geçti' de, yağmur sel bora,
Yıkıldım yerlere, yorgunum dostlar.

Kader beni, dağdan dağa fırlattı,
Genç yaşta, dert verdi erken bunattı,
 an aldı, can verdi, baştan yarattı,
İŞte ben bu yüzden yorgunum dostlar.

Yıllar var, hiç uyku girmez gözüme,
Hiç kimsem, gelip de bakmaz derdime,
Düşman var, karşımdan güler halime,
Bu yüzden herkese kırıgınım dostlar.

Uğramaz hiç kimse bana geçerken,
Bıktım ben her akşam yol gözlemekten,
Zevk almaz oldum ben yemek içmekten,
Şu  l m nerede, yorgunum dostlar.

16 Ağustos 2012
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yörükler

Toroslardır yörüğün, asıl yurdu
Geç aylara kadar, inmez yayladan,
Onlardır o dağların, kuşu kurdu,
İnmezdir dağların, karı yağmadan.

Bahar gelir, çıkar gider dağlara,
Ahenk gelir kıvrım, kıvrım yollara,
Suyu bol, zümrüt yeşil Toroslar 'da,
Kalırlardır Yörükler, yaz boyunca.

Dağın süsüdür, kıldan çadırları,
Okka, okka yapardır, taze yağları,
Yağınca dağların lapa, lapa karları,
Yörükler kaçardır, o Toroslardan.

Dokunur kilimler. Çadır önünde,
Buluşur gençleri, suyun gözünde,
Güreşler tutulur, günün birinde,
Şen olur yazın, hep Toros dağları.

Koyunlar inince, karşı yamaçtan,
Kuzular koşturur başka bir yerden,
Koyunlar kuzular, karışsın gör sen,
Dinle çıkan sesi, sen Toroslar 'da.

Taş eli yaylası, Yörük doludur,
Dağlar' mı dersen, otu suyu boldur,
Yörük denen insan en dürüst kuldur,
Git tanı sen onları, Toroslarda.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yutuğ " Cep Delik Cepken Delik "

İncirim var, pekmezim var satmaya
Kimse sormaz, ben `de döktüm yollara
Beş param yok cepte, bindim merkebe
Cep delik cepken delik, çıktım yola.

fâilâtün - fâilâtün – fâilün

Antalya
2.Mart 2017

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yutuğ " Aptal "

Ayranın yok, pekmezin yok içmeye
Bahsedersin, bir' de gönlüm boş diye
Beş paran yok aç gezerken durmadan
Kim severdir söyle aptal boş yere.

Fâilâtün - fâilâtün – fâilün

17 Mart 2017
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yutuğ "Ermenek Helvası "

Ermenek' ten helva aldım bolcadan
Ekmeğim tatlandı, yerken helvadan
Bir güzelmiş helva, görsen sanki bal,
Derde şıfam oldu aldım her zaman.

fâilâtün - fâilâtün - fâilün

3.03.17
Antalya

Ahmet Yüksel şanlı Er

Yutuğ "Nal Topladım"

Elma çaldım bahçeden el görmeden,
Çarçabuk kaçtım hemen, el görmeden,
Bir de baktım, bahçıvan görmüş koşar,
Korkudan nal topladım, yollarda ben.

Fâilâtün / fâilâtün / fâilün

21 Aralık 2012
Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yüreğimdeki Korku

Uykum var.
Yorulmuş göz kapaklarım,
Zamandan.
Kara bulutlar sarmış baktım gökyüzünü
Mevsim dersen son bahar!
Yağmurlar sağanak halde yağmak üzereyken,
Yerinden kalkmayan gözkapaklarım, bir şeyler söyler gibi bana.
Diyeceksiniz sizler herkese böyle olur bu mevsimde.
Oysa!
Hiç `de, öyle değil.
Benim yüreğimde bambaşka bir korkum var
Bundan dolayıdır canımın yanmışlığı.
İçerimdeki, korku.

Uykum var.
Var olmasını var' da, bir türlü uyutmuyor, şu huysuz ayağım
Ve o kadar çok ağırlaşıyor' ki gözlerim.
Ne yapsam olmuyor.
Kalkıp şöyle bir yürüyorum, tekrar gelip yerime uzanıyorum
Yine olmuyor.
Göğsüm bir inip bir kalkıyor
Ağırlaşmış kirpiklerim kapanmak isterken.
Gözlerimdeki kara bulutlar fırtınaların çıkmasını bekliyor,
Ve!
Karşımdaki dağlardan ayrılmıyor gözlerim
Fırtınaları beklerken.

Uykum var.
Şu kör olası huysuz ayağım, beni bir türlü uyutmuyor
Gözlerimi tavana dikmişim,
Uzanmışım yatağımda ha bire, durmadan çırpınıp duruyorum
Ve ben,
Hayallerimle avunuyorum.
Gecenin son yarısında, sabahın olmasını bekliyorum,
Karşımdaki pencereyden,
Gözlerimi kırpmadan, dışarıyı gözlüyorum.

Uykum var,
Tam uyumak üzereyken,
Nihayet ulvi bir ses duyuyorum dışarıdan.
Bu ses beni cez p ediyor,
Dinliyorum sonuna kadar bu sesi pencereyden
Ve!
Bu ses beni kendine çekiyor
Kalkıyorum!
Dört rekât namazdan sonra nihayet beklediğim sabah güneşi doğuyor.
Ve sonra sabah çoktan gitmiş bir zaman geliyor.
Ve benim,
Gözlerim ağır, ağır açılıyor.

11 Aralık 2014-12-11

Antalya.

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yüreğime Kamp Kurdu

Yüreğime kamp kurdu, şu hazanın korkusu
Oturur yüreğimde, ne yapsam gitmez benden
Hayat yolunda artık, olmuşum dert yolcusu
Sözümü tutanım yok düşmüşüm artık gözden.

Aynalarda baktıkça, karlar yağmış başıma
Kendimden korkarım' da, gözlerim kayar yana
Son bahar gelip birden, yapraklar sararınca
Korkarım' da kendimden terler boşalır benden

Gözlerimde düşlerim, avuttum' da gönlümü
Yine' de gönlüm üzgün, gelmiş' de hazan günü
Hoş edemeden bir gün hüzün dolu şu gönlümü
Baktım' ki şu ömrümün hazanı gelmiş birden.

Fani denen hayatta, yaşamaktan bıkmadan
Zamanın her bir günü çok şey çaldı şu benden
Şu fani hayat denen, çok şey çalmışsa benden
Gönlümün şevki olmaz, içimi saran dertten.

Bekleyerek yaşarken, sonu gelmiş ömrümle
Nev bahar görmez oldum, düştüm çaresiz derde
Madem' ki gelmiş hazan, hala güç varken bende
Mevla' ya borcum bitsin, şu canı alsın benden.

06 Ekim 16

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yüreğimin Acısı

Yüreğimin acısıdır akan
Yıllardır içime
Çaresizliğime boyun eğdim yaşıyorum
Üzüle, üzüle.
Neden bilmem çektiğim bu çile.

Kendime kahrediyorum
Kaderime kahrediyorum düşünüyorum
Çünkü...
Bir şey yapmadım bile, bile.
Ve keşkeler dolduruyor düşüncelerimi
Hep diyorum, hep,
Niye..

Dualar, dualar
Dilimden düşmeyen bir tek onlar
Diliyorum son bulur
Yıllardır,
Beni kahreden ahlar vahlar...

21 Haziran 2013

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yürek Yangını

Yanardır yüreğim, tutuştu birden
Ne zaman sönerdir, bu yangın bilmem.
Şu çıkan alevler, ne ister benden
Bu yangın ağlasam, söner' mi bilmem.

Kor gibi yüreğim, yanarken bende
Bitmeyen bir hasret, dert oldu bende
Dursam' da su serpsem, su olan yerde
Bendeki şu hasret, biter' mi bilmem.

Gönülde var iken, bir kara sevda
Yanmaz' mı şu yürek, düşmüşsen aşka
Yüreğim dönerken, bir kızıl kora
Bu yangın kül olup, söner' mi bilmem.

Bir ateş bir alev, sardı 'da beni
Terlerim durmadan, hamamda gibi
Dedi' ki şu bana, dervişin biri
Uğraşma sönmezdir, sendeki yangın.

Derviş der bak oğul, unutma şunu
Hasretten yanmaktır, sevdanın yolu
Öğrendim çok sonra, şu ben' de bunu
Bitmedi yine' de, bendeki yangın.

Dumansız kor gibi yanarken aşktan
Gün be gün eridim, oldum bir kürdan
Dert ile şu Yüksel, olmadan candan
Bu yangın kül olur söner' mi bilmem.

07 Eylül 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yüzlerim Mevsim Gibi Solgun

Ömrümün son deminde, niçin çıktın karşıma
Yüzlerim mevsim gibi, dönsen' de bir baksana.
Sevemem ben kimseyi, mevsim artık son bahar
Yüzlerim mevsim gibi, dönsen' de bir baksana.

Hüzünlü bir baharın, sonundayken şimdi ben
Olur' mu hiç yar sevmek hazan vakti gelmişken
Sevemem hiç kimseyi, sevsen' de sen gönülden
Yüzlerim mevsim gibi, dönsen' de bir baksana.

Bende hiç neşe yokken şu son bahar gününde
Sevemem ben kimseyi, gözüm yoktur kimsede
Ömrümün son deminde şu son bahar gününde
Yüzlerim mevsim gibi, dönsen' de bir baksana.

Gönlüme hazan gelmiş tükenirken şu ömrüm
Bu hazan yüzünden ben, istesem' de gülemem
Yalvarsan yakarsan' da ben gönlümü veremem
Yüzlerim mevsim gibi, dönsen' de bir baksana.

09 Eylül 16
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Yüzlerinde Derin Çizgileri

Yüzüne bir baksam yüreğim sızlar,
Bin bir dert okurum, onun yüzünden,
Yüzler var her bakan, korkar' da ağlar,
Geçilmez yüzleri, derin çizgiden

Kim bilir ne çekti, oldu çizgiler,
Çok vardır yaşlıdan, böyle dertliler,
Kimi var dert yapmaz, güler geçerler,
Bitmeyen anım der, her çizgi için.

Bir roman hayatı, okudum onu,
O bin bir dert dolmuş, elerken unu,
Her yerden yol geçen, çizgiler dolu,
Çektiğim çilem der, çizgiler için.

Bir roman dinlesen, onun hayatı,
Bir yılda okunmaz gör. sen../ suratı,
Dert çeken yürek var, taştan' da katı,
Bu benim çilem der, çizgiler için.

Kim bilir ne çekti, fani hayattan,
Ne çok dert okunur, baksan surattan,
Buruşmuş et sarkar, görsen yanaktan,
Bu benim çilem der, o etler için.

Git var da yanına, anlatsın sana,
Ne çekmiş ne görmüş hayattan yana,
Hiç kaçmaz anlatır, kızmaz sorana,
Bir roman dinletir, sırf senin için.

24 Nisan 2012-04-24
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er

Zaman

Zaman bir yeldir, eser geçer,
Durduramazsın;
Dur gitme, geri dn diyemezsin,
Bazı zaman sever, bazı günler zer,
Sen neden,
Onun kıymetini, bilmezsin.

11.Ekim 2012

Ahmet Yüksel Ŗanlı Er

Zamansız Sevda

Bir sevda filizlendi Şu gönlümde vakitsiz
Neyler Şu gönül Şimdi hazan vakti gelirken
Sevsem bana derlerbu nasıl sevda zamansız
Neyler Şu gönül Şimdi, hazan vakti gelirken
Sevsem bana derler bu nasıl sevda zamansız.

Ah dillere düştüm Şu hazan vakti sebepsiz
Sevmek bana zor geldi yorulдум düşünürken
Güldürmedi tanrım beni sevdim' de zamansız.
Neyler Şu gönül Şimdi, hazan vakti gelirken
Sevsem bana derler bu nasıl sevda zamansız.

Mef' l / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

30 HAZİRAN 2015-06-30
Antalya

Ahmet Yüksel Şanlı Er